

ایران مواد

Iran-mavad.com

@iranmavad

شبکه آزمایشگاهی ایران مواد

FESEM, SEM, TEM, XRD

XRF, SPS, TGA, DTA, DSC, FTIR, BET

www.IMlabsnet.ir

مرکز آموزش تخصصی ایران مواد

Iran Mavad Education Professional Center

آموزش های تخصصی و نرم افزاری مهندسی مواد و متالورژی

www.IMpec.ir

گروه فنی پژوهش ایران مواد

ویراستاری، ترجمه تخصصی مقالات و کتب مهندسی مواد

مشاوره پژوهشی تا چاپ مقاله **ISI**

www.IMpaper.ir

۱۳۷۱۳۴

اهرابی محمد صالح مختاری

اصول طراحی

سیستمهای راهگامی و تغذیه گذاری چدنیا

رحمان خسروی

مهندسین مشاوران بتکار صنعت

فهرست مطالب

<u>صفحه</u>	<u>موضوع</u>
۱	۱- نکاتی در مورد تکنولوژی ریخته‌گری
۱	۱-۱- ابعاد و تعداد قطعات
۱	۱-۲- شکل قطعه
۱۳	۱-۳- مقدار مذاب
۱۶	۱-۴- ضخامت قطعه
۱۷	۱-۵- مواد قالبگیری
۱۸	۱-۶- ماشینکاری
۲۰	۱-۷- زمان تخلیه قالب
۲۱	۲- اصول جریان فلز مذاب
۲۱	۳- چگونگی پیشبرد تکنولوژی ریخته‌گری
۲۱	۳-۱- مراحل تکنولوژی ریخته‌گری
۲۳	۳-۲- تعیین وزن و درجه حرارت فلز مذاب
۲۵	۳-۳- زمان و سرعت ذوب‌ریزی
۳۳	۳-۴- طراحی قیف و حوضچه ذوب‌ریزی
۳۵	۳-۵- ارتفاع موثر راهگاه بارریز
۳۷	۳-۶- طراحی راهگاه بارریز، راهگاه اصلی و راهگاه فرعی
۴۴	۳-۷- نسبت سیستم راهگاهی
۴۹	۳-۸- جداول سیستم راهگاهی به‌عنوان مرجع
۵۵	۳-۹- طراحی حوضچه پای راهگاه
۶۰	۳-۱۰- طراحی تغذیه
۸۱	۳-۱۱- هواکش و سرریز
۸۲	۳-۱۲- پل یا چاپلت

نام کتاب : اصول طراحی سیستم‌های راهگاهی و تغذیه‌گذاری چدن‌ها
 ترجمه : رحمان خسروی
 ناشر : جامعه ریخته‌گران ایران
 تیراژ : ۳۰۰۰ نسخه
 نوبت چاپ : اول
 تاریخ انتشار : مرداد ۱۳۶۸
 چاپ : عرفان
 لیتوگرافی : اشکان

حق چاپ محفوظ و مخصوص جامعه ریخته‌گران ایران است.

۱۳-۳-لوله‌گذاری در قالب	۸۲
۱۴-۳-مبردها	۸۳
۱۵-۳-تمرینهایی از طراحی	۸۴
۴-اشکال و ابعاد اصلی قطعات و طراحی ریخته‌گری آنها	۹۱
۱-۴-قطعات سنگین	۹۱
۲-۴-قطعات از نوع چرخ	۹۸
۳-۴-قطعات از نوع کویلینگ	۱۱۴
۴-۴-قطعات از نوع سیلندر	۱۱۷
۵-۴-قطعات از نوع رینگ	۱۲۷
۶-۴-قطعات از نوع صفحه	۱۳۵
۷-۴-قطعات از نوع مخزن	۱۴۱
۸-۴-قطعات از نوع درپوش	۱۴۹
۹-۴-قطعات از نوع لوله	۱۵۹

بنام خدا

انتشارات یکی از اساسی‌ترین اهداف جامعه ریخته‌گران ایران می‌باشد و تاکنون گروه انتشارات جامعه در راستای تحقق این هدف اساسی با تلاش در جهت نشر کتب تخصصی مفیدبخش کوچکی از این وظیفه خطیر را به انجام رسانیده است. حفظ پدیده ارتباطات و ارتقاء دانش فنی دو ثمره مهم در جریان تداوم این حرکت سودمند می‌باشد که امید است با همکاری کلیه دست‌اندرکاران بتوان این جریان پویا را همواره حفظ و تقویت نمود.

کتاب "اصول طراحی سیستم‌های راهگامی و تغذیه‌گذاری چدن‌ها" ترجمه آقای مهندس خسروی که براساس کتاب "The Progress of the Foundry Technology" تهیه گردیده آخرین تحولات تکنولوژی را در زمینه طراحی قطعات چدنی و در برخی موارد فولادی از نقطه نظر سیستم‌های راهگامی و تغذیه‌گذاری با ذکر مثال‌های تجربی متعدد مطرح نموده است.

در این کتاب ضمن اشاره مختصر به مبانی طراحی سیستم‌های راهگامی و تغذیه‌گذاری مباحث عملی و کاربردی در این مقوله تخصصی به گونه‌ای تشریح گردیده که قطعا در تدوین تکنولوژی ریخته‌گری قطعات چدنی می‌تواند بعنوان یک راهنمای مفید راهگشا باشد.

با امید اینکه انتشار این کتاب در آستانه یازدهمین سال فعالیت جامعه ریخته‌گران ایران گامی دیگر در جهت تحقق اهداف جامعه باشد موفقیت آقای مهندس خسروی را در انجام خدمات علمی آرزو می‌کنیم

۱- نکاتی در مورد تکنولوژی ریخته‌گری

در این فصل تکنولوژی ریخته‌گری قطعات با مطالعه و بررسی قطعه از نقطه نظرهای ذیل انجام گرفته و به سئوالاتی که در این رابطه پیش می‌آید پاسخ گفته می‌شود:

۱-۱ ابعاد و تعداد قطعه

۱-۱-۱ قالبگیری دستی یا ماشینی

اصولاً "چنانچه تعداد قطعات بیش از ۱۰ باشد، بهتر است که قالبگیری ماشینی در نظر گرفته شود.

۱-۱-۲ نوع و جنس مدل

۱-۱-۳ تعداد قطعات در یک درجه قالبگیری

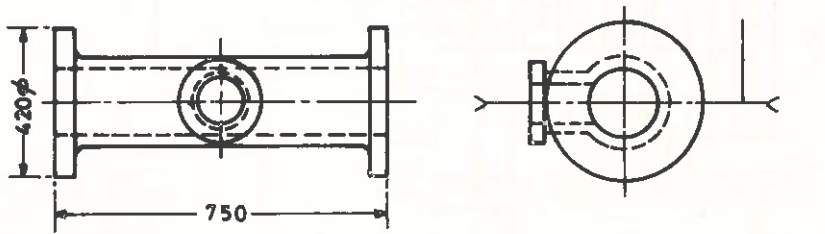
۱-۱-۴ چگونه ابعاد درجه قالبگیری انتخاب می‌شوند

۱-۲ شکل قطعه

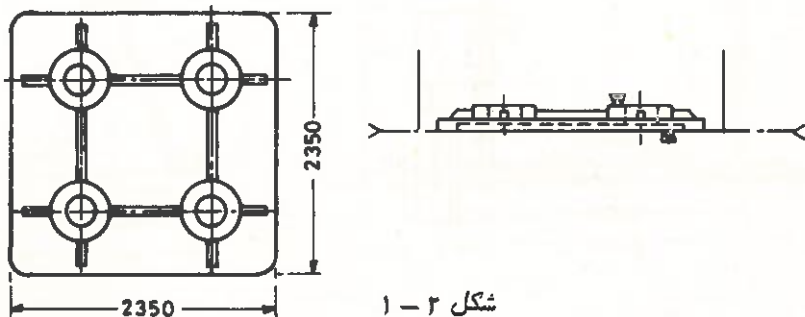
۱-۲-۱ چگونه سطح جدایش انتخاب می‌شود.

سطح جدایش با در نظر گرفتن مشخصات قطعه، سیستم راهگاهی و تغذیه مناسب با جنس قطعه، درجه قالبگیری، مشخصات ماسه قالبگیری، و عوامل دیگر انتخاب می‌شود.

اشکال ۱-۱ و ۱-۲ نمونه‌هایی از سطح جدایش را نشان می‌دهند.

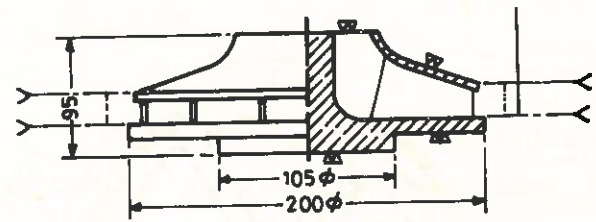
شکل ۱-۱

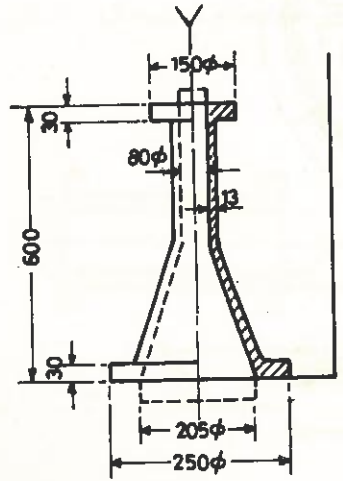
شکل ۱-۲

۱-۲ انتخاب سطح جدایش افقی یا عمودی
 اصولاً "انتخاب نوع سطح جدایش بستگی به عوامل زیر دارد:
 الف) قسمت‌های مهم قطعه باید در سطح پایین قرار گیرند.
 ب) قسمت‌هایی که سطوح پرداخت بیشتری دارند، باید در پایین قرار گیرند.
 پ) قسمت‌های نازک قطعه در پایین و بخش‌های ضخیم همراه با تغذیه در بالا قرار گیرند.
 ت) کدام نوع سطح جدایش قالبگیری را آسان‌تر می‌کند؟
 ث) کدام نوع سطح جدایش مدلسازی را آسان‌تر می‌سازد؟
 چند نمونه از سطوح جدایش که با در نظر گرفتن موارد بالا انتخاب گردیده، در شکل‌های ۱-۳، ۱-۴، ۱-۵ و ۱-۵ نشان داده شده‌اند.

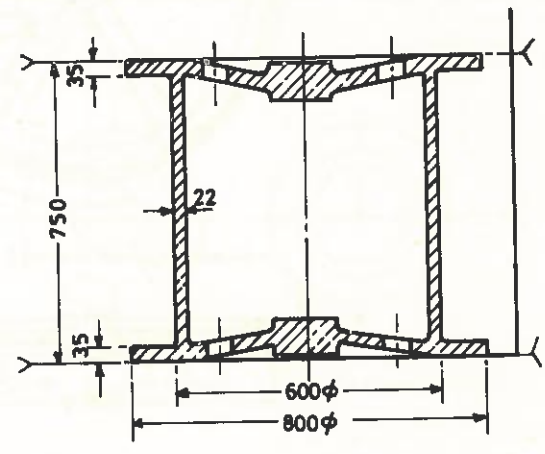
۱-۲-۳ کدام قسمت از قطعه در درجه رویی قرار میگیرد؟
 اصولاً "عوامل ذیل موقعیت قطعه در قالب را تعیین می‌کنند:
 الف) قسمت‌های مهم قطعه در داخل درجه زیری قرار خواهند گرفت.
 ب) سطوحی که باید ماشینکاری شوند در داخل درجه زیری قرار خواهند گرفت.

شکل ۱-۳

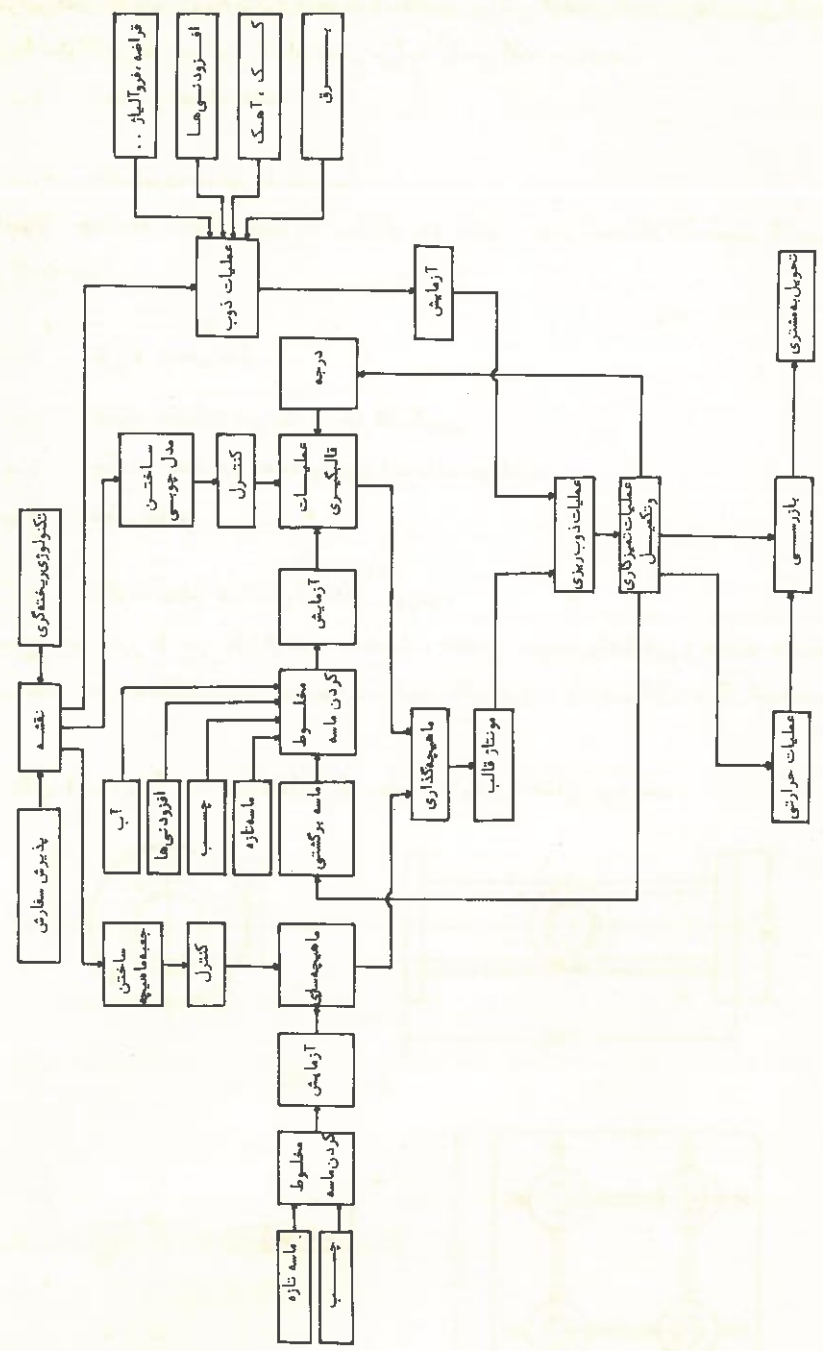

شکل ۱-۴

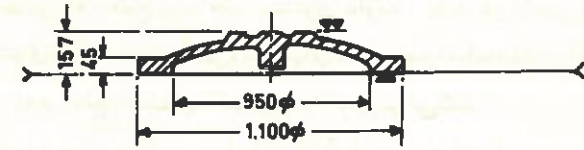

شکل ۱-۵

نمودار مراحل نگاری یک واحد ریخته‌گری

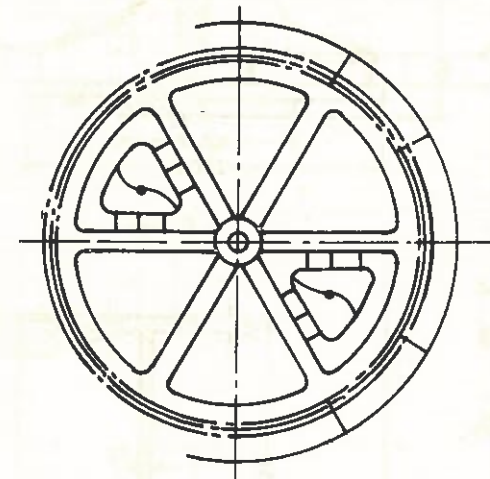
شکل ۱-۶ نمونه‌ای از انتخاب سطح جدایش با توجه به موارد ذکر شده را نشان می‌دهد.

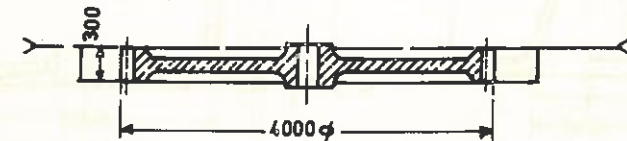
شکل ۱-۶

۱-۲-۴ جعبه ماهیچه

در موارد ذیل بهتر است که از جعبه ماهیچه استفاده شود:
 الف) هنگامی که ساخت مدل کامل (بدون جعبه ماهیچه) هزینه بیشتری در برداشته باشد.
 ب) زمانی که رنگ زدن قالب مشکل باشد.
 مثال: شکل ۱-۷

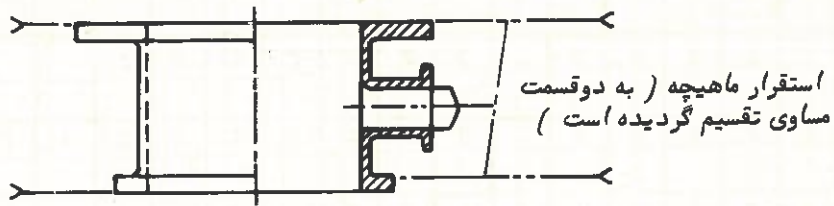

ماهیچه به ۲ قسمت مساوی تقسیم شده

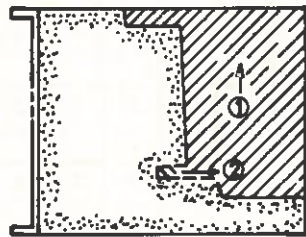

شکل ۱-۷

۱-۲-۵ انتخاب جعبه ماهیچه یا قطعه آزاد در مدل
 شکل ۱-۸ چگونگی استفاده از قطعه آزاد در مدل و نیز بکار بردن جعبه ماهیچه را نشان می‌دهد. همانطور که مشاهده می‌شود، استفاده از هر یک از دو روش به تنهایی در این قطعه امکان‌پذیر نمی‌باشد.

① جهت در آوردن مدل چوبی

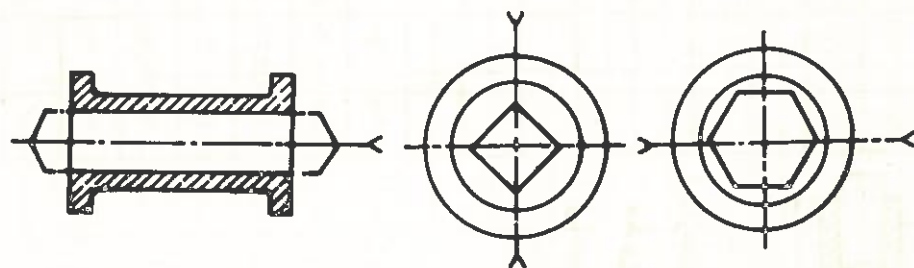

شکل ۱-۸

② جهت در آوردن قطعه آزاد

۱-۲-۶ اندازه و شکل تکیه‌گاه ماهیچه

اشکال مختلف تکیه‌گاه ماهیچه عبارتند از: گرد، چهارگوش و شش‌گوش (شکل ۱-۹). ابعاد تکیه‌گاه ماهیچه نه تنها از طریق تئوری، بلکه با توجه به تجربه باید محاسبه شوند. جداول ۱-۱ و ۱-۲ اندازه استاندارد تکیه‌گاه ماهیچه گرد را نشان می‌دهند.

تکیه‌گاه ماهیچه، شش‌گوش   تکیه‌گاه ماهیچه، چهارگوش   تکیه‌گاه ماهیچه، گرد

شکل ۱-۹

برای مثال، تکیه‌گاه گرد افقی، از لحاظ تئوری به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$= \frac{(\tau_1 - \tau_2) \pi D S_f}{8 \delta_c}$$

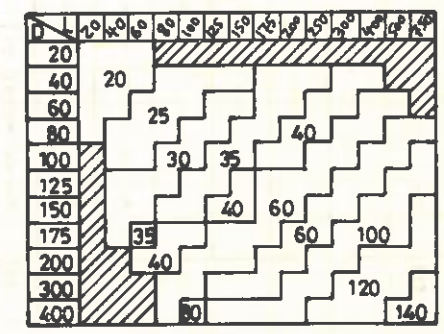
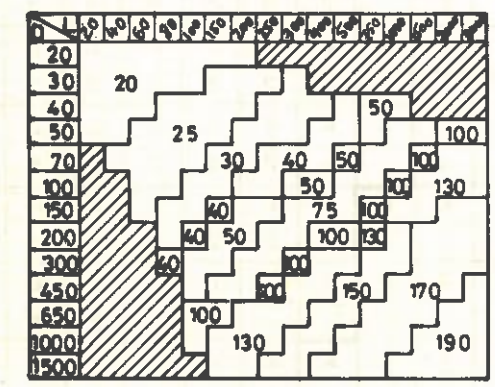
τ_1 = وزن مخصوص فلز مذاب (وزن مخصوص چدن $6/9 \text{ g/cm}^3$)

τ_2 = وزن مخصوص ماسه (وزن مخصوص ماسه $1/6 \text{ g/cm}^3$)

S_f = ضریب اطمینان (۳-۶)

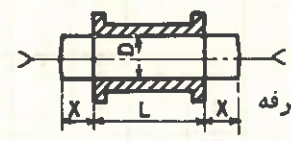
δ_c = استحکام فشاری ماسه قالب

نتایج محاسبات در اشکال ۱-۱۰ و ۱-۱۱ نشان داده شده است.

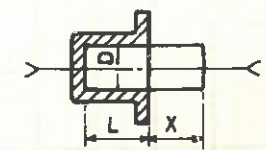
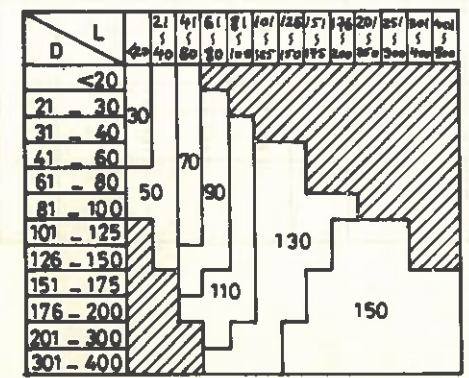
قالبگیری به روش خشک

قالبگیری به روش تر

تکیه‌گاه ماهیچه از نوع افقی دوطرفه

شکل ۱-۱۰ (۱-۱) ابعاد تکیه‌گاه ماهیچه افقی (دوطرفه)

تکیه‌گاه ماهیچه از نوع افقی و یک‌طرفه

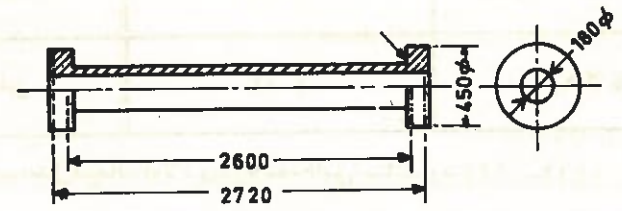
در قسمتهای هاشور خورده اندازه مناسب وجود ندارد.

شکل ۱-۱۱ (۱-۱) ابعاد تکیه‌گاه ماهیچه افقی (یک طرفه)

۷-۲-۱ انقباض غیر نرمال

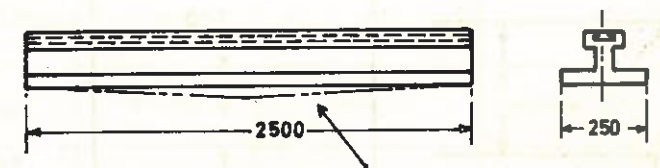
زمانیکه انقباض فقط مطابق قوانین معمولی برآورد می‌شود، گاه در رابطه با عواملی مانند ماسه مصرفی، روش قالبگیری، تکنولوژی ریخته‌گری قطعه، درجه حرارت ذوب‌ریزی، جعبه ماهیچه، شکل قطعه و ... قطعه به علت انحراف ابعاد اسقاط می‌گردد. در این موارد با استفاده از اطلاعات موجود و تجربیات، هنگام طراحی، نقاط مربوطه را در قالب ضخیم‌تر در نظر می‌گیرند. (شکل‌های ۱-۱۲ و ۱-۱۳)

در حالتی که شکل قطعه گرد است، در قسمت باز (شکل ۱-۱۴) در اثر انقباض محیط خارجی و محیط داخلی، شکل قطعه تغییر می‌کند.

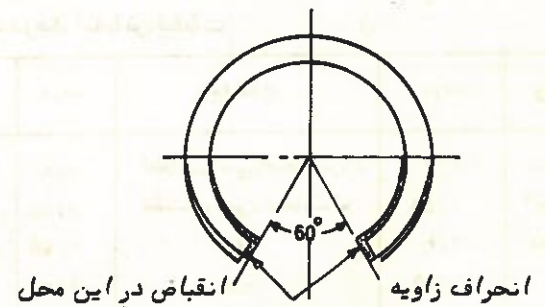
مقدار اضافی که در یک طرف و یا دو طرف فلانج منظور می‌گردد.

شکل ۱-۱۲

تابیدگی معکوس که به سرعت ایجاد شده است.

شکل ۱-۱۳

شکل ۱-۱۴

۸-۲-۱ شیب مدل :

معمولا " شیب مدل بین ۵/۵ تا ۳ درصد ، یا بطور متوسط ۲ درصد در نظر گرفته می شود .

مثال : شیب مدل برای قطعات چدنی و چدن مالیبیل در ماسه مطابق استاندارد ۱۹۶۲-۵۴۰۷ JISB بصورت زیر می باشد :

طبقه بندی	کلاس معمول	کلاس غیر معمول
شیب خارجی	≤ ۲%	≤ ۲%
شیب داخلی	≤ ۲%	≤ ۵%

جدول ۱-۲ شیب مدل قطعات فولادی در ماسه مطابق استاندارد ۱۹۶۶-۵۴۱۲ JISB.

طبقه بندی L	حداکثر شیب	ارتفاع مدل (L)
زیر ۲۵	۱	
۲۵-۵۰	۱/۵	
۵۰-۱۰۰	۲	
۱۰۰-۲۰۰	۳	
۲۰۰-۴۰۰	۴	
۴۰۰-۶۰۰	۶	

۹-۲-۱ مقدار انقباض قطعات (مقداری که مدلساز در اندازه مدل منظور می کند)

جدول ۱-۳ درصد انقباض قطعات

نوع قطعات	درصد	نوع قطعات	درصد	نوع قطعات	درصد
سیلندر بزرگ چدنی	۵/۸	قطعات برنجی با ضخامت زیاد	۱/۳	بیسوت	۱/۳
سیلندر کوچک چدنی	۵/۵۵	قطعات برنجی با ضخامت کم	۱/۵۵	آلومینیم	۱/۶۵
Beam چدنی	۵/۵۵	روی	۲/۶	چدن مالیبیل	۱/۰
لوله چدنی	۱/۰	سرب	۱/۵۵		
قطعات فولادی	۲/۰	قلع	۲		

جدول ۴-۱ استاندارد مقدار انقباض برای کاربرد در ریخته گری قطعات

مقدار انقباض %	نوع و محل کاربرد
+ ۵/۸	چدن معمولی - قسمت نازک قطعات فولادی
+ ۵/۹	چدن با انقباض زیاد - قسمت نازک قطعات فولادی
+ ۱	آلومینیم
+ ۱/۲	آلیاژ آلومینیم - برنز - قطعات فولادی (ضخامت ۷-۵ میلی متر)
+ ۱/۴	برنج مقاوم - قطعات فولادی
+ ۱/۶	قطعات فولادی (ضخامت بیش از ۱۰ میلی متر)
+ ۲	قطعات بزرگ فولادی
+ ۲/۵	قطعات ضخیم و بزرگ فولادی

جدول ۵-۱ انتخاب مقدار انقباض (با توجه به نوع آلیاژ و روش قالبگیری نشان میدهد)
(مقادیر بر حسب درصد)

نوع قطعات	روش قالبگیری خشک	روش قالبگیری تر	روش قالبگیری سلیکاتی
فولاد معمولی	شکل قطعه ساده	۱/۷-۲	۲-۲/۳
	شکل قطعه پیچیده	۱/۲-۱/۷	۱/۵-۲
فولاد با منگنز بالا		۲/۵	۲/۵-۲/۷
فولاد مقاوم در مقابل حرارت		۲-۲/۳	۲/۳-۲/۵

جدول ۱-۶ مقدار انقباض برخی از قطعات ریختگی (مقادیر بر حسب درصد)

میزان انقباض	شکل و آلیاژ
۰/۳ - ۰/۵	چدن گرافیت کروی (FCD > ۴۰)
۰/۸ - ۱/۰	چدن معمولی (نازک و نرم < ۲۰ FC)
۱/۰ - ۱/۲	چدن معمولی (سختی معمولی > ۲۵ FC)
۱/۲ - ۲/۰	چدن چکش خوار (FCM > ۳۲) ، برنز و برنج
۱/۲ - ۱/۴	آلیاژهای آلومینیم و برنزهای معمولی
۱/۶ - ۱/۸	قطعات مسی (ضخامت بیش از ۱۰ میلی متر)
۱/۸ - ۲/۰	قطعات فولادی (ابعاد بزرگ)
۱/۸	فولادهای آلیاژی (۱۳ درصد Cr)
۲/۶ - ۲/۸۵	فولادهای زنگ نزن (۱۸ - ۸)
۲/۱	قطعات نیکلی و آلیاژهای نیکل و مس (فلزات مونل)

۱-۲-۱۰ مقدار مجاز ماشینکاری

جدول زیر مقدار مجاز ماشینکاری برای قطعات مختلف را نشان می دهد .

جدول ۱-۷ استاندارد عمومی مقدار مجاز ماشینکاری

اندازه (میلیمتر)	< ۱۵۰	< ۳۰۰	< ۶۰۰	< ۱۰۰۰	مواد
۲	۳	۴	۵	۵	آلیاژ مس
۳	۴	۵	۶	۶	چدن
۴	۷	۹	۱۰	۱۰	فولاد

م: علائم FC ، FCD و FCM بترتیب مشخصه چدن خاکستری ، چدن باگرافیت کروی و چدن مالبیل می باشد و عددی که بعد از این حروف می آید مقاومت کششی چدن را نشان می دهد .

جدول ۱-۸ استاندارد مقدار مجاز ماشینکاری قطعات چدنی

اندازه (میلیمتر)		< ۳۰۰	۳۰۰-۶۰۰	۶۰۰-۱۰۰۰	۱۰۰۰-۱۵۰۰	۱۵۰۰-۲۰۰۰	۲۰۰۰-۳۰۰۰
نوع سیلندری	جداره خارجی	۲/۵	۳	۵	۶	۸	۱۰
	جداره داخلی	۳	۵	۷	۸	۱۰	۱۲
قطعات طولی	بالا	۴-۵	۵-۷	۷-۱۰	۱۰-۱۲	۱۲-۱۵	۱۵-۲۰
	دیواره	۳-۵	۵-۶	۶-۷	۷-۹	۹-۱۱	۱۱-۱۵
	پائین	۲/۵-۴	۴-۵	۵-۶	۶-۷	۷-۹	۹-۱۲

جدول ۱-۹ استاندارد کلی مقدار مجاز ماشینکاری قطعات فولادی

حداکثر طول (میلیمتر)	کلاس غیر معمولی (mm)			کلاس معمولی (mm)		
	قسمت پائین	دیواره	قسمت بالا	قسمت پائین	دیواره	قسمت بالا
< ۱۰۰	۳	۴	۶	۴	۵	۷
۱۰۰ - ۲۰۰	۳/۵	۴/۵	۶/۵	۴/۵	۵/۵	۸
۲۰۰ - ۴۰۰	۵	۶	۸	۶	۷	۱۰
۴۰۰ - ۸۰۰	۷	۸	۱۰	۸	۹	۱۲
۸۰۰ - ۱۶۰۰	۹	۱۱	۱۳	۱۱	۱۲	۱۶
۱۶۰۰ - ۳۱۵۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۳	۱۵	۲۰
۳۱۵۰ - ۶۳۰۰	۱۵	۱۷	۱۹	۱۶	۱۸	۲۵

۱-۳ تعیین مقدار فلز مذاب لازم با در نظر گرفتن درجه حرارت و سرعت - ذوب ریزی مناسب

۱-۳-۱ وزن مذاب لازم با توجه به وزن قطعه ریختگی

هنگامی که برای اولین بار قطعه بزرگی ریخته می شود ، گاهی به علت اختلاف زیاد بین مقدار فلز مذاب محاسبه شده و مقدار فلز مذاب لازم در عمل ، مقداری مذاب کم می آید که این حالت را اصطلاحاً " نیامد کردن " می نامند . بنابراین در محاسبات مقدار فلز مذاب را اندکی زیادتر در نظر می گیرند .

۲-۳-۱ ظرفیت قیف یا حوضچه ذوبریزی

کاربرد قیف یا حوضچه ذوبریزی دارای مزایای ذیل می باشد:

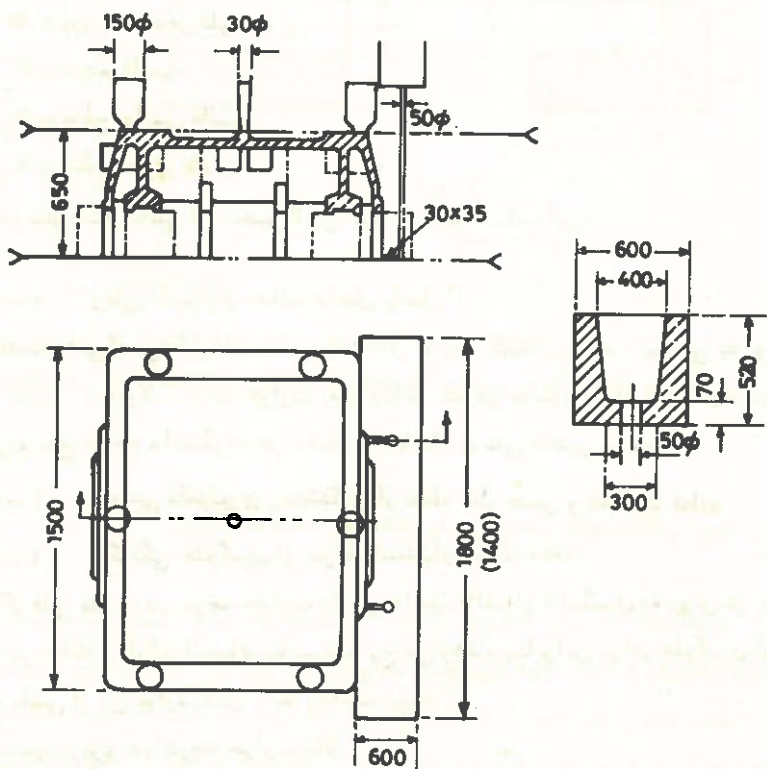
- ثابت نگهداشتن سرعت ذوبریزی.

- جلوگیری از ورود سرباره و آخال همراه مذاب به داخل قالب

- راحت انجام گرفتن عملیات ذوبریزی

بهتر است که ظرفیت قیف یا حوضچه بیش از ۳۰ درصد مقدار فلز مذاب انتخاب

شود (شکل ۱۶-۱)

مقدار مذاب ریخته شده ۳/۵ تن
ظرفیت حوضچه ذوب ریزی ۱/۴ تن

شکل ۱۶-۱

شکل ۱۵-۱ نمونه‌ای از این موارد را با توجه به اطلاعات ذیل نشان می‌دهد:

جنس قطعه: چدن ۲۰ FC

درجه حرارت ذوبریزی: 1370 ± 10 C

زمان ذوبریزی: 7 ± 60 ثانیه

وزن راهگاههای شماره ۱ و ۲ (۶ عدد راهگاه شماره ۱-۳ عدد راهگاه شماره ۲)

وزن تغذیه‌ها (۱۰ عدد)

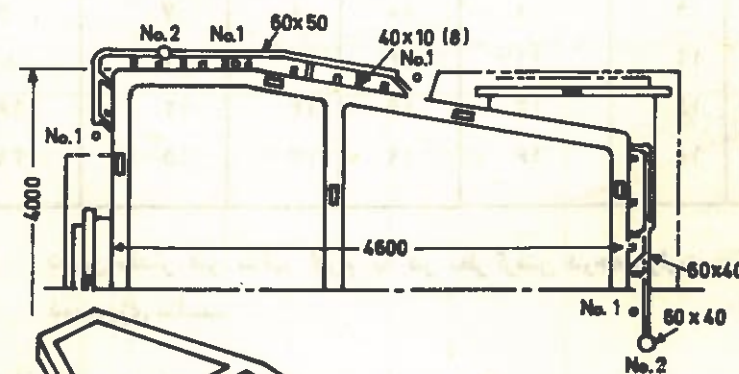
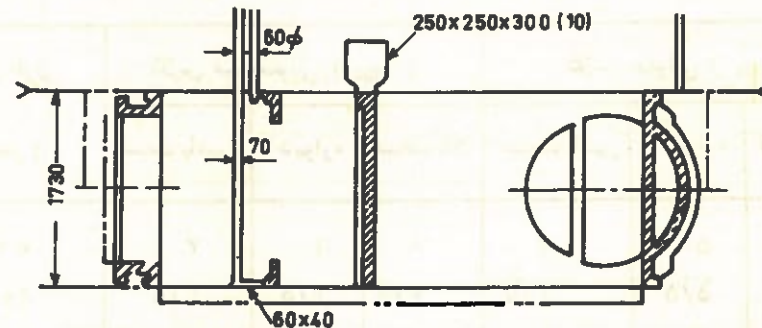
وزن سرریز (۲ عدد)

وزن قطعه نهایی ۱۷ تن

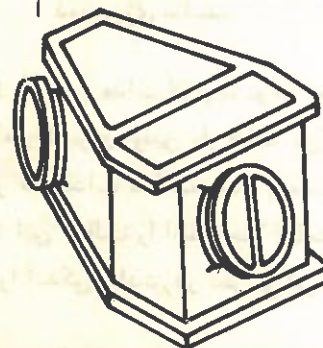
وزن مذاب لازم (محاسبه شده) ۲۲ تن

وزن مذاب آماده شده ۲۴/۲ تن

مذاب اضافی ۲/۲ تن (۱۰ درصد)

شماره‌های ۱ و ۲ نمایانگر راهگاه
اولیه و ثانویه می باشد

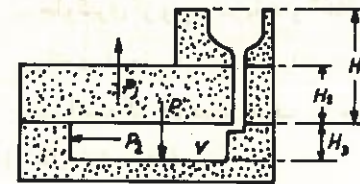

پرسپکتیو قطعه

شکل ۱۵-۱

۳-۳-۱ تعیین مقدار انبساط قالب

هنگامی که ارتفاع قطعه زیاد باشد، در حین ذوب ریزی، قالب به مقدار زیاد منبسط می شود. (شکل ۱۷-۱)

فشارهاییکه به دیواره قالب وارد میشود

$$P_1 = W(H_1 + H_2)V$$

$$P_2 = W \cdot A_2 \left(H_1 + \frac{H_3}{2} \right)$$

$$P_3 = W \cdot H_1 \cdot A_3$$

شکل ۱۷-۱

= وزن مخصوص فلز مذاب

= حجم قالب

= سطح جانبی قالب

= سطح تصویر قالب

در عمل فشار ناشی از تبخیر گاز را نیز باید به حساب آورد.

۴-۳-۱ زمان نگهداری مذاب داخل پاتیل

مدت زمانی که می توان فلز مذاب را داخل پاتیل نگهداری کرد، بستگی به نوع نسوز پاتیل دارد. معمولاً درجه حرارت فلز مذاب یک درجه سانتیگراد در دقیقه در پاتیل ۱۵ تنی و پنج درجه سانتیگراد در دقیقه در پاتیل ۵ تنی کاهش می یابد.

۴-۴ بررسی تکنولوژی ریخته گری از نقطه نظر جنس و ضخامت قطعه

۴-۴-۱ چگونگی جلوگیری از تبرید قسمتهای نازک قطعه

اگر فلز مذاب در درجه حرارت پایین داخل قالب (قالبگیری به روش تر) ریخته شود، در مقاطع نازک انجماد به سرعت رخ می دهد، بنابراین برای جلوگیری از تبرید و عیوب ناشی از آن موارد ذیل باید رعایت شوند:

- ذوب ریزی در درجه حرارت بالا

- لایه بندی (Padding)

- جلوگیری از توقف مذاب در مقاطع نازک

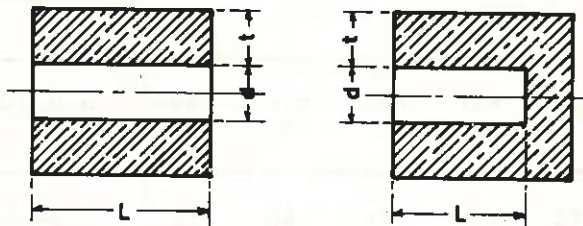
۴-۴-۲ چگونگی جلوگیری از ایجاد انقباض در مقاطع ضخیم

برای جلوگیری از بوجود آمدن انقباض در مقاطع ضخیم، استفاده از تغذیه ضروری است. در مقاطعی که تغذیه اثر کمتری دارد، کاربرد مبردهای داخلی یا خارجی پیشنهاد می شود. برای موثر واقع شدن مبردهای خارجی، ضخامت آنها باید ۷۵ تا ۱۰۰ درصد

ضخامت قطعه باشد. (کاربرد مبردها در فصول بعدی بررسی خواهد شد)

۳-۴-۱ رابطه بین ضخامت قطعات و اندازه سوراخی که از طریق ریخته گری می توان در آنها ایجاد کرد.

زمانی که ماهیچه کوچکی در مقطع ضخیمی مستقر می گردد، احتمال ماسه سوزی یا بروز حفره انقباضی در سوراخ ایجاد شده زیاد می باشد. بنابراین بهتر است که اندازه سوراخ با توجه به محدودیتهای زیر انتخاب گردد (شکل ۱۸-۱)

شکل ۱۸-۱

سوراخ باز

$$d \geq 2t$$

$$L \leq 3d$$

سوراخ بسته

$$d \geq 2t$$

$$L \leq 2d$$

قطر داخلی:

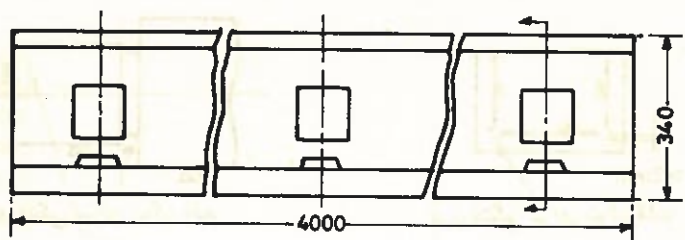
طول:

در مورد قطعات فولادی گفته می شود که قطر داخلی d حداقل باید ۲۰ میلیمتر باشد.

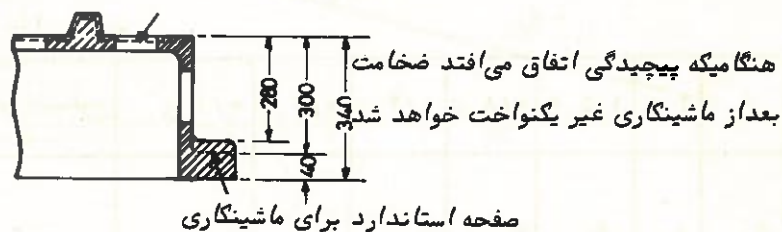
۵-۱ بررسی تکنولوژی ریخته گری از نقطه نظر ماسه قالبگیری

۵-۱-۱ نوع ماسه قالب، ماسه ماهیچه، و ماده پوشش دهنده سطح قالب (رنگ قالب) در روشهای قالبگیری با ماسه خودگیر ماسه مخلوط روان (Fluid sand)، به علت زیاد بودن قابلیت عبور گاز ماسه، چنانچه فقط از یک لایه رنگ استفاده شود، عیوب ماسه سوزی و نفوذ مذاب در دیواره های قالب و به خصوص در گوشه ها به راحتی بوجود می آید. گاهی به علت ماسه سوزی شدید جداسازی ماسه از قطعه با اشکال روبرو می شود. برای جلوگیری از عیوب مذکور، قابلیت عبور گاز را از طریق پوشش یک لایه رنگ زیرکونی روی سطح قالب قبل از استفاده از رنگ گرافیتی، کاهش می دهند.

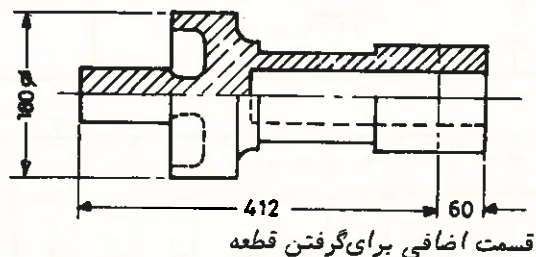
۵-۲ تعیین مقدار ماسه خور (فاصله بین محفظه قالب و درجه قالبگیری) تعیین مقدار ماسه خور نه تنها برای محاسبه اندازه درجه قالبگیری ضروری است

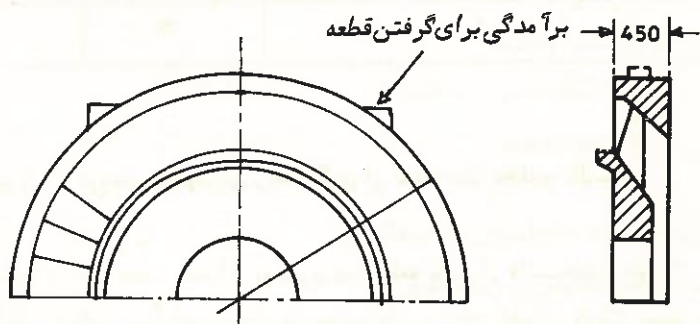
هنگامیکه پیچیدگی بوجود می آید مقدار مجاز ماشینکاری غیر یکنواخت و یا کم میگردد

شکل ۱۹ - ۱

قسمت اضافی برای گرفتن قطعه

شکل ۲۰ - ۱

شیار در قطعات کوچک ۲ میلیمتر و در قطعات بزرگ بیش از ۵ میلیمتر باید از سطح ماشینکاری پایین تر باشد.
 رابطه بین علائم، درجه ماشینکاری و میزان ناهمواری سطوح در جدول (۱۱ - ۱) آمده است.

بلکه یکی از عوامل مهم در تکنولوژی قالبگیری بوده و با سرعت سرد شدن قطعه و مقاومت قالب رابطه دارد.

مقدار ماسه خور برای قطعات کوچک و متوسط فولادی حدود ۲۰ میلیمتر و برای قطعات بزرگ فولادی بیش از ۵۰ میلیمتر در نظر گرفته می شود. قطعات با دیواره خارجی ضخیم به مقدار ماسه خور بیشتری نیاز دارند.

جدول (۱۰ - ۱) حداقل عمق قالب را در درجه های قالبگیری مختلف (درجه رویی) نشان می دهد:

جدول ۱۰ - ۱

۷۵۰	۶۵۰	۵۵۰	۴۵۰	۳۵۰	۳۰۰	۲۵۰	اندازه درجه (طول یک بعد) میلیمتر
۲۲۵	۱۷۰	۱۴۵	۱۰۰	۷۰	۵۵	۴۵	حداقل عمق میلیمتر

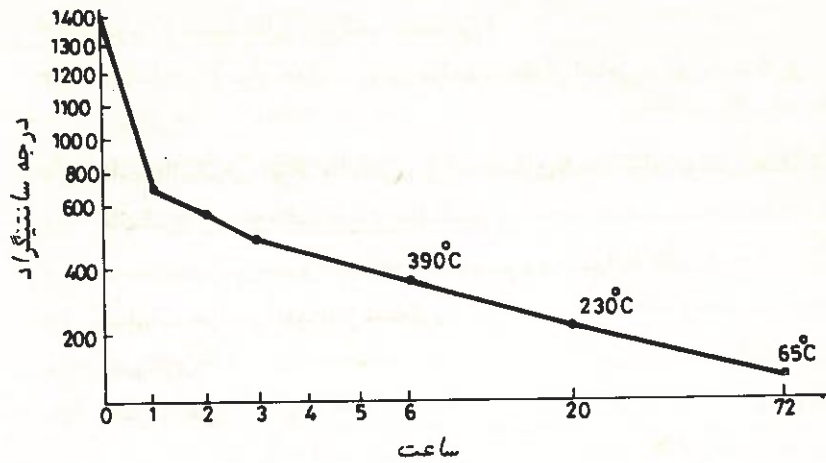
در مورد درجه زیری حداقل عمق (فاصله قالب تا انتهای درجه) ۵۰ میلیمتر در نظر گرفته می شود.

۱ - ۶ بررسی تکنولوژی ریختهگری از نقطه نظر ماشینکاری

۱ - ۶ - ۱ صفحات استاندارد برای ماشینکاری
 صفحات استاندارد اغلب در مراحل مدل سازی، طراحی ریختهگری، و قالبگیری فراموش می شوند، بنابراین هنگام ماشینکاری باید به پیچیدگی و تغییر شکل این صفحات (عیوب ناشی از ریختهگری) توجه ویژه ای مبذول داشت (شکل ۱۹ - ۱). همانطور که در شکل مشخص است، چنانچه به پیچیدگی صفحه توجه نشود، ضخامت سطوح ماشینکاری شده غیر یکنواخت خواهد شد.

۱ - ۶ - ۲ قسمت اضافی برای بستن قطعه هنگام ماشینکاری (شکل ۲۰ - ۱)
 این قسمتها بعد از ماشینکاری بریده خواهند شد.

۱ - ۶ - ۳ شیار یا فرورفتگی برای نوک قلم
 در هنگام مدل سازی، ایجاد شیار در مدل به منظور عقب نشینی نوک قلم در ابتدا و انتهای ماشینکاری قطعه، ضروری می باشد.

شکل ۱-۲۲

- ۱-۲-۲ نحوه حمل و نقل قطعه بعد از خارج شدن از قالب
- ۱-۲-۳ محل نگهداری قطعه بعد از تخلیه

۲- اصول جریان فلز مذاب

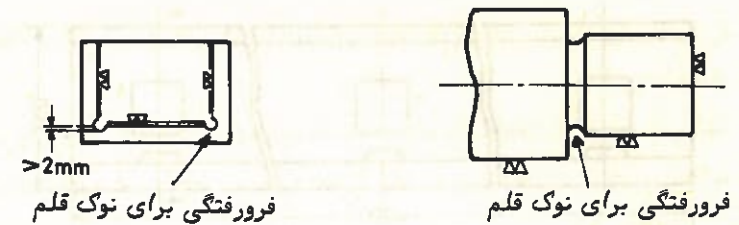
- ۲-۱ حالت جریان فلز مذاب
- ۲-۲ تغییر جهت جریان فلز مذاب
- ۲-۳ تغییر سطح مقطع جریان مذاب
- ۲-۴ پیچیدن جریان مذاب
- ۲-۵ سرعت جریان مذاب
- ۲-۶ جریان فلز مذاب
- ۲-۷ شکل راهگاه اصلی (راهبار)
- ۲-۸ ارتفاع ذوبریزی

۳- چگونگی پیشبرد تکنولوژی ریخته‌گری

۳-۱ مراحل تکنولوژی ریخته‌گری:

- در تهیه تکنولوژی ریخته‌گری یک قطعه موارد ذیل باید بررسی شوند:
- (۱) انتخاب مواد اولیه اصلی مانند قراضه و غیره (مقدار، شکل و اندازه، کیفیت)

* این اصول سرفصل‌های زیر را در برمی‌گیرد لیکن تشریح آنها از چارچوب کتاب حاضر خارج است.

شکل ۱-۲۱

جدول ۱-۱۱

۶.S	۳.S	۱/۵.S	۰/۸.S	۰/۴.S	۰/۲.S	۰/۱.S	نمایش ناهمواری سطوح
≥ ۶	≥ ۴	≥ ۱/۵	≥ ۰/۸	≥ ۰/۴	≥ ۰/۲	≥ ۰/۱	دامنه ناهمواری (μ)
VVV		VVVV					علامت

۴۶۰.S	۴۰۰.S	۲۸۰.S	۲۰۰.S	۱۴۰.S	۱۰۰.S	۷۰.S	۵۰.S	۳۵.S	۲۵.S	۱۸.S	۱۲.S	نمایش ناهمواری سطوح
≥ ۵۶۰	≥ ۴۰۰	≥ ۲۸۰	≥ ۲۰۰	≥ ۱۴۰	≥ ۱۰۰	≥ ۷۰	≥ ۵۰	≥ ۳۵	≥ ۲۵	≥ ۱۸	≥ ۱۲	دامنه همواری (μ)
V									VV		علامت	

۱-۲ بررسی تکنولوژی ریخته‌گری از نقطه نظر تخلیه قالب.

۱-۲-۱ چه مدت بعد از ذوبریزی، قطعه باید از قالب خارج شود؟
 فاصله زمانی بین ذوبریزی تا تخلیه قالب برای قطعات کوچک چند ساعت و برای قطعات بزرگ چند روز می‌باشد. در قطعات چدنی تخلیه در دمای ۴۰۰ - ۳۰۰ درجه سانتیگراد غالباً باعث بروز ترک سرخ می‌گردد. در چنین حالاتی، درجه حرارت تخلیه باید توسط ترمومتر سطحی کنترل گردد. (برای قطعات بزرگ زیر ۸۰ درجه سانتیگراد).

شکل ۲۲ - ۱ سرعت سرد شدن یک‌بستر ماشین تراش با وزن ۱/۴۵ تن و ابعاد خارجی ۲۴۰۰ × ۴۰۰ × ۶۵۰ میلیمتر را نشان می‌دهد.

۲) ذوب (نسبت شارژ، ترکیب شیمیایی)

۳) مدلسازی (نوع مدل، روش تولید، مقدار اضافی برای ماشینکاری، مقدار انقباض)

۴) ماسه قالبگیری، مواد قالبگیری (آماده سازی ماسه، مواد پوشش دهنده)

۵) قالبگیری (نوع قالب، روش قالبگیری)

۶) ذوب ریزی (سرعت و درجه حرارت ذوب ریزی، شرایط قالب)

۷) عملیات حرارتی بعد از ریخته گری

۸) تمیزکاری

۹) حمل و نقل

۲-۳ تعیین وزن و درجه حرارت فلز مذاب :

برای جلوگیری از مواجه شدن با کمبود فلز مذاب (نیامد کردن)، حتی اگر وزن فلز مذاب دقیقاً محاسبه شده باشد، مقداری اضافه باید در نظر گرفته شود.

در ریخته گری قطعاتی که تعداد سطوح ماشینکاری کمتری دارند، ۱۰ درصد و در قطعات با سطوح ماشینکاری زیاد، ۳۰ درصد فلز مذاب باید بیشتر از مقدار محاسبه شده تهیه گردد. باید توجه داشت که هنگام ذخیره سازی فلز مذاب داخل پاتیل، درجه حرارت زیاد افت نکند.

۱-۲-۳ اهمیت درجه حرارت ذوب ریزی :

درجه حرارت فلز مذاب را هنگام ورود به راهگاه بار ریز، درجه حرارت ذوب ریزی خوانند. در ژاپن به درجه حرارت ذوب، یا به عبارتی درجه حرارت فلز مذاب هنگام خروج از کوره ذوب، توجه زیادی می شود و به نظر می رسد که چندان توجهی به درجه حرارت ذوب ریزی نمی گردد. ریخته گران ژاپنی می گویند "سریع و یکنواخت" باید عمل کرد. درجه حرارت ذوب ریزی نه تنها بر حسب نوع مذاب، بلکه با توجه به ضخامت و شکل قطعه و شرایط قالبگیری باید انتخاب گردد. برای جلوگیری از بوجود آمدن حفره های گازی (blow - holes)، به خصوص آنها که حاوی سرباره می باشد، و ریخته ساوی (در ریخته گری تریقی) درجه حرارت ذوب ریزی باید کنترل شود. برای مثال نمونه هایی از عیوب ریخته گری ناشی از تغییرات درجه حرارت ذوب ریزی نامناسب در ذیل آمده اند :

درجه حرارت ذوب ریزی بالا

- حفره های گازی سطحی

- حفره های گازی زیر سطحی

- حفره های انقباضی ریز و درشت

- ترک سرخ

- خشن شدن سطح قطعه

- حفره های گرد

- ماسه سوزی

- نفوذ مذاب در ماسه

- سردجوشی

- سردجوشی در قسمت مبرد داخلی

- لایه لایه شدن سطح

- (ردبار)

- (فروکش)

- نیامد کردن (کم آمدن مذاب)

- ناخالصی های سرباره حاوی گاز

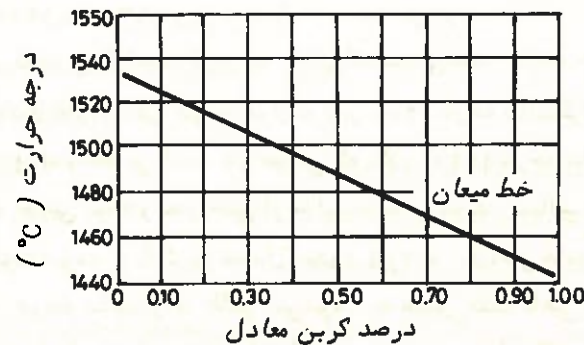
- (سیاه خال)

- (تبرید معکوس) در قطعات چدنی

معمولاً درجه حرارت ذوب ریزی متناسب با کیفیت فلز مذاب و ضخامت و شکل قطعه تعیین می گردد. استفاده از شکل ۱-۳ یکی از روشهای تعیین درجه حرارت مناسب ذوب ریزی برای قطعات فولادی کربنی و کم آلیاژ می باشد.

در این شکل درجه حرارت ذوب ریزی ۱۵-۱۰ درجه سانتیگراد بیشتر از درجه حرارت خط میعان انتخاب شده و درجه حرارت خروج از کوره با احتساب افت درجه حرارت در پاتیل تعیین می گردد، اما برای قطعات نازک با ضخامت پایین تر از ۵۰ میلیمتر بهتر است که درجه حرارت ۱۰-۵ درجه سانتیگراد بیشتر انتخاب شود.

درجه حرارت ریختن چدن بهتر است که بالا انتخاب گردد، مگر آنکه احتمال ایجاد

درجه حرارت ذوب فولادهای کم آلیاژ : TL

$$TL = 1534 - 91(\%C) - 21(\%Si) - 35(\%Mn) - 4.0(\%Ni) - 0.63(\%Cr) - 3.0(\%Mo)$$

شکل ۱-۳

جدول ۱ - ۳ - نقاط ذوب برای فولادهای مقاوم به حرارت را نشان میدهد این جدول برای تعیین درجه حرارت مناسب ذوب ریزی میتواند مفید باشد .

علامت	نوع فولاد	درصد کربن	درصد سیلیسیم	درصد منگنز	درصد کرم	درصد نیکل	درصد مولیبدن	نقطه ذوب (°C)
HC	۲۸Cr	< ۰/۵۰	< ۲/۰۰	< ۱/۰۰	۲۶/۰ = ۲۸/۰	< ۴/۰	< ۰/۵۰	۱۴۹۵
HD	۲۸Cr - ۵Ni	"	"	< ۱/۵۰	۲۶/۰ = ۳۰/۰	۴/۰ = ۷/۰	"	۱۴۸۰
HF	۱۹Cr - ۹Ni	۰/۲۰ = ۰/۴۰	"	< ۲/۰۰	۱۸/۰ = ۲۲/۰	۸/۰ = ۱۲/۰	"	۱۴۰۰
HE	۲۹Cr - ۹Ni	۰/۲۰ = ۰/۵۰	"	"	۲۶/۰ = ۳۰/۰	۸/۰ = ۱۱/۰	"	۱۴۴۵
HH	۲۶ Cr - ۱۲Ni	"	"	"	۲۴/۰ = ۲۸/۰	۱۱/۰ = ۱۴/۰	"	۱۳۷۰
HI	۲۸ Cr - ۱۵Ni	"	"	"	۲۶/۰ = ۳۰/۰	۱۴/۰ = ۱۸/۰	"	۱۴۰۰
HK	۲۵ Cr - ۲۰Ni	۰/۲۰ = ۰/۶۰	"	"	۲۴/۰ = ۲۸/۰	۱۸/۰ = ۲۲/۰	"	۱۴۰۰
HL	۲۰ Cr - ۲۰Ni	"	"	"	۲۸/۰ = ۳۲/۰	۱۸/۰ = ۲۲/۰	"	۱۴۲۵
HN	۲۰ Cr - ۲۵Ni	۰/۲۰ = ۰/۵۰	"	"	۱۹/۰ = ۲۳/۰	۲۳/۰ = ۲۷/۰	"	۱۳۷۰
HT	۱۵ Cr - ۲۵Ni	۰/۲۵ = ۰/۷۵	< ۲/۵۰	"	۱۳/۰ = ۲۷/۰	۳۳/۰ = ۳۷/۰	"	۱۳۴۵
HU	۱۹ Cr - ۲۹Ni	"	"	"	۱۱/۰ = ۲۱/۰	۳۷/۰ = ۴۱/۵	"	۱۳۴۵
HW	۱۲ Cr - ۶۰Ni	"	"	"	۱۰/۰ = ۱۴/۰	۵۸/۰ = ۶۲/۰	"	۱۲۹۰
HX	۱۷ Cr - ۶۶Ni	"	"	"	۱۵/۰ = ۱۹/۰	۶۴/۰ = ۶۸/۰	"	۱۲۹۰

ماسه سوزی وجود داشته باشد. زمانی که درجه حرارت بالا انتخاب شود، به علت جدا شدن آسان مذاب از سرباره، عیوب ریخته گری کمتری بروز خواهند کرد. درجه حرارت ذوب ریزی مسلماً "بر حسب شکل و ضخامت قطعه، مختلف خواهد بود، اما معمولاً" قطعات کوچک چدنی در درجه حرارت ۱۴۵۰ - ۱۳۵۰ درجه سانتیگراد و قطعات بزرگ چدنی در درجه حرارت ۱۴۰۰ - ۱۳۰۰ درجه سانتیگراد ریخته می شوند.

از آنجائی که چدن با گرافیت کروی به راحتی اکسیده می شود، درجه حرارت ذوب ریزی آن اهمیت زیادی دارد. در درجه حرارت زیر ۱۴۰۰ درجه سانتیگراد، تشکیل آخال مذاب (dross) توسعه می یابد، در صورتی که بالای ۱۴۳۰ درجه سانتیگراد این مواد دارای سیالیت خوبی بوده و به راحتی از مذاب جدا می شوند. سیالیت چدن با گرافیت کروی خیلی خوب بوده و با کربن معادل حدود $CE = ۴/۵$ فاز جامد تا درجه حرارت نزدیک ۱۲۰۰ درجه سانتیگراد ظاهر نمی شود. به همین علت گاهی فلز مذاب باید در درجه حرارت پایین تر از ۱۴۰۰ درجه سانتیگراد ریخته شود. بطور کلی بهتر است قطعات کوچک و نازک که به روش تر قالب گیری شده اند در دمای بالای ۱۴۳۰ درجه سانتیگراد ریخته شوند، اما برای قطعات بزرگ دمای ذوب ریزی ۱۳۵۰ درجه سانتیگراد مناسب می باشد.

درجه حرارت ذوب ریزی (سانتیگراد) ضخامت (میلی متر)

۱۴۲۵ - ۱۴۵۵	۵ - ۱۲/۵
۱۴۰۰ - ۱۴۳۰	۱۲/۵ - ۳۷/۵
۱۳۷۰ - ۱۴۱۵	۳۷/۵ - ۱۰۰

۳-۳ زمان و سرعت ذوب ریزی:

زمان ذوب ریزی بسته به عوامل مختلف از قبیل نوع ماسه، روش قالب گیری، درجه حرارت ذوب ریزی، تعداد و شکل ماهیچه، ضخامت، روش ذوب ریزی، شکل و اندازه قالب و همچنین شرایط دیگر کارگاه، متفاوت می باشد. چنانچه همه این شرایط مساعد باشد، زمان مناسب ذوب ریزی بین ۳۰ تا ۶۰ ثانیه است.

۳-۳-۱ زمان ذوب ریزی (زمانی که محفظه قالب از فلز مذاب پر می شود)

هنگامی که زمان مناسب ذوب ریزی، وزن فلز مذاب و سرعت جریان مذاب مشخص گردیدند، محاسبه اندازه قسمت های مختلف سیستم راهگامی امکان پذیر می گردد. تاکنون گزارشی که بر مبنای آن زمان مناسب و دقیق ذوب ریزی محاسبه گردد، منتشر نشده است. چند نمونه از روش های تعیین زمان ذوب ریزی در ذیل آمده اند.

۱) فرمول H.w. Dietert

این فرمول برای محاسبه زمان ذوب ریزی قطعات چدنی در ماسه تر با وزن زیر ۴۵۰

کیلوگرم تعیین شده است:

$$T = S \sqrt{w}$$

T : زمان ذوب ریزی (ثانیه)

S : ضریبی که بستگی به ضخامت دارد

w : وزن فلز مذاب (کیلوگرم)

S = ۱/۶۴ ضخامت ۲/۸ - ۳/۶ میلی متر

S = ۱/۸۴ ضخامت ۴/۰ - ۸/۰ میلی متر

S = ۲/۲۴ ضخامت ۸/۲ - ۱۵/۶ میلی متر

به هر حال مقدار S باید با شرایط واحد ریخته گری تنظیم گردد. همچنین در این فرمول اشاره ای به شرایط قالب گیری نشده است. کاربرد این فرمول برای قطعات کوچک چدنی نتیجه خوبی داشته است.

در شرایط نسبتاً خاص Junghaus استفاده از فرمول زیر را برای ریخته گری چدن

در قالبهای فلزی پیشنهاد کرده است

$$T = (0.5 - 0.8) \sqrt{2w}$$

w = وزن قطعه (کیلوگرم)

T = زمان ذوبریزی (ثانیه)

در مورد چدن باگرافیت کروی white استفاده از همان فرمول را به صورت $T = 0.65\sqrt{w}$ پیشنهاد نموده است. Karsay استفاده از شکل ۲-۳ را توصیه کرده، اما برای تعیین سرعت ذوبریزی از فرمول زیر استفاده می‌کند.

$$Q = C.a\sqrt{2gh}$$

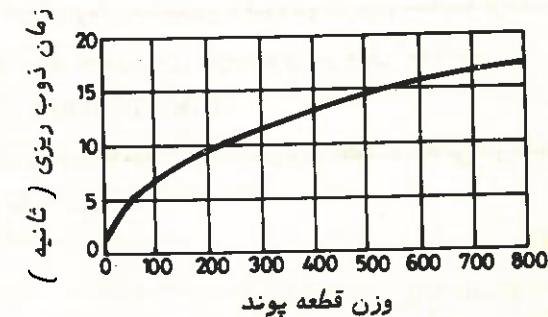
Q = سرعت ذوبریزی (پوند بر ثانیه)

C = ثابت

a = سطح مقطع کل سیستم راهگامی

h = ارتفاع قطعه (اینچ)

نمونه‌های سرعت و زمان ذوبریزی برای قطعات چدن خاکستری در جدول (۱-۳) آمده است.

شکل ۲-۳ زمان ذوبریزی برای قطعات چدن باگرافیت کروی که توسط Karsay پیشنهاد شده است.

جدول ۲-۳ - نمونه‌های سرعت و زمان ذوبریزی قطعات چدنی را نشان میدهد.

نوع قطعات	وزن قطعه ریخته‌گری (kg)	ضخامت اصلی (mm)	کربن معادل %	درجه حرارت ذوب ریزی (°C)	زمان ذوبریزی (s)	سرعت ذوبریزی (kg/s)
بدنه سیلندر	۳۰۰ = ۶۰۰	۶	۳/۹۵ = ۴/۱۵	۱/۴۰۰ = ۱/۴۲۰	۲۵ = ۴۰	۱۲ = ۱۸
سرسیلندر	۴۰ = ۸۰	۵ = ۶	۳/۹۵ = ۴/۱۵	۱/۴۱۰ = ۱/۴۳۰	۲۰ = ۳۵	۶ = ۱۵
پوسته بدنه	۸۰ = ۱۶۰	۶ = ۱۲	۳/۹۵ = ۴/۱۵	۱/۳۸۰ = ۱/۴۲۰	۱۵ = ۳۵	۵ = ۱۲
فلایول	۶۰ = ۸۰	۴ = ۵	۳/۹۰ = ۴/۰۵	۱/۳۵۰ = ۱/۳۷۰	۱۸ = ۲۵	۴ = ۶
درام	۴۰ = ۸۰	۳ = ۴	۳/۹۰ = ۴/۰۵	۱/۳۶۰ = ۱/۳۸۰	۲۰ = ۳۵	۲ = ۴
مانیوفیلد	۵ = ۲۵	۵ = ۶	۳/۹۵ = ۴/۱۵	۱/۳۸۰ = ۱/۴۰۰	۵ = ۱۰	۳/۵ = ۵/۵

۲) جامعه ریخته‌گران آمریکا فرمول زیر را برای محاسبه زمان ذوبریزی فولاد پیشنهاد می‌کند:

$$T = K \sqrt{w}$$

T = زمان ذوبریزی (ثانیه)

w = وزن قطعه (پوند)

K = ضریبی که بستگی به وزن قطعه دارد (شکل ۳-۳)

گفته می‌شود که نیروی دریایی آمریکا فرمول Dietert را با احتساب مقدار S به صورت ذیل برای ذوبریزی فولاد به روش قالبگیری خشک، به کار می‌برد:

S = ۰/۵ قطعات نازک و پیچیده

S = ۰/۷۵ قطعات با شکل ساده

S = ۰/۸ - ۱/۲ قطعات بزرگ یک تا ۱۰ تن

۳) پس از مدتی Dietert فرمول خود را به صورت زیر تغییر داده و منتشر کرد:

$$R = \left(A + \frac{t}{25.4B} \right) \sqrt{2.25(w)}$$

R = سرعت ذوبریزی (کیلوگرم بر ثانیه)

t = ضخامت قطعه چدنی

A, B = (برای چدن $B = 0.823$ و $A = 0.9$) ثابت

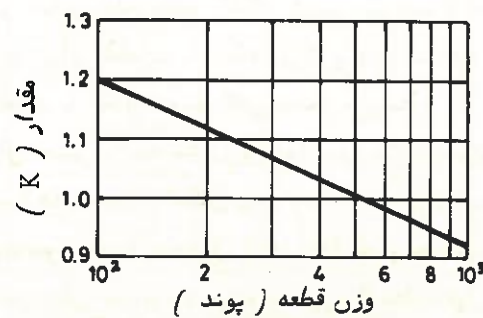
۴) فرمول دکتر

$$T = A + (1 + t^{0.8})w^B$$

T = زمان ذوبریزی (ثانیه)

t = ضخامت (سانتیمتر)

w = وزن مذاب (تن)

شکل ۳-۳

$\beta = 3/6$ تا $0/6$ (زمانی که وزن قطعه ۱ تا ۱۰۰ کیلوگرم باشد)

مقدار A به صورت زیر تعیین می‌گردد:

- A = ۷ قطعات چدنی با ماهیچه بزرگ
- A = ۳ قطعات چدنی کوچک اجزاء اتومبیل
- A = ۰ قطعات معمولی چدنی

۵) بخش ریخته‌گری فولاد جامعه ریخته‌گران زاین فرمول زیر را برای تعیین زمان ذوب‌ریزی توصیه می‌کند:

$$T = A + K \cdot t^\alpha \cdot w^\beta$$

T = زمان ذوب‌ریزی (ثانیه)

A = ثابت (ثانیه)

K = عدد ثابت که بستگی به واحد ریخته‌گری دارد

t = ضخامت مقطع اصلی قطعه (میلیمتر)

α = اندیس مربوط به ضخامت (۰/۴ = α)

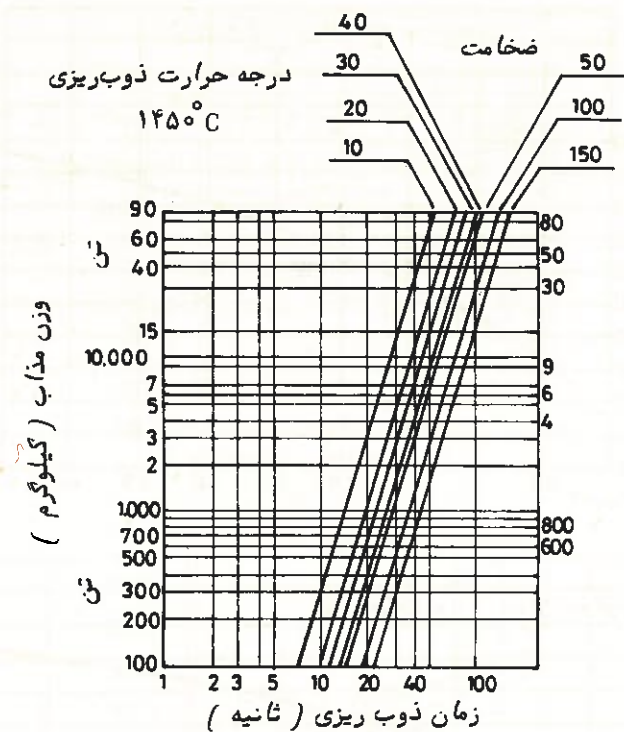
w = وزن مذاب (هرواحد ۱۰۰ کیلوگرم)

β = اندیس مربوط به درجه حرارت ذوب‌ریزی (باتوجه به وزن)

فرمول مذکور زمانی که درجه حرارت ذوب‌ریزی ۱۵۴۰ درجه سانتیگراد باشد، به صورت نمودار ۳-۴ نشان داده شده است. واحدهای ریخته‌گری عمده فولاد، از کاربرد این نمودار ابراز رضایت کرده‌اند.

۶) روش دیگر تعیین زمان ذوب‌ریزی، اندازه‌گیری سرعت جریان مذاب در ورود به قالب می‌باشد. هنگام استفاده از فرمولهای ذکر شده باید توجه داشت که سرعت جریان مذاب درون راهگاه بارریز نباید از یک متر بر ثانیه تجاوز کند. معمولاً بین ۰/۶ تا ۰/۹ متر بر ثانیه، بدین صورت که ۰/۶ برای قالبگیری تر و ۰/۹ برای قالبگیری خشک مناسب می‌باشد. نتیجتاً بر اساس سطح مقطع راهگاه بارریز، سرعت ۷/۲ - ۲/۴ کیلوگرم بر ثانیه بر سانتیمتر مربع برای قطعات با ابعاد بزرگ و ۲/۴ - ۱/۴ کیلوگرم بر ثانیه بر سانتیمتر مربع برای قطعات با ابعاد متوسط کافی به نظر می‌رسد.

۷) به‌رحال برای تعیین رابطه میان وزن مذاب و زمان ذوب‌ریزی می‌توان با توجه به مطالب فوق و نمودارهای ذیل (اشکال ۳-۵ تا ۳-۹ برای چدن) برای هر کارگاه نموداری مناسب آن تهیه نمود. به‌علاوه جدول (۳-۳) که توسط کمیته تحقیق فولادریزی زاین تهیه شده در تعیین زمان ذوب‌ریزی می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.

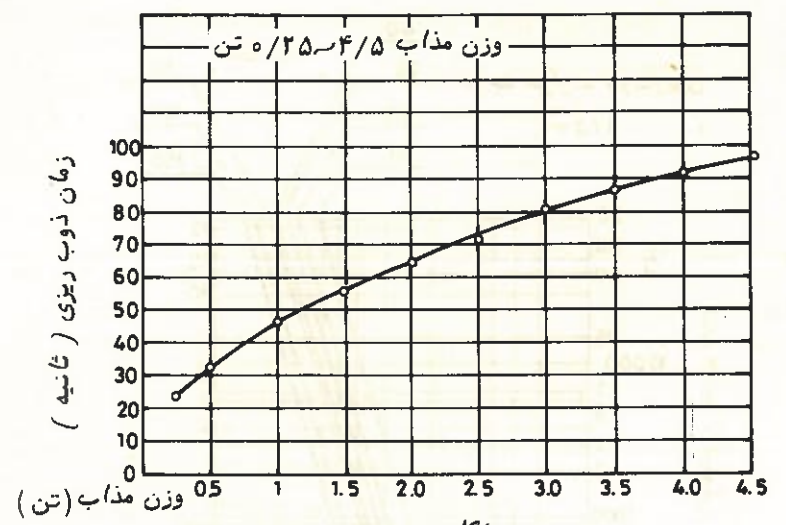
شکل ۳-۴

جدول ۳-۳ - زمان ذوب‌ریزی قطعات فولادی و چدنی (ثانیه)

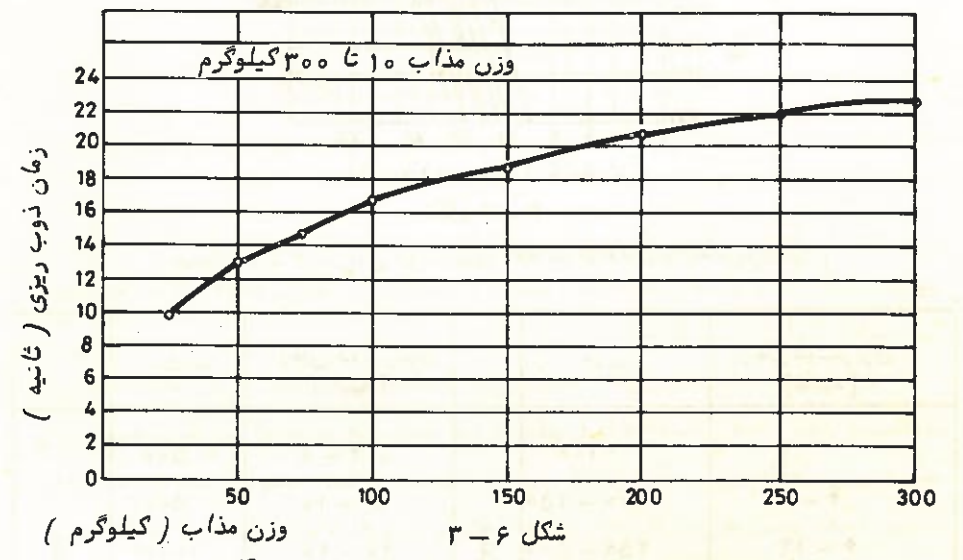
وزن	زمان ذوب‌ریزی (ثانیه)	وزن	زمان ذوب‌ریزی (ثانیه)
< ۵۰۰	۴-۸	< ۱۰۰	< ۴
۵۰۰ <	۶-۱۰	۱۰۰-۲۵۰	۴-۶
۱۰۰۰ <	۱۰-۲۰	۲۵۰-۵۰۰	۶-۱۲
< ۴۰۰۰	۲۵-۳۵	۵۰۰-۱۰۰۰	۱۲-۲۰
۴۰۰۰ <	۳۵-۶۰	۱۰۰۰-۲۰۰۰	۲۰-۵۰
		۲۰۰۰-۵۰۰۰	۵۰-۸۰ (۴۰)
		۵۰۰۰-۱۰۰۰۰	(۴۰)-(۸۰)
		< ۱۰۰۰۰	(۸۰)-(۱۵۰)

* در جدول ۳-۳، ( ) نشان‌دهنده استفاده همزمان از دوراهگاه بارریزی می‌باشد.

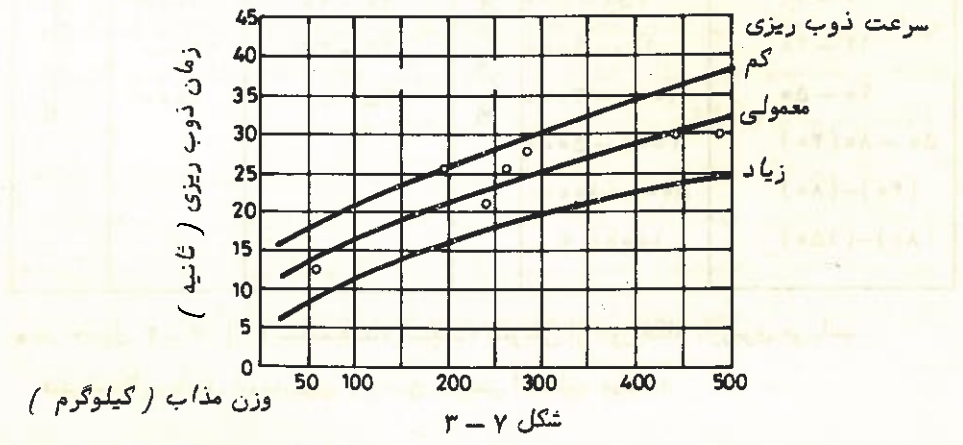
قطر استکان پاتیل ذوب‌ریزی ۶۶-۵۵ میلیمتر انتخاب می‌گردد

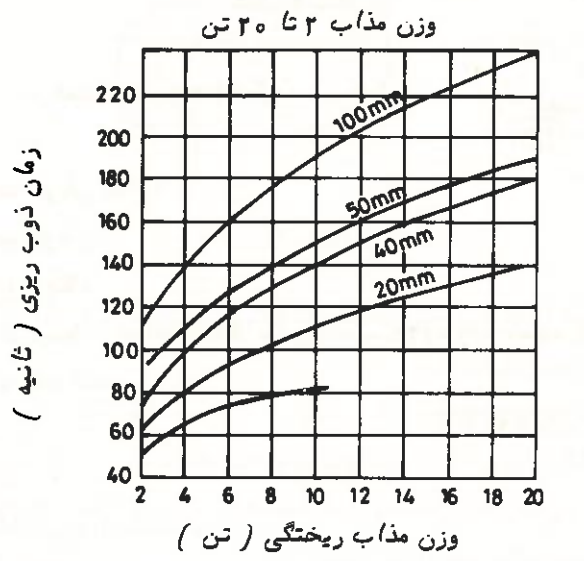
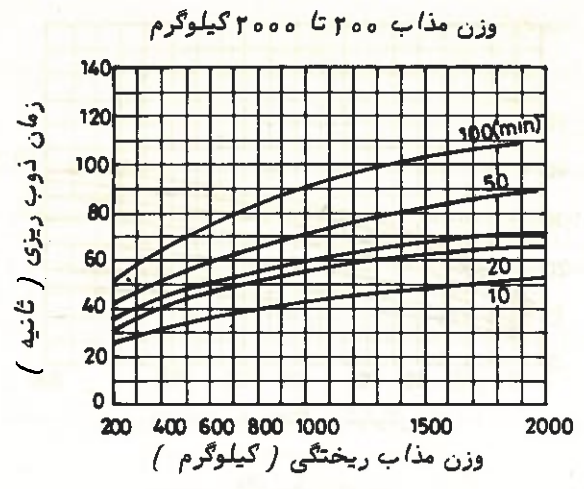
شکل ۵-۳

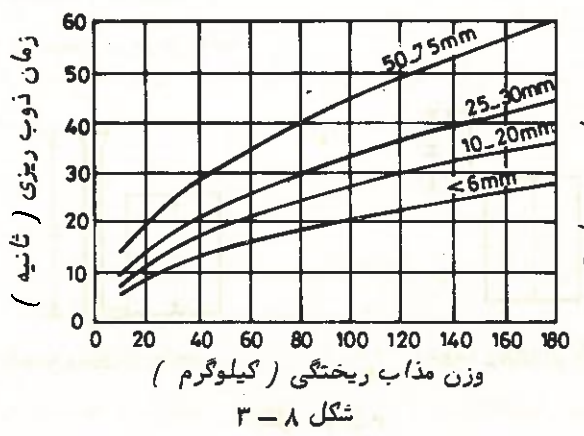
شکل ۶-۳

شکل ۷-۳

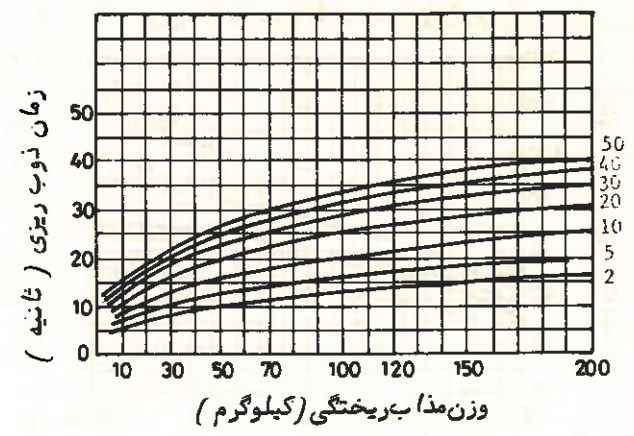
ضخامت قطعه به میلیمتر

شکل ۸-۳

ضخامت به میلیمتر

ضخامت قطعه ریختگی (میلیمتر)

شکل ۳-۹

۳-۳-۲ سرعت ذوب ریزی (شکل ۳-۱۰)

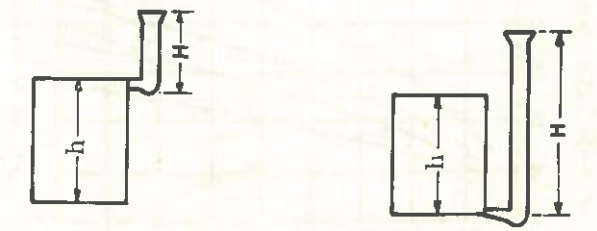
$$v = \mu \sqrt{2gh} \quad (1)$$

- = v سرعت جریان مذاب
- = μ ضریب جریان
- = H ارتفاع راهگاه

مقدار μ توسط Kusunose برابر $0.8/35 - 0.35$ و به وسیله J.G.Kurd مساوی 0.88 محاسبه شده است.

$$v = C \sqrt{2gh} \pm 0.5h \quad (2)$$

- = C ضریب
- = H راهگاه بار ریز (سانتیمتر)
- = h ارتفاع قطعه (سانتیمتر)
- = 980 سانتیمتر بر مربع ثانیه

ذوب ریزی از بالا

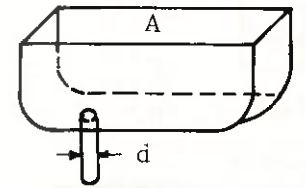
ذوب ریزی از پایین

شکل ۳-۱۰

۳-۴ طراحی قیف و حوضچه ذوب ریزی

معمولا " زمانی که سیالی از منفذی در انتهای حوضچه ای خارج می شود، جریان سیال توام با پیچش خواهد بود. در مورد آب مشاهده شده است که پیچش جریان در نسبت $H/d = 3 - 4$ شروع می شود. (H ارتفاع سیال در حوضچه و d قطر منفذ می باشد). البته ویسکوزیته مذاب چدن با آب تفاوت می کند، اما برای اطمینان بهتر است که سطح بالایی حوضچه در حدود $(4 - 100) \pi / 4 d^2$ و ارتفاع مذاب همیشه بیشتر از 4d (قطر راهگاه ورود مذاب) حفظ شود (شکل ۱۱-۳).

در هنگام ذوب ریزی باید دقت شود که همیشه حوضچه ذوب ریزی از مذاب پیراشد.

$$A = \frac{\pi}{4} d^2 (4 \sim 100)$$

سطح بالای حوضچه

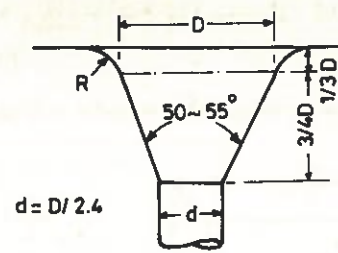
شکل ۱۱-۳

۳-۴-۱ نکاتی که در طراحی حوضچه و قیف ذوب ریزی باید مورد نظر قرار گیرند، به شرح ذیل می باشند:

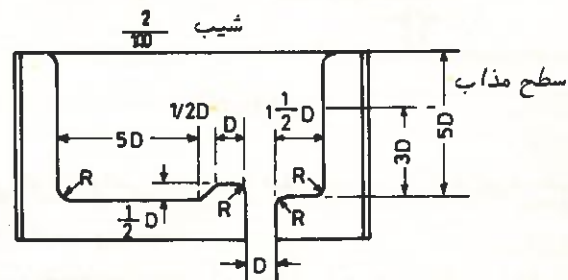
- ۱) سطح مقطع حوضچه بهتر است که بیضوی یا مربع مستطیل باشد.
- ۲) سوراخ راهگاه بار ریز باید یک طرف مرکز حوضچه باشد، اما نه خیلی نزدیک به دیواره حوضچه. این فاصله باید حداقل بیش از d (قطر راهگاه) باشد.
- ۳) عمق حوضچه نباید خیلی کم باشد.
- ۴) پایین حوضچه باید فیفی شکل با شیب نه چندان زیاد باشد.
- ۵) برای جلوگیری از ورود سرباره به داخل قالب، بهتر است سرباره گیر، داخل حوضچه نصب گردد. هنگامی که از سیستم حوضچه با استوپر استفاده می شود، شکل و اندازه آن باید طوری انتخاب شود که از پیچش جریان مذاب جلوگیری کند.
- ۶) کاربرد صافی در مدخل راهگاه بار ریز، از جنبه جلوگیری از ورود ناخالصی به قالب، نسبت به استفاده آن در مناطق دیگر اثر بیشتری دارد.
- ۷) اتصال حوضچه به راهگاه بار ریز باید دارای انحنا باشد. رعایت این نکته سبب کاهش اصطکاک جریان مذاب و همزمان جلوگیری از مکش هوا به داخل

راهگاه و صدمه دیدن قالب در ناحیه ورودی راهگاه بارریز خواهد شد. شعاع انحنا در این منطقه حدود $d \frac{1}{4}$ می باشد. (۸) زمانی که قالب دارای تغذیه باشد، ارتفاع مذاب در حوضچه باید برابر ارتفاع تغذیه انتخاب شود.

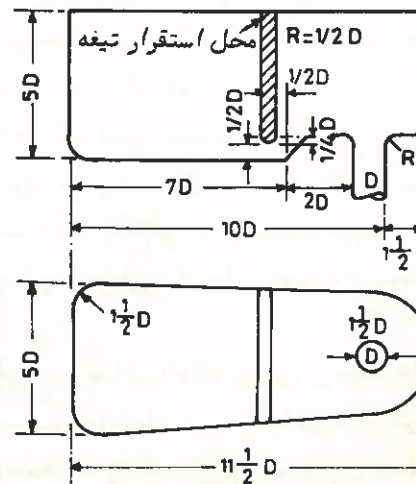
۳-۴-۲ نمونه هایی از ساختمان و اندازه چند نوع حوضچه و قیف ذوب ریزی در اشکال ۱۲-۳ الی ۱۷-۳ آمده است:

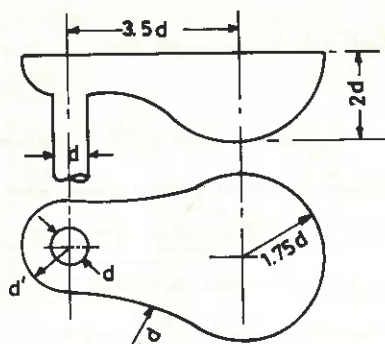
شکل ۱۲-۳- ساختمان و اندازه استاندارد قیف ذوب ریزی

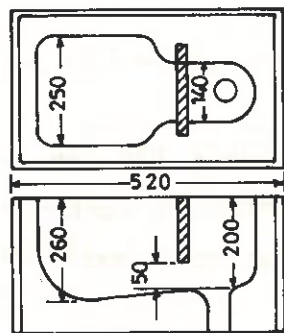
۳-۱۳- ساختمان و اندازه استاندارد حوضچه ذوب ریزی

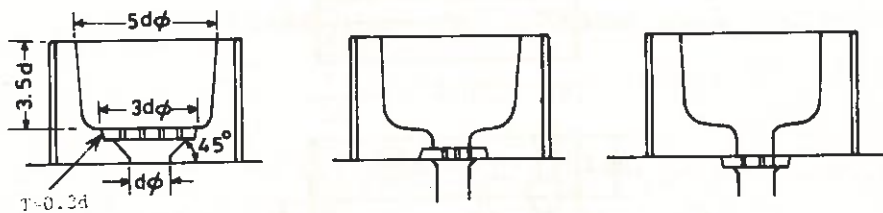
شکل ۱۴-۳ نمونه ۱: حوضچه با سر باره گیر

نمونه ۲: حوضچه
شکل ۱۵-۳

نمونه ۳: حوضچه
شکل ۱۶-۳

شکل ۱۷-۳- انواع حوضچه دارای صافی

۳-۵ ارتفاع موثر راهگاه بارریز

(ESH) Effective Sprue Height

۳-۵-۱ محاسبه ESH

$$ESH = (2H.C - P^2) / 2C = H - P^2 / 2C$$

$H =$ ارتفاع راهگاه بارریز (از محل ذوب‌ریزی تا پایه راهگاه سانتیمتر)
 $C =$ ارتفاع قطعه (سانتیمتر)

$P =$ ارتفاع از سطح جدایش تا بالای قطعه (سانتیمتر)

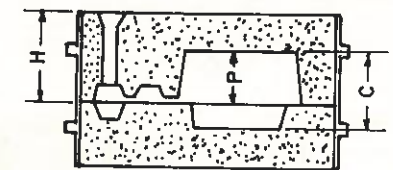
حتی در مورد دو قطعه یکسان، مقدار ESH بر حسب سطح جدایش آنها می‌تواند متفاوت باشد (مثال شکل ۱۹ - ۳) . توضیح شکل ۱۹ - ۳ به شرح ذیل می‌باشد .

(a) در این حالت تا رسیدن مذاب به سطح جدایش (پر شدن قسمت پایین قطعه) سرعت جریان ثابت بوده و پس از آن تا پر شدن قسمت بالای قطعه، سرعت جریان به تدریج کاهش خواهد یافت .

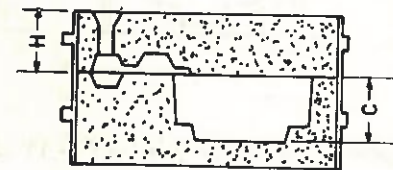
(b) چون تمام قطعه در درجه‌زیری قرار دارد، سرعت جریان مذاب همیشه ثابت خواهد بود .

(c) تمام قطعه در درجه رویی قرار گرفته و در نتیجه سرعت جریان مذاب به تدریج کاهش می‌یابد .

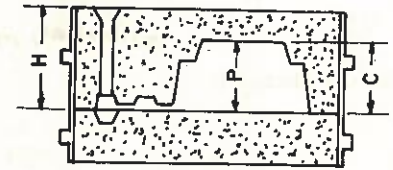
شکل ۲۰ - ۳ برای تعیین مقدار ESH می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد . محل تقاطع خطی که ارتفاع قطعه در درجه رویی (p) را به ارتفاع کل قطعه (c) وصل می‌کند، در تلاقی با خط y مقدار ESH را می‌توان به دست می‌دهد .

(a) $ESH = H - \frac{P}{2C}$

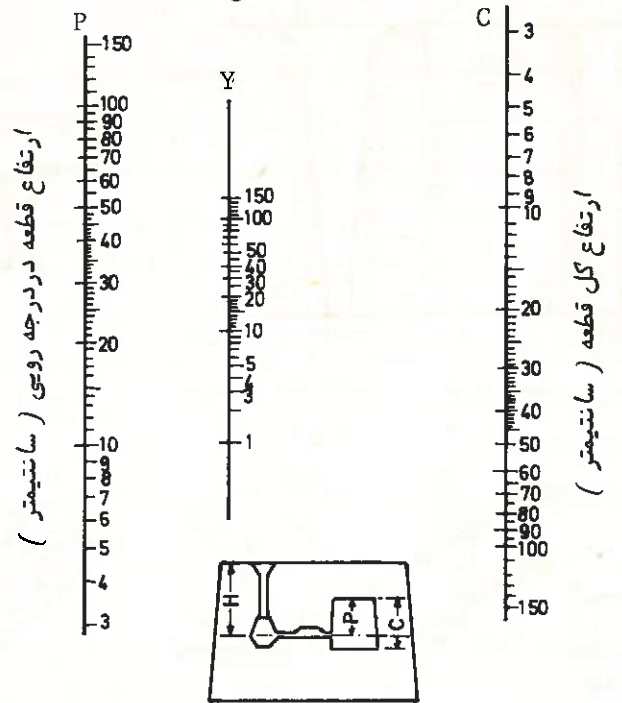
(b) $ESH = H$

(c) $ESH = H - \frac{P}{2}$

شکل ۱۹ - ۳

$(H-Y) =$ ارتفاع موثر راهگاه بارریز

محل تلاقی خطی که ارتفاع قطعه در درجه رویی (P) را به ارتفاع کل قطعه (C) وصل می‌کند در تلاقی با خط Y مقدار می‌توان ESH را بدست می‌دهد .
 شکل ۲۰ - ۳

۳-۶ طراحی راهگاه بارریز، راهگاه اصلی و راهگاه فرعی (راهگاه ، راهبار ، راهباره)

۳-۶-۱ طراحی راهگاه بارریز (Sprue)

معمولا " راهگاه بارریز از بالا به پایین با شیب ۲ تا ۷ درجه باید باریک شود . اما چون ارتفاع راهگاه قطعات بزرگ، زیاد می‌باشد، در مورد این قطعات سطح مقطع یکنواخت (بدون شیب) به کار برده می‌شود (شکل ۲۱ - ۳) .
 سیستمهای راهگاهی که معمولا " مورد استفاده قرار می‌گیرند، در شکل ۲۲ - ۳ نشان داده شده‌اند .

۲-۶-۳ طراحی راهگاه اصلی runner (راهبار)

سرباره، ذرات ماسه و ناخالصیهای دیگر مخلوط شده با مذاب، از راهگاه بارریز به داخل راهگاه اصلی جریان پیدا می‌کند. بنابراین، جداسازی این مواد از مذاب در مسیر راهگاه اصلی، ضروری است. گفته می‌شود که هنگامی که سرعت جریان مذاب ۳۰۰ میلی‌متر بر ثانیه باشد، سرباره روی مذاب شناور شده و زمانی که سرعت جریان به ۱۵۰ میلی‌متر بر ثانیه برسد، مذاب از سرباره تمیز خواهد شد. در این حالت بهتر است سطح مقطع راهگاه اصلی ۳ برابر سطح مقطع گلوگاه انتخاب شود. اگر سطح مقطع گلوگاه یک فرض شود، نسبت سطح مقطع گلوگاه به سطح مقطع راهگاه اصلی به سطح مقطع راهگاه فرعی ۲:۳:۱ خواهد شد (یک به سه به دو). این نسبت سیستم راهگاهی در عمل کاربرد زیادی دارد، از جمله مثال شکل ۲۳-۳.

محاسبات شکل شماره ۲۳-۳:
گلوگاه راهگاه اصلی:

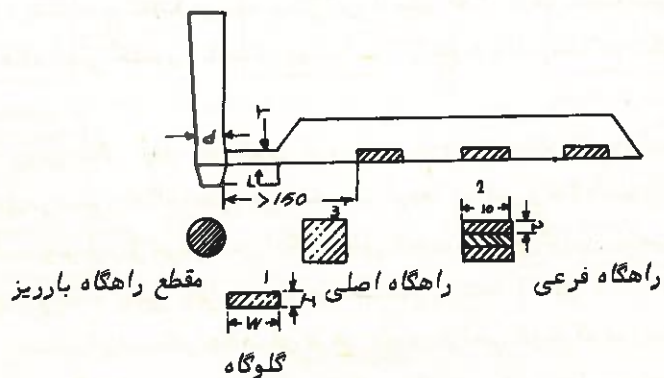
$w = (3-4) \cdot T$ عرض w و ضخامت T گلوگاه:
 $L = 1/5 T$ یا $37-50$ میلی‌متر طول گلوگاه:
 راهگاه فرعی:
 A مجموع سطوح مقاطع راهگاههای فرعی:

$A = 2 \times (\text{سطح مقطع گلوگاه راهگاه اصلی})$

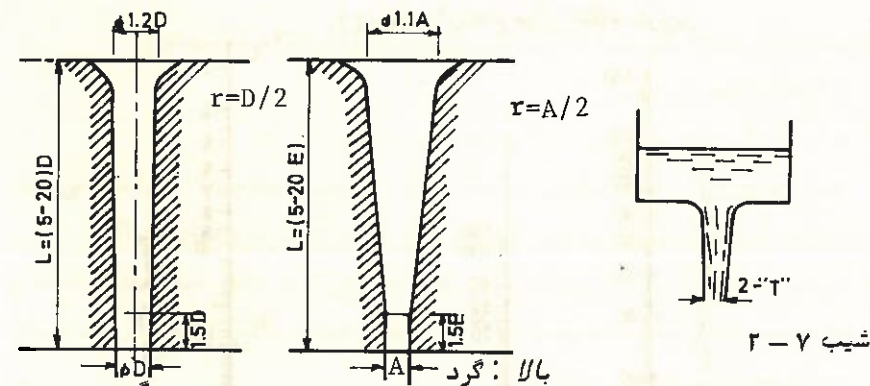
$t =$ ضخامت راهگاه فرعی

عرض راهگاه فرعی $w = (4-6) t$

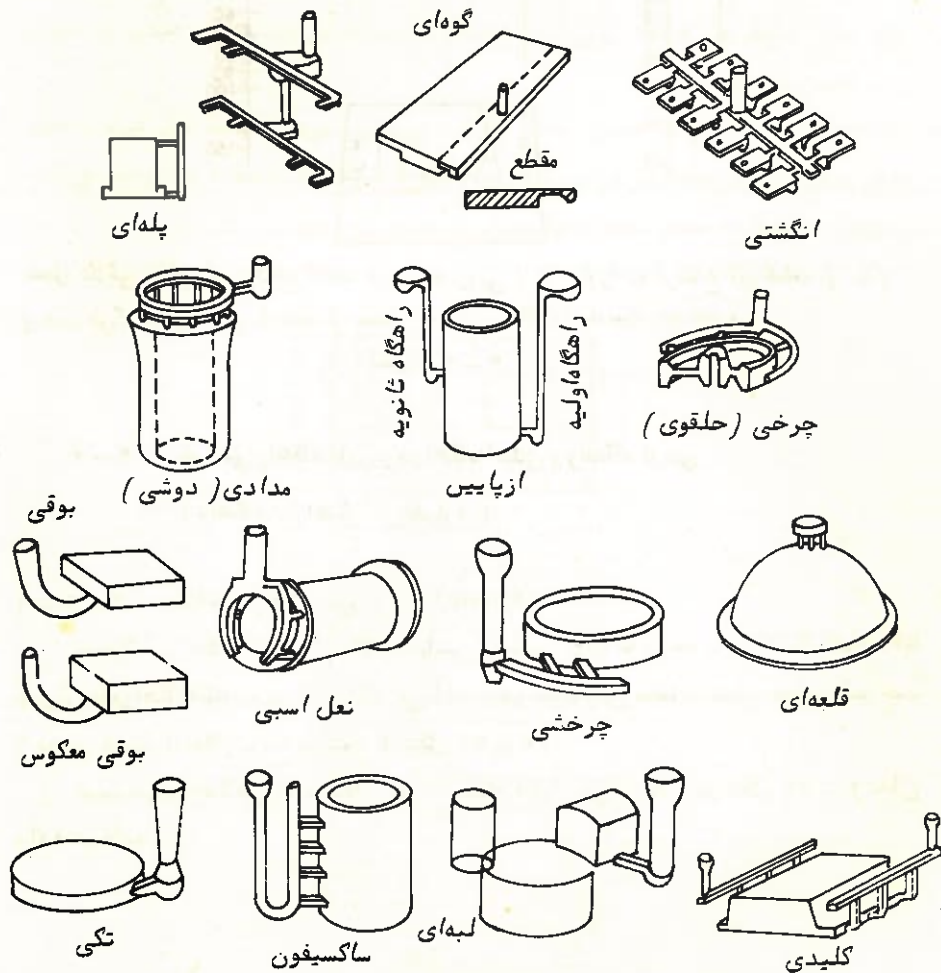
سطح مقطع راهگاه اصلی معمولاً "به صورت نشان داده شده در شکل ۲۴-۳ انتخاب می‌شود."

شکل ۲۳-۳

شکل ۲۱-۳ پایین: مستطیلی
 نمونه ساختمان راهگاه بارریز

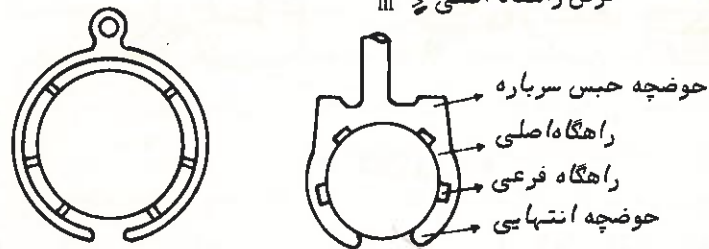
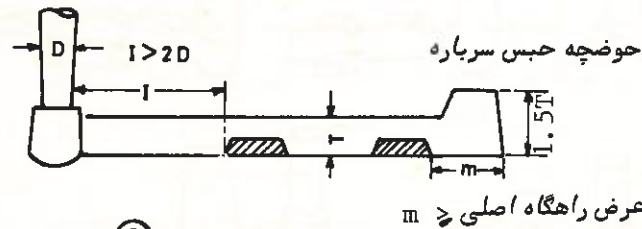

شکل ۲۲-۳

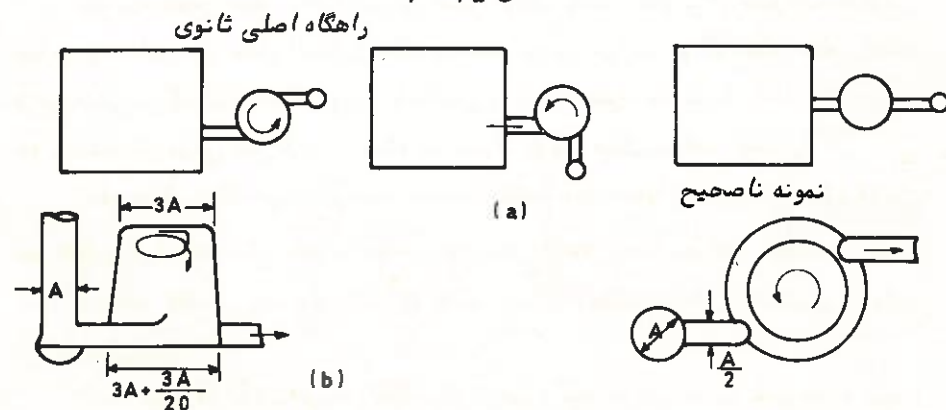

یک از راهگاههای فرعی باید متفاوت با راهگاه قبل از آن باشد، اما این کار مشکلات زیادی در بر دارد. لذا غالباً "سطوح مقاطع راهگاههای فرعی یک اندازه طراحی می شوند. برای ایجاد جریان یکنواخت مذاب در کلیه راهگاههای فرعی باید:

- مقدار حرکت (ممانتوم) با طول کردن راهگاه اصلی کاهش یابد.
  - با افزایش مقاومت اصطکاکی در برابر جریان در انتهای راهگاه اصلی، فشار کل بالا رود. شکل ۲۷-۳ نمودار این طرح می باشد.
- نمونه های دیگری از شکل راهگاه اصلی برای خارج کردن و جمع آوری سرباره و آخال در شکل ۲۸-۳ نشان داده شده اند.

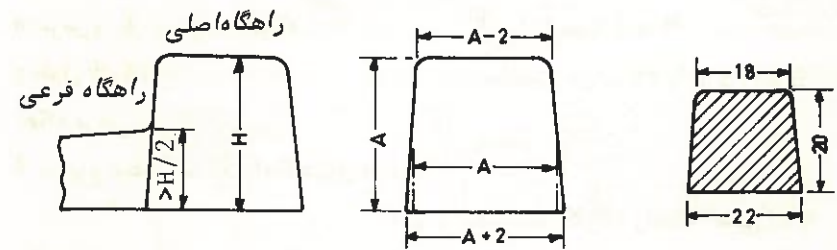

شکل ۲۵-۳

شکل ۲۶-۳

مجموع سطوح مقاطع راهگاههای فرعی	سطح مقطع راهگاه اصلی	سطح مقطع گلوگاه	سطح مقطع راهگاه بارریز	
۲	۳	۱	۲-۳	
راهگاه فرعی	راهگاه اصلی	گلوگاه	راهگاه بارریز	نسبت سیستم راهگاهی
۱	۱/۵	۵/۵	۱	۲:۱:۳:۲
۵/۶۷	۱	۵/۳۳	۱	۳:۱:۳:۲

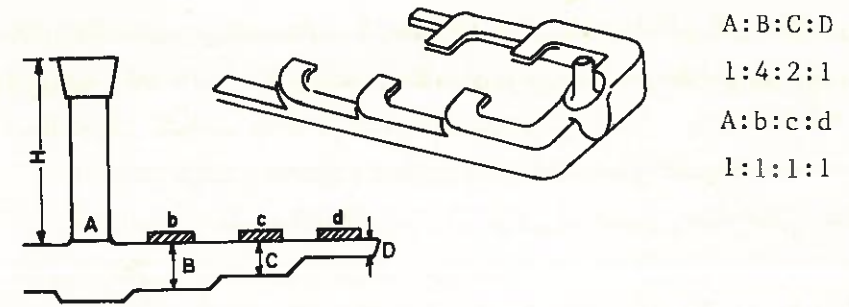
نمونه بعد سطح مقطع راهگاه اصلی رابطه بین راهگاه فرعی و راهگاه اصلی

شکل ۲۴-۳

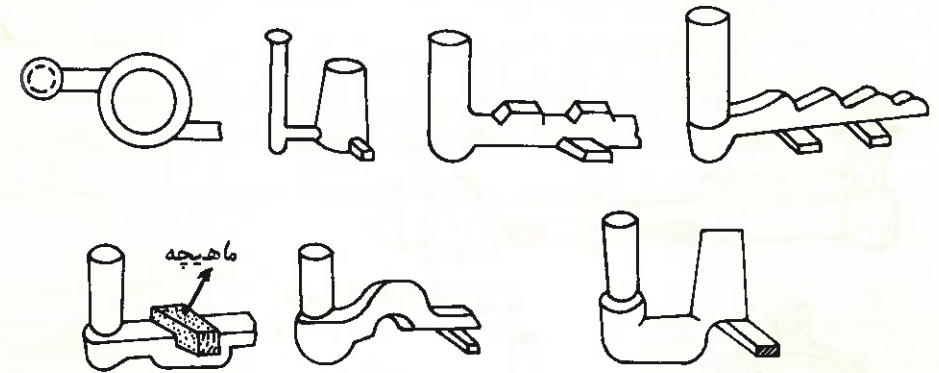
برای جمع آوری ناخالصی در مسیر راهگاه اصلی، در امتداد آن حوضچه حبس سرباره یا کثافات تعبیه می شود و در این ناحیه راهگاه فرعی تعبیه نمی گردد. در حالتی که راهگاه اصلی حلقوی باشد، بهتر است از نمونه داده شده در شکل ۲۵-۳ استفاده شود.

روش دیگر برای جلوگیری از ورود سرباره به محفظه قالب، استفاده از یک راهگاه عمودی در مسیر راهگاه اصلی می باشد. سرباره ها در این راهگاه عمودی در بالا جمع شده و مذاب تمیز از زیر سرباره به راهگاه اصلی ثانوی وارد می گردد. بهتر است راهگاه اصلی ثانوی و راهگاه اصلی اولی در یک خط مستقیم نباشند (شکل ۲۶-۳).

مناسب آن است که راهگاههای فرعی طوری طراحی شوند که مذاب همزمان و هماهنگ از کلیه راهگاههای فرعی وارد قالب شود. برای دستیابی به این مقصود، سطح مقطع هر

شکل ۳-۲۷

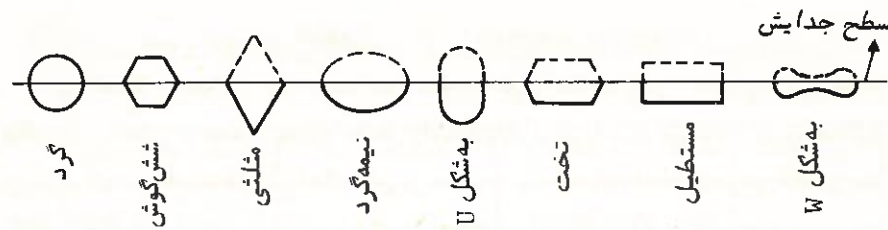
شکل ۳-۲۸

۳-۶-۳ طراحی راهگاه فرعی (Gates) (راهباره)

چنانچه سطح مقطع راهگاه فرعی خیلی کوچک باشد، عبویی از قبیل نیامد کردن مذاب و انقباض در محل اتصال راهگاه به قطعه بوجود می‌آید، و اگر سطح مقطع راهگاه فرعی خیلی بزرگ باشد، امکان ورود ناخالصی و سرباره همراه مذاب به داخل قالب زیاد خواهد شد و از طرفی قطع کردن راهگاه در تمیرکاری نیز مشکل خواهد بود.

سطح مقطع راهگاه فرعی برحسب ضخامت قطعه باید انتخاب شود. در شکل ۳-۲۹ نمونه‌هایی از اشکال سطح مقطع راهگاه فرعی نشان داده شده است که انتخاب هر یک از آنها به ابعاد قطعه، ضخامت، شرایط قالب، اندازه راهگاه، سادگی قالبگیری و عوامل دیگر بستگی دارد.

نحوه توزیع فلز مذاب توسط راهگاههای فرعی و نوع جریان مذاب با توجه به نسبت سطوح مقاطع راهگاه بارریز به راهگاه اصلی به راهگاه فرعی در شکل ۳-۳۰ آمده است.

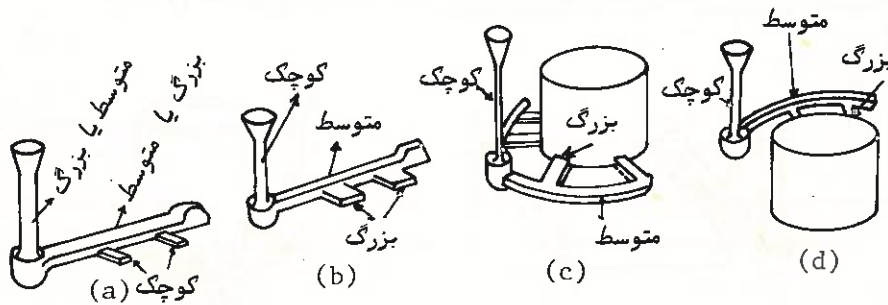
شکل ۳-۲۹

(a) در حالی که مجموع سطوح مقاطع راهگاههای فرعی از سطح مقطع راهگاه اصلی کوچکتر باشد، فلز مذاب راهگاه اصلی را تقریباً "سریع" پر کرده و تمایل دارد که از تمام راهگاههای فرعی بطور یکنواخت به داخل قالب جریان یابد.

(b) زمانی که مجموع سطوح مقاطع راهگاههای فرعی از سطح مقطع راهگاه اصلی بزرگتر باشد، فلز مذاب به سختی می‌تواند راهگاههای اصلی و بارریز را پر کند. در این حالت، جداسازی ناخالصیها در مسیر راهگاههای اصلی و بارریز آسان نبوده و ورود مذاب از راهگاههای فرعی به قالب نیز به طور یکنواخت صورت نمی‌گیرد.

(c) در سیستم راهگاههای فرعی از پایین، حتی اگر مجموع سطوح مقاطع این راهگاهها از سطح مقطع راهگاه اصلی بیشتر باشد، به علت وجود فشار معکوس (فشار استاتیکی مذاب در داخل قالب) که در مقابل جریان مذاب مقاومت می‌کند، جریان مذاب از راهگاههای فرعی به داخل قالب یکنواخت خواهد بود.

(d) هنگامی که راهگاههای فرعی از بالا طراحی شده باشند، اگر مجموع سطوح مقاطع این راهگاهها از سطح مقطع راهگاه اصلی بیشتر باشد، جریان مذاب در راهگاههای فرعی غیریکنواخت خواهد شد.

شکل ۳-۳۰

۲-۷ نسبت سیستم راهگاهی (Gating ratio)

این اصطلاح معمولاً "به نسبت بین سطح مقطع راهگاه بارریز، مجموع سطوح مقاطع راهگاههای اصلی و مجموع سطوح مقاطع راهگاههای فرعی اتلاق می شود. در ریخته‌گری چدن و فولاد، سطح مقطع از راهگاه بارریز به طرف راهگاههای اصلی و فرعی کاهش پیدا می‌کند. چگونگی انتخاب نسبت سیستم راهگاهی، ارتباط مستقیم به سرعت ذوب‌ریزی دارد. جدول شماره (۳-۴) نمونه‌های نسبت سیستم راهگاهی توصیه شده توسط تعدادی از محققان را نشان می‌دهد.

- ذوب‌ریزی سریع   نسبت سیستم راهگاهی   ۱:۲:۴
- ذوب‌ریزی معمولی   نسبت سیستم راهگاهی   ۱:۵/۹:۵/۸
- ذوب‌ریزی آهسته   نسبت سیستم راهگاهی   ۱:۵/۷:۵/۵

بسته به اینکه سیستم راهگاهی از بالا یا پایین باشد، نسبت سیستم راهگاهی اندکی متفاوت است، مثلاً "در شکل ۳-۳۱ نسبت مناسب برای سیستم راهگاهی از بالا ۱:۵/۹:۵/۸ و از پایین ۱:۱/۱:۱/۲ می‌باشد.

۱-۷-۳ روش محاسبه مجموع سطوح مقاطع راهگاههای فرعی:

برای دستیابی به مجموع سطوح مقاطع راهگاههای فرعی که عامل تعیین کننده ذوب‌ریزی می‌باشد، استفاده از فرمول زیر مفید است:

$$\text{مجموع سطوح مقاطع راهگاههای فرعی} = \frac{W}{v \cdot d \cdot T}$$

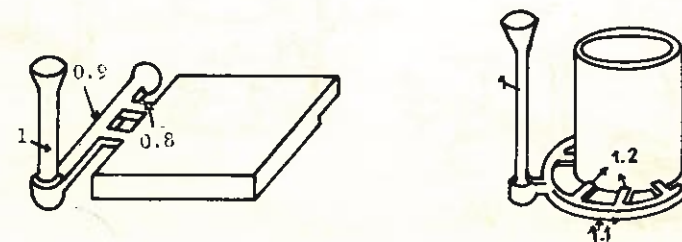
w = وزن مذاب (کیلوگرم)

$$v = \sqrt{2gh} \text{ سرعت جریان مذاب در داخل راهگاه فرعی (سانتیمتر بر ثانیه)}$$

$$H = \text{ارتفاع موثر راهگاه بارریز (ESH بر حسب سانتیمتر)}$$

$$T = \text{زمان ذوب‌ریزی (ثانیه)}$$

$$d = 7 - 7/2 = \text{وزن مخصوص چدن (کیلوگرم بر دسیمتر مکعب)}$$

شکل ۳-۳۱

جدول ۳-۴ نسبت سیستم راهگاهی که توسط چند محقق پیشنهاد شده است:

نوع قطعات	نسبت سیستم راهگاهی	اشارات	نام محقق
چدنی	۱:۵/۷۵:۵/۵		Dollwar
	۱:۵/۸۱:۵/۶۲۵	بزرگتر از ۱۵ تن	Hess
	۱:۵/۸۶:۵/۷۱۵	کوچکتر از ۱۵ تن	
	۱:۵/۹۶:۵/۹	قسمت نازک	
	۱:۵/۷۵:۵/۵		Frede
	۱:۵/۷۵:۵/۵		Lebmann
	۱:۵/۷۵:۵/۵		Nipper , Lips
	۱:۵/۹:۵/۵		
	۱:۵/۹۵:۵/۹	رادیاتور	
	۱:۵/۷۵:۵/۵	در حالت یک راهگاه بارریز	Miakowaki
	۱:۵/۷۵:۵/۲۵	در حالت دوراهگاه بارریز	
	۱:۱/۲:۵/۹		Osam
۱:۱/۲:۵/۹		pascbke	
۱:۱:۱		Ruddle	
۱:K:۱		Trenckle	
۲/۶:۴:۲	۱ < K < ۲	Lehmann	
۱/۲:۱/۱:۱		Bauer	
۱:۴:۲	راهگاه بارریز با گلوگاه	CIRI	
۱:۳:۲	راهگاه بارریز با گلوگاه	CIRI	
چدن چکش خوار	۱:۵/۵:۲/۴۵	قطعات ریخته‌گی ضخیم	Hess
	۱:۵/۶۷:۱/۶۷	قطعات ریخته‌گی ضخیم	
فولاد	۱:۵/۸۱:۵/۶۲۵		Hess
	۱:۱:۱		
	۱:۲:۲	(۱)	Johnson ect.
	۱:۲:۱	(۲)	

۲- سیستم افزایش فشار

۱- سیستم کاهش ممانتوم

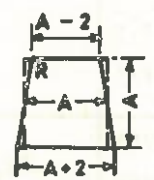

۲-۷-۳ روش محاسبه سطح مقطع راهگاہ بارریز
 برای تعیین سطح مقطع راهگاہ بارریز فرمول زیر توسط مرکز تحقیقات صنعتی ژاپن پیشنهاد می‌گردد:

$$\text{ارتفاع موثر راهگاہ} \sqrt{\frac{\text{عدد ثابت}}{\text{وزن مذاب}}} \times \frac{7/160}{\text{زمان ذوب‌ریزی}} = \text{سطح مقطع راهگاہ بارریز}$$

در حالتی که راهگاہ بارریز با گلوگاہ باشد عدد ثابت = ۰/۲۰۰
 در حالتی که راهگاہ اصلی با گلوگاہ باشد عدد ثابت = ۰/۲۸۶
 سطح مقطع راهگاہ بارریز در حدود ۱/۵ تا ۲ برابر سطح مقطع گلوگاہ آن می‌باشد.

۳-۷-۳ چگونگی انتخاب شرایط دیگر سیستم راهگاہی
 ۱) ظاهراً "روش عمومی" که فاصله بین راهگاہهای فرعی را برحسب ابعاد راهگاہ اصلی تعیین نماید، وجود ندارد. به هر حال جدول ۳-۵ می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.

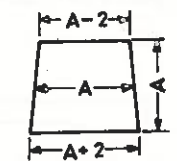

جدول ۳-۵

مقطع راهگاہ اصلی	فاصله بین راهگاہهای فرعی
	
سطح مقطع راهگاہ اصلی	فاصله بین راهگاہهای فرعی
۲۰mm x ۲۰mm	کمتر از ۱۵۰mm
۳۰mm x ۳۰mm	۲۵۰mm
۴۰mm x ۴۰mm	۵۰۰mm
۵۰mm x ۵۰mm	۷۰۰mm

- ۲) زمانی که از یک راهگاہ بارریز استفاده شود، طول راهگاہ اصلی محدود می‌باشد. جدول ۳-۶ مقدار طول راهگاہ اصلی را برحسب ابعاد راهگاہ نشان می‌دهد.
- ۳) موقعیت راهگاہ بارریز باید با توجه به نکات ذیل انتخاب شود:
  - ذوب‌ریزی به راحتی انجام گیرد.
  - راهگاہ طوری تعبیه شود که مذاب به‌طور یکنواخت در قالب توزیع شود.
  - طول راهگاہ اصلی از پای راهگاہ بارریز مناسب باشد (شکل ۳۲-۳).
- ۴) محل راهگاہهای فرعی باید با توجه به اهداف زیر انتخاب شود:
  - ذوب‌ریزی از قسمت ضخیم قطعه انجام گیرد.
  - مذاب سریع و بدون مقاومت به داخل قالب وارد شود.
  - تمیزکاری قطعه به آسانی انجام گیرد (شکل ۳۳-۳).
- ۵) در رابطه با جهت و موقعیت راهگاہهای فرعی، هنگام وصل آنها به راهگاہ اصلی، مطابق شکل (۳۴-۳) باید عمل کرد:
  - a) نصب راهگاہ فرعی به‌دور از راهگاہ بارریز، و در انتهای راهگاہ اصلی.
  - b) نصب راهگاہ فرعی در جهت مخالف جریان مذاب.

جدول ۳-۶

مثال: نسبت راهگاہی ۱:۰/۹:۰/۸

تظیر راهگاہ بارریز (میلیمتر)	سطح مقطع راهگاہ اصلی (AxA میلیمتر)	حداکثر طول راهگاہ اصلی (میلیمتر)
		
۲۲/۸	۲۰x۲۰	کمتر از ۶۰۰
۲۵/۶	۳۰x۳۰	۱۶۰۰
۴۷/۵	۴۰x۴۰	۲۰۰۰
۵۶/۴	۵۰x۵۰	۳۰۰

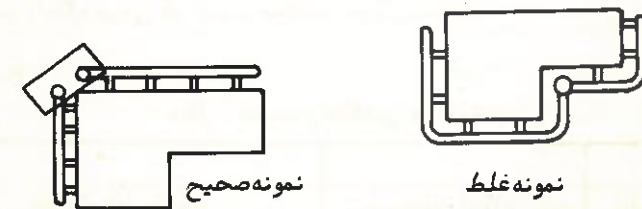
(c) زمانی که راهگاه فرعی در جهت جریان مذاب تعبیه گردد، سرباره به راحتی به داخل قالب جریان می یابد.

(d) راهگاههای فرعی خیلی نزدیک به دو انتهای راهگاه اصلی هستند.

(e) زمانی که فضای بین راهگاه اصلی، راهگاههای فرعی و قالب باریک باشد، سطح قالب مجاور این فضا تمایل به خورد شدن و جریان پیدا کردن به داخل مذاب را دارد. اگر این فضا خیلی بزرگ باشد، در نتیجه راهگاههای فرعی طویل شده و در انتهای آنها حفره های ریزی ایجاد می گردد، (شکل ۳-۳۵).

(۷) ارتفاع راهگاههای اصلی و فرعی:

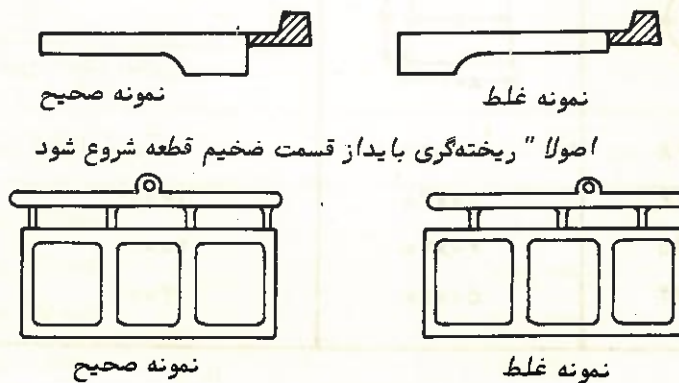
راهگاه اصلی باید مذاب را همزمان به قسمتهای لازم از قالب توزیع کرده و همزمان ناخالصیهارا جدا سازد، بنابراین ارتفاع راهگاه اصلی تا حدی بیش از راهگاه فرعی باید انتخاب شود. برای ایجاد فشار مذاب در راهگاههای فرعی، نسبت ارتفاع راهگاه اصلی به راهگاه فرعی بیش از ۴ در نظر گرفته می شود، اما برای اقتصادی نمودن سیستم راهگاهی، این نسبت گاه در حدود ۲ انتخاب می گردد (شکل ۳-۳۶).

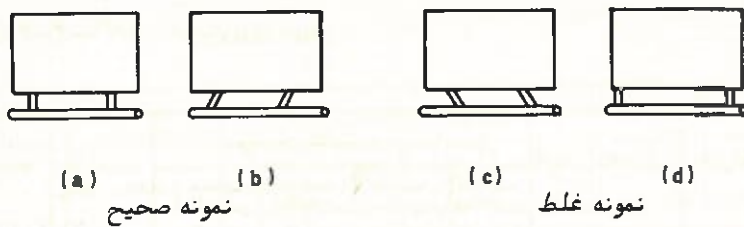
دوراهگاه بارریز در یک حوضچه ذوب ریزی

یک راهگاه بارریز: در این مثال راهگاه بارریز تقریباً "در مرکز قرار دارد"، و از اینرو ذوب ریزی مشکل خواهد شد، مگر آنکه راهگاه اصلی در یک طرف طولانی تر از طرف دیگر میباشد.

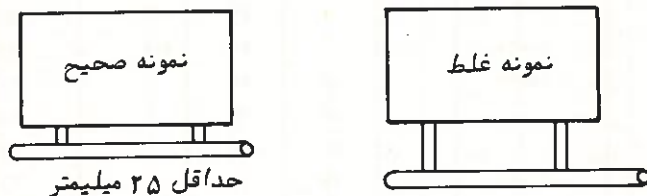
شکل ۳-۳۲

شکل ۳-۳۳

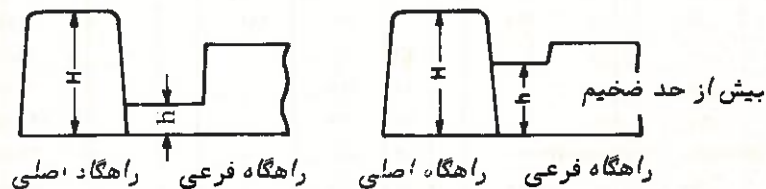
شکل ۳-۳۴

فاصله نباید بزرگتر از عرض راهگاه اصلی باشد

فضای خیلی زیاد

شکل ۳-۳۵

$$h_1 \leq \frac{1}{4}H$$

شکل ۳-۳۶

۳-۸ نمونه هایی از اطلاعات در مورد سیستم راهگاهی

۳-۸-۱ جدول شماره ۷-۳ ابعاد راهگاههای اصلی، فرعی و بارریز را برای قطعات چدنی، بگونه ای که توسط جامعه ریخته گران منطقه هیوکو ژاپن محاسبه شده، نشان می دهد.

ب - ذوب ریزی معمولی

قطر راهگاه بار ریز (میلیمتر)	ابعاد راهگاه اصلی (میلیمتر)	مجموع عرض راهگاههای فرعی (میلیمتر)				زمان ذوب - ریزی (ثانیه)	وزن قطعه (کیلوگرم)
		ضخامت راهگاه فرعی ۱۵ میلیمتر	ضخامت راهگاه فرعی ۱۰ میلیمتر	ضخامت راهگاه فرعی ۶ میلیمتر	ضخامت راهگاه فرعی ۴ میلیمتر		
۲۵	۱۷x۲۵			۱۴	۲۱	۱۰/۵	۱۰
"	"			۲۷	۴۱	۱۱/۵	۲۰
"	"			۳۷	۵۶	۱۲/۰	۳۰
"	"			۴۶	۶۹	۱۳/۰	۴۰
"	"			۵۳	۸۰	۱۴/۰	۵۰
۳۰	۲۰x۳۰			۶۲	۹۳	۱۴/۵	۶۰
"	"			۷۰	۱۰۵	۱۵/۰	۷۰
۴۰	۲۰x۴۰		۴۵	۷۵		۱۶/۰	۸۰
"	"		۵۳	۸۸		۱۷/۰	۱۰۰
"	۲۰x۴۰		۶۲	۱۰۳		۱۷/۵	۱۲۰
"	"		۶۸	۱۱۳		۱۸/۵	۱۴۰
"	"		۷۲	۱۲۳		۱۹/۵	۱۶۰
"	"		۸۵	۱۴۲		۲۱/۰	۲۰۰
"	"		۹۵	۱۵۹		۲۲/۵	۲۵۰
۵۰	۳۰x۶۰		۱۰۶	۱۷۶		۲۵/۵	۳۰۰
"	"	۷۶	۱۱۴			۲۷/۵	۳۵۰
"	"	۸۱	۱۲۲			۲۹/۵	۴۰۰
"	"	۸۷	۱۳۰			۳۱/۰	۴۵۰
"	"	۹۲	۱۳۸			۳۲/۵	۵۰۰
"	"	۱۰۱	۱۵۲			۳۵/۵	۶۰۰
(۵۰x۲)۶۰	(۳۰x۴۰)۴۰x۶۰	۱۰۹	۱۶۳			۳۸/۵	۷۰۰
۶۰	۳۰x۶۰	۱۱۷	۱۷۵			۴۱/۰	۸۰۰
"	"	۱۲۴	۱۸۶			۴۳/۵	۹۰۰
"	"	۱۳۰	۱۹۵			۴۶/۵	۱۰۰۰
"	"	۱۴۲	۲۱۵			۵۰/۰	۱۲۰۰
(۵۰x۲)۶۰	(۳۰x۶۰)۴۰x۸۰	۱۵۵	۲۳۳		ضخامت قطعه ۲۰ میلیمتر	۵۴/۰	۱۴۰۰
۶۰	۴۰x۸۰	۱۶۶	۲۵۰			۵۷/۰	۱۶۰۰
"	"	۱۷۶	۲۶۵			۶۱/۰	۱۸۰۰
۶۰x۲	۴۰x۸۰	۱۸۵		۱۳۹		۶۴/۵	۲۰۰۰
"	"	۲۰۸		۱۵۶		۷۲/۰	۲۵۰۰
"	"	۲۲۷		۱۷۰		۷۹/۰	۳۰۰۰

جدول ۳-۷ - الف - ذوب ریزی سریع

قطر راهگاه بار ریز (میلیمتر)	ابعاد راهگاه اصلی (میلیمتر)	مجموع عرض راهگاههای فرعی (میلیمتر)				زمان ذوب - ریزی (ثانیه)	وزن قطعه (کیلوگرم)
		ضخامت راهگاه فرعی ۱۵ میلیمتر	ضخامت راهگاه فرعی ۱۰ میلیمتر	ضخامت راهگاه فرعی ۶ میلیمتر	ضخامت راهگاه فرعی ۴ میلیمتر		
۲۵	۱۷x۲۵			۳۰	۴۵	۵/۰	۱۰
"	"			۵۴	۸۲	۵/۵	۲۰
۳۰	۲۰x۳۰			۶۹	۱۰۴	۶/۵	۳۰
۴۰	۲۰x۴۰		۵۱	۸۶		۷/۰	۴۰
۴۰	"		۵۶	۹۴		۸/۰	۵۰
"	"		۶۰	۱۰۰		۹/۰	۶۰
"	۳۰x۴۰		۶۶	۱۱۰		۹/۵	۷۰
"	"		۷۲	۱۲۰		۱۰/۰	۸۰
"	"		۷۸	۱۳۰		۱۱/۵	۱۰۰
"	"		۸۶	۱۴۴		۱۲/۵	۱۲۰
"	"		۹۳	۱۵۵		۱۳/۵	۱۴۰
"	"		۹۹	۱۶۵		۱۴/۵	۱۶۰
۵۰	۳۰x۶۰		۱۰۹	۱۸۱		۱۶/۵	۲۰۰
"	"	۸۱	۱۲۱			۱۸/۵	۲۵۰
"	"	۹۰	۱۳۵			۲۰/۰	۳۰۰
"	"	۹۷	۱۴۶			۲۱/۵	۳۵۰
(۵۰x۲)۶۰	(۳۰x۶۰)۴۰x۶۰	۱۰۴	۱۵۶			۲۳/۵	۴۰۰
۶۰	۴۰x۶۰	۱۱۲	۱۶۸			۲۴/۰	۴۵۰
"	"	۱۱۹	۱۷۹			۲۵/۰	۵۰۰
"	"	۱۲۳	۱۹۹			۲۷/۰	۶۰۰
(۵۰x۲)۷۰	(۳۰x۶۰)۴۰x۸۰	۱۴۴	۲۱۶			۲۸/۰	۷۰۰
۷۰	۴۰x۸۰	۱۵۴	۲۳۱			۳۱/۰	۸۰۰
"	"	۱۶۳	۲۴۵		ضخامت قطعه ۲۰ میلیمتر	۳۳/۰	۹۰۰
۷۰	۴۰x۸۰	۱۷۳	۲۶۰			۳۴/۵	۱۰۰۰
۶۰x۲	۴۰x۸۰	۱۹۱		۱۴۴		۳۷/۵	۱۲۰۰
"	"	۲۰۷		۱۵۵		۴۰/۵	۱۴۰۰
"	"	۲۲۲		۱۶۷		۴۳/۰	۱۶۰۰
"	"	۲۳۴		۱۷۸		۴۶/۰	۱۸۰۰
"	"	۲۴۴		۱۸۶		۴۹/۰	۲۰۰۰
"	"			۲۰۴		۵۵/۰	۲۵۰۰
۷۰x۲	۴۰x۸۰			۲۲۳		۶۰/۵	۳۰۰۰

ج - ذوب ریزی آهسته

قطر راهگاه بار ریز (میلیمتر)	ابعاد راهگاه اصلی (میلیمتر)	مجموع عرض راهگاههای فرعی (میلیمتر)				زمان ذوب ریزی (ثانیه)	وزن قطعه (کیلوگرم)
		ضخامت راهگاه فرعی ۱۵ میلیمتر	ضخامت راهگاه فرعی ۱۰ میلیمتر	ضخامت راهگاه فرعی ۶ میلیمتر	ضخامت راهگاه فرعی ۴ میلیمتر		
۲۵	۱۷×۲۵			۱۰	۱۰	۱۵/۵	۱۰
"	"			۱۹	۲۸	۱۶/۰	۲۰
"	"			۲۶	۴۰	۱۷/۰	۳۰
"	"			۳۴	۵۲	۱۷/۵	۴۰
"	"			۴۲	۶۲	۱۸/۰	۵۰
"	"			۴۹	۷۲	۱۸/۵	۶۰
"	"			۵۵	۸۳	۱۹/۰	۷۰
۳۰	۲۰×۳۰			۶۰	۹۰	۲۰/۰	۸۰
"	"			۷۱	۹۴	۲۱/۰	۱۰۰
۴۰	۲۰×۴۰		۴۹	۸۲		۲۲/۰	۱۲۰
"	"		۵۵	۹۱		۲۳/۰	۱۴۰
"	"		۶۰	۱۰۰		۲۴/۰	۱۶۰
"	۳۰×۴۰		۶۷	۱۱۲		۲۶/۰	۲۰۰
"	"		۷۹	۱۲۱		۲۸/۵	۲۵۰
"	"		۸۸	۱۲۷		۳۰/۵	۳۰۰
"	"		۹۵	۱۵۹		۳۳/۰	۳۵۰
۵۰	۳۰×۶۰		۱۰۲	۱۷۱		۳۵/۰	۴۰۰
"	"	۷۳	۱۰۹			۳۷/۰	۴۵۰
"	"	۷۷	۱۱۵			۳۹/۰	۵۰۰
"	"	۸۴	۱۲۷			۴۲/۵	۶۰۰
۵۰	۳۰×۶۰	۹۱	۱۳۶			۴۶/۰	۷۰۰
(۵۰×۲)۶۰	"	۹۷	۱۴۵			۴۹/۵	۸۰۰
۶۰	(۳۰×۶۰)۴۰×۸۰	۱۰۲	۱۵۴			۵۲/۵	۹۰۰
"	۴۰×۶۰	۱۰۳	۱۶۲			۵۵/۵	۱۰۰۰
"	"	۱۱۷	۱۷۵			۶۱/۵	۱۲۰۰
"	"	۱۲۷	۱۹۰			۶۶/۰	۱۴۰۰
(۵۰×۲)۷۰	"	۱۳۷	۲۰۵			۷۰/۰	۱۶۰۰
۷۰	(۳۰×۶۰)۴۰×۸۰	۱۴۴	۲۱۷		ضخامت قطعه ۲۰ میلیمتر	۷۴/۵	۱۸۰۰
"	۴۰×۸۰	۱۵۲	۲۲۹			۷۸/۵	۲۰۰۰
"	"	۱۶۹	۲۳۳			۸۸/۵	۲۵۰۰
۶۰×۲	۳۰×۸۰	۱۸۵			۱۳۹	۹۷/۰	۳۰۰۰

۲-۸-۳ اندازه‌های استاندارد سیستم راهگاهی که به وسیله مرکز تحقیقات صنعتی ژاپن تهیه شده، در جدول شماره ۸-۳ آمده است:

- زمانیکه عرض گلوگاه کمتر از ۲۵ میلیمتر باشد قطر پای راهگاه میلیمتر $\phi = ۵۰$
- زمانیکه عرض گلوگاه ۳۹ - ۲۵ میلیمتر باشد قطر پای راهگاه میلیمتر $\phi = ۶۴$
- زمانی که عرض گلوگاه بیشتر از ۴۰ میلیمتر باشد قطر پای راهگاه میلیمتر $\phi = ۷۶$

جدول ۸-۳

مساحت (cm ²)	قطر (mm)	راهگاه بار ریز: (راهگاه)
۱/۷۷	۱۵	
۲/۴۱	۱۷/۵	
۳/۱۴	۲۰	
۳/۸۹	۲۲/۵	
۴/۹۱	۲۵	
۵/۹۴	۲۷/۵	
۷/۰۷	۳۰	
۹/۸۲	۳۵	
۱۲/۵۷	۴۰	
۱۵/۹۱	۴۵	
۱۹/۶۴	۵۰	
مساحت (cm ²)	پهنای × ضخامت (mm)	راهگاه اصلی: (راهبار)
۲/۰۵	۱۵ × ۱۵	
۲/۷۹	۱۷/۵ × ۱۷/۵	
۳/۶۵	۲۰ × ۲۰	
۴/۶۱	۲۲/۵ × ۲۲/۵	
۵/۷۰	۲۵ × ۲۵	
۶/۹۰	۲۷/۵ × ۲۷/۵	
۸/۲۰	۳۰ × ۳۰	
۱۱/۵۱	۳۵ × ۳۵	
۱۴/۵۱	۴۰ × ۴۰	
۱۸/۴۷	۴۵ × ۴۵	
۲۲/۸۰	۵۰ × ۵۰	

۲-۸-۳- جدول پیشنهادی یکی از شرکت‌های بزرگ ریخته‌گری ژاپن (I.H.I) در باره ابعاد راهگاه‌های فرعی، اصلی، بارریز و زمان ذوب ریزی (جدول ۳-۹)

جدول ۳-۹

راهگاه اصلی (m/m)	قطر راهگاه بارریز (m/m) ϕ	ارتفاع راهگاه بارریز (ستون پایین) و عرض راهگاه بارریز (میلیمتر)						ساحت راهگاه (Cm ²)	زمان ذوب (S)	وزن مذاب (kg)
		۱۴	۲۵	۳۰	۳۵	۴۰	۵۰			
۱۳×۱۳	۱۵							۲۶	۷	۱۰
×۱۸	۲۰							۵۸	۹	۲۰
×۲۱	۲۶							۷۲	۱۱	۳۰
×۲۲	۲۶				۲۹	۴۲	۸۶	۸۶	۱۲	۴۰
×۲۶	۳۰			۲۴	۳۲	۴۸	۹۶	۹۶	۱۳	۵۰
×۲۶	۳۰			۲۹	۳۹	۵۸	۷۳	۱۱۶	۱۵	۷۵
×۲۹	۳۵		۲۸	۳۵	۴۶	۷۰	۸۸	۱۴۰	۱۷	۱۰۰
×۳۱	۳۵		۳۱	۳۸	۵۲	۷۷	۹۶	۱۵۴	۱۸	۱۲۵
×۳۱	۳۵		۳۳	۴۲	۵۵	۸۲	۱۰۴	۱۶۶	۱۹	۱۵۰
×۳۳	۴۲		۳۷	۴۶	۶۱	۹۲	۱۱۵	۱۸۲	۲۰	۱۷۵
×۳۳	۴۲		۴۱	۵۲	۶۹	۱۰۳	۱۲۹		۲۱	۲۰۰
×۳۶	۴۵		۴۷	۵۹	۷۹	۱۱۸	۱۴۷		۲۲	۲۵۰
×۳۹	۴۵		۴۸	۶۰	۸۰	۱۲۰	۱۵۰		۲۳	۳۰۰
×۳۹	۴۵		۴۸	۶۰	۸۰	۱۲۰	۱۵۰		۲۴	۳۵۰
×۳۹	۴۵		۴۸	۶۰	۸۰	۱۲۰	۱۵۰		۲۵	۴۰۰
×۳۹	۴۵		۵۱	۶۴	۸۵	۱۲۷			۲۶	۴۵۰
×۴۵	۵۰		۵۴	۶۸	۹۱	۱۳۶			۲۷	۵۰۰
×۴۵	۵۰		۵۹	۷۳	۹۸	۱۴۶			۲۸	۶۰۰
×۴۵	۵۰		۶۵	۸۱	۱۰۸	۱۶۲			۲۹	۷۰۰
×۴۷	۵۵		۶۸	۸۵	۱۱۴	۱۷۱			۳۰	۸۰۰
×۴۷	۵۵		۷۴	۹۲	۱۲۲	۱۸۳			۳۱	۹۰۰
×۴۷	۵۵		۷۶	۹۵	۱۲۷	۱۹۱			۳۲	۱۰۰۰
×۵۴	۶۰		۸۷	۱۰۸	۱۴۵	۲۱۷			۳۳	۱۲۵۰
×۵۴	۶۰		۹۷	۱۲۰	۱۶۰	۲۴۱			۳۴	۱۵۰۰
×۶۰	۷۰		۱۱۳	۱۴۰	۱۸۸	۲۸۲			۳۵	۲۰۰۰
×۶۰	۷۰		۱۲۵	۱۵۶	۲۰۸	۳۱۲			۳۶	۲۵۰۰
×۶۰	۷۰		۱۳۳	۱۶۷	۲۲۲	۳۳۲			۳۷	۳۰۰۰
×۶۵	۷۵		۱۴۴	۱۸۰	۲۴۰	۳۶۲			۳۸	۳۵۰۰
×۶۵	۷۵		۱۵۵	۱۹۲	۲۵۸	۳۸۷			۳۹	۴۰۰۰
×۷۰	۸۰		۱۶۵	۲۰۷	۲۷۶	۴۱۴			۴۰	۴۵۰۰

۳-۹ طراحی حوضچه پای راهگاه:

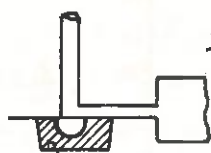
مذابی که از بالا به داخل راهگاه بارریز ریخته می‌شود در حوضچه پای راهگاه، تغییر جهت و سرعت می‌دهد. بنابراین کاهش مقاومت در مقابل جریان مذاب در این ناحیه ضروری می‌باشد. از طرفی حوضچه پای راهگاه باید در مقابل ضربه محکم باشد زیرا ریزش مذاب از بالا شدیداً باعث خرد شدن آن می‌گردد. ابعاد ساختمان حوضچه پای راهگاه باید طوری انتخاب گردد که سبب ایجاد جریان متلاطم و پیچشی و صدمه دیدن قالب نگشته و با ماسه مخلوط نشود.

معمولاً قطر حوضچه پای راهگاه دو برابر عرض راهگاه اصلی و عمق آن نصف قطر راهگاه بارریز می‌باشد. شکل ۳-۳۷ چگونگی تغییر جریان مذاب در حوضچه پای راهگاه را نشان می‌دهد:

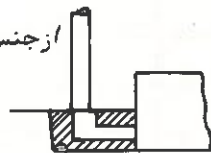
۱-۳-۹ نمونه‌هایی از ساختمان حوضچه پای راهگاه در شکل ۳-۳۸ آمده است:

شکل ۳-۳۷

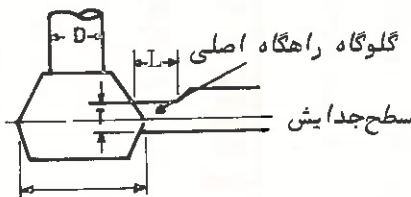

از جنس ماهیچه دیرگداز

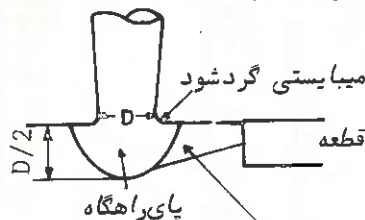

ماهیچه دیرگداز در پایین راهگاه نصب می‌گردد

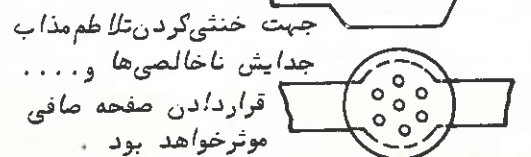
ماهیچه از جنس دیرگداز

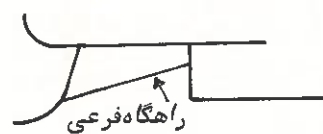
دو برابر عرض راهگاه اصلی
 $L=1.5 T$ یا در محدوده
 ۳۷-۵۰ میلیمتر

چنانچه این قسمت عمیق باشد مذاب راحت‌تر به داخل قالب جریان می‌یابد.

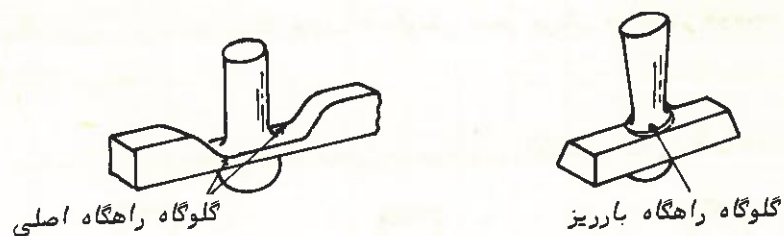
جهت خنثی کردن تلاطم مذاب
 جدایش ناخالصی‌ها و...
 قرار دادن صفحه صافی
 موثر خواهد بود

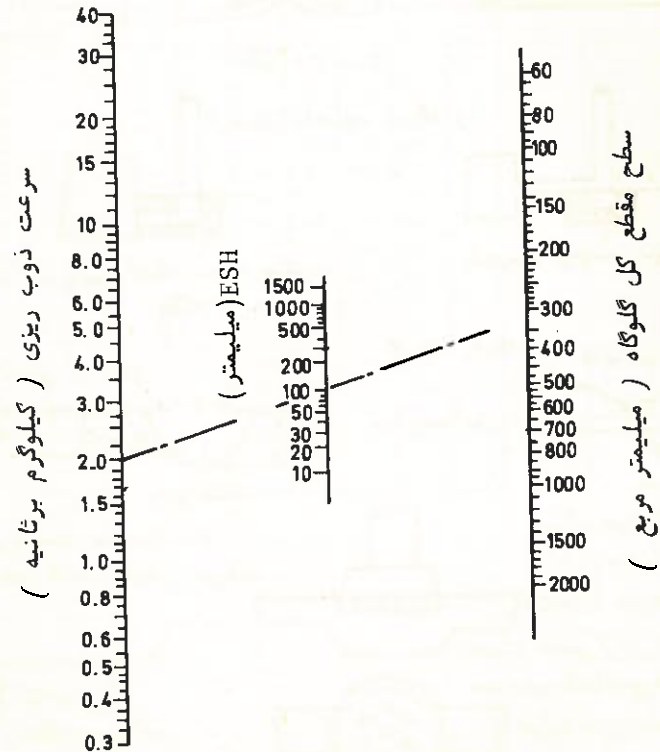
شکل ۳-۳۸

۲-۹-۳ اثر گلوگاه راهگاه بارریز و چگونگی انتخاب سطح مقطع و اندازه آن .
 به منظور کاهش انرژی و سرعت جریان مذاب هنگام ورود به راهگاه اصلی ، گلوگاه در سیستم راهگاهی مورد استفاده قرار می‌گیرد . (شکل ۳۹ - ۳)
 سطح مقطع گلوگاه بر حسب سرعت ذوب‌ریزی و ارتفاع موثر راهگاه بارریز (ESH) با استفاده از منحنی شکل ۴ - ۳ به دست می‌آید . برای مثال اگر سرعت ذوب‌ریزی ۲ کیلوگرم بر ثانیه و ارتفاع موثر راهگاه بارریز ۱۵۰ میلی‌متر انتخاب شود ، امتداد خط اتصال این دو نقطه ، محور سطح مقطع کل گلوگاه را در نقطه ۳۲۰ میلی‌متر مربع قطع خواهد کرد .

شکل ۳۹ - ۳

شکل ۴۰ - ۳

هنگامی که گلوگاه در مسیر راهگاه اصلی قرار دارد ، عرض گلوگاه حدود ۳ تا ۴ برابر ضخامت آن تعیین می‌گردد . برای مثال اگر سطح مقطع گلوگاه ۵ سانتیمتر مربع باشد ، ابعاد گلوگاه به طریق ذیل محاسبه خواهد شد .

ضخامت فرض شده ، سانتیمتر X

$$3 \times X^2 = 5$$

$$X^2 = 1/66$$

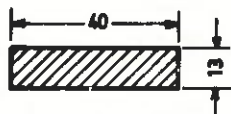
ضخامت گلوگاه ۰ سانتیمتر $X = 1/3$

عرض گلوگاه ۰ سانتیمتر $1/3 \times 3 = 1$

نتیجتاً ابعاد گلوگاه $1/3 \times 1$ سانتیمتر خواهد شد .

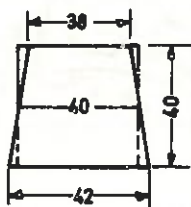
مرحله بعد تعیین طول گلوگاه است که حدود ۱ تا $1/5$ برابر عرض گلوگاه باید باشد :

طول گلوگاه سانتیمتر 6 تا $4 = (1/5 \text{ تا } 1) \times 4$

سطح مقطع گلوگاه ۵ سانتیمتر مربع

چنانچه سطح مقطع راهگاه اصلی ۳ برابر سطح مقطع گلوگاه باشد ، در این صورت سطح مقطع راهگاه اصلی برابر $3 \times 5 = 15$ سانتیمتر مربع خواهد شد . اگر راهگاه گرد باشد قطر آن حدود $4/5$ سانتیمتر و چنانچه مربع باشد ، هر ضلع آن ۴ سانتیمتر خواهد بود .

سطح مقطع راهگاه اصلی ۱۵ سانتیمتر مربع

بهتر است مجموع سطوح مقاطع راهگاههای فرعی ۲ الی ۳ برابر سطح مقطع گلوگاه انتخاب شود . اگر سطح مقطع گلوگاه ۵ سانتیمتر مربع باشد ، مجموع سطوح مقاطع راهگاههای فرعی برابر $2 \times 5 = 10$ سانتیمتر مربع خواهد شد و چنانچه تعداد راهگاه فرعی ۳ عدد باشد ، سطح مقطع هر یک $3/3$ سانتیمتر مربع به دست می‌آید .

سطح مقطع یک راهگاه فرعی

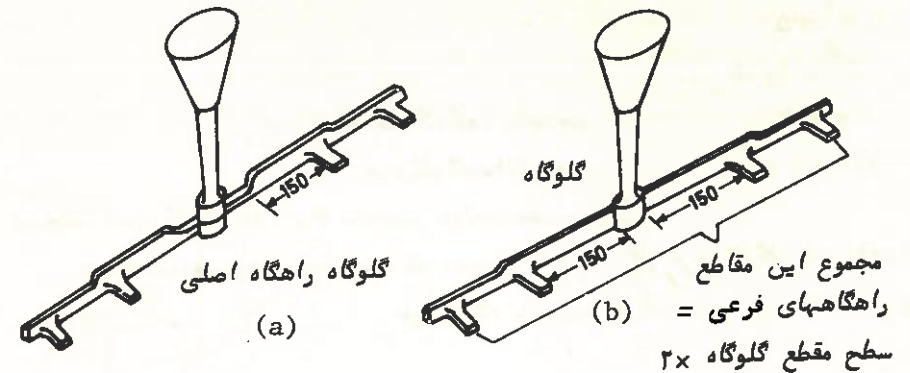

$3/3$ سانتیمتر مربع

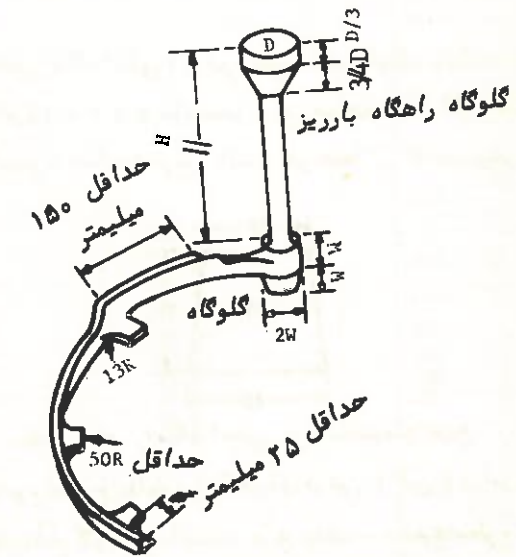
جمع سطوح مقاطع راهگاههای فرعی ۱۰ سانتیمتر مربع

۳-۹-۳ پنج نمونه از سیستم راهگاهی با گلوگاه در شکل شماره ۴۱-۳ نشان داد شده‌اند:

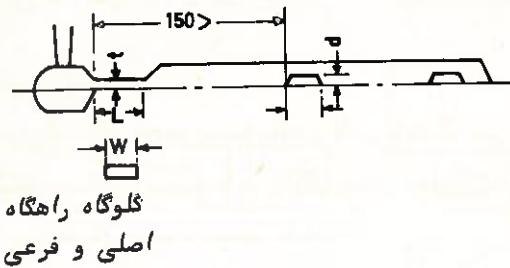
سرعت جریان مذاب ۳۰۰ میلیمتر بر ثانیه

محل اتصال راهگاههای فرعی به راهگاه اصلی پیوسته باید گرد باشد

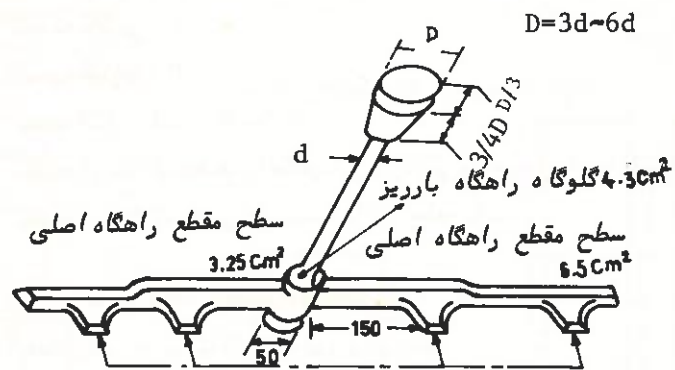

(c)

گلوگاه راهگاه اصلی و فرعی

(d)

(e)

سانتیمتر مربع $۸/۶ = ۲ \times ۴/۳ = ۲ \times ۳ = ۶$ = مجموع سطح مقاطع راهگاههای فرعی

سانتیمتر مربع $۲/۵ = ۸/۶ : ۴ = ۲/۵$ = سطح مقطع هر یک از راهگاههای فرعی

روابط بین گلوگاه و سیستم راهگاهی در حالتی که نسبت سیستم راهگاهی ۲:۳:۱ باشد به قرار زیر خواهد بود:

سطح مقطع گلوگاه $(۱/۵ - ۲) \times$ = سطح مقطع راهگاه بارریز
 سطح مقطع گلوگاه $۳ \times$ = سطح مقطع راهگاه اصلی
 سطح مقطع گلوگاه $۲ \times$ = سطح مقطع راهگاه فرعی

شکل ۴۱-۳

۳-۱۰ طراحی تغذیه

۳-۱۰-۱ موضوع و وظیفه تغذیه

تغذیه باید نزدیک نقاط ضخیم تعبیه شده و قادر باشد که فلز مذاب لازم را هنگام انجماد به آن نقاط تغذیه نماید. تغذیه باید دارای چنان ابعاد و ساختمانی باشد که پس از اتمام انجماد تمام قسمت‌های قطعه، منجمد شود.

۳-۱۰-۲ انواع تغذیه

معمولاً تغذیه در انواع ذیل به کار برده می‌شود (شکل ۴۲-۳)

- ۱) تغذیه بالایی
- ۲) تغذیه کناری
- ۳) تغذیه لب به لب (گوشه بالا)
- ۴) تغذیه از بالا که وظیفه راهگاه بارریز را نیز به عهده داشته باشد.
- ۵) تغذیه از بالا که جزیی از قسمت بالای قطعه باشد.

۳-۱۰-۲ علت ایجاد انقباض

دوره انقباض فلز مذاب شامل مراحل زیر می‌باشد:

- انقباض در حالت مذاب
- انقباض حجمی در اثر تغییر حالت مایع به جامد
- انقباض در حالت جامد

الف: مقایسه سرعت سرد شدن برحسب اشکال مختلف:

اختلاف سرعت سرد شدن برای قطعات با اشکال مختلف و حجم مساوی در جدول

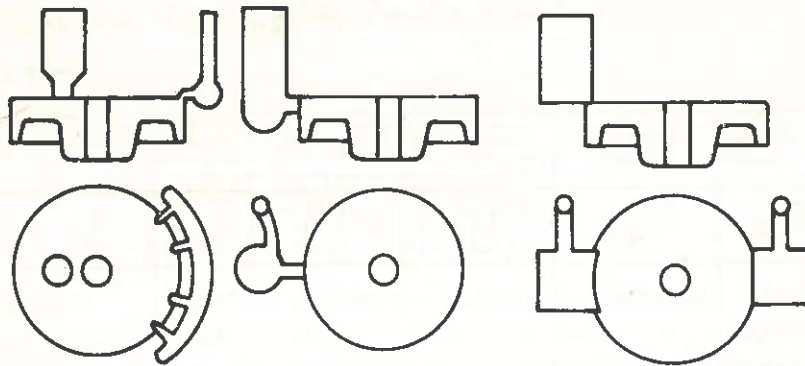
۱-۳ نشان داده شده است:

- فرمول Chvorinov:

$$t_f = K \left(\frac{V}{A}\right)^2$$

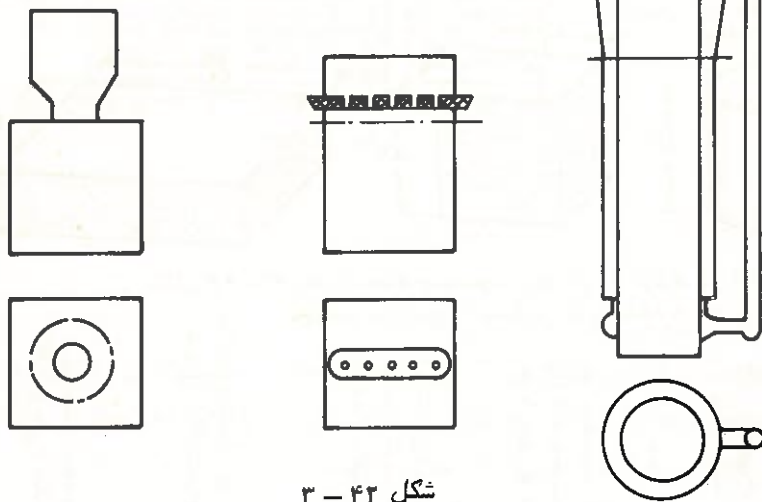
- t_f = زمان سرد شدن
- V = حجم قطعه
- A = سطح قطعه
- K = عدد ثابت

(۱) تغذیه بالایی (۲) تغذیه کناری (۳) تغذیه لب به لب

(۴) تغذیه بالایی که از آن بعنوان راهگاه بارریز استفاده میشود

(۵) تمام سطح بالا قطعه بعنوان تغذیه

شکل ۴۲-۳

در مثال شکل ۴۳-۳ مقدار K برابر $13/7$ دقیقه بر فوت مربع تعیین شده است (این مقدار برای قطعات فولادی که به روش تر قالبگیری شوند، کاملاً صحیح می‌باشد) از مقایسه مقادیر t_f برای هر یک از اشکال، نتیجه می‌گیریم که اگر شکل سیلندری به دو شکل دیگر متصل شود، نقش یک تغذیه مناسب را می‌تواند ایفا نماید.

ب- جریان مذاب برای سیستم‌های راهگاهی متفاوت:

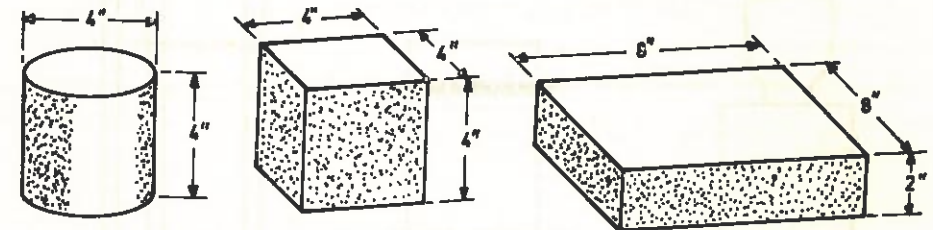
در شکل ۴۴-۳ جریان مذاب و شیب حرارتی سرد شدن مذاب داخل قالب برای

سیستمهای راهگاهی مختلف نشان داده شده است .

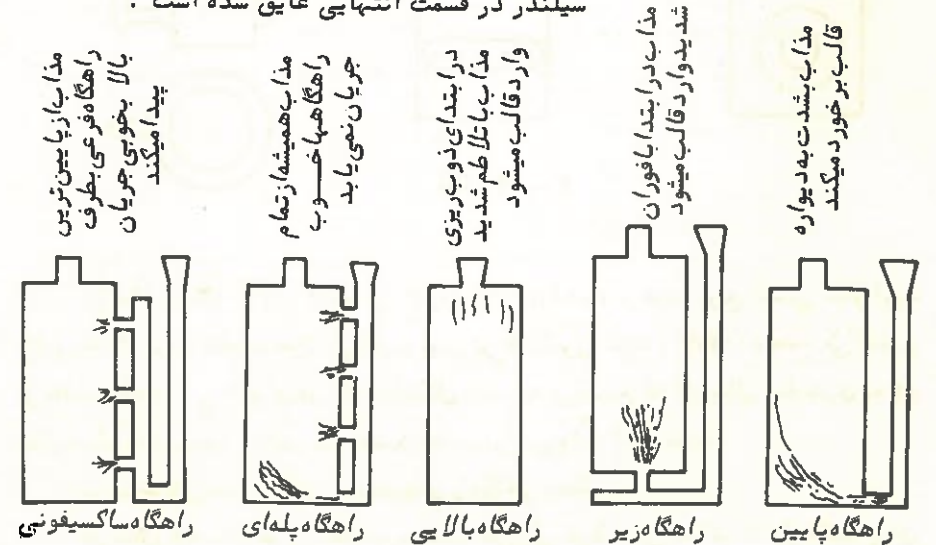
در مورد راهگاههای فرعی افقی نیز آزمایشگاه ریختهگری توشیا در شکل ۴۵ - ۳ اطلاعاتی در اختیار علاقمندان به صنعت ریختهگری گذاشته است :

جدول ۱۰-۳

شکل	کره	سیلندر	مستطیل	مستطیل تخت	مستطیل تخت
ابعاد (میلیمتر)	۱۵۵ φ	۱۱۲ φ × ۱۹۸	۹۵ × ۹۵ × ۲۱۶	۵۹ × ۱۵۳ × ۲۱۶	۲۵ × ۲۸ × ۲۰۲
حجم (سانتی متر مکعب)	۱۹۵۰	۱۹۵۰	۱۰۰۵	۱۹۵۰	۱۹۵۰
سطح جانبی (سانتی متر مربع)	۷۵۲	۸۹۸	۱۰۰۵	۱۱۰۱	۱۲۷۷
وزن (کیلوگرم)	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴
زمان انجماد	۷/۲	۴/۷	۳/۶	۲/۷	۱/۵
نسبت زمان انجماد	۱۵۲	۱۰۰	۷۶	۵۷	۲۲

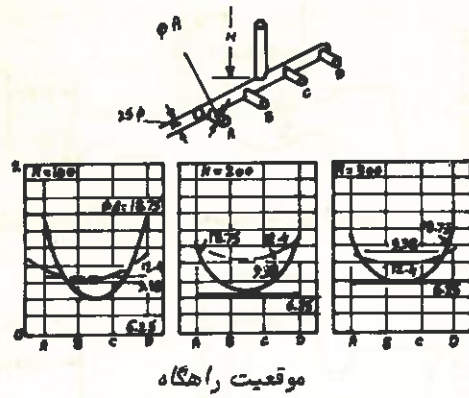

شکل ۴۳ - ۳ زمان انجماد چند نمونه ریختگی (فولاد در ماسه تر) سیلندر در قسمت انتهایی عایق شده است .

شکل ۴۴ - ۳

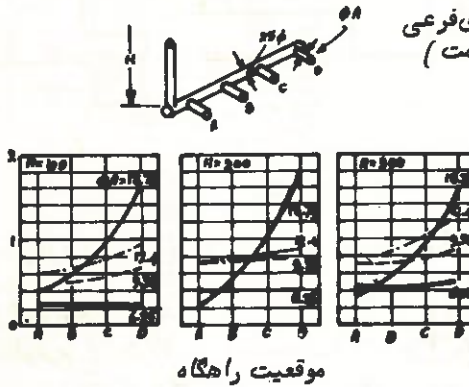
مقدار جریان (کیلوگرم بر ثانیه)

موقعیت راهگاه

جریان فولاد مذاب در راهگاههای فرعی افقی (دوراهگاه فرعی در هر سمت)

مقدار جریان (کیلوگرم بر ثانیه)

موقعیت راهگاه

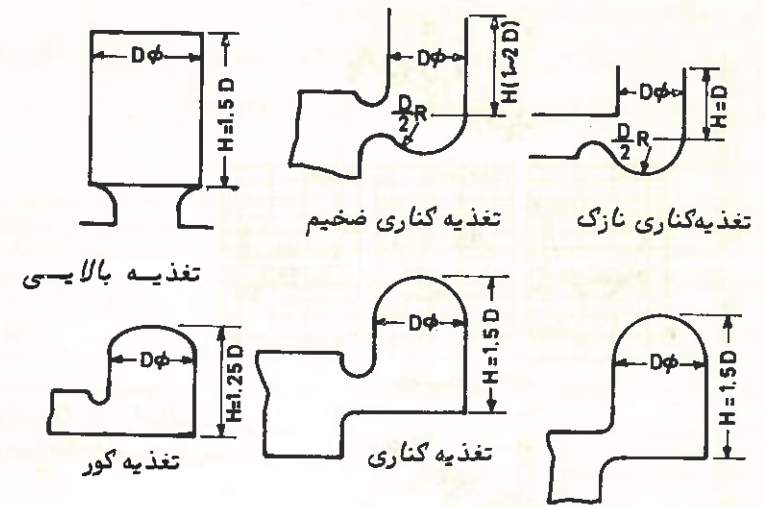
جریان فولاد مذاب در راهگاههای فرعی افقی در (راهگاه فرعی در هر سمت)

شکل ۴۵ - ۳

۴- ۱۰- ۳ چگونه انتخاب ارتفاع تغذیه

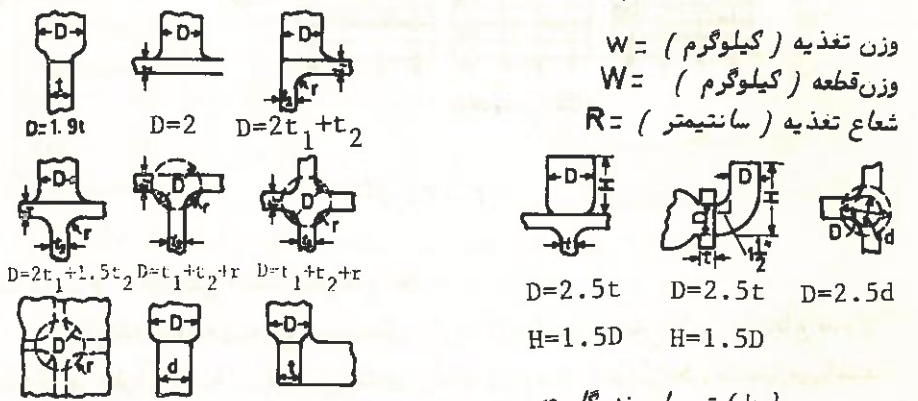
ارتفاع تغذیه تاحدی به نوع آن بستگی دارد. در حالت تغذیه بالایی، ارتفاع معمولاً ۱/۵ برابر قطر (تغذیه) و در نوع کناری ارتفاع ۵/۷ تا ۲ برابر قطر مناسب می باشد. رابطه بین ارتفاع و قطر تغذیه در شکل ۴۶ - ۲ آمده است :

تغذیه اغلب به شکل سیلندری به کار برده می شود. در چدن سطح مقطع تغذیه ممکن است کوچکتر از دیگر مواد باشد، اما در فولاد و برنز به علت کمی سیالیت در حالت انجماد، اگر سطح مقطع تغذیه به حد کافی بزرگ نباشد، تاثیر آن کاهش می یابد. نتیجتاً برای تغذیه ای با وزن معین، بهتر است سطح مقطع بزرگ و ارتفاع کوچک انتخاب شوند. در فولاد ریزی اگر تغذیه بزرگتر از حد متعارف انتخاب شود، اثر بدی روی کیفیت آن نمی گذارد، اما در چدن و برنز این عمل سبب کاهش کیفیت تغذیه خواهد شد. (شکل ۴۷ - ۳)

شکل ۳-۴۶

ارتفاع تغذیه از فرمول $w = W/6.5 + R^3/25$ بدست می آید.

(b) توسط پرندگاست

$D = 2t_1 + 1.5(t_2 + t_3)$ $D = 1.15t$ $D = (2.2 \cdot 2.5)t$

(a) توسط هایاشیدا

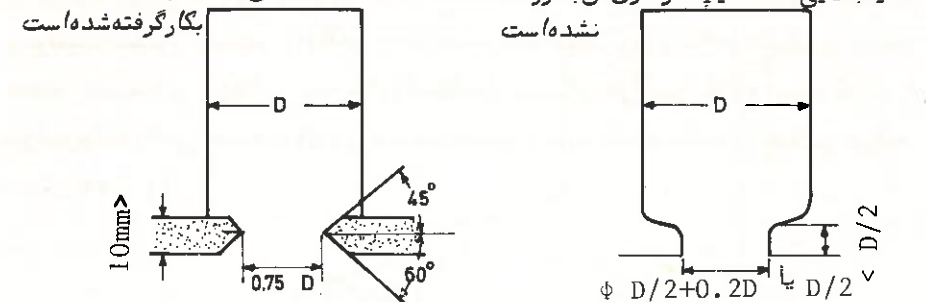
شکل ۳-۴۷ - تغذیه فولاد ریختگی

۳-۱۰-۵ چگونه انتخاب قطر و ارتفاع گلوله تغذیه

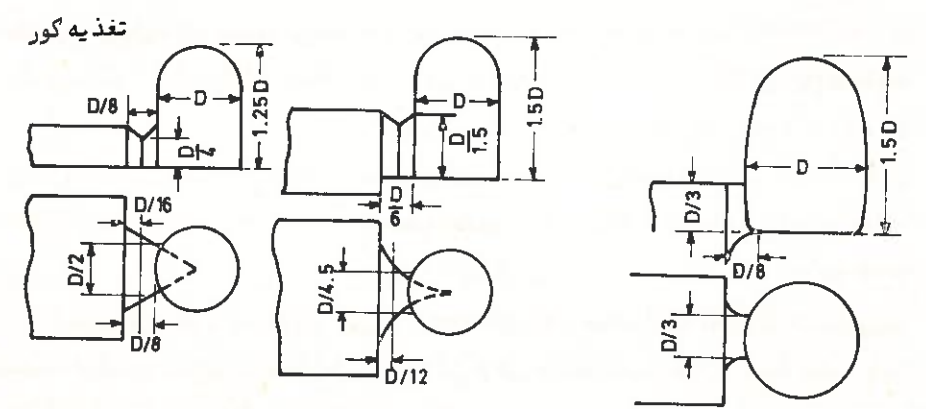
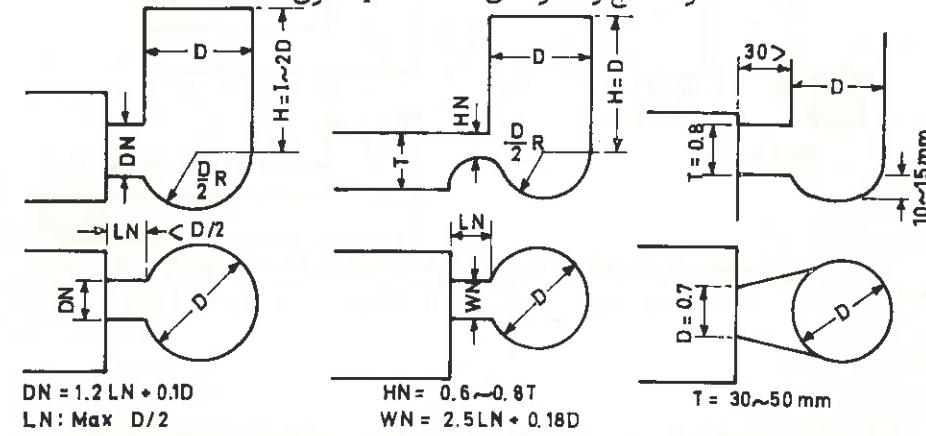
اندازه قسمت اتصال تغذیه به قطعه نباید بیش از ۸۰ درصد ضخامت قطعه در ناحیه اتصال باشد. بهتر است قطر گلوله تغذیه کوچک باشد، اما به لحاظ اثر تغذیه، حد پایینی وجود دارد. به هر حال قطر گلوله به طریقی باید انتخاب شود که از طرفی جدا کردن تغذیه از قطعه آسان صورت گیرد و از طرف دیگر تغذیه وظیفه خود را به خوبی انجام دهد.

اندازه‌هایی که معمولاً برای تغذیه‌های بالایی، کناری و بسته (کور) به کار می‌رود، در شکل ۴۸-۳ به نمایش گذاشته شده است. برای تاثیر بیشتر تغذیه، بهتر است گلوله آن کوتاه باشد. بدین منظور گاهی هنگام قالبگیری در این ناحیه ماهیچه تعبیه می‌گردد. این نوع تغذیه را تغذیه (Knock off) می‌نامند.

تغذیه بالایی که ماهیچه در گلوله آن بکاررفته نشده است   تغذیه بالایی که ماهیچه در گلوله آن بکار گرفته شده است

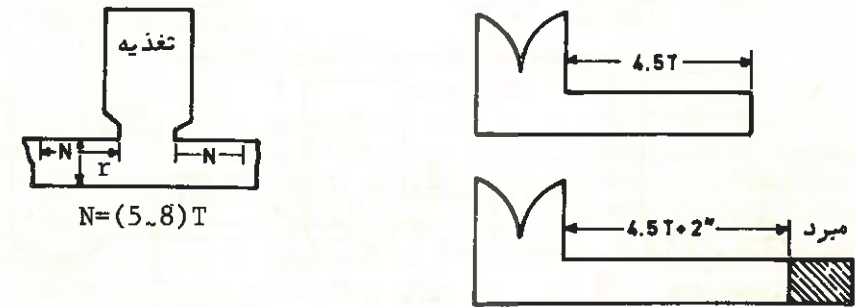
نمونه‌هایی از اندازه‌های مختلف تغذیه کناری

شکل ۳-۴۸

۳-۱۰-۶ فاصله تامین مذاب توسط تغذیه

در ریخته‌گری چدن خاکستری، زمانی که ترکیب شیمیایی نزدیک به نقطه اوتکتیک و دامنه انجماد باریک باشد، فاصله تغذیه مذاب به‌طور قابل ملاحظه‌ای زیاد می‌شود. معمولاً "فاصله تغذیه مذاب برحسب کربن معادل تغییر کرده و گفته می‌شود این فاصله برای چدن خاکستری ۵/۵-۸ برابر ضخامت است. البته اندازه، شکل و موقعیت تغذیه، سیستم راهگامی، درجه حرارت ذوب‌ریزی و شرایط قالبگیری بر روی فاصله تغذیه اثر می‌گذارد. به علاوه استفاده از پوشهای حرارت‌زا بازده تغذیه مذاب را افزایش داده (گاهی حدود ۷۰٪) و استفاده صحیح از مبرد فاصله تغذیه را طولانی می‌کند (شکل ۳-۴۹).

شکل ۳-۴۹ نمونه ریخته‌گری یک صفحه فولادی در قالب ماسه با ترکیب شیمیایی
 0.25~0.30% C   0.35~0.5% Si   0.05~0.1% Mn

— مدول انجماد

کاورینو (Chvorinov) نشان داده است که سرعت انجماد مذاب در داخل قالب از فرمول ذیل پیروی می‌کند:

$$t = K(v/s)^2$$

t = زمان انجماد

v = حجم قطعه

s = سطح قطعه

M = v/s مدول انجماد

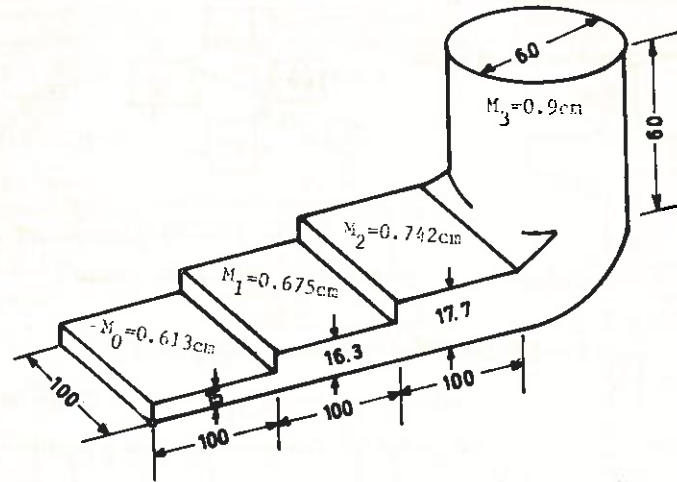
محقق دیگری به نام ولوداور (Wlodawer) معتقد است که برای دستیابی به صفحه فولادی پله‌ای سالم از طریق طولانی کردن فاصله تامین مذاب توسط تغذیه باید روابط ذیل را مطابق شکل ۳-۵۰ رعایت کرد.

$$M_1 = 1.1M_0$$

$$M_2 = 1.1M_1$$

$$M_3 = 1.2M_2$$

این روابط نمایانگر تاثیر افزایش مقاطع (padding) بر انجماد جهت دار می‌باشند.

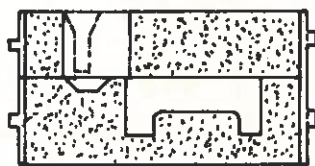
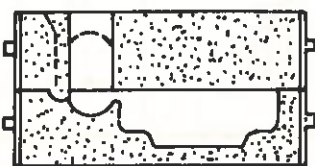
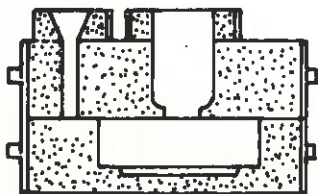
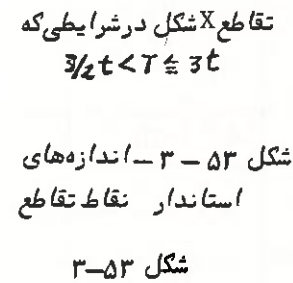
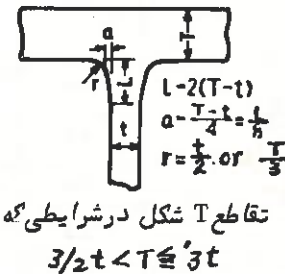
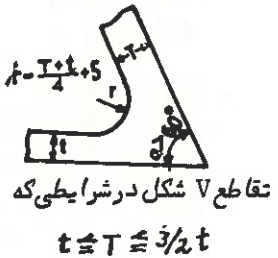
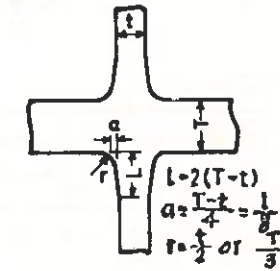
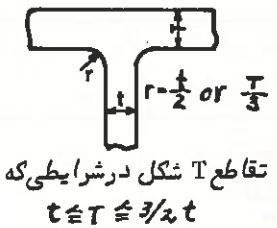
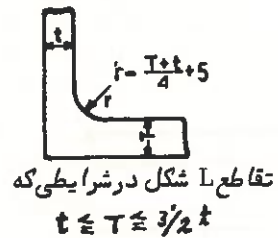
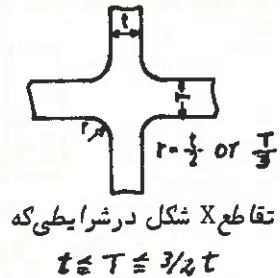
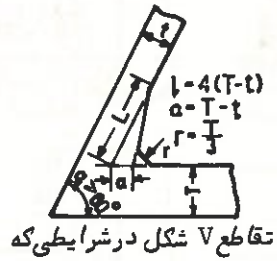
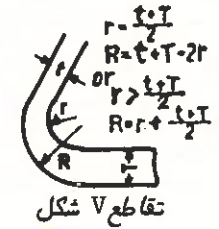
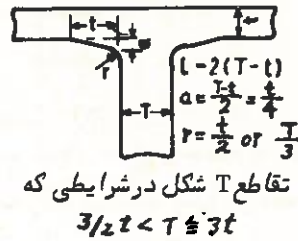
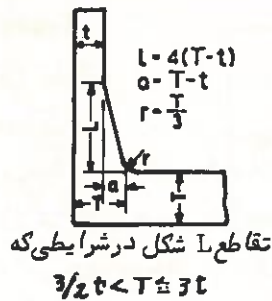
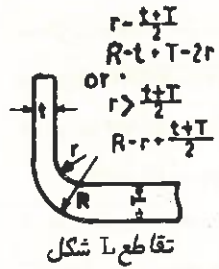

شکل ۳-۵۰

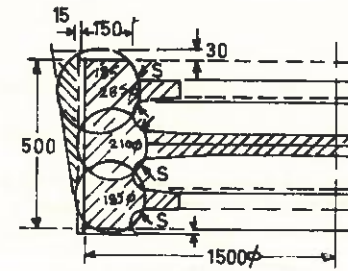
— روش دایره

به کمک روش دایره Heuvers می‌توان شیب سرعت انجماد در تقاطع‌ها را حدس زد. چنانچه قطر این دواير به طرف تغذیه افزایش پیدا کند، حفره‌های انقباضی به وجود نخواهند آمد (شکل ۳-۵۱). البته قطر دایره به نوع تقاطع بستگی دارد، همانطور که شکل ۳-۵۲ نشان می‌دهد.

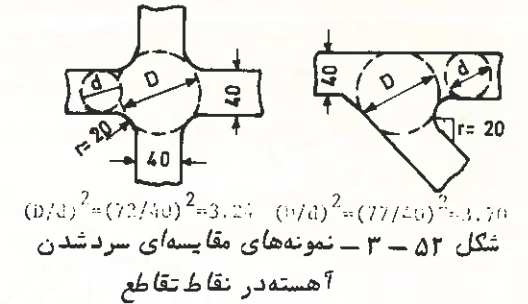
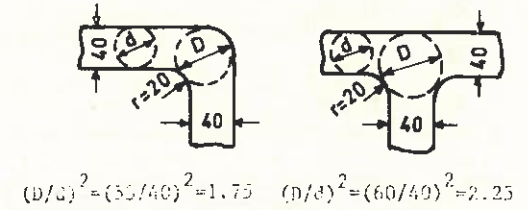
به علاوه برای راهنمایی بیشتر جهت طراحی عملی قطعات ریخته‌گری، اندازه‌های استاندارد شعاع گوشه‌های داخلی و خارجی انواع تقاطع در شکل ۳-۵۳ به نمایش گذارده شده است.

شکل ۳-۵۴

شکل (۵۱-۳) - افزودن ضخامت رام چرخ

۳-۱۰-۷ کاربرد تغذیه‌ها بر حسب نوع آنها (شکل ۵۴-۳)

(۱) - تغذیه از بالا

اخیراً این نوع تغذیه به تدریج کنار گذاشته می‌شود.

(۲) - تغذیه کناری (تغذیه کور)

این نوع تغذیه همراه با راهگاه فرعی لبه‌ای برای قطعات بزرگ به کار برده می‌شوند. تغذیه نزدیک راهگاه فرعی نصب می‌گردد و بدین گونه مذاب گرم تا آخرین لحظه می‌تواند به داخل قالب تغذیه شود. (Shrink bob) یک نمونه از انواع تغذیه کناری می‌باشد. توضیحاتی در مورد این نوع تغذیه در شکل ۵۵-۳ ارائه شده‌اند.

- گلولی تغذیه (Neck)

اندازه دقیق گلولی تغذیه توسط وزن قطعه تعیین خواهد شد. گلو حتی الامکان باید کوچک باشد (بهتر است کمتر از ۲۵ میلیمتر باشد).

- Shrink bob (تغذیه)

قطر Shrink bob توسط ابعاد قطعه و کیفیت مذاب تعیین می‌گردد. سطح مقطع آن معمولاً ۸۰ - ۶۰ درصد ضخامت قطعه می‌باشد. یکی از خصوصیات این نوع تغذیه آن است که گلو باید بالاتر از قسمت تحتانی تغذیه مستقر گردد.

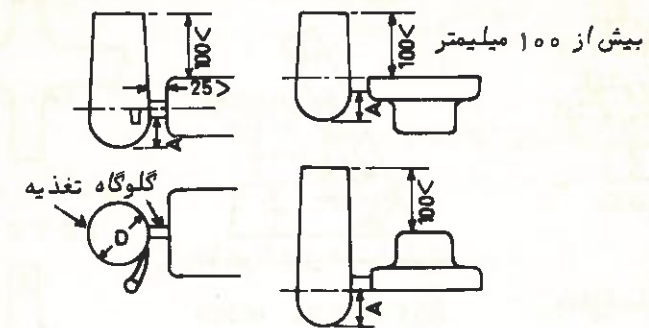
- راهگاه بارریز و راهگاه اصلی

راهگاه اصلی که راهگاه بارریز را به تغذیه متصل می‌کند باید پیش از ورود به تغذیه باریک‌شده و بر آن مماس باشد. در این صورت مذاب وارد شده به تغذیه حرکت چرخشی داشته و سبب جمع‌آوری و شناور شدن ناخالصیها در مرکز و بر روی مذاب می‌شود.

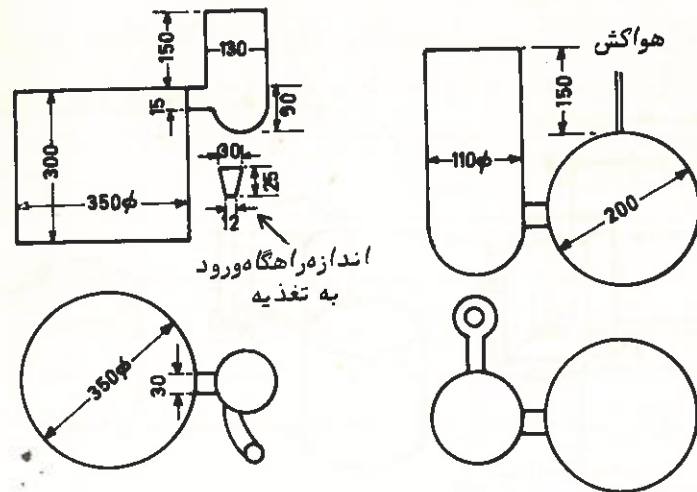
قطر تغذیه با توجه به وزن قطعات به صورت ذیل می باشد :

- برای قطعات کوچکتر از ۲۰ کیلوگرم   میلیمتر ۶۵ - ۵۰
- برای قطعات کوچکتر از ۲۰۰ کیلوگرم   میلیمتر ۸۵ - ۷۰
- برای قطعات بزرگتر از ۱۰۰۰ کیلوگرم   میلیمتر ۱۲۰ - ۹۵

به هر حال در این روش مذاب به آرامی وارد قالب شده و جدایش تغذیه به علت باریکی گلوی آن به راحتی انجام می گیرد. ضمناً اثر تغذیه زیاد می باشد حتی در قطعات پیچیده. چند نمونه از کاربرد این نوع تغذیه ها در شکل ۵۶ - ۳ نشان داده شده اند.

شکل ۵۵ - ۳

شکل ۵۶ - ۳

(۳) - تغذیه تماسی

راهگاه فرعی تماسی به باریکی راهگاه لبه ای متصل به گوشه قطعه می باشد. در این سیستم تغذیه گذاری، ابعاد تغذیه دارای استاندارد خاصی نبوده و فقط بر اساس اطلاعات تجربی کسب شده، تخمین زده خواهد شد.

ارتفاع (H) :

برای اطمینان، ارتفاع (H) دو برابر عرض (D) انتخاب می گردد. آقای ساکی از محققین ریخته گری معتقد است که در هر حالت ارتفاع باید ۲۰۰ - ۱۵۰ میلیمتر باشد. عرض لبه تغذیه متصل به قطعه :

عرض تماس تغذیه با قطعه معمولاً ۲ - ۱/۵ میلیمتر می باشد. در ایالات متحده گفته می شود که عرض لبه از ۳/۳ اینچ (۲/۳۸ میلیمتر) نباید تجاوز کند. بر اساس تجربه های یاماگوجی برای قطعات چدن کروی و کیفیت بالا، بهترین مقدار این مقدار ۳ - ۴ میلیمتر در نظر گرفته شود.

عرض تغذیه (D) :

D می تواند برابر C (طول تغذیه) انتخاب شود، اما هنگامی که از ۱۰۰ میلیمتر تجاوز کند، D حدود ۸۰ درصد در نظر گرفته خواهد شد.

یک نمونه تغذیه گوشه ای با ابعاد استاندارد در شکل ۵۷ - ۳ نشان داده شده است.

قطر تغذیه (میلیمتر)	A	اندازه راهگاه فرعی ورودی به تغذیه	اندازه گلوگاه
۵۰	۶۰		$\phi 20 = 12$ یا $\phi 22$
۶۵	۶۰		
۷۵	۷۰		$\phi 25 = 25$
۹۰	۷۰		یا
۱۰۰	۸۵		$\phi 36$
۱۱۵	۸۵		
۱۳۰	۹۵		$\phi 50 = 40$
۱۵۰	۱۱۰		یا
۲۰۰	۱۳۰		$\phi 55$

درجه حرارت ذوب‌ریزی:

اگر درجه حرارت ذوب‌ریزی پایین باشد، تاثیر تغذیه کاهش پیدا خواهد کرد. در عین حال تجربه نشان داده است که چنانچه درجه حرارت خیلی بالا باشد، حفره‌های انقباضی بروز خواهند کرد. درجه حرارت مناسب معمولاً " ۱۳۸۰ - ۱۳۵۰ درجه سانتیگراد گزارش شده است.

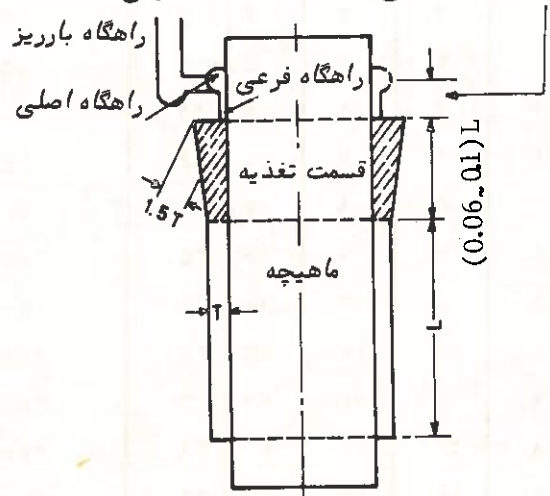
(۴) - تغذیه تمام سطح بالایی قطعه

زمانی که قطعه‌ای استوانه‌ای مانند پوسته سیلندر به صورت طولی ریخته شود، لازم است که تغذیه در تمام قسمت بالای قطعه تعبیه گردد. چنین تغذیه‌ای را تغذیه تمام سطح بالا می‌نامند. در این نوع تغذیه‌گذاری، در قسمت پایین نباید پله ایجاد گردد. نکته مهم دیگر آن است که ارتفاع تغذیه باید کافی باشد، به طوری که حفره انقباضی در قطعه ریخته شده بوجود نیاید.

نسبت ابعادی که به طور معمول برای این نوع تغذیه به کار برده می‌شود، در شکل ۳-۵۸ آمده است. در مورد سیستم راهگاهی مدادی، روشهایی که در شکل ۳-۵۹ نشان داده شده‌اند، به کار می‌روند.

در این حالت در مورد انتخاب قطر راهگاههای فرعی و فاصله بین آنها دقت زیادی باید مبذول گردد. جدول ۱۱ - ۳ ابعاد، تعداد راهگاه فرعی و همچنین وزن مذاب در سیستم راهگاهی مدادی را نشان می‌دهد.

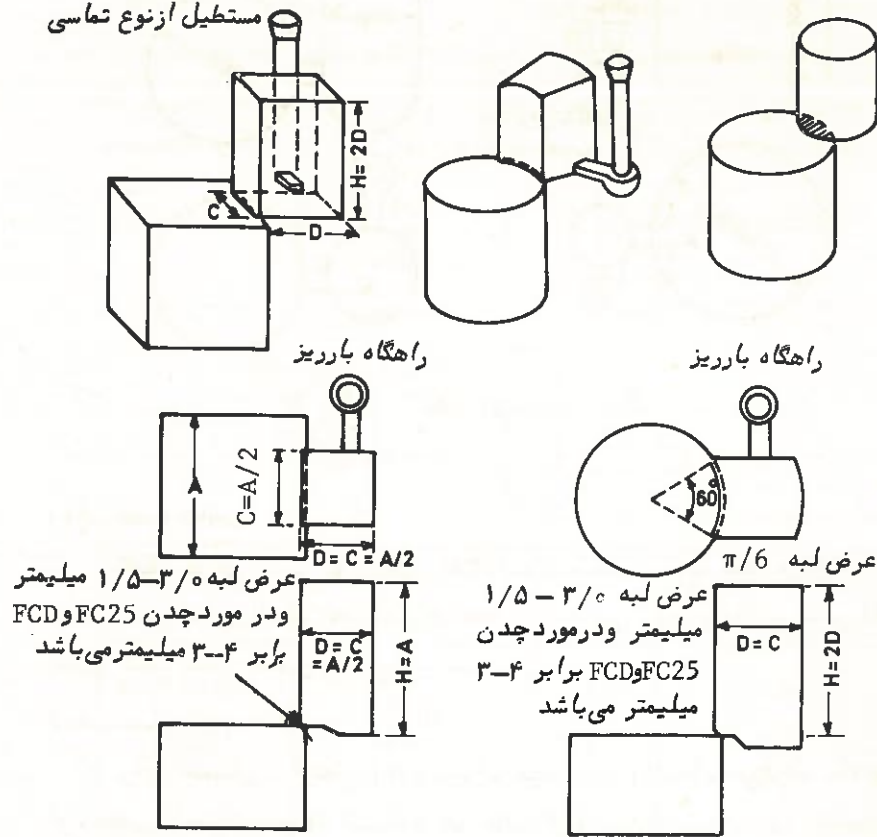
این اندازه میبایستی ۲ تا ۵ برابر قطر راهگاه فرعی مدادی باشد

شکل ۳-۵۸

شکل و ابعاد تغذیه استوانه‌ای از نوع تماسی

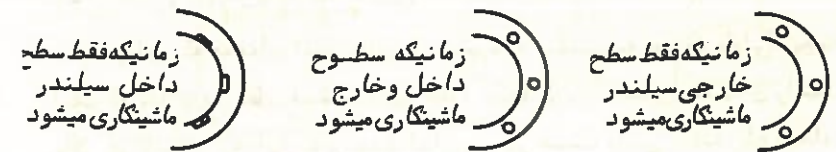
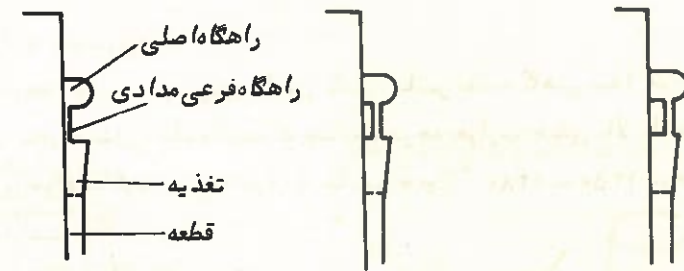
شکل و ابعاد تغذیه مکعب مستطیل از نوع تماسی

شکل ۳-۵۷ - استاندارد از ابعاد تغذیه نوع تماسی

روش ذوب‌ریزی:

مذاب مستقیماً نباید به داخل تغذیه ریخته شود، بلکه باید از طریق تعبیه راهگاه بارریز و راهگاه اصلی به داخل تغذیه و از آنجا به درون قالب جریان یابد. چنانچه قالبگیری به روش تر انجام گیرد، در محل تماس (لب به لب) راهگاه فرعی و قطعه، عیوب ماسه‌سوزی و شستن ماسه ممکن است بروز کند. برای جلوگیری از ایجاد چنین عیوبی، در صورت امکان این ناحیه گرد شده (لبه تیز گرفته شود) یا از ماسه CO₂ یا خودگیر قالبگیری شود.

مذاب در طول سطح خارجی قالب وارد می‌گردد / مذاب از میان ضخامت قطعه وارد قالب می‌گردد / مذاب در طول ماهیچه وارد قالب می‌گردد

شکل ۵۹-۳

جدول (۱-۳) تعداد و قطر راهگاه‌های فرعی مورد نیاز در سیستم راهگاهی مدادی که توسط شرکت I.H.I تهیه شده است.

قطر (میلیمتر)	وزن مذاب کیلوگرم						
	۲۰	۲۵	۳۰	۱۵	۱۲	۱۰	۸
۷۵				۲	۳	۴	۶
۱۵۰				۳	۴	۵	۸
۲۰۰			۲	۳	۵	۷	۱۱
۴۵۰		۲	۳	۴	۷	۱۰	۱۶
۷۰۰		۲	۳	۶	۹	۱۳	۲۰
۱۰۰۰	۲	۳	۴	۷	۱۱	۱۶	۲۵
۱۵۰۰	۲	۳	۵	۸	۱۳	۱۸	۲۸
۲۰۰۰	۳	۴	۶	۱۱	۱۶	۲۴	۳۷
۳۰۰۰	۳	۴	۷	۱۲	۱۸	۲۷	۴۲
۴۰۰۰	۴	۵	۸	۱۴	۲۱	۳۱	۴۸
۵۰۰۰	۴	۶	۹	۱۶	۲۴	۳۵	۵۵

۸-۱۰-۳ چگونه اندازه تغذیه را تعیین می‌نماییم:

تغذیه بایستی بر اساس اندازه، محل و میزان هزینه به صورتیکه جوابگوی نیاز باشد مورد بررسی قرار گیرد. روشی که بتواند اندازه تغذیه را محاسبه نماید تاکنون تدوین نگردیده، زیرا عوامل گوناگونی از جمله درجه حرارت ریختن ذوب، سیستم راهگاهی، ضخامت و شکل و کیفیت قطعه ریختگی در محاسبه تغذیه موثر می‌باشند. امروزه روشهای زیرین که در اثر تجربه محققین برای تعیین اندازه تغذیه به دست آمده، مورد استفاده قرار می‌گیرند.

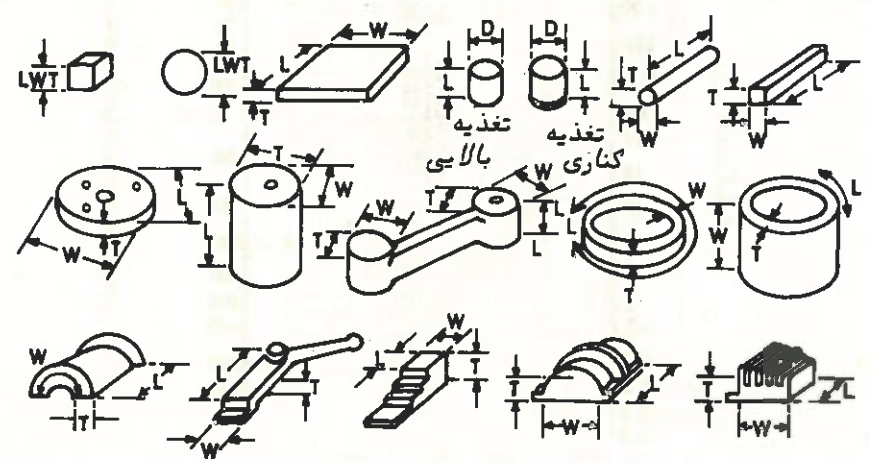
۱- محاسبه اندازه تغذیه با در نظر گرفتن سرعت سرد شدن قطعه ریختگی:

GIRIN (موسسه تحقیقاتی و صنعتی دولتی ناگویا Nagaya ژاپن) روش محاسبه قطر تغذیه بر اساس فاکتور شکل (Shape Factor) قطعه که با سرعت سرد شدن قطعه رابطه دارد را مشخص نمود:

$$\text{فاکتور شکل قطعه} = \frac{\text{مجموع طول و عرض قطعه}}{\text{ضخامت اصلی قطعه که باید تغذیه شود}}$$

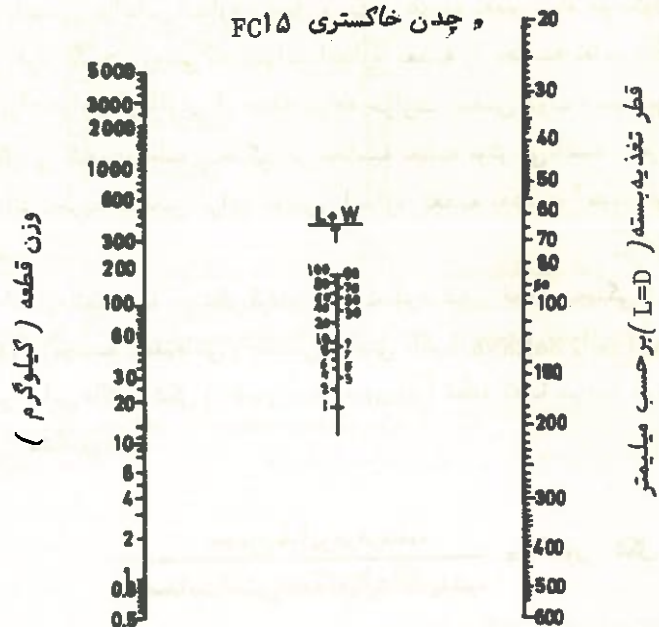
$$\text{فاکتور شکل قطعه} = \frac{L+W}{T}$$

روش کار بدین صورت است که ابتدا از روی شکل ۶۰-۳ فاکتور شکل قطعه مشخص شده و سپس از روی نمودار شکل ۶۱-۳ بر اساس وزن قطعه قطر لازم جهت تغذیه تعیین می‌گردد.

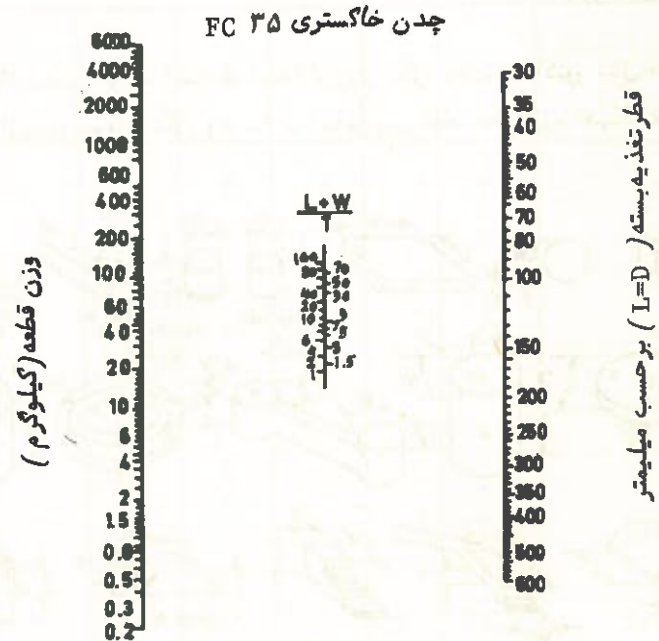

شکل ۶۰-۳ - تعیین طول، عرض و ضخامت برای اشکال مختلف

چدن خاکستری FC۱۵

چدن خاکستری FC ۳۵

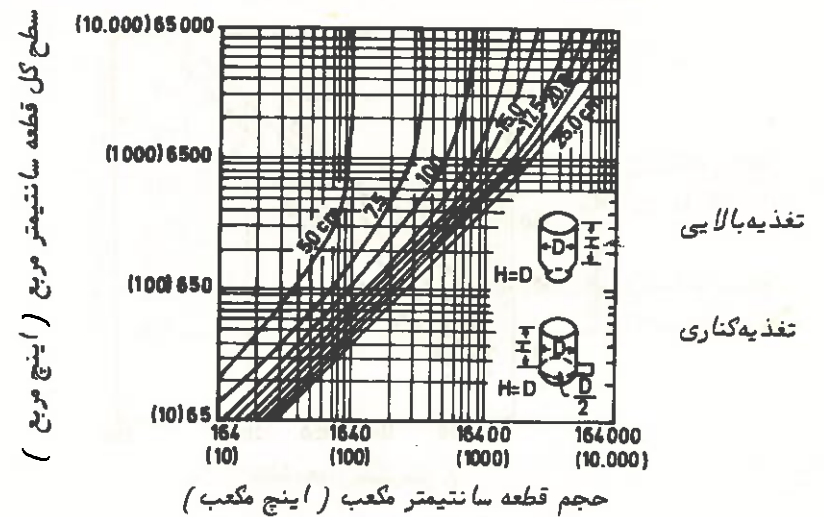

شکل ۶۱-۳ - نمودار تعیین تغذیه براساس فاکتور شکل و وزن قطعه

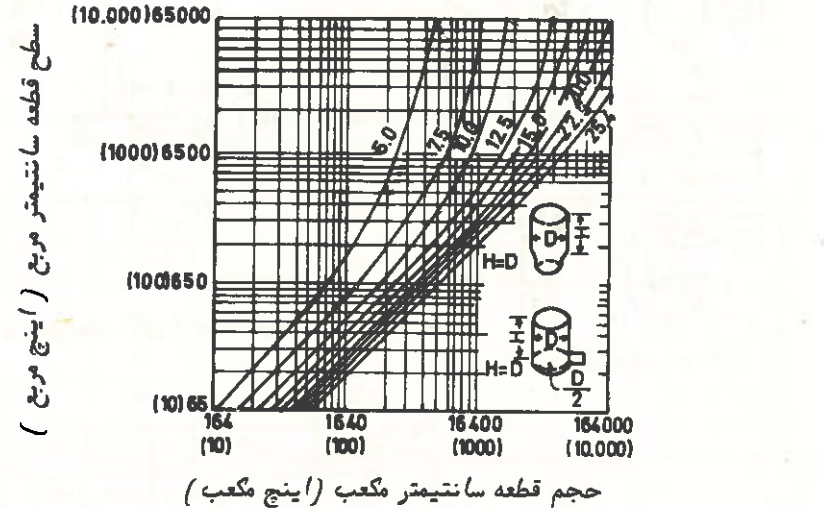
(۲) - تعیین قطر تغذیه براساس حجم و سطح قطعه ریختگی:

در این روش ابتدا حجم و سطح قطعه ریختگی مشخص می گردد. سپس به کمک اشکال ۳-۶۲ و ۳-۶۳ قطر تغذیه از روی نزدیکترین منحنی به محل تلاقی خطوط مربوط به سطح و حجم خوانده می شود.

قطر تغذیه (سانتیمتر)

شکل ۳-۶۲ - نمودار تعیین قطر تغذیه برای چدن مقاوم گششی در قالب خشک و چدن با مقاومت کم در قالب تر.

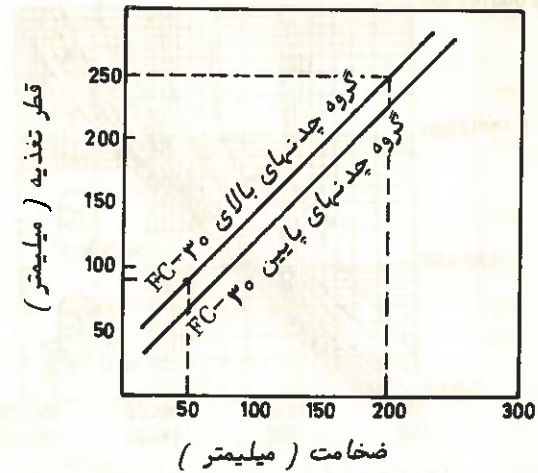
شکل ۳-۶۳ - نمودار تعیین قطر تغذیه برای چدن مقاوم گششی که به روش تر قالبگیری شده است.

(۳) - تعیین قطر تغذیه براساس ضخامت قطعه ریختگی :

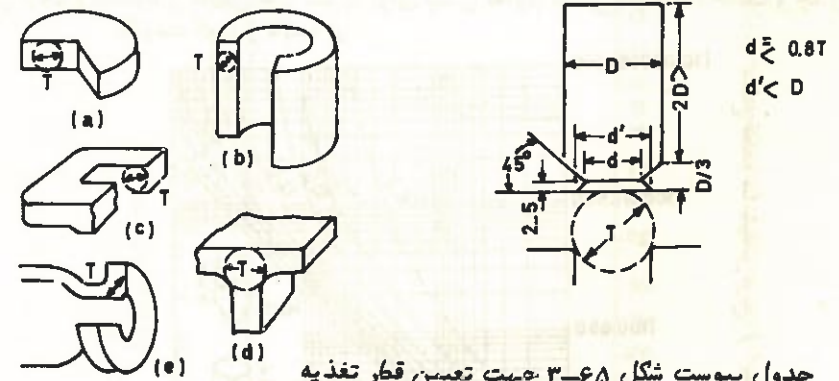
در این روش قطر تغذیه به کمک شکل ۶۴ - ۳ تعیین می گردد . همانگونه که ملاحظه می شود دو نمودار برای دو کیفیت مختلف داده شده اند .

(۴) - مثالهایی از تعیین اندازه تغذیه بالایی با توجه به ضخامت :

نخست ضخامت قسمتی از قطعه که بتواند علامت استاندارد محسوب گردد انتخاب شده و سپس به کمک شکل ۶۵ - ۳ و جدول پیوست قطر تغذیه تعیین می گردد .

شکل ۶۴ - ۳

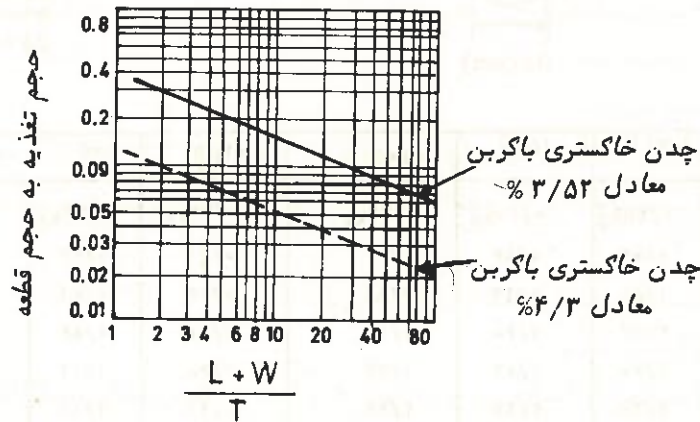
جدول پیوست شکل ۶۵ - ۳ جهت تعیین قطر تغذیه

شکل ۶۵ - ۳

قطر تغذیه	D $\bar{\phi}$ (mm)			
	10-30	31-50	51-75	76-100
ضخامت/کیفیت/نوع چدن				
FC 20-25	T+30	T+30	T+25	T+20
FC 30-35	T+40	T+40	T+30	T+30

(۵) - تعیین اندازه تغذیه برحسب فاکتور شکل و نسبت حجم تغذیه به حجم قطعه :

با دانستن فاکتور شکل و حجم قطعه ریختگی می توان از روی نمودار شکل ۶۶ - ۳ نسبت حجم تغذیه به حجم قطعه و از آنجا حجم تغذیه را بدست آورد (برای دو نوع چدن خاکستری در ماسه تر) .

شکل ۶۶ - ۳

(۶) - جداول ۱۲ - ۳ و ۱۳ - ۳ به عنوان مرجع ارائه شده اند :

جدول ۱۲ - ۳ - بازده تغذیه برحسب کیفیت چدن و نوع تغذیه که توسط شرکت (IHI) تهیه شده است .

نوع چدن	انقباض مایع %	تغذیه بالایی		تغذیه کناری		تغذیه کناری از نوع Shrink bob	
		بازده تغذیه %	درصد وزن تغذیه به قطعه	بازده تغذیه %	درصد وزن تغذیه به قطعه	بازده تغذیه %	درصد وزن تغذیه به قطعه
FC۲۵	۵	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵	۱۵	۲۲
FC۲۰	۳	۲۰	۲۰	۲۵	۲۰	۱۲	۲۲
FC۲۵	۲	۱۰	۲۰	۱۰	۲۵	۶	۲۲
FC۲۰	۱	۵	۲۰	۵	۲۵	۲	۲۲

۱۱-۳ هواکش و سرریز Flow - off Vent (whisler) and

۱۱-۳-۱ سرریز Flow - off

دلایل تعبیه سرریز

- ۱- جهت خروج هوا و گازهای تولید شده در محفظه قالب حین ریختن مذاب در قالب.
- ۲- جهت اطمینان از پر شدن کامل قالب از طریق بیرون زدن مذاب از سرریزگاههای تعبیه شده.

محل نصب سرریز:

- ۱- در بالاترین قسمت قطعه ریختگی
  - ۲- در ناحیه‌ای که احتمال جمع شدن هوا و گازهای تولید شده بیش از نقاط دیگر است.
  - ۳- در دورترین نقاط از راهگاه بارریز.
- تعداد و اندازه سرریز:
- ۱- تعداد و اندازه سرریز به ضخامت و اندازه قطعه ریختگی بستگی دارد.
  - ۲- قطر سرریز معمولاً "کوچکتر از ۱۵ میلیمتر می‌باشد."
  - ۳- اندازه سرریزگاه باید به‌صورتی باشد که پس از شکستن آن، حفره‌های انقباضی یا ساختمان درشت دانه در محل شکست باقی نماند.

۱۱-۳-۲ هواکش (Whisler, Vent)

منافذ عبور گاز در مکان‌هایی که گازهای قالب و هوای محبوس جمع می‌شوند، با استثناء نقاط تعبیه سرریز و همچنین در جایی که تخلیه گازهای ایجاد شده مشکل باشد، نصب می‌گردند.

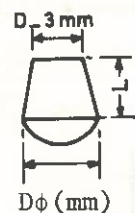
خروج گاز نیمه‌زیرین قالبهایی که در زمین گرفته می‌شوند و همچنین گاز ناشی از ماهیچه‌ها بویژه باید مورد توجه قرار گیرند.

۱۲-۳ پل (Chaplets)

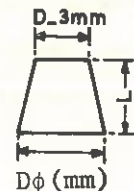
چپلتها جهت نگهداری ماهیچه و قطعات آویزان قالب به‌کار برده می‌شوند. چپلتها بایستی در حرارت بالای قالب مقاوم بوده و بتوانند از کج شدن ماهیچه‌ها جلوگیری نموده، نقش نگهدارنده ماهیچه در نتیجه تامین ابعاد مورد نظر را به‌خوبی ایفا نمایند. چپلت باید نهایتاً "کاملاً" ذوب و با قطعه یکپارچه گردد.

جدول ۱۳-۳ وزن تغذیه (برحسب کیلوگرم) با توجه به ابعاد آن

تغذیه کناری

تغذیه بالایی

قطر تغذیه	$L = 0.75D$	$L = D$	$L = 1\frac{1}{3}D$	$L = D$	$L = 1\frac{1}{5}D$	$L = 2D$
۴۰mm	۰/۲۲kg	۰/۲۲kg	۰/۴۷kg	۰/۴۶	۰/۶۹	۰/۷۵kg
۴۵	۰/۲۴	۰/۲۴	۰/۶۹	۰/۶۶	۰/۹۵	۱/۰۹
۵۰	۰/۲۸	۰/۲۸	۰/۹۵	۰/۶۱	۱/۲۸	۱/۵۱
۵۵	۰/۳۴	۰/۳۴	۱/۲۸	۰/۸۶	۱/۲۸	۲/۰۲
۶۰	۰/۴۱	۰/۴۱	۱/۶۸	۱/۱۲	۱/۶۸	۲/۶۰
۷۰	۱/۲۵	۱/۲۵	۲/۷۱	۱/۸۱	۲/۷۱	۴/۲۷
۸۰	۲/۰۲	۲/۰۲	۴/۰۹	۲/۷۲	۴/۰۹	۶/۴۲
۹۰	۲/۹۳	۲/۹۳	۵/۸۷	۳/۹۱	۵/۸۷	۹/۲۱
۱۰۰	۴/۰۵	۴/۰۵	۸/۱۰	۱۵/۴۰	۸/۱۰	۱۲/۷۱
۱۲۵	۸/۰۱	۸/۰۱	۱۶/۱۰	۱۰/۶۷	۱۶/۱۰	۲۷/۸۰
۱۵۰	۱۳/۹۴	۱۳/۹۴	۲۷/۸۹	۱۸/۵۹	۲۷/۸۹	۴۳/۶۳
۱۷۵	۲۲/۲۷	۲۲/۲۷	۴۴/۴۴	۲۹/۶۹	۴۴/۴۴	۶۹/۶۳
۲۰۰	۳۳/۳۸	۳۳/۳۸	۶۶/۷۷	۴۴/۵۱	۶۶/۷۷	۱۰۴/۳۱
۲۲۵	۴۷/۶۹	۴۷/۶۹	۹۵/۳۸	۶۳/۵۹	۹۵/۳۸	۱۴۸/۹۵
۲۵۰	۶۵/۶۰	۶۵/۶۰	۱۳۱/۱۹	۸۷/۴۶	۱۳۱/۱۹	۲۰۸/۵۱
۲۷۵	۸۷/۵۰	۸۷/۵۰	۱۷۵/۰۰	۱۱۶/۶۶	۱۷۵/۰۰	۲۷۳/۰۷
۳۰۰	۱۱۳/۸۰	۱۱۳/۸۰	۲۲۷/۶۱	۱۵۱/۷۴	۲۲۷/۶۱	۳۵۵/۰۸

جهت اطمینان از عدم تولید گاز، چیلتها باید کاملاً تمیز و با خلوص بسیار بالا باشند. نکات زیر باید در استفاده از چیلتها مورد توجه قرار می‌گیرند.

- الف : حتی‌الامکان عدم کاربرد آن در سطوح کاری قطعات
 ب : عدم استفاده از پیل در قطعاتی که تحت فشار هیدرواستاتیکی قرار می‌گیرند
 پ : عدم کاربرد چیلت در مجاری ورودی مذاب به قالب (راهپاره‌ها)

جدول ۱۴ - ۳ مقاومت فشاری چیلتها برحسب قطر محوری آنها را نشان می‌دهد

مقاومت فشاری (کیلوگرم)	قطر محوری (میلی متر)	مقاومت فشاری (کیلوگرم)	قطر محوری (میلی متر)
۸۲	۱۰	۵	۳
۸۲	۱۳	۲۰	۵
۲۲۷	۱۶	۳۶	۶

۱۳ - ۳ چند نکته در مورد لوله‌های تعبیه شده در قالب :

همانطوری که عموماً " در محفظه میل لنگ موتورهای احتراق داخلی کوچک دیده می‌شود، طول لوله تعبیه شده به مراتب بیشتر از قطر آن است. لذا این احتمال وجود دارد که لوله از فرم و حالت خود حین ذوب‌ریزی خارج گردد. همچنین حوادثی نظیر عدم ذوب به موقع در برخورد با مذاب یا ذوب موضعی ممکن است رخ دهند. در این رابطه رعایت موارد ذیل الزامی می‌باشد :

- الف - جهت اطمینان از ذوب لوله توسط حرارت مذاب درون محفظه قالب، ضخامت قطعه در برگزیده لوله بایستی $3/5 - 3$ برابر ضخامت لوله باشد.
 ب - جهت ذوب کامل بهتر است :
 - ضخامت قطعه پیرامون لوله افزایش یابد.
 - ضخامت لوله کاهش یابد.

م - منظور از ذوب شدن کامل لوله، یکپارچگی ضخامت لوله با مذاب می‌باشد. در هر صورت مذاب نباید در اثر ذوب (سوراخ) موضعی جدار لوله بداخل لوله نفوذ کند. چون هدف از تعبیه لوله، ایجاد مسیری برای سیال یا هوا به داخل قطعه می‌باشد.

- لوله از پیش، گرم شود.
- سطح لوله تمیز نگهداشته شود.
- آب قلع روی لوله داده شود (همانند چیلتها) .
- درجه حرارت ریختن افزایش داده شود.
- روی لوله دنده‌کاری شود.

۱۴ - ۳ مبردها (Chiller)

مبردها جهت کنترل سرد شدن قطعه به کار برده می‌شوند و وسیله موثری جهت ایجاد انجماد جهت دار می‌باشند. لیکن عموماً " بر این اعتقاد می‌باشند که از به کار بردن مبرد برای چدن‌ها خودداری شود.

قابلیت خنک‌کنندگی مواد مختلف مبرداز هدایت گرمایی آنها قابل برآورد می‌باشد. جدول ۱۵ - ۳ معیاری از هدایت گرمایی مواد گوناگونی را به دست می‌دهد. در این جدول زمان انجماد کامل کره فولادی به قطر ۱۵۰ میلی‌متر که در قالب‌هایی از مواد مختلف ریخته شده است، دیده می‌شود.

جدول ۱۶ - ۳ رابطه بین ضخامت ریختگی فولادی و ضخامت مبرد یا قطر (Chill Bar) را نشان می‌دهد.

شکل ۱۵ - ۳ قدرت خنک‌کنندگی مواد مختلف

جنس قالب	زمان انجماد کره فولادی به قطر ۱۵۰ میلی‌متر (دقیقه)	زمان انجماد نسبی		ضخامت نسبی لایه منجمد شده مربوطه در زمان مشابه
		مبرد فولادی به عنوان استاندارد	ماسه سیلیسی به عنوان استاندارد	
مس	۴/۲	۰/۹۸	۰/۲۴۸	۲/۰۲
فولاد	۴/۲	۱/۰۰	۰/۲۵	۲/۰۰
گرافیت	۵/۱	۱/۱۹	۰/۳۰	۱/۸۲
سلیکوکاربید	۱۰/۴	۲/۴۲	۰/۶۱	۱/۲۸
ماسه زیرکونی	۱۳/۸	۳/۲۲	۰/۸۲	۱/۱۲
ماسه سیلیسی	۱۷/۰	۳/۹۵	۱/۰۰	۱/۰۰

جدول ۱۶-۳ ضخامت صفحه میرد و قطر میله میرد برای قطعات فولادی بر حسب ضخامت قطعه

۵۰	۴۰	۳۵	۳۰	۲۵	۲۰	۱۵	ضخامت قطعه ریختگی (میلیمتر)
۲۸	۲۵	۲۳	۲۰	۱۸	۱۴	۱۰	ضخامت صفحه میرد (میلیمتر)
۴۰	۳۵	۳۰	۲۵	۲۰	۱۵	۱۲	ضخامت قطعه ریختگی (میلیمتر)
۲۶	۲۵	۲۳	۲۱	۱۸	۱۵	۱۰	قطر میله میرد (میلیمتر)

به هر حال نکات مهم در مورد استفاده از میردها را می توان به شرح ذیل خلاصه نمود:

الف - میردهای رنگ زده می توانند عامل جوشش مذاب باشند. جهت اجتناب از جوشش، سطح میردها را باید تمیز نگهداشت یا لایه نازکی از روغن تخم کتان روی آن کشیده و یا از روغن سوخته استفاده کرد.

ب - در قالب با ماسه تر چون سطح میرد از طریق قالب رطوبت جذب می نماید، بهتر است به مجرد تکمیل قالب نسبت به ذوب ریزی اقدام شود.

پ - از مصرف میردهایی که دارای ترک مویی در سطح می باشند باید خودداری شود. اگر ضخامت میرد خیلی کم باشد، اثر تبرید کافی نخواهد بود و در صورتی که میرد خیلی ضخیم در نظر گرفته شود، ساختمان قطعه به صورت موضعی سخت و خشن خواهد شد. از اینجا نتیجه می شود که ضخامت میرد بهتر است کوچکتر از $2/3$ و یا $1/2$ ضخامت قطعه ریختگی باشد.

۳-۱۵ تمرینهایی از طراحی

(تمرین ۱):

طراحی چرخ طیار به قطر ۵۵۶ میلی متر و ارتفاع ۱۶۰ میلی متر (جنس چدن ۲۵ FC) که در شکل ۳-۶۷ نشان داده شده است:

محاسبات نشان می دهند که وزن قطعه ۱۷۵ کیلوگرم می باشد.

مطابق شکل $100\text{mm} = \text{ماکزیمم ضخامت قطعه}$

جهت محاسبه زمان ریختن با استفاده از فرمول $T = S \sqrt{W}$ برای $T = 2.3$ و $S = 1/5$

نتیجه می شود:

$T = 20$ و 26 و 35 Sec

حال با انتخاب $T = 20$ Sec اندازه راهگاه بار ریز، راهگاه اصلی، راهگاه فرعی، تغذیه، گلوگاه و سایر اجزای قالب را مشخص می نماییم.

(۱) مجموع سطوح مقاطع راهگاههای فرعی نسبت راهگاهی $1/8 : 9/10 : 1/5$ در نظر می گیریم.

با استفاده از فرمول $a = \frac{W}{v \cdot d \cdot T}$ (سرعت جریان v و دانسیته چدن d)

و در صورتی که با توجه به شرایط قالب $v = 90$ cm/s تخمین زده شود خواهیم داشت:

$a = \frac{175}{90 \times 0.0072 \times 20} = 13/5 \text{ cm}^2$

در صورتی که از عر اگاه فرعی استفاده شود، سطح مقطع هر یک از راهگاههای فرعی برابر $2/25 \text{ cm}^2$ خواهد بود.

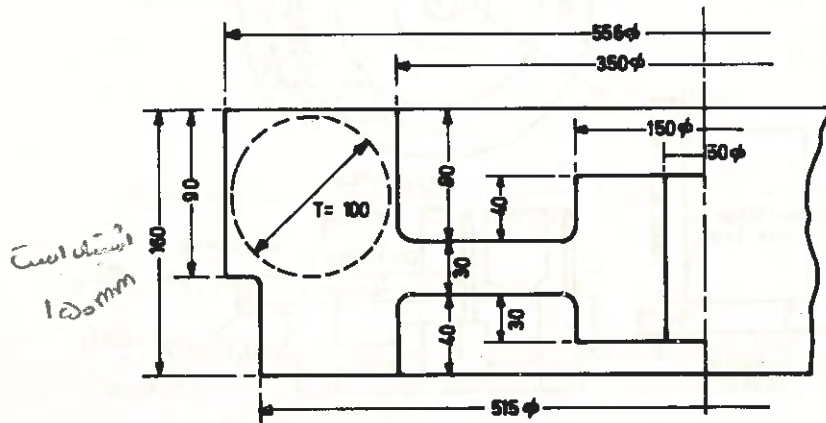
(۲) از روی نسبت راهگاهی، اندازه های نشان داده شده در شکل ۳-۶۸ نتیجه می شوند.

(۳) هنگامی که در راهگاه اصلی گلوگاه تعبیه می گردد:

الف - با انتخاب سطح مقطع گلوگاه برابر $1/3$ سطح مقطع راهگاه اصلی نتیجه می گردد:

$5/5 \text{ cm}^2 = \text{سطح مقطع گلوگاه}$

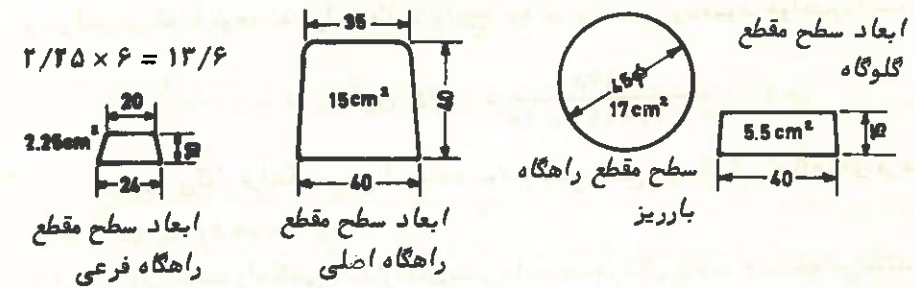
ب - ابعاد گلوگاه $4 \times 1/5 \text{ cm}^2$

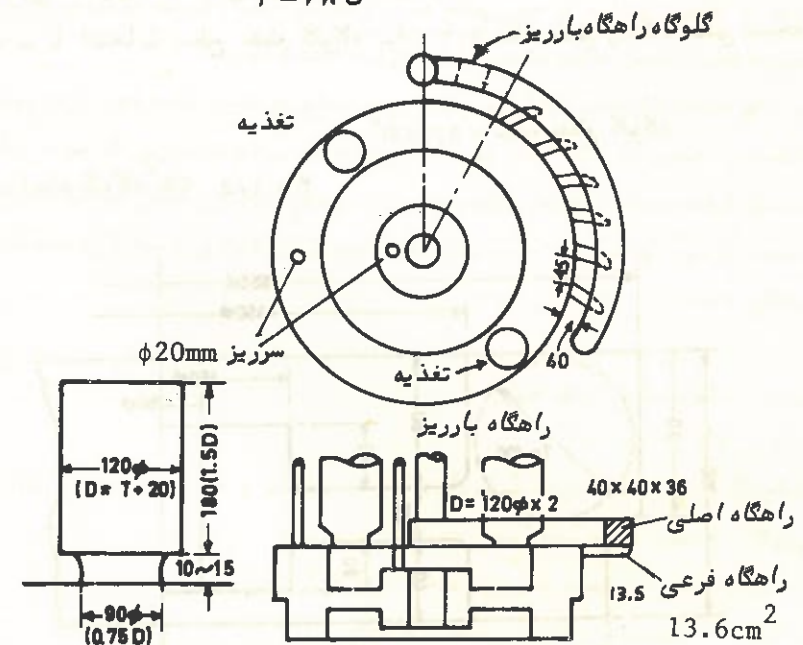
شکل ۳-۶۷

پ - طول ناحیه گلوگاه cm ۶-۴ (۱/۵ - ۱ برابر پهنای راهگاه اصلی)
 ۴ - دو عدد سرریز به قطر ۲۰ میلی متر در دو قسمت ، نافی و خود چرخ ، در مقابل جریان ورودی از راهگاه فرعی نصب می شوند .
 ۵ - تغذیه گذاری

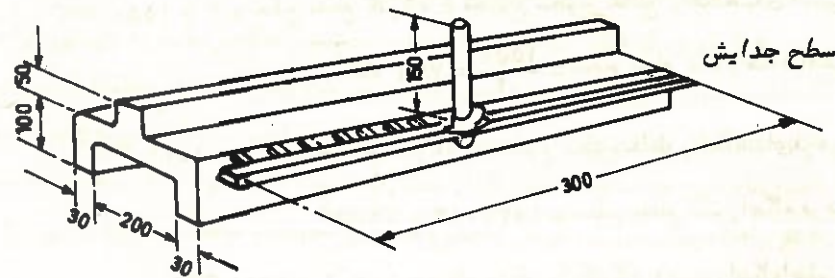
برای چدن FC ۲۵ و ضخامت قطعه mm ۱۰۰ ، $T = 100$ ، قطر تغذیه $D\phi = T + 20$ ، براساس جدول مربوط به شکل ۳-۶۵ انتخاب می شود . اندازه تغذیه در شکل ۳-۶۹ نشان داده شده است . با در نظر گرفتن فاصله تغذیه ، حداقل دو تغذیه مورد نیاز می باشند

شکل ۳-۶۸

شکل ۳-۶۹

شکل ۳-۷۰

(تمرین ۲)

برای قطعه چدنی شکل ۳-۷۰ فرض می شود :

- (۱) دوراهگاه اصلی (گلوگاه دار) تعبیه گردد .
- (۲) از ۱۴ راهگاه فرعی استفاده شود .
- (۳) ارتفاع تای بالایی ۱۵۰ میلیمتر باشد .
- (۴) وزن قطعه ۹۷ کیلوگرم باشد .
- (۵) ضخامت قطعه ۳۰ میلیمتر در نظر گرفته شود .
- (۶) زمان بارریزی ۳۲ ثانیه باشد .
- (۷) نسبت راهگاهی ۱:۳:۲ به کار رود .

نتیجه می شود :

$$\text{ارتفاع موثر راهگاه بارریز (Spure)} = H - \frac{P^2}{2C} = 150 - \frac{50^2}{2 \times 150} = 142 \text{ mm}$$

(با شکل ۳-۱۹ مقایسه شود)

$$\text{سطح مقطع گلوگاه} = \frac{\text{وزن قطعه}}{\text{زمان بارریزی}} \times \frac{\text{ثابت}}{\sqrt{ESH}} \times 7/160 = \frac{97}{32} \times \frac{0/286}{\sqrt{142}} \times 7/16$$

$$\text{سطح مقطع گلوگاه} = 517 \text{ mm}^2$$

$$\text{سطح مقطع راهگاه بارریز} = \text{سطح مقطع گلوگاه} \times (1/5 - 2) = 517 (1/5 - 2)$$

$$= 776 - 1034 \text{ mm}^2$$

$$\text{قطر راهگاه بارریز} = 31/4 - 36/2 \text{ mm}$$

اصلی $3 \times \text{سطح مقطع گلوگاه} = \text{مجموع سطوح مقاطع راهگاههای اصلی}$ $1550 \text{ mm}^2 = 3 \times \text{سطح مقطع گلوگاه}$

$\text{سطح مقطع یک راهگاه اصلی} = \frac{1550}{3} = 517 \text{ mm}^2$

فرعی $2 \times \text{سطح مقطع گلوگاه} = \text{مجموع سطوح مقاطع راهگاههای فرعی}$ $1034 \text{ mm}^2 = 2 \times \text{سطح مقطع گلوگاه}$

$\text{سطح مقطع یک راهگاه فرعی} = \frac{1034}{2} = 517 \text{ mm}^2$

اصلی $2 \times 517 = 1034 \text{ mm}^2 = \text{سطح مقطع یک گلوگاه (در هر راهگاه اصلی)}$

$D = 31/6 \text{ mm}$ قطر راهگاه بارریز $\therefore \frac{\pi D^2}{4} = 776 \text{ mm}^2 = \text{سطح مقطع راهگاه بارریز}$

$D = 36/2 \text{ mm}$ قطر راهگاه بارریز $\therefore \frac{\pi D^2}{4} = 1064 \text{ mm}^2 = \text{سطح مقطع راهگاه بارریز}$

لذا قطر محاسبه شده برای راهگاه بارریز در دامنه ۳۶/۲ - ۳۱/۶ میلی متر قرار دارد. در صورتیکه مقطع راهگاه اصلی را مربع فرض نماییم نتیجه می شود:

$\sqrt{776} = 28 \text{ mm} = \text{ابعاد مقطع راهگاه اصلی}$

و با توجه به سطح مقطع راهگاه فرعی برابر ۷۴ میلی متر مربع، در صورتیکه ضخامت فرعی ۱/۴ ضخامت راهگاه اصلی منظور شود نتیجه می شود:

$28 : 4 = 7 \text{ mm} = \text{ضخامت راهگاه فرعی}$

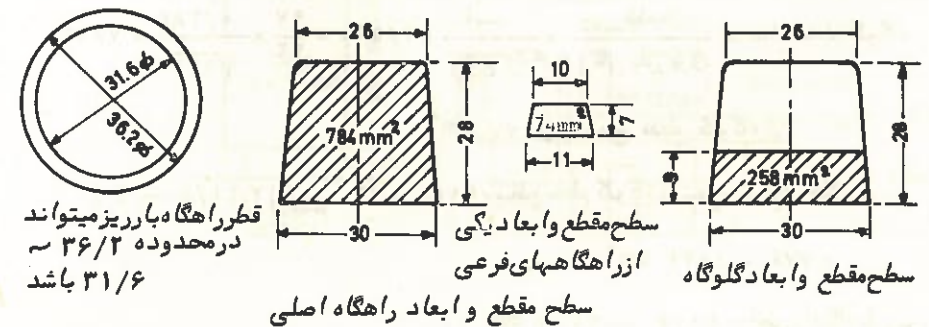
$74 : 7 = 10/5 \text{ mm} = \text{پهنای راهگاه فرعی}$

$258 \text{ mm}^2 = \text{سطح مقطع گلوگاه}$

چنانچه گلوگاه هم عرض راهگاه اصلی انتخاب شود، خواهیم داشت:

$258 : 28 = 9 \text{ mm} = \text{ضخامت گلوگاه}$

شکل ۳-۷۱ ابعاد محاسبه شده را نشان می دهد:

شکل ۳-۷۱

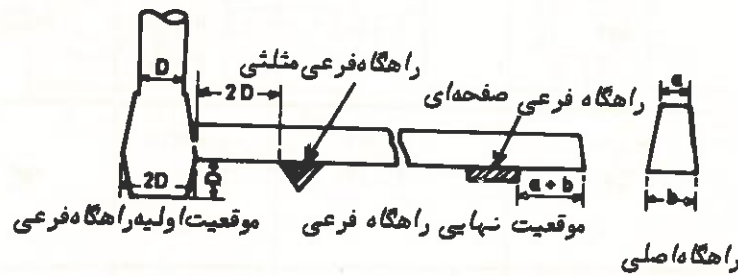
(تمرین ۳) - محاسبه اندازه سیستم راهگاهی

همانطوری که قبلاً توضیح داده شد، سیستم راهگاهی باید به طریقی طراحی شود که مذاب بدون هیچ مانعی به داخل قالب جریان پیدا کند، از مخلوط شدن سرباره با مذاب جلوگیری شود، شیب حرارتی انجامد قطعه یکنواخت باشد و تغذیه خوب عمل کند. تا مین تمام این خواسته ها به طور کامل مشکل می باشد، اما معمولاً با انتخاب مناسب سطح مقطع راهگاههای بارریز، فرعی و اصلی و همچنین جهت و موقعیت راهگاه فرعی، دستیابی به این اهداف امکان دارد.

نمونه هایی از اندازه و شکل سطح مقطع راهگاه فرعی و راهگاه اصلی برحسب اندازه راهگاه بارریز و با استفاده از شکل ۳-۷۲ در جدول ۳-۱۷ آمده است.

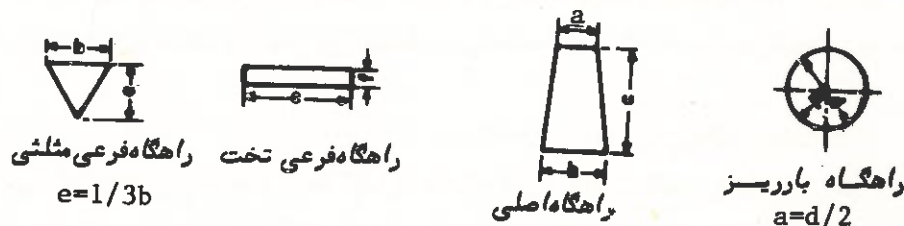
طریقه دیگر دستیابی به اهداف ذکر شده، افزایش ارتفاع راهگاه اصلی و ریختن مذاب تمیز از قسمت پایین محفظه قالب با فشار می باشد. در نتیجه راهگاه اصلی باید در درجه رویی تعبیه گردد و راهگاه فرعی می تواند مثلی یا تخت باشد.

البته باید توجه داشت که توضیحات بالا فقط یک نمونه محاسبه از روی فرم یا نمودار می باشد.

شکل ۳-۷۲

جدول ۳-۱۷

a:b:c=1:1.7:2.7
 a شعاع راهگاه بارریز
 b قاعده راهگاه اصلی
 c ارتفاع راهگاه با اصلی
 $c \times f = \frac{1}{2} \times$ سطح مقطع راهگاه بارریز

قطر راهگاه بارریز (میلیمتر)	سطح مقطع راهگاه اصلی (میلیمتر)	سطح مقطع راهگاه فرعی (بمتعدد راهگاه فرعی بطور مساوی تقسیم خواهد شد)	
		راهگاه فرعی صفحه‌ای	راهگاه فرعی مثلثی (میلیمتر)
۲۰φ	a = ۱۰ b = ۱۷ c = ۲۷	c = ۲۷ f = ۶	b = ۱۷ e = ۲۳
۲۵φ	a = ۱۲/۵ b = ۲۱ c = ۳۴	c = ۳۴ f = ۸	b = ۲۱ e = ۲۸
۳۰φ	a = ۱۵ b = ۲۵ c = ۴۰	c = ۴۰ f = ۱۰	b = ۲۵ e = ۳۳
۳۵φ	a = ۱۷/۵ b = ۳۰ c = ۴۷	c = ۴۷ f = ۱۲	b = ۳۰ e = ۴۰
۴۰φ	a = ۲۰ b = ۳۴ c = ۵۴	c = ۵۴ f = ۱۴	b = ۳۴ e = ۴۴

۴ - اشکال و ابعاد اصلی قطعات ریختگی و طراحی ریختگی آنها

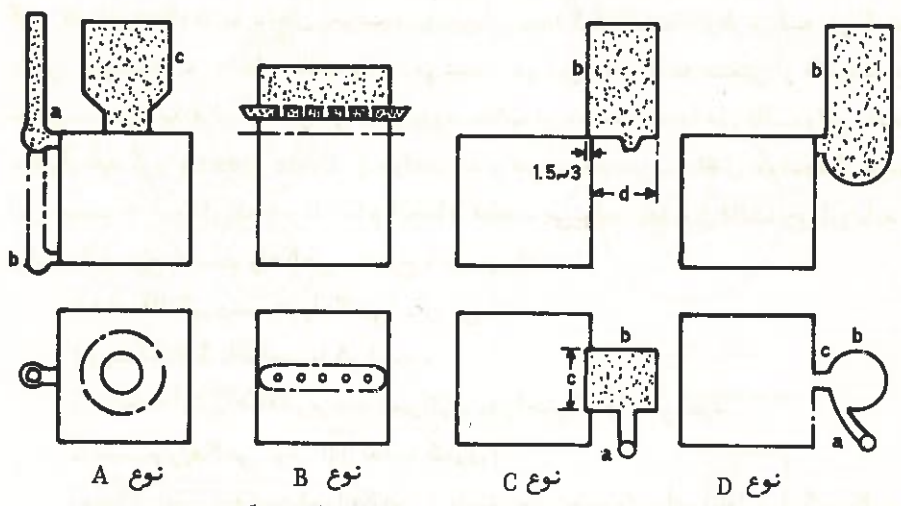
۴-۱ قطعات سنگین

عمده‌ترین عیب ریخته‌گری که در قطعات سنگین ایجاد می‌گردد، حفره انقباضی است. بنابراین روش ریخته‌گری آنها با تاکید بر جلوگیری از ایجاد این عیب انتخاب می‌شود.

۴-۱-۱ انواع سیستم راهگاهی مناسب برای قطعات سنگین

جهت جلوگیری از ایجاد حفره‌های انقباضی سیستم‌های راهگاهی نشان داده شده

در شکل ۴-۱ مناسب می‌باشند.

شکل ۱-۴ - سیستم راهگاهی قطعات سنگین

سیستم راهگاهی نوع A

ابتدا مذاب از راهگاه بارریز a یا b ریخته شده و زمانی که قسمت اعظم قالب پر شد، برای بهتر موه‌ثرواقع شدن تغذیه، مذاب با درجه حرارت بالا از راهگاه c ریخته می‌شود. در این نوع سیستم راهگاهی بهره مذاب خوب نبوده و بنابراین برای افزایش بهره مذاب و همچنین جلوگیری از ایجاد حفره‌های انقباضی، پوشهای اگزوترمیک در تغذیه مورد استفاده قرار می‌گیرند.

سیستم راهگاهی نوع B

مذاب از طریق راهگاههای فرعی کوچک که در بالا نصب شده‌اند وارد قالب شده و جهت انجماد به طرف بالا می‌باشد. این نوع انجماد جهت دار ایده‌آل است. در حالتی

که سطح تخت بالا وسیع باشد، به علت حفره‌های انقباضی خارجی، معمولاً این سطح را به طرف بالا افزایش می‌دهند (padding). عیوب این نوع سیستم راهگاهی عبارتند از:

(۱) - زمانی که قالب به اندازه کافی استحکام نداشته باشد، امکان شکم دادن سطح بالای قالب به طرف پایین وجود دارد.

(۲) - به علت نیاز به عملیات تکمیلی زیاد، زمان ماشین‌کاری آن طولانی می‌باشد.

- سیستم راهگاهی نوع C

این نوع سیستم راهگاهی که شبیه راهگاه لبه‌ای می‌باشد، نوع تماسی نیز خوانده می‌شود. تفاوت بین دو نوع راهگاه لبه‌ای و Connor قبلاً توضیح داده شد. مذاب گرم که از راهگاه a به داخل حوضچه b جریان پیدا کرده است، از طریق لبه باریک در پایین حوضچه به داخل قالب وارد می‌شود. در این زمان ماسه قسمتی از قالب که در مجاورت حوضچه قرار گرفته و در مسیر ورود مذاب از حوضچه به داخل قالب واقع شده، بیش از حد گرم (Over heat) خواهد شد و در نتیجه مذاب داخل حوضچه از طریق این قسمت (لبه باریک)، تا اتمام انجماد قطع، می‌تواند به درون قالب جریان یابد. مزایای این نوع سیستم راهگاهی به شرح ذیل می‌باشند:

(۱) - قالبگیری سیستم راهگاهی آسان می‌باشد.

(۲) - اختلاط ناخالصیها کم است.

(۳) - جدایش راهگاه در مرحله تمیزکاری به راحتی انجام می‌گیرد.

- سیستم راهگاهی نوع D (تغذیه کناری)

اخیراً این نوع سیستم راهگاهی (مانند نوع تماسی) برای قطعات سنگین کاربرد وسیع یافته است. در این سیستم ماسه نزدیک قسمت اتصال حوضچه به قالب بیش از حد گرم (Over heat) خواهد شد و در نهایت مذاب می‌تواند تا انتهای انجماد قطعه به طور مداوم به داخل قالب تغذیه شود: یک نوع شناخته شده از این گروه، راهگاه نوع (Shrink bob) می‌باشد.

۲-۱-۴ نمونه‌های عملی از کاربرد سیستمهای راهگاهی ذکر شده

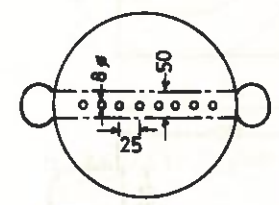
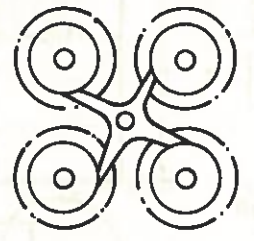
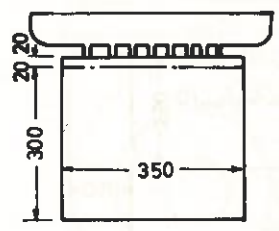
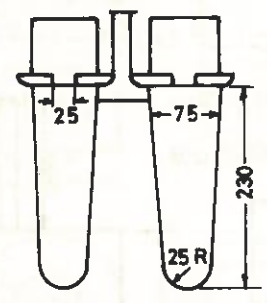
- نمونه عملی نوع A (شکل ۲-۴):

در این مثال، ماهیچه تارکی در قسمت بالا همراه با تغذیه از نوع (Knock-off) مورد استفاده قرار گرفته است. استفاده از این ماهیچه سبب جدایش آسان تغذیه می‌گردد.

- نمونه عملی نوع B (شکل ۳-۴):

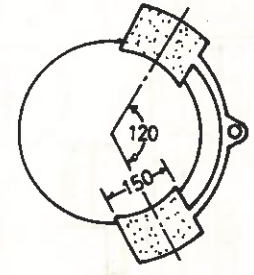
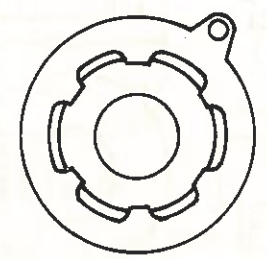
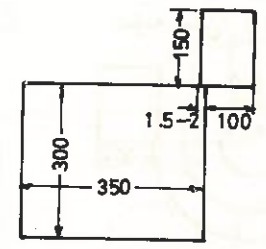
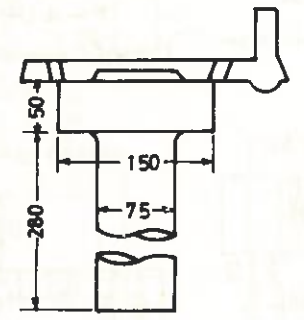
به علت وسیع بودن سطح بالای قالب، چنانچه سرعت ذوب ریزی کم باشد، امکان

ریزش یا شکم دادن سطح بالا وجود دارد. عیب دیگر این سیستم راهگاهی، هزینه زیاد ماشین‌کاری می‌باشد. همانطور که در شکل (۴-۴) نشان داده شده است، مذاب از طریق راهگاه فرعی رینگی که در پیرامون قسمت بالای قالب تعبیه شده، به درون قالب وارد می‌شود. راهگاه اصلی ضخیم به کار رفته، تاثیر تغذیه را افزایش می‌دهد.

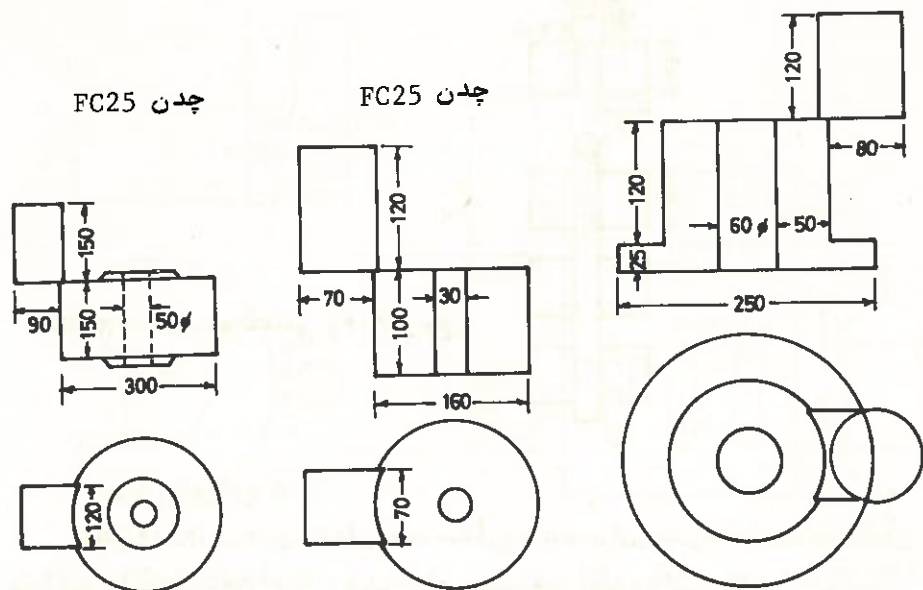
شکل ۲-۴ نمونه عملی نوع A

شکل ۳-۴ نمونه عملی (۱) نوع B

شکل ۴-۴ نمونه عملی (۲) نوع B

شکل ۴-۵ نمونه عملی (۱) نوع C

چدن FC25

چدن FC25

شکل ۱۲ - ۴

شکل ۱۳ - ۴

شکل ۱۴ - ۴

نمونه عملی (۸) از نوع C

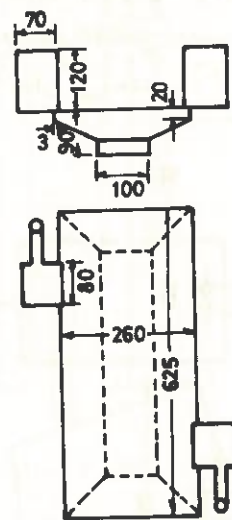
نمونه عملی (۹) از نوع C

نمونه عملی (۱۰) از نوع C

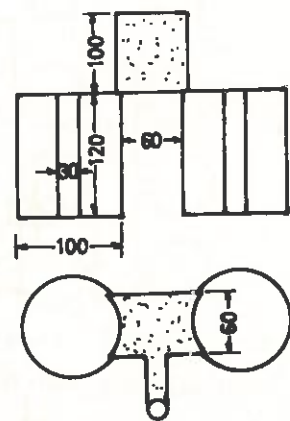
وزن 60Kg

چدن FC20

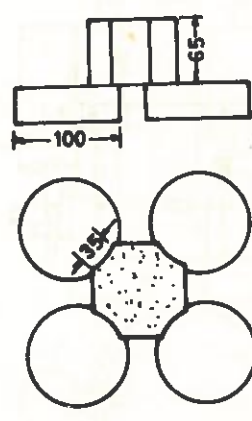
چدن FC20

شکل ۱۵ - ۴

شکل ۱۶ - ۴

شکل ۱۷ - ۴

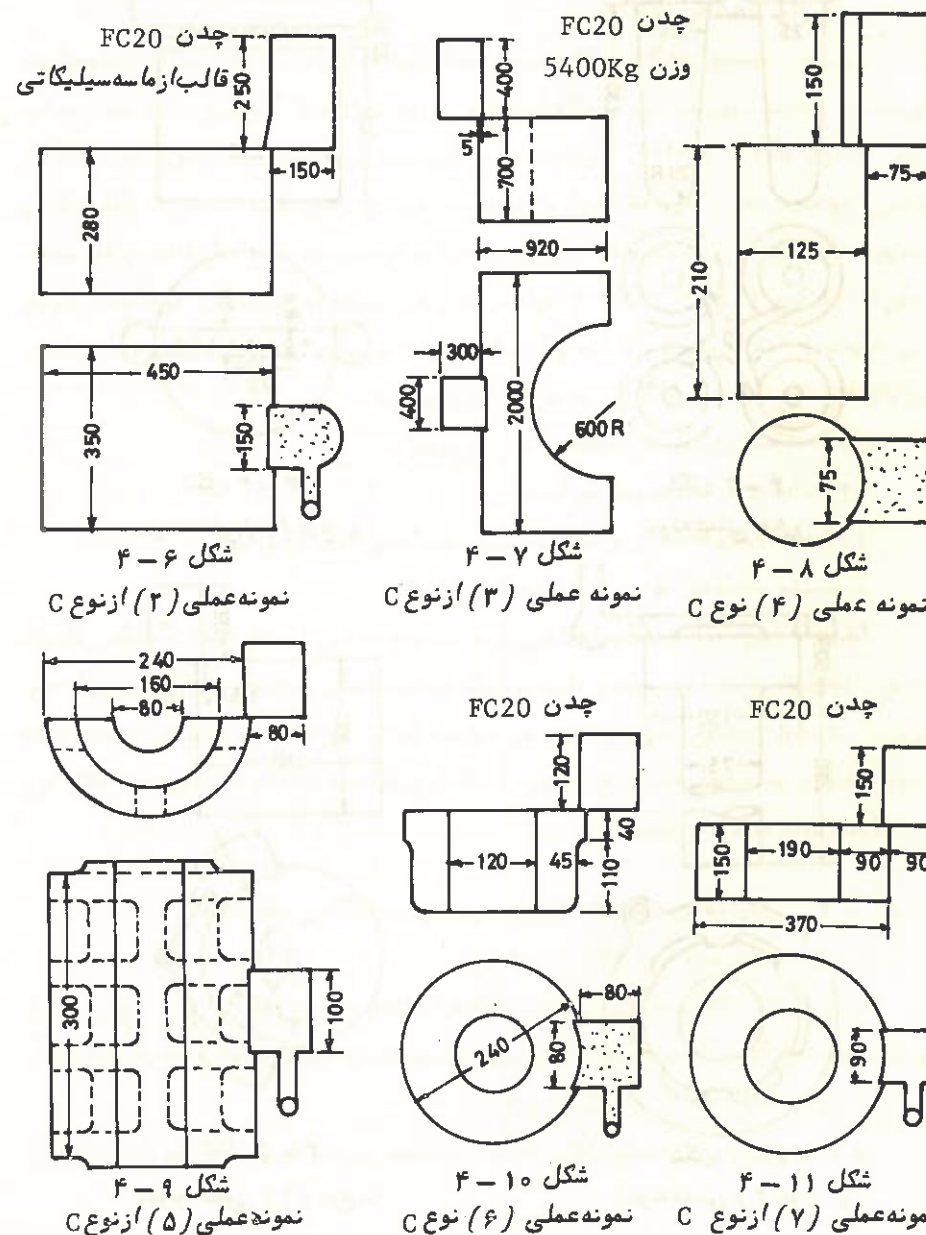
نمونه عملی (۱۱) از نوع C

نمونه عملی (۱۲) از نوع C

نمونه عملی (۱۳) از نوع C

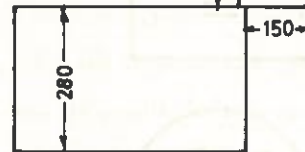
- نمونه عملی نوع C :

اشکال ۵-۴ و ۶-۴ و ۷-۴ نمونه‌هایی از کاربرد سیستم راهگامی نوع C را برای قطعات بزرگ و متوسط نشان می‌دهند. در شکلهای ۸-۴ تا ۱۵-۴ نمونه‌های موفقیت‌آمیز کاربرد سیستم راهگامی نوع C برای قطعات مختلف به نمایش گذاشته شده است. به علاوه شکلهای ۱۶-۴ تا ۱۸-۴ کاربرد این نوع سیستم راهگامی را برای قطعات کوچک نشان می‌دهند.

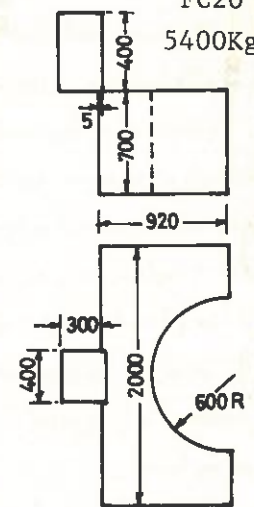
چدن FC20
وزن 5400Kg
قالب از ماسه سیلیکاتی

چدن FC20
وزن 5400Kg

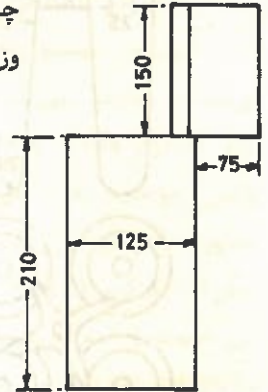
شکل ۶ - ۴

نمونه عملی (۲) از نوع C

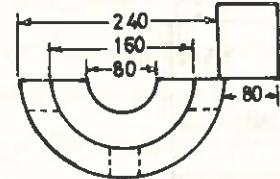
شکل ۷ - ۴

نمونه عملی (۳) از نوع C

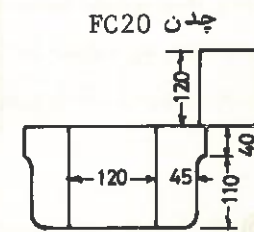
شکل ۸ - ۴

نمونه عملی (۴) از نوع C

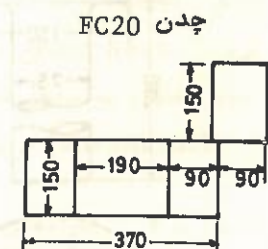
شکل ۹ - ۴

نمونه عملی (۵) از نوع C

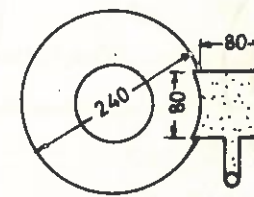
شکل ۱۰ - ۴

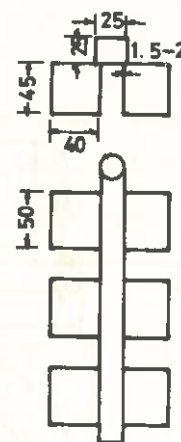
نمونه عملی (۶) از نوع C

شکل ۱۱ - ۴

نمونه عملی (۷) از نوع C

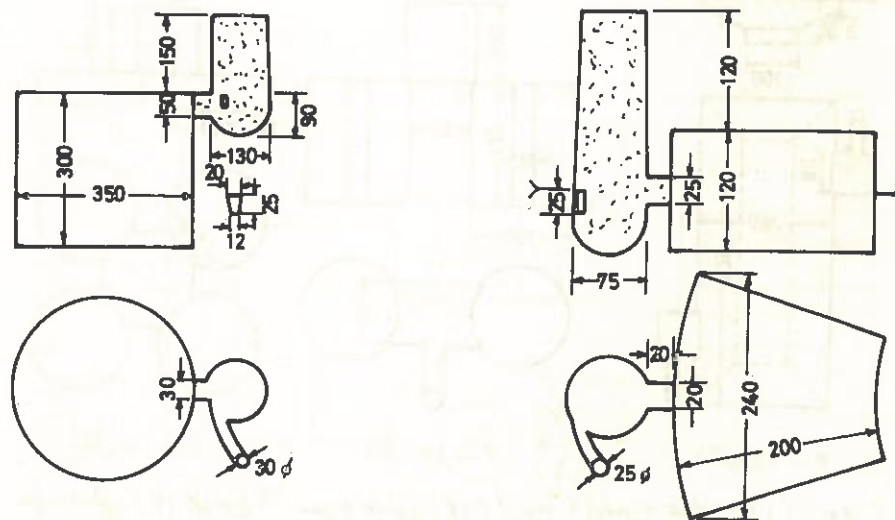

شکل ۱۸ - ۴ - نمونه عملی (۱۴) از نوع C

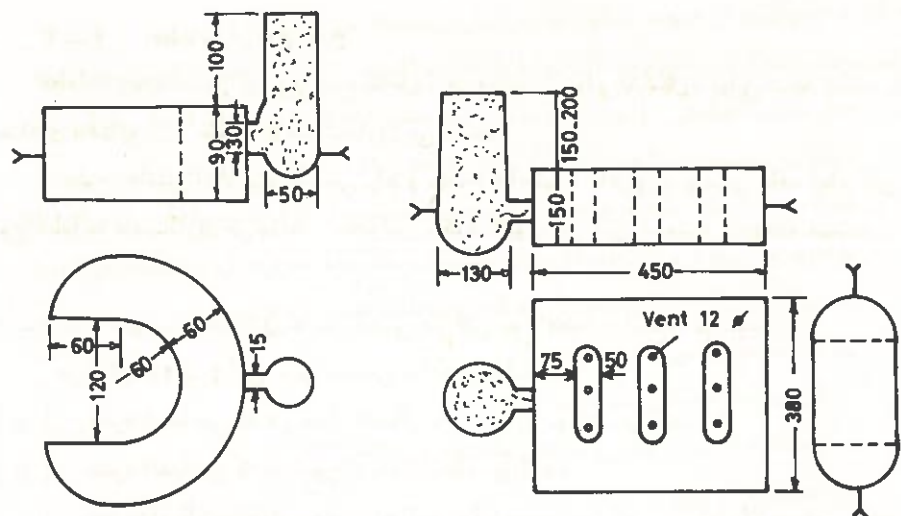
نمونه عملی نوع D :

اشکال ۱۹-۴، ۳-۴، ۵-۴ نشان دهنده سه طرح مختلف برای ریختن قطعه‌ای با ابعاد یکسان می‌باشند. این نمونه‌ها راهنمای خوبی برای تعیین قطر تغذیه و اندازه گوی آن برحسب ابعاد قطعه هستند. زمانی که سیستم راهگامی نوع D به کار برده می‌شود، بهره مذاب افزایش می‌یابد. به کمک نمونه‌های اشکال ۲۰-۴ تا ۲۳-۴ ضخامت قطعات یا اندازه تغذیه مناسب باید تخمین زده شود. در ریخته‌گری قطعات کوچک، در موارد بسیاری از طریق افزایش ارتفاع راهگاه اصلی و فعال نمودن تغذیه‌ها، محصولی عاری از حفره‌های انقباضی به دست آمده است. شکل‌های ۲۴-۴ و ۲۵-۴ نمونه‌هایی از این موارد را نشان می‌دهند.

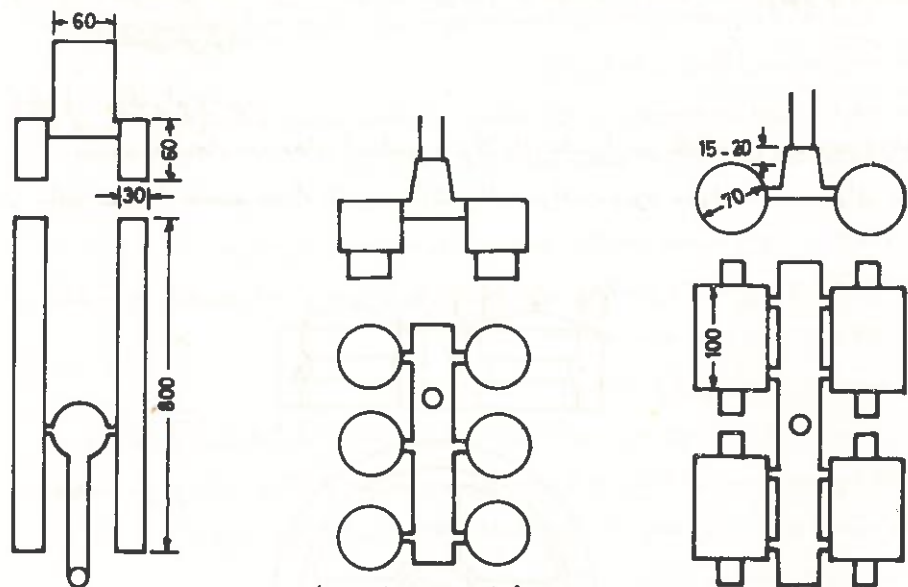

شکل ۱۹ - ۴ - نمونه عملی (۱) نوع D

شکل ۲۰ - ۴ - نمونه عملی (۲) از نوع D

شکل ۲۱ - ۴ - نمونه عملی (۳) از نوع D   شکل ۲۲ - ۴ - نمونه عملی (۴) از نوع D

شکل ۲۳ - ۴
نمونه عملی (۵) نوع D

نمونه ۱: (نوع D) در مواردی که با افزایش ارتفاع راهگاه اصلی از ایجاد حفره‌های انقباضی جلوگیری می‌شود

نمونه ۲: (نوع D) در مواردی که با افزایش ارتفاع راهگاه اصلی از ایجاد حفره‌های انقباضی جلوگیری می‌شود

شکل ۲۴ - ۴

شکل ۲۵ - ۴

۲-۴ قطعات از نوع چرخ

قطعات ریختگی از نوع چرخ شامل: چرخ دنده، پولی ۷ شکل، پولی تسمه تخت یا بشکهای، فلاپویل و غلطک لاستیک‌سازی می‌باشند.

سطوح جانبی، بالایی و پایینی رام و سطوح داخلی، بالایی و پایینی ناف تمام این نوع قطعات ماشینکاری می‌شوند، بنابراین وجود عیوب در این قسمت‌ها پذیرفته نیست.

۱-۲-۴ عیوب ریخته‌گری که به راحتی در این نوع قطعات ایجاد می‌شوند:

در شکل ۲۶-۴ این عیوب نشان داده شده‌اند.

(a) حفره انقباضی که در محل اتصال ناف و بازو بوجود می‌آید.

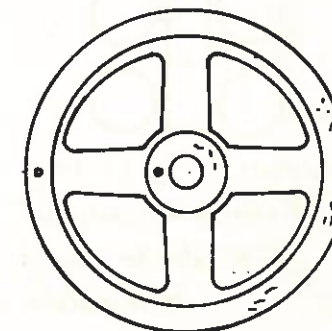
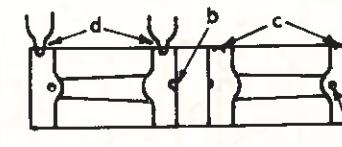
(b) حفره انقباضی که در سوراخ ناف ایجاد می‌گردد.

(c) حفره‌های گازی یا هوایی حاوی ناخالصی‌ها یا بدون آنها که در سطح بالای رام، ناف و بازو مشاهده می‌شود.

(d) حفره‌های انقباضی که در زیر سرریز (یا هواکش) تعبیه شده روی رام یا ناف تشکیل می‌گردد.

(e) ترک رام و غیره.

نسبت به ایجاد حفره‌های انقباضی و ترک بازو ناشی از غیریکنواختی ضخامت (رام و ناف نسبتاً ضخیم همراه با بازوی نازک) باید مراقبت ویژه مبذول داشت. برای این

شکل ۲۶-۴ - عیوب ریخته‌گری که در قطعات از نوع چرخ ایجاد می‌شود.

منظور و جلوگیری از عیوب مذکور موارد ذیل پیشنهاد می‌گردد:

الف- زمانی که کربن و سیلیس بالا بوده یا مذاب اکسید شده به داخل قالب ریخته شود، حفره‌های انقباضی (a) به آسانی در محل اتصال بازو و رام ایجاد می‌گردند. بنابراین نسبت به کیفیت قراضه و شارژ توجه زیادی باید مبذول شود.

ب- هنگامی که ناف ضخیم باشد، حفره‌های انقباضی (b) به سهولت در سوراخ ناف بوجود می‌آیند. برای جلوگیری از تشکیل این حفره‌ها، طرق ذیل پیشنهاد می‌شوند:

- ذوب‌ریزی از داخل ناف (راهگاه روی ناف تعبیه گردد)

- نصب تغذیه بزرگ روی ناف

- افزایش درجه حرارت ذوب

- استفاده از بوش چدنی به جای ماهیچه در داخل ناف

- استفاده از میرد

پ- حفره‌های گازی یا هوایی (c) حاوی ناخالصی‌ها یا بدون آنها، اصولاً در اثر شسته شدن ماسه قالب یا راهگاه توسط مذاب بوجود می‌آیند. بنابراین برای جلوگیری از بروز آنها باید سیستم راهگاهی، عملیات ذوب‌ریزی، درجه حرارت ذوب، و اکسید شدن مذاب را کنترل و اصلاح کرد.

ت- حفره گازی یا انقباضی نوع (d) به علت نامناسب بودن شکل و اندازه سرریز یا تغذیه نشدن کافی آن از مذاب گرم، تشکیل می‌گردد.

۲-۲-۴ انواع سیستم راهگاهی مناسب برای قطعات از نوع چرخ

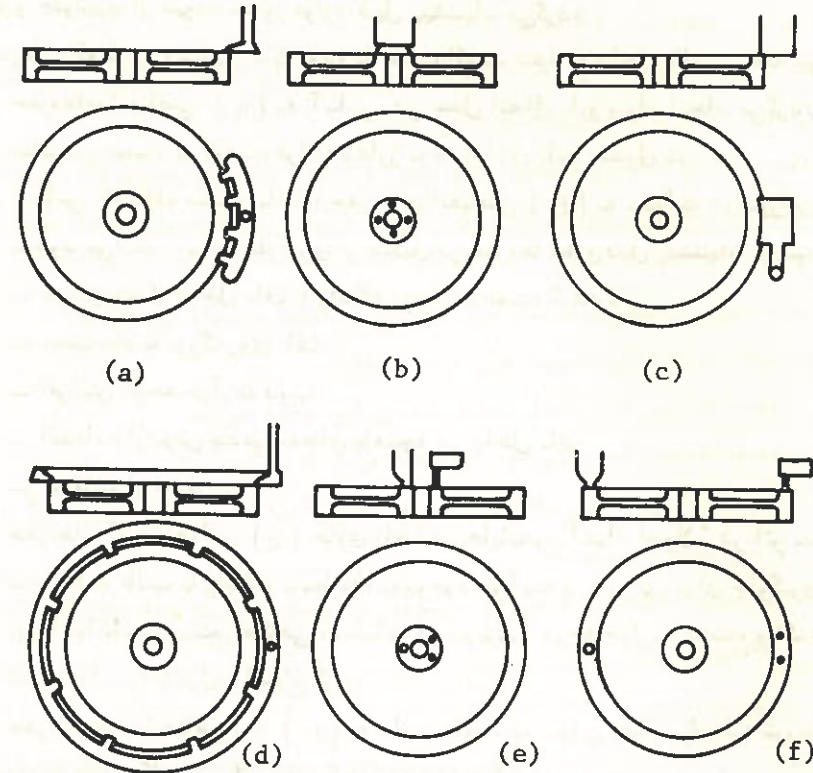
اصولاً ۶ نوع سیستم راهگاهی برای قطعات از نوع چرخ به کار می‌روند که در شکل ۲۷-۴ نشان داده شده‌اند.

- نوع A: شکل (a) ۲۷-۴

مذاب با درجه حرارت نسبتاً زیاد از طریق طریق راهگاه اصلی طویل و توسط چندین راهگاه فرعی لب به لب وارد قالب می‌گردد. این نوع سیستم راهگاهی برای چرخ‌دنده‌های کوچک مناسب بوده، ولی به هر حال روش چندان قابل اعتمادی نمی‌باشد.

- نوع B: شکل (b) ۲۷-۴

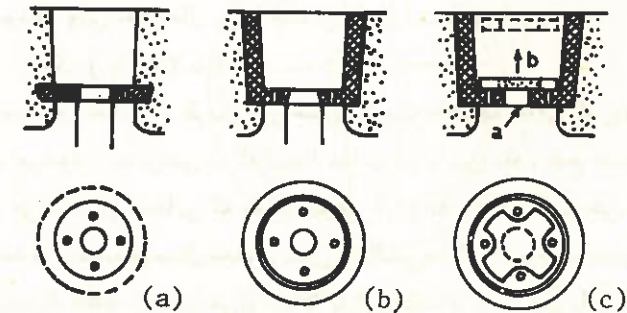
در این سیستم مذاب از طریق سوراخهای کوچک ماهیچه صافی که روی ناف تعبیه شده، وارد قالب می‌شود، بدین صورت که ابتدا مذاب در پایین ناف جمع شده و به تدریج تمام قالب را پر می‌کند. از آنجایی که مذاب به طور آرام به داخل قالب جریان می‌یابد، ماسه پایین ناف صدمه‌های ندیده و مشکل مخلوط شدن ناخالصی‌ها با مذاب وجود ندارد. به علاوه اگر ماهیچه صافی نازک باشد، مذاب می‌تواند تا پایان انجماد به داخل ناف ضخیم تغذیه گردد و بنابراین حفره انقباضی بوجود نخواهد آمد.

شکل ۲۷-۴ - سیستمهای راهگاهی برای قطعات از نوع چرخ

سیستم راهگاهی نوع B برای چرخ دنده‌های با قطر کوچکتر از ششصد میلیمتر (هر دو روش قالبگیری ترا یا خشک) مناسب می‌باشد. شکل ۲۸-۴ کاربرد ماهیچه صافی را نشان می‌دهد.

شکل (a) ۲۸-۴ : طرز استقرار ماهیچه صافی بر روی سطح بالایی ناف نشان داده شده است. بر روی این ماهیچه تغذیه قرار گرفته که همزمان وظیفه راهگاه را نیز انجام

شکل ۲۸-۴

می‌دهد.

شکل (b) ۲۸-۴ یک بوش سوراخدار جایگزین ماهیچه صافی شده است. بوش زمانی که از مواد حرارتزا (اگزوترمیک) ساخته شود، موثرتر خواهد بود.

شکل (c) ۲۸-۴: هنگامی که ناف سوراخ نداشته باشد (بدون ماهیچه)، مجرای تغذیه a به ناف در مرکز نصب و بر روی آن ماهیچه تخت b گذاشته می‌شود. به محض تمام شدن عملیات ذوب ریزی ماهیچه b تا حد مشخص شده در شکل بالا می‌آید. این مکانیزم سبب افزایش اثر تغذیه گشته و ماهیچه شناور به عنوان عایق روی تغذیه عمل می‌کند. نوع C: شکل (c) ۲۷-۴

سیستم راهگاهی تماسی بر روی رام. این روش به خصوص زمانی که رام ضخیم باشد بازدهی زیادی دارد.

نوع D: شکل (d) ۲۷-۴

مذاب از طریق راهگاههای فرعی کوچک که دور تا دور محیط رام نصب شده‌اند، وارد قالب می‌شود. اگر راهگاه اصلی طویل انتخاب شود، مذاب به طور یکنواخت به تمام قسمتهای قالب جریان خواهد یافت. بنابراین گفته می‌شود که این سیستم راهگاهی برای تولید قطعات سالم مناسب می‌باشد. اما نیاز به درجه قالبگیری بزرگ و در نتیجه زمان قالبگیری طولانی و بهره ریخته‌گری پایین، از معایب این نوع راهگاه هستند.

نوع e: شکل (e) ۲۷-۴

استفاده از دو یاسه راهگاه بارر بزرگ در طرف مقابل آنها، از مشخصات سیستم راهگاهی نوع e می‌باشد. کاربرد این روش برای چرخ دنده‌های بزرگ و متوسط نتیجه خیلی خوبی داشته است، اما باید توجه داشت که درجه حرارت مذاب به اندازه کافی بالا باشد.

نوع f: شکل (f) ۲۷-۴

دو یاسه راهگاه کوچک در یک طرف رام و تغذیه‌ای بزرگ در جهت مخالف آنها تعبیه می‌شوند. گاهی در زیر تغذیه حفره انقباضی ایجاد می‌گردد.

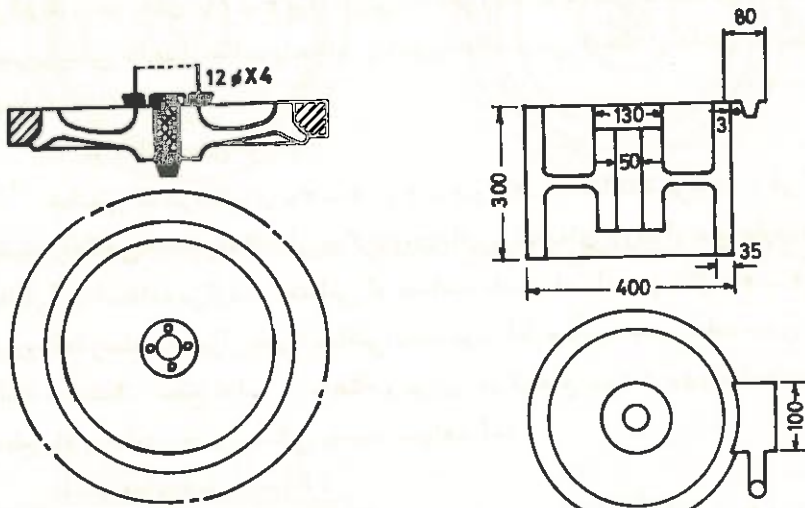
۳-۲-۴ نمونه‌های عملی کاربرد سیستمهای راهگاهی قطعات نوع چرخ

- نمونه عملی نوع A (شکل ۲۹-۴): برای دستیابی به نتیجه موفقیت آمیز در کاربرد این نوع سیستم راهگاهی رعایت نکات ذیل ضروری است:
- از مدل چوبی برای راهگاهی اصلی و فرعی استفاده شود.
- راهگاه اصلی به اندازه کافی بزرگ باشد.
- ماسه قالبگیری محکم و سخت باشد.

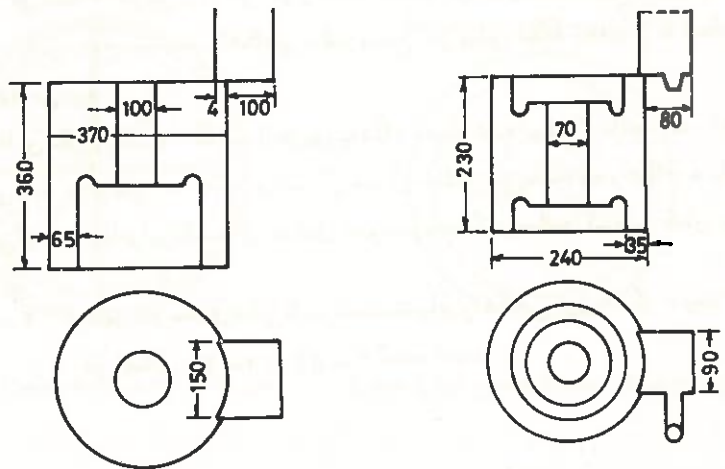
می شود. در شکل ۳۳ - ۴ سیستم راهگاهی استاندارد برای چرخ با سطح سخت (چیل) و وزن حدود ۳۰ - ۴۰ کیلوگرم نشان داده شده است.

- نمونه عملی نوع C (اشکال ۳۴ - ۴ - ۳۵ ، ۴ - ۳۶ - ۴) :

در اشکال ذکر شده نمونه های موفقیت آمیز سیستم راهگاهی نوع تماسی دیده می شوند. در این روش لبه باریکی به عرض ۲ تا ۴ میلیمتر در سطح جانبی قالب باید ایجاد شود. بنابراین بهتر است مدل چوبی راهگاہ به طریقی ساخته شود که با مدل قطعه کاملاً " هماهنگ باشد. طول لبه باریک را از روی این نمونه می توان تخمین زد.

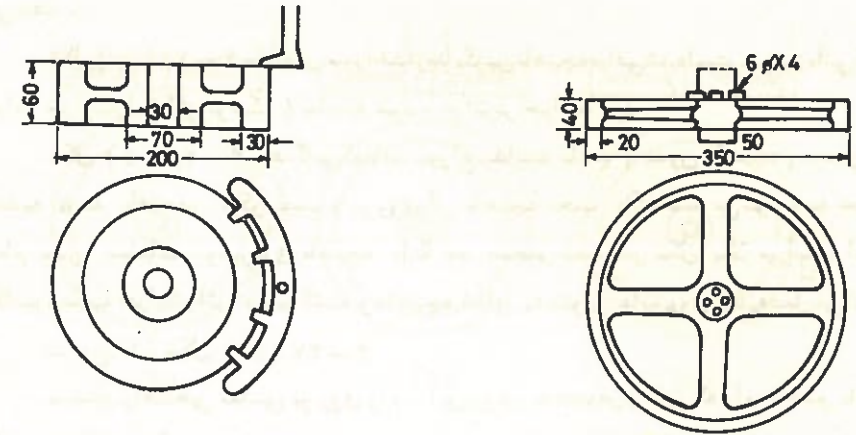

شکل ۳۴ - ۴ - نمونه عملی (۱) نوع C شکل ۳۳ - ۴ - نمونه عملی (۵) نوع B

شکل ۳۶ - ۴ - نمونه عملی (۱) نوع C

شکل ۳۵ - ۴ - نمونه عملی (۲) نوع C

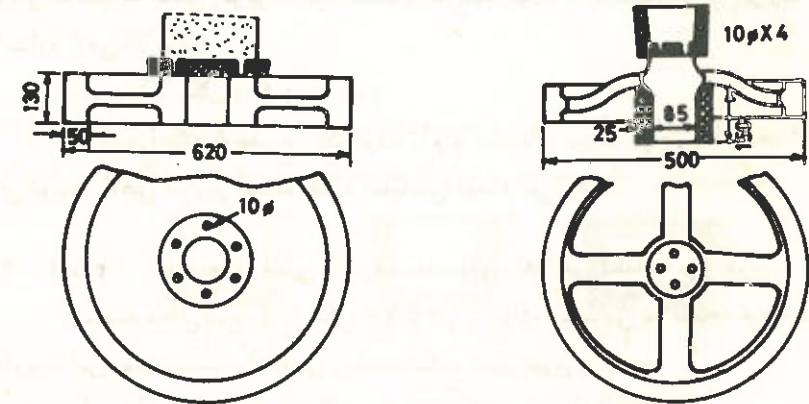

شکل ۳۰ - ۴ - نمونه عملی (۱) نوع B شکل ۲۹ - ۴ - نمونه عملی (۲) نوع A

- نمونه های عملی نوع B (اشکال ۲۹ - ۴ - ۳۰ ، ۴ - ۳۱ ، ۴ - ۳۲ ، ۴ - ۳۳ ، ۴ - ۳۴) : این نوع

سیستم راهگاهی (شکل ۳۰ - ۴) برای چرخهای با رام نسبتاً نازک مناسب می باشد. شکل ۳۱ - ۴ پولی ریخته گری ۷ شکل با رام نسبتاً ضخیم را نشان می دهد. چدن نزدیک به FC20 برای این قطعات مناسب بوده و با استفاده از مبرد در سطح جانبی خارجی، قطعاتی سالم با سطح تمام شده خوب می توان تهیه کرد. در شکل (۳۲ - ۴) ناف ضخیم و بلند می باشد، بنابراین برای موثر واقع شدن تغذیه تا قسمت داخلی ناف، بوش از مواد حرارتزا در تغذیه و مبرد در سطح جانبی ناف از وسط به پایین به کار برده

بوش اگزوترمیک

شکل ۳۱ - ۴ - نمونه عملی (۳) نوع B

شکل ۳۲ - ۴ - نمونه عملی (۴) نوع B

نمونه‌های عملی نوع D (اشکال ۴-۳۷ و ۴-۳۸ و ۴-۳۹):

در این شکل نحوه استفاده از سیستم راهگاهی نوع D برای چرخ فلاپویل نشان داده شده است. مذاب از طریق چندین راهگاه فرعی کوچک منشعب از راهگاه اصلی (حلقه باریک دور قالب) به طور ثابت از بالا به پایین به داخل قالب ریخته می‌شود. شکل ۳۸ - ۴ یک سه‌نظام ریخته‌گری ضخیم را نشان می‌دهد. در این مثال یکی از دو راهگاه بارریز به عنوان سرریز به کار برده می‌شود. مذاب به طور یکنواخت به داخل قالب جریان می‌یابد. در سطح پایین ناف و ماهیچه سوراخ، چهار میرد مورد استفاده قرار می‌گیرند. در شکل ۳۹ - ۴ پره نازکی با قطر زیاد به نمایش گذاشته شده است. برای بهتر پر شدن قالب از مذاب، تعداد زیادی راهگاه فرعی کوچک از داخل به سطح دایره متصل شده‌اند.

نمونه‌های عملی نوع E

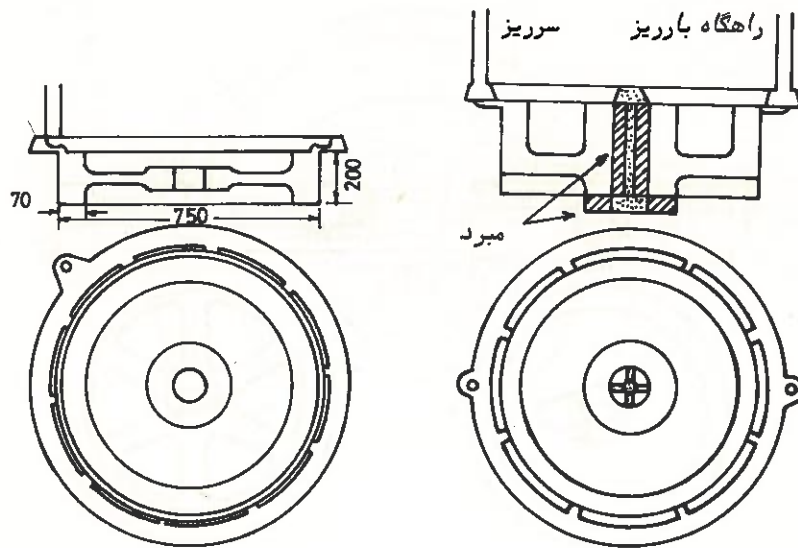
همانطور که در شکل‌های ۴-۴۰، ۴-۴۱ و ۴-۴۲ مشاهده می‌گردد، در این نوع سیستم راهگاهی از دو راهگاه بارریز گرد روی ناف و تغذیه‌ای بزرگ از نوع بطری در جهت مقابل آن، استفاده می‌گردد. هنگامی که ضخامت ناف زیاد باشد (شکل ۴-۴۲) انتظار می‌رود که در سطح خارجی آن حفره انقباضی ایجاد شود. اما چنانچه جنس قطعه چدن FC20 باشد، با حفظ سطح مذاب در راهگاه و سرریز در ارتفاع ۲۰۰ - ۱۵۰ میلی‌متر بالاتر از سطح بالای قطعه، چنین مشکلی بوجود نخواهد آمد.

نمونه‌های عملی نوع F:

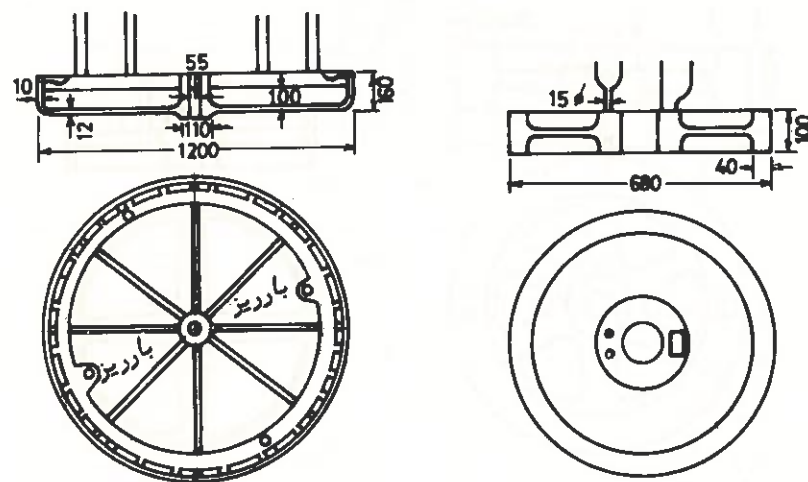
شکل ۴-۴۳ نمونه‌ای از کاربرد سیستم راهگاهی نوع F برای فلاپویل با ابعاد متوسط را نشان می‌دهد. ذوب‌ریزی از دو راهگاه انجام گرفته و مذاب از سرریز بزرگی تغذیه می‌گردد. این نوع سیستم راهگاهی بطور وسیع در پولی تسمه تخت (با ابعاد کوچک) به کار برده می‌شود.

مطابق شکل ۴-۴۴، مذاب از طریق راهگاه نصب شده نزدیک ناف، به داخل قالب جریان می‌یابد. جریان مذاب به مراتب آرامتر از حالتی می‌باشد که راهگاه به بازو یا رام متصل می‌گردد، بنابراین احتمال تشکیل عیوب ریخته‌گری حاوی کثافات کمتر می‌باشد.

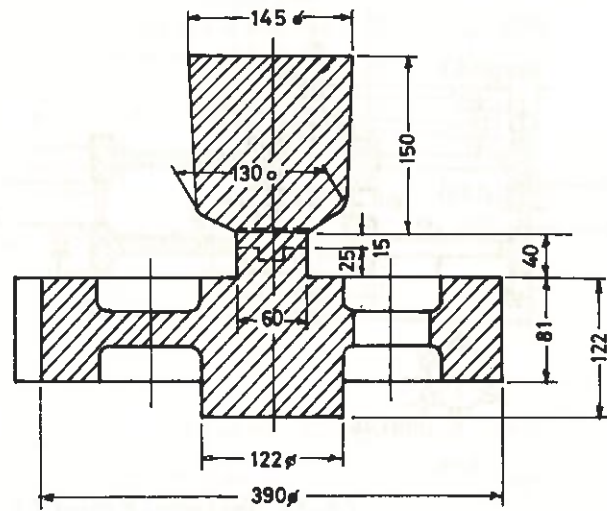
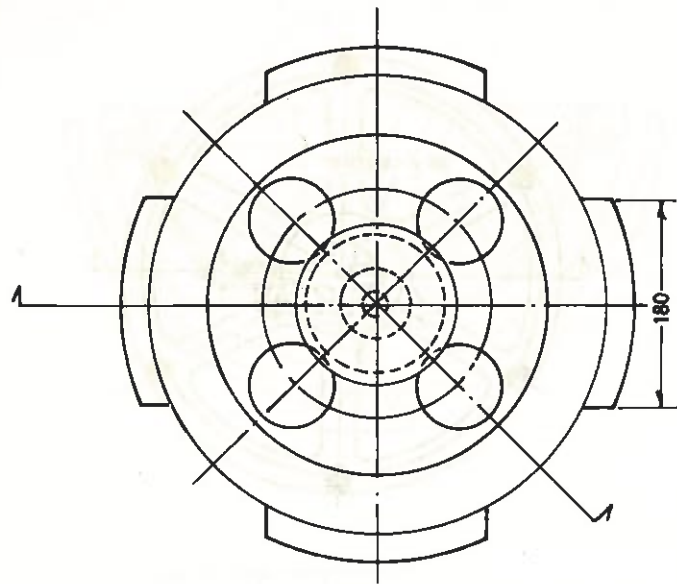
۴-۲-۴ سایر نمونه‌های عملی کاربرد سیستم‌های راهگاهی فوق‌الذکر جهت راهنمایی در اشکال ۴-۴۵ تا ۴-۵۱ آمده است.

شکل ۳۷ - ۴ - نمونه عملی (۱) نوع D شکل ۳۸ - ۴ - نمونه عملی (۲) نوع D شکل ۳۹ - ۴ - نمونه عملی (۳) نوع D

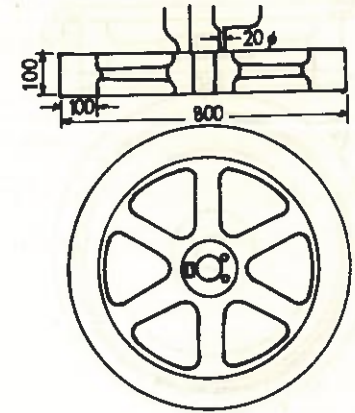
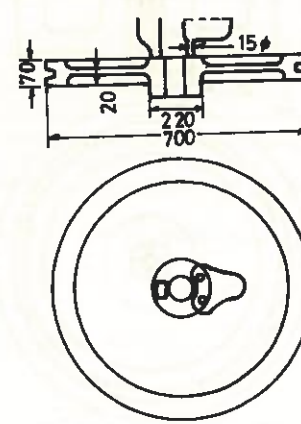

شکل ۴۰ - ۳ - نمونه عملی (۱) نوع E شکل ۳۹ - ۴ - نمونه عملی (۳) نوع D

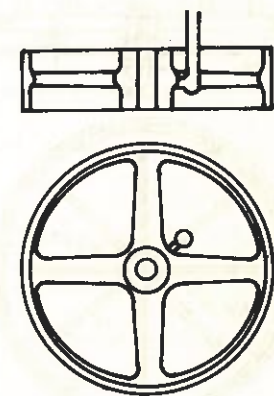
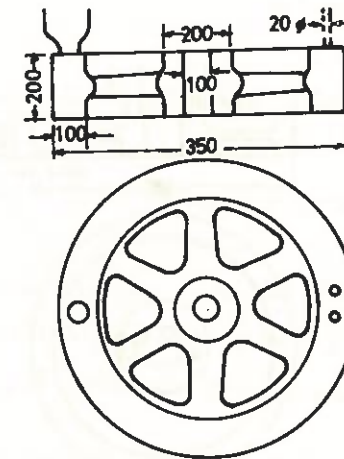

(۱) - دانه شیر فلکه (شکل ۴-۴۵)

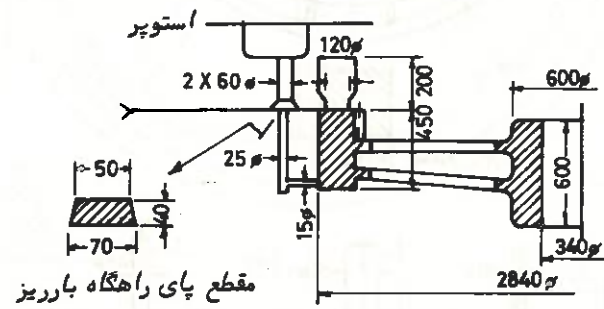
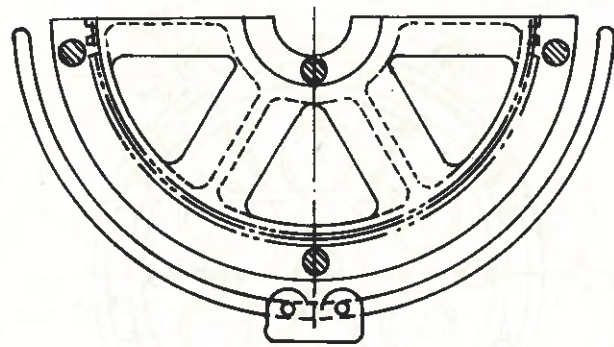
- جنس : چدن گرافیت گروی FCD40
  - وزن قطعه : ۴۰ کیلوگرم
  - وزن مذاب : ۵۵-۵۰ کیلوگرم
  - درجه حرارت ذوب ریزی : ۱۴۰۰ درجه سانتیگراد
  - زمان ذوب ریزی : ۱۰ ثانیه
  - نوع ماسه : قالبگیری به روش دایکال و ماهیچه به روش CO₂
  - سیستم راهگهی : از صافی استفاده شده است
- شکل ۴-۴۵

شکل ۴-۴۱ - نمونه عملی (۲) نوع E   شکل ۴-۴۲ - نمونه عملی (۳) نوع E

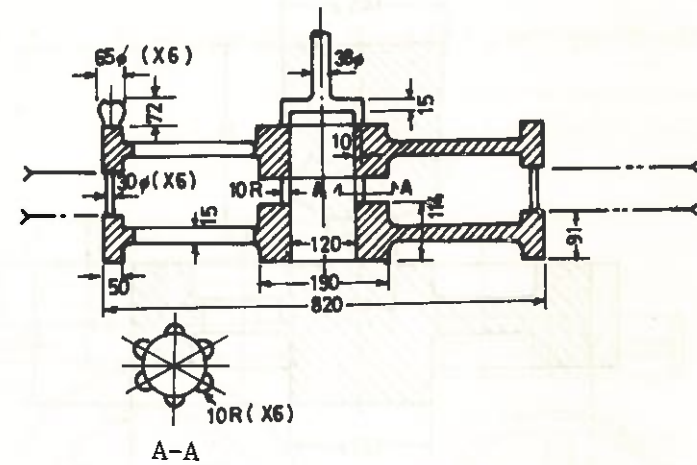
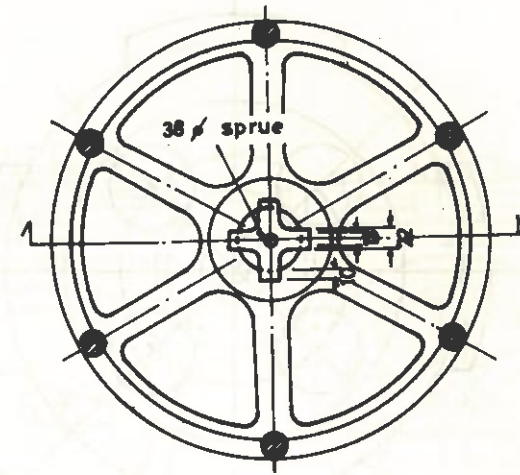

شکل ۴-۴۳ - نمونه عملی (۱) نوع E   شکل ۴-۴۴ - راهگاه بار ریز پولی تسمه تخت

(۳) - فلاویل (شکل ۴۷-۴)

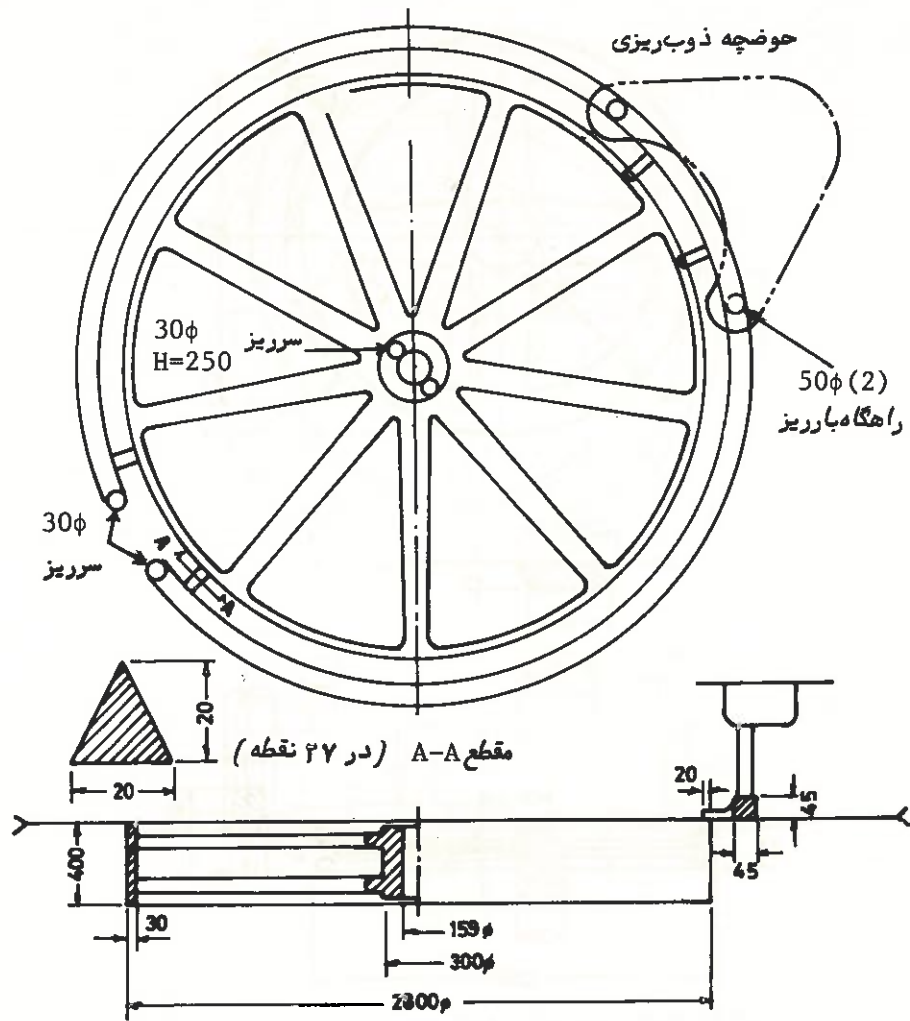
- جنس : چدن ۲۵ FC
  - وزن قطعه : ۲/۴ تن
  - وزن مذاب : ۲/۹ تن
  - زمان ذوب ریزی : ۵۰ ثانیه
  - درجه حرارت ذوب ریزی : ۱۳۵۰ درجه سانتیگراد
- شکل ۴۷-۴

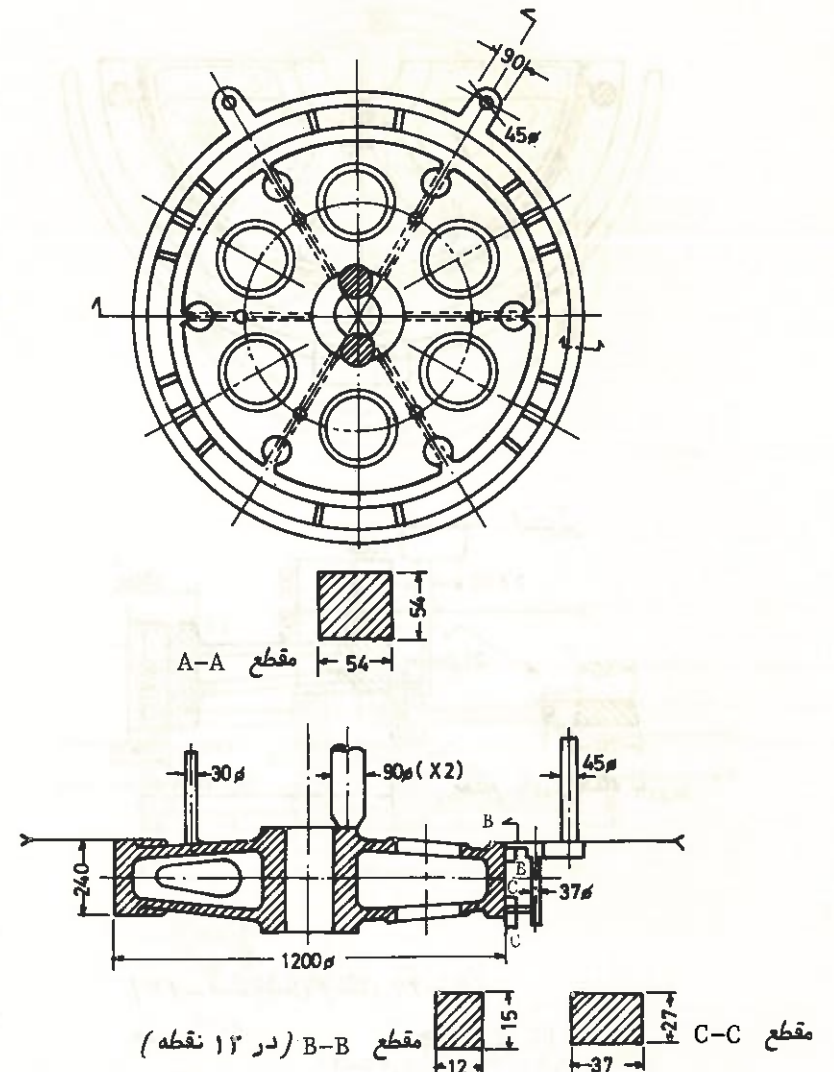
(۲) - چرخ زنجیر (شکل ۴۶-۴)

- جنس : چدن ۳۵ FC
- وزن قطعه : ۱۲۳ کیلوگرم هر کدام
- وزن مذاب : ۳۰۰ کیلوگرم
- درجه حرارت ذوب ریزی : ۱۴۰۰ درجه سانتیگراد
- زمان ذوب ریزی : ۱۷ ثانیه
- قالبگیری : به روش CO₂
- نسبت سیستم راهگاهی : ۱:۱:۱:۰/۷۵

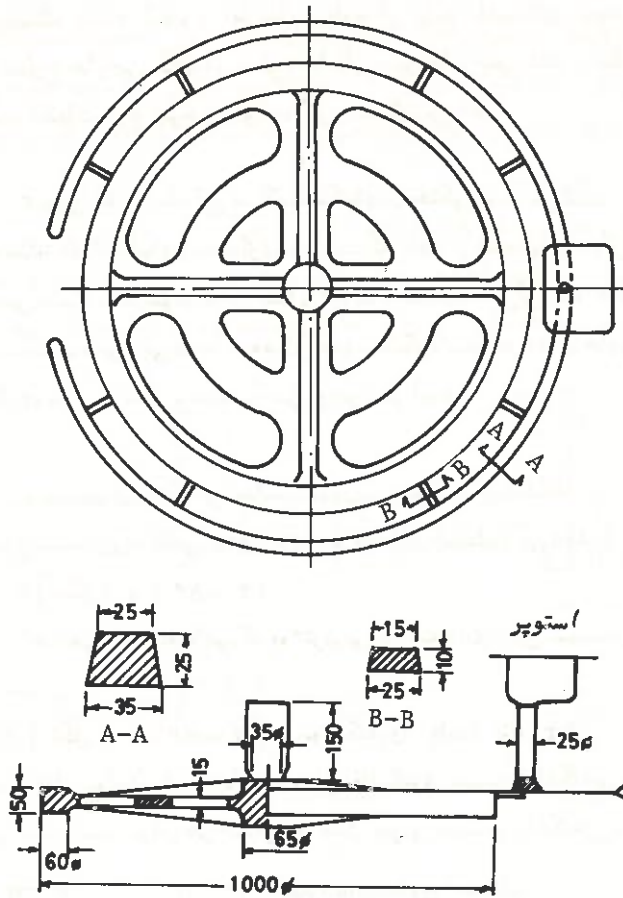
شکل ۴۶-۴

(۵) - پولی بزرگ (شکل ۴-۴۹)
 جنس : چدن FC 30
 وزن قطعه : ۲/۵۷ تن
 وزن مذاب : ۳/۱ تن
 درجه حرارت ذوب ریزی : ۱۳۸۰ درجه سانتیگراد
 زمان ذوب ریزی : ۴۵ ثانیه
 شکل ۴-۴۹

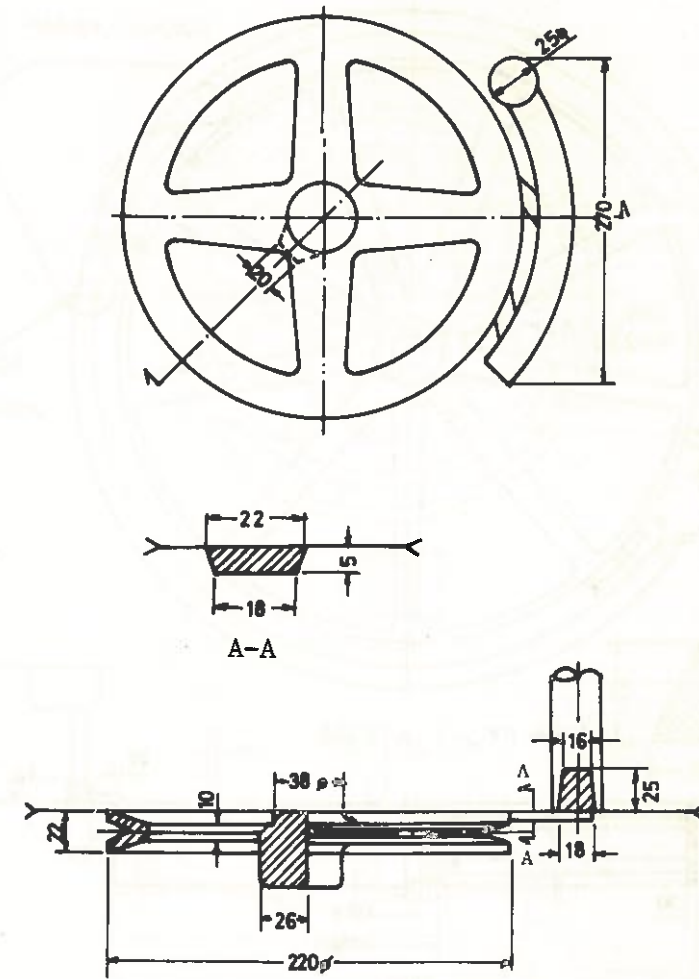
(۴) - چرخ مرکزی (شکل ۴-۴۸)
 جنس : چدن FC 25
 وزن قطعه : ۷۷۳ کیلوگرم
 وزن مذاب : ۹۰۰ کیلوگرم
 درجه حرارت ذوب ریزی : ۱۳۰۰ درجه سانتیگراد
 زمان ذوب ریزی : ۳۰ ثانیه
 ماسه قالبگیری : ترکیبی و ماهیچه به روش CO₂
 سیستم راهگاهی : ۱:۳:۳/۵
 شکل ۴-۴۸

(۷) - چرخ دنده (شکل ۴-۵۱)

جنس :	چدن FC25
وزن قطعه :	۵۰ کیلوگرم
وزن مذاب :	۶۵ کیلوگرم
درجه حرارت ذوب ریزی :	۱۳۸۰ درجه سانتیگراد
زمان ذوب ریزی :	۳۶ ثانیه
قالبگیری :	قالبگیری دستی به روش خشک

شکل ۴-۵۱

(۶) - پولی V (شکل ۴-۵۰)

جنس :	چدن FC 20
وزن قطعه :	۲/۶ کیلوگرم
وزن مذاب :	۳/۵ تن
ابعاد درجه قالبگیری :	۳۵۰x۳۰۰ میلیمتر
درجه حرارت ذوب ریزی :	۱۴۰۰ - ۱۳۸۰ درجه سانتیگراد
قالبگیری :	قالبگیری ماشینی به روش تر

شکل ۴-۵۰

۴-۳ قطعات از نوع کوپلینگ

شکل کوپلینگ ساده است، اما تمام سطوح آن باید ماشینکاری شود و وجود عیوب نه تنها بر روی سطوح خارجی بلکه در سطوح داخلی نیز جایز نمی باشد. بنابراین ریختن کوپلینگها مانند قطعات نوع چرخ و بلوک، کاری مشکل می باشد.

۴-۳-۱ عیوبی که به سادگی در کوپلینگهای ریختگی بروز می کنند:

از خصوصیات کوپلینگهای ریخته گری آن است که ناف از قسمتهای دیگر قطعه ضخیم تر می باشد. به همین دلیل، همانگونه که در شکل ۴-۵۲ مشاهده می گردد، غالباً "حفره های انقباضی در قسمت ناف متمرکز می شوند. به علاوه عیوب دیگر مانند حفره های حاوی ناخالصی ها یا حفره های گازی سوزنی شکل و درشت نیز بوجود می آیند.

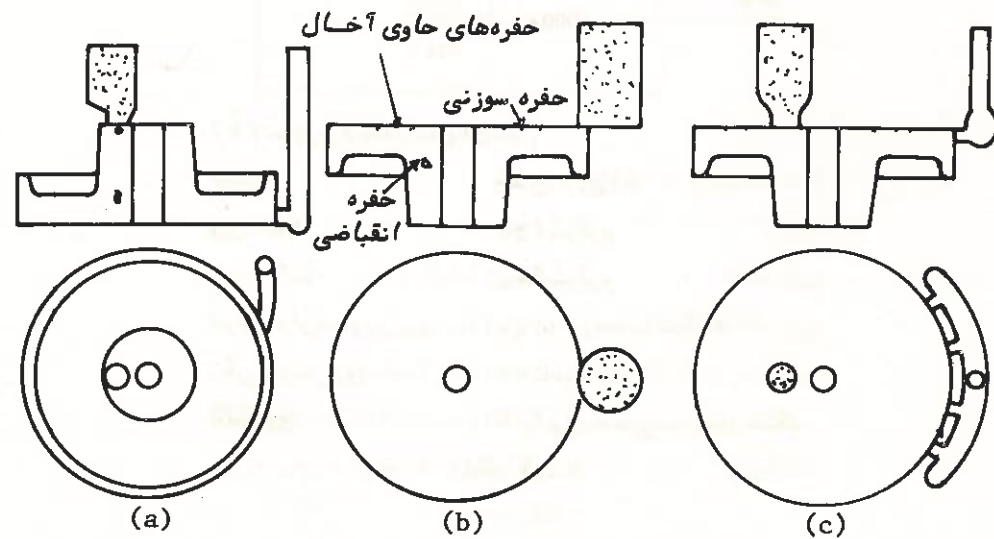
۴-۳-۲ سیستمهای راهگاهی مناسب برای ریخته گری کوپلینگها

پنج نوع سیستم راهگاهی برای این نوع قطعات استفاده می شود (شکل ۴-۵۳) نوع A (شکل (a) ۴-۵۳):

سیستم راهگاهی نوع تماسی که موثرترین و اقتصادی ترین سیستم راهگاهی برای کوپلینگ می باشد.

نوع B (شکل (b) ۴-۵۳) یا نوع کناری Shrink bob

چنانچه تعداد تولید ناچیز باشد، زمان قالبگیری سیستم راهگاهی طولانی خواهد شد. بنابراین بهتر است برای هر اندازه ای مدل چوبی سیستم راهگاهی تهیه شود.

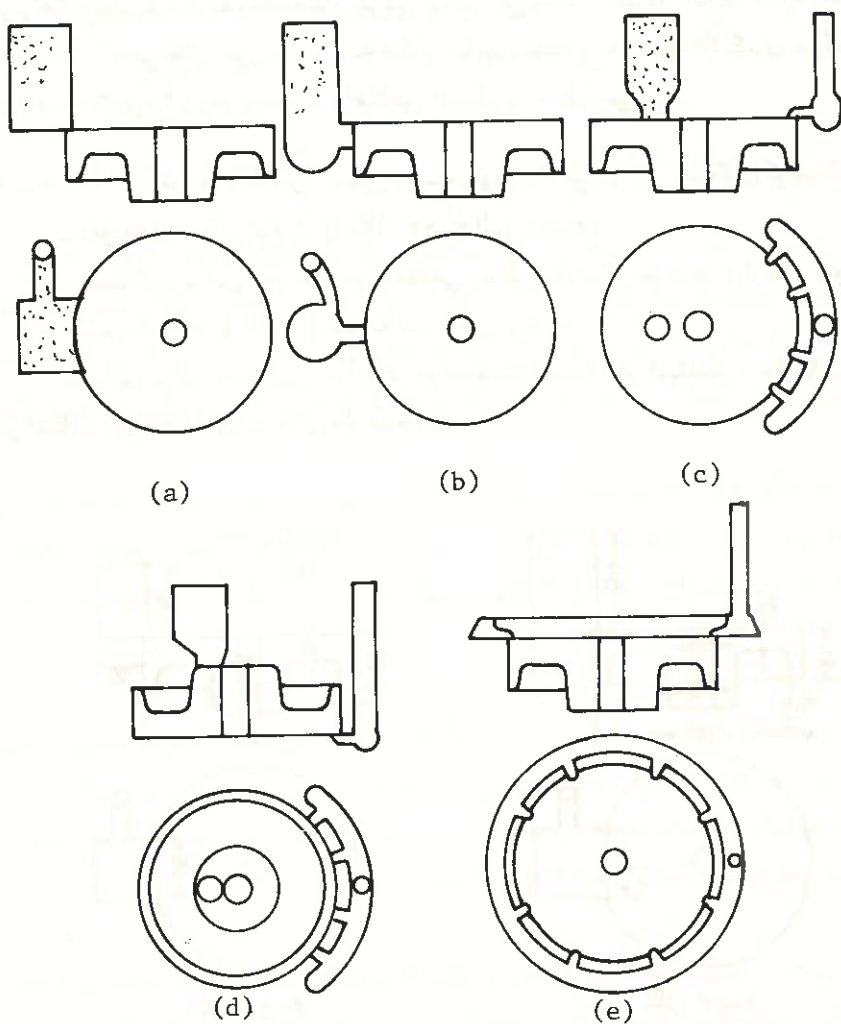
شکل ۴-۵۲: عیوبی که در کوپلینگها بسادگی بروز می کنند.

نوع C (شکل (c) ۴-۵۳):

مذاب از طریق چندین راهگاه فرعی تعبیه شده در قسمت تخت بالایی به درون قالب ریخته می شود. در قسمت مربوط به ناف، سرریز بزرگی که وظیفه تغذیه را نیز انجام می دهد، نصب می گردد. چنانچه ناف به طرز غیرعادی بزرگ باشد، کاربرد میرد در مورد آن مفید خواهد بود.

نوع D (شکل (d) ۴-۵۳):

در این نوع سیستم راهگاهی، برخلاف روش قبلی، مذاب از طریق چندین راهگاه فرعی تعبیه شده در قسمتی از سطح جانبی پایینی، به بالا جریان پیدا می کند. در

شکل ۴-۵۳: سیستم راهگاهی کوپلینگ

سطح بالای ناف یک سرریز بزرگ نصب می‌گردد. سیستم راهگاهی مزبور تاکنون به عنوان یک سیستم استاندارد برای این قطعات مورد استفاده قرار می‌گرفته، اما درصد خرابی قطعات بالا و نتیجه چندان رضایت‌بخش نبوده‌است. چنانچه مذاب از سرریز خوب تغذیه نشود، احتمال ایجاد حفره‌های انقباضی در قسمت داخلی سوراخ ناف و زیر سرریز وجود دارد.

نوع E (شکل (e) ۴-۵۳):

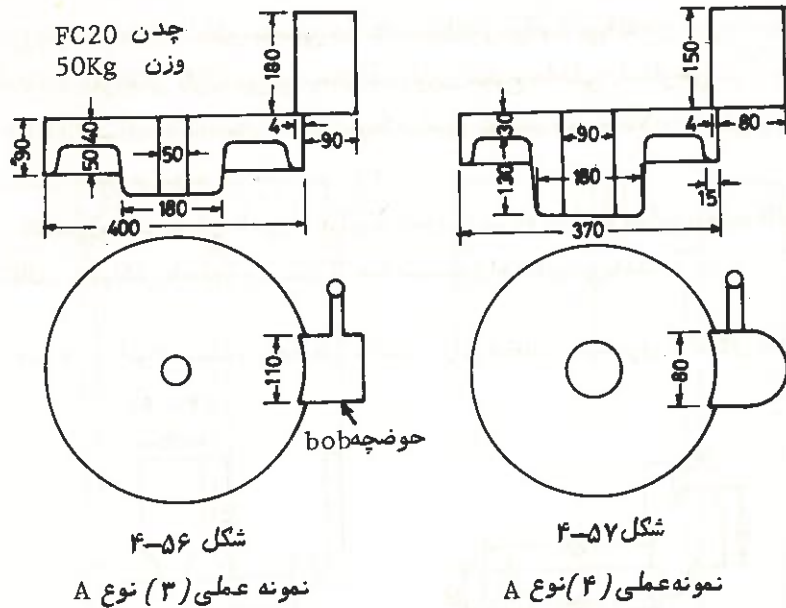
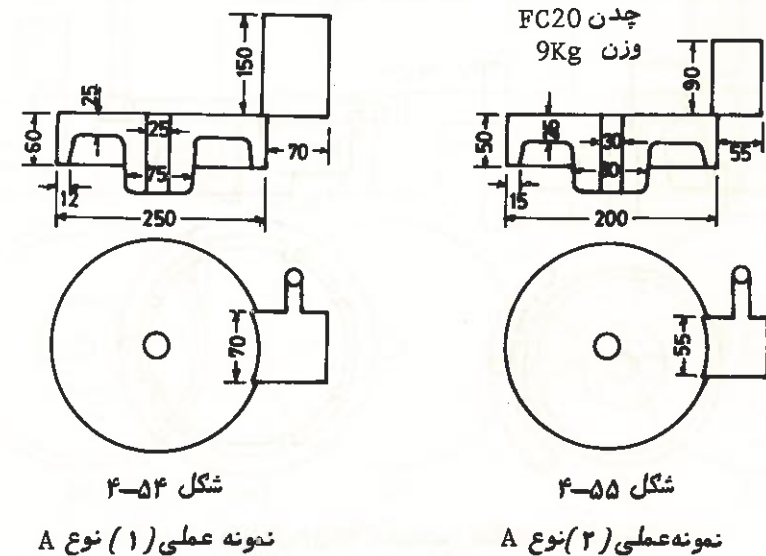
سطح تخت قطعه بالا واقع شده و مذاب از طریق چندین راهگاه فرعی تعبیه شده در سطح بالای قطعه، به داخل قالب جریان پیدا می‌کند. از آنجایی که همیشه مذاب گرم در راهگاه اصلی نزدیک به راهگاههای فرعی ذخیره می‌باشد، احتمال ایجاد حفره انقباضی کم است. به هر حال چون بهره ریخته‌گری پایین بوده و به درجه قالبگیری بزرگ نیاز می‌باشد، کاربرد این نوع سیستم راهگاهی اقتصادی به نظر نمی‌رسد.

۴-۳-۳ نمونه‌های کاربرد عملی سیستمهای راهگاهی برای ریخته‌گری کوپلینگها

نمونه‌های عملی نوع A (اشکال ۴-۵۴ الی ۴-۵۷):

موفقیت کاربرد این نوع سیستم راهگاهی بستگی به ابعاد حوضچه (ارتفاع و طول) و عرض تماس حوضچه با قالب (لب به لب شدن) دارد.

بنابراین برای دستیابی به ابعاد حوضچه متناسب با قطر کوپلینگ، مثالهای عملی در اشکال ۴-۵۴ تا ۴-۵۷ آورده شده‌اند.

همانطور که در نمونه‌های مذکور مشاهده می‌گردد، طول تغذیه (۱/۳ - ۱/۴) برابر قطر کوپلینگ و ارتفاع آن (۲ - ۱/۵) برابر طول و ضخامت تماس تغذیه با قطعه (لب به لب) به میزان ۲-۴ میلیمتر (برای چدنهای FC20 - FC25)، مناسب به نظر می‌رسد. البته این اندازه‌ها باید با شرایط کاری هر واحد ریخته‌گری مطابقت داده شوند.

در شکل ۴-۵۸ نمونه‌های سیستم راهگاهی پیشنهادی از طرف جامعه فن ریخته‌گری، نشان داده شده‌اند. دیده می‌شود که حتی برای چنین قطعات ساده‌ای (کوپلینگ) سیستمهای راهگاهی گوناگونی به کار می‌روند که همگی نیز پیچیده می‌باشند.

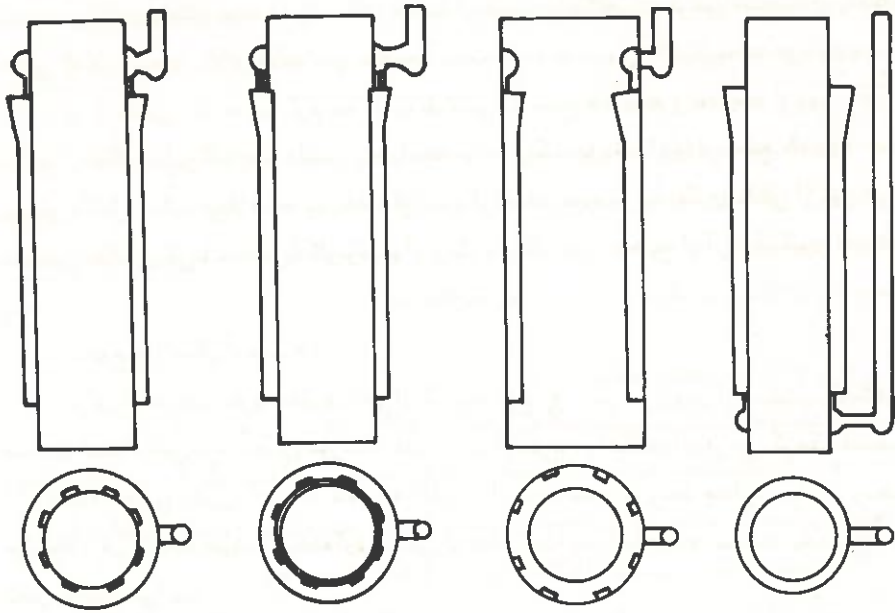
۴-۴ قطعات از نوع سیلندر

نمونه‌های بارز این قطعات، سیلندر و بوش سیلندر می‌باشند. یکی از سطوح داخلی و خارجی یا هر دو سطح ماشینکاری می‌شوند و چون قطعه باید بعد از ماشینکاری تست فشارهیدرولیکی را جواب بدهد، وجود عیوب ریخته‌گری جایز نمی‌باشد. لذا این قطعات از جمله مشکل‌ترین قطعات ریخته‌گری می‌باشند.

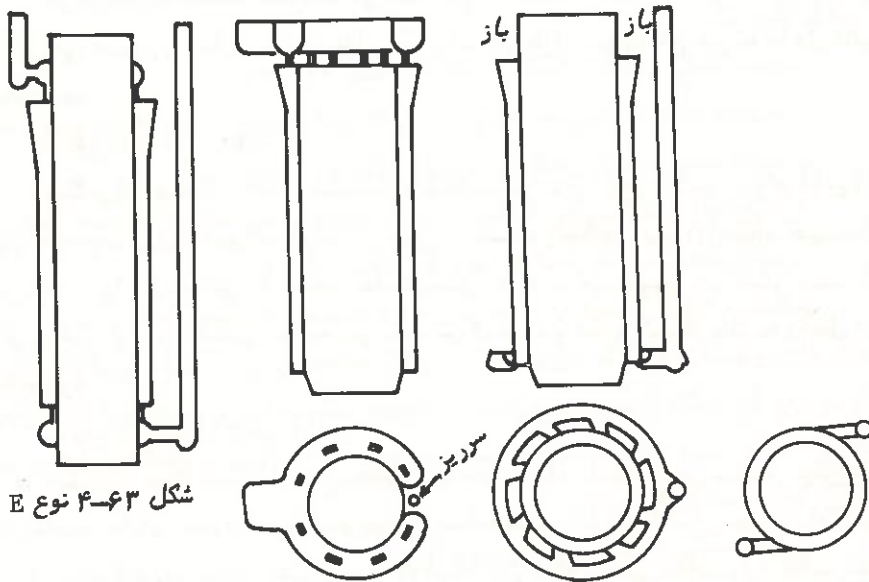
۴-۴-۱ عیوب ریخته‌گری که بعد از ماشینکاری در قطعات سیلندری ظاهر می‌گردد:

(۱) حفره‌های انقباضی که در سطح بالا یا قسمتهای داخلی سطح بالا واقع می‌شوند.

سیستمهای راهگاهی گوناگونی برحسب ضخامت ونسبت طول به قطر سیلندر و روش تمیزکاری آن وجود دارد. سیستمهای نشان داده شده در اشکال مذکور برای قالبگیری خشک میباشند. در حالت قالبگیری با ماسه خودگیر یا استفاده از ماسه CO₂ توجه کافی

شکل ۴-۵۹ نوع A شکل ۴-۶۰ نوع B شکل ۴-۶۱ نوع C شکل ۴-۶۲ نوع D

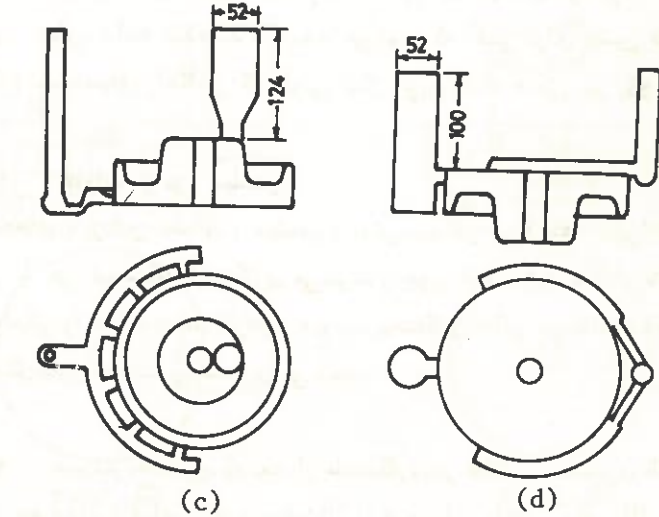
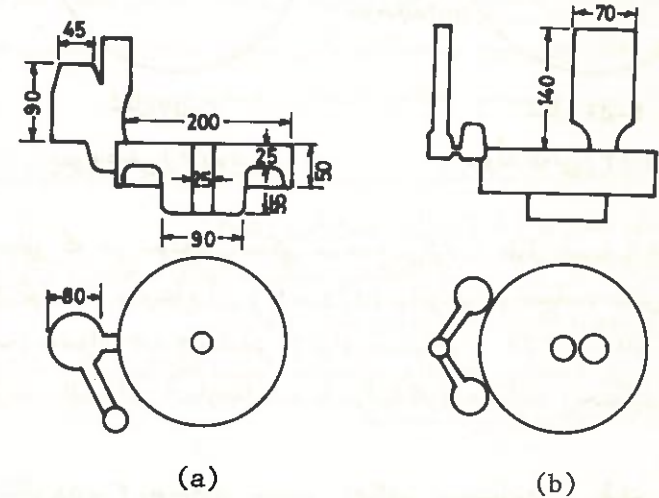

شکل ۴-۶۳ نوع E شکل ۴-۶۴ نوع F شکل ۴-۶۵ نوع G

(۲) تخلخل که به طور موضعی در بدنه سیلندر بوجود میآید.
 (۳) حفره های گازی سوزنی پخش شده روی سطوح داخلی یا خارجی.
 (۴) آخال، ماسه، سرباره، ترش رنگ و غیره که روی سطوح بالا، داخلی یا خارجی جمع می شوند.

تشکیل عیوب مذکور ناشی از مناسب نبودن درجه حرارت مذاب، ماسه قالبگیری، رنگ قالب، هواکش ماهیچه و مهمتر از همه سیستم راهگاهی می باشد

۲-۴-۴ انواع سیستم راهگاهی مناسب برای قطعات سیلندری (اشکال ۴-۵۹ تا ۴-۶۵):

شکل ۴-۵۸ سیستم های راهگاهی پیشنهادی از طرف جامعه فن ریخته گری (C.T.C)

نسبت به روش قالبگیری، انتخاب مواد، و روش رنگ زدن قالب باید مبذول داشت.

– نوع A (شکل ۵۹-۴):

این نوع سیستم راهگاهی اغلب برای بوش سیلندر مورد استفاده قرار گرفته و معمولاً نتیجه، رضایت بخش بوده است. فلز مذاب از طریق راهگاههای فرعی منشعب از راهگاه اصلی که در قسمت بالای قطعه دور ماهیچه نصب شده به درون قالب ریخته می شود.

از آنجایی که مذاب گرم به مدت طولانی با سطح ماهیچه (ماهیچه از نوع CO₂) مجاور راهگاه تماس خواهد داشت، چنانچه مواد رنگ خوب نباشد از سطح ماهیچه جدا شده و داخل مذاب می گردد. پدیده ذکر شده از جمله عیوب ریختهگری ناشی از این نوع سیستم راهگاهی می باشد که با کاربرد مواد رنگ و رنگ زدن صحیح از آن پیشگیری خواهد شد.

– نوع B (شکل ۶۰-۴):

برای کاهش عیوب ریختهگری ناشی از کاربرد نوع A، در این روش از سیستم راهگاهی مدادی استفاده می شود. بدین صورت که فلز مذاب از طریق راهگاههای فرعی کوچک منشعب از راهگاه اصلی بدون آنکه با ماهیچه تماس داشته باشد، به وسط جداره سیلندر ریخته می شود. در نتیجه عیوب ریختهگری ناشی از تماس مذاب با ماهیچه نسبت به نوع A کمتر بوجود می آیند.

– نوع C (شکل ۶۱-۴):

در شرایطی که کیفیت سطح خارجی قطعه اهمیت داشته و سطح داخلی مجاز به داشتن مقدار کمی عیب ریختهگری باشد، مذاب می تواند در طول دیواره خارجی به داخل قالب ریخته شود.

– نوع D (شکل ۶۲-۴):

هنگامی که استحکام قالب و چسبندگی رنگ قالب به اندازه کافی نباشد، برای اطمینان بهتر است ذوب ریزی از پایین انجام گیرد. چون در سیستم راهگاهی نوع D انجماد جهت دار نمی باشد، برای دستیابی به نتیجه رضایت بخش، باید سرعت ذوب ریزی خیلی بیشتر از روش ریختن از بالا باشد. تغذیه نیز باید بزرگ بوده و مذاب گرم از بالا به داخل آن اضافه شود.

– نوع E (شکل ۶۳-۴):

سیلندرهایی که نسبت ارتفاع به قطر آنها خیلی زیاد باشد و بوش سیلندر موتورهای دو زمانه دارای مجاری دود و سوخت در وسط قطعه، با استفاده از سیستم راهگاهی نوع E ریختهگری می شوند. بدین صورت که ابتدا از راهگاه پایینی مذاب وارد قالب شده و پس از رسیدن به $\frac{1}{4}$ ارتفاع سیلندر، ادامه ذوب ریزی از راهگاه بالایی انجام خواهد

گرفت.

– نوع F (شکل ۶۴-۴):

تمام سیستمهای راهگاهی توضیح داده شده در بالا، به طور افقی قالبگیری و عمودی ریخته می شوند، اما چنانچه تعداد تولید کم باشد، اغلب از سیستم قالبگیری و ذوب ریزی عمودی استفاده می گردد.

– نوع G (شکل ۶۵-۴):

قالبگیری عمودی و راهگاه از پایین مشخصه این نوع سیستم راهگاهی می باشد. مذاب از طریق راهگاههای فرعی نوع چرخشی که در سطح جدایش تعبیه شده (a) و یا از طریق یک یا دو راهگاه فرعی مماس بر محیط (b) وارد قالب می شود. در این روش چنانچه سطح بالای قالب باز باشد، نتیجه بهتر خواهد بود.

۳-۴-۴ نمونه های عملی

– نمونه های عملی سیستم راهگاهی نوع A (اشکال ۶۶-۴ و ۶۷-۴):

همانگونه که مشاهده می گردد، گرچه اندازه هر دو بوش سیلندر یکی است، اما چنانچه تعداد تولید کم باشد، برای اطمینان بیشتر ارتفاع تغذیه باید زیادتر انتخاب شود.

– نمونه عملی سیستم راهگاهی نوع B (شکل ۶۸-۴):

در شکل شماره ۶۸-۴ سیلندر موتور دیزلی که با استفاده از سیستم راهگاهی نوع قالبگیری شده، دیده می شود. اجزای راهگاه فرعی از ماهیچه ای متفاوت با ماهیچه اصلی تشکیل شده است.

– نمونه عملی سیستم راهگاهی نوع C (شکل ۶۹-۴):

ریختهگری غلطک ماشین چاپ نمونه ای از کاربرد این نوع سیستم راهگاهی می باشد.

– نمونه عملی سیستم راهگاهی نوع D (شکل ۷۰-۴):

در این مثال راهگاه فرعی گوه ای در ذوب ریزی از پایین به کار گرفته شده است.

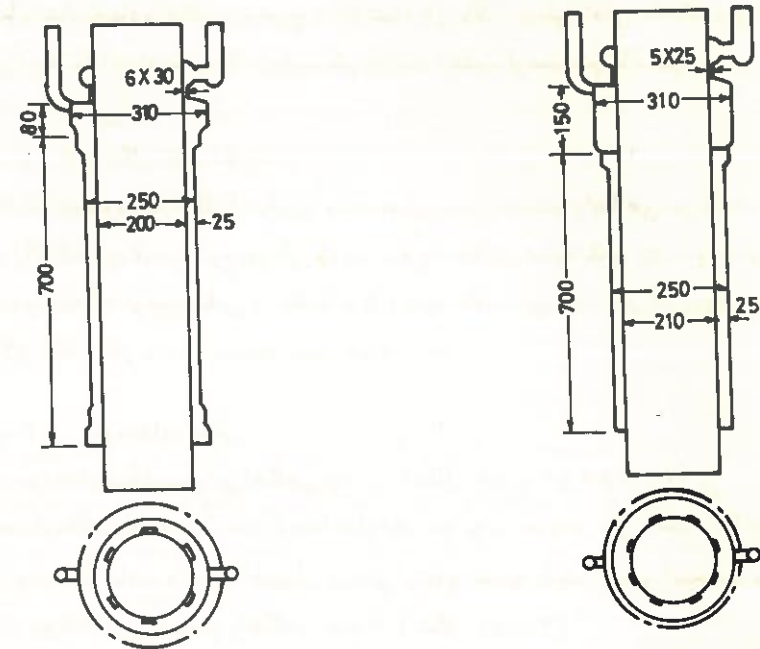
– نمونه عملی سیستم راهگاهی نوع E (شکل ۷۱-۴):

همانگونه که قبلاً "توضیح داده شد، از موارد استعمال این نوع راهگاه، بوش سیلندر موتورهای دو هنگامی است که دارای مجاری دود و سوخت در وسط ارتفاع می باشند. ابتدا ذوب ریزی از راهگاه پایینی شروع و پس از رسیدن سطح مذاب تا میانه ارتفاع، از راهگاه بالایی ادامه پیدا می کند. تجربه نشان داده که در این سیستم راهگاهی، ماسه توسط مذاب کمتر شسته می گردد.

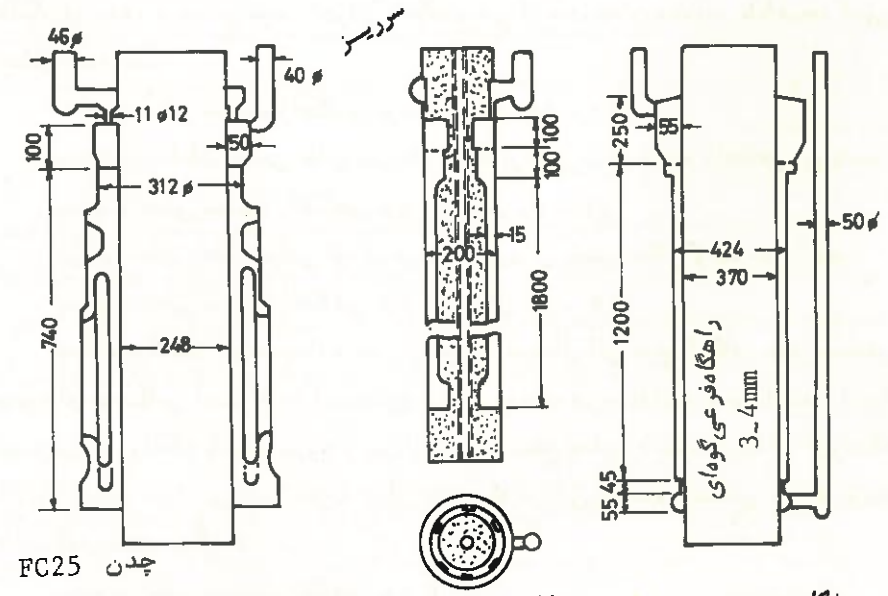
– نمونه عملی سیستم راهگاهی نوع F:

شکل ۷۲-۴ غلطک ماشین شکر سازی را نشان می دهد. مذاب حاوی Si₃N₄ کمی بوده

و به همین دلیل تغذیه با ارتفاع بیشتر پیشنهاد می گردد. نحوه ریخته گری خشک کن کاغذ در شکل ۷۳ - ۴ نشان داده شده است.

شکل ۴-۶۶ - نمونه عملی (۱) نوع A
شکل ۴-۶۷ - نمونه عملی (۲) نوع A

شکل ۴-۶۸ - نمونه عملی نوع B
شکل ۴-۶۹ - نمونه عملی نوع C
شکل ۴-۷۰ - نمونه عملی نوع D

- نمونه های عملی سیستم راهگاهی نوع G:

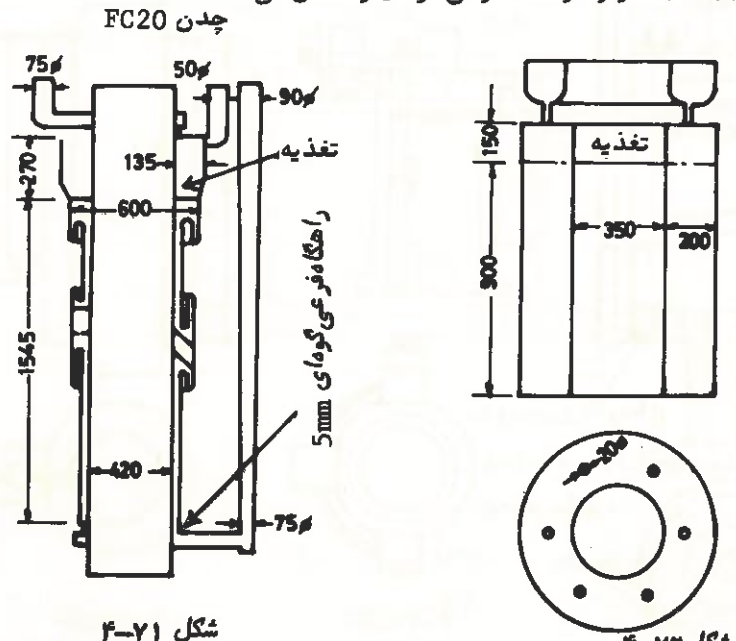
کاربرد سیستم راهگاهی نوع G برای سیلندریا فلانچ ضخیم در شکل ۷۴ - ۴ مشاهده می شود. به منظور جلوگیری از تشکیل حفره انقباضی در فلانچ از مبرد استفاده شده است.

در ذوب ریزی غلطک توخالی (شکل ۷۵ - ۴)، از هر دو راهگاه بالایی و پایینی استفاده می شود. ابتدا ذوب ریزی از طریق راهگاه پایینی شروع شده و پس از رسیدن سطح مذاب به ارتفاع ۱۰۰ میلیمتری بالای قسمت بشکه ای، از طریق راهگاههای فرعی مدادی که در محیط سطح بالای قسمت بشکه ای تعبیه شده اند، ادامه می یابد. پس از انجماد راهگاه، فلز مذاب گرم در قسمت بالای تغذیه ریخته خواهد شد. در این حالت حد مجاز ماشینکاری سطح بالای قسمت بشکه ای حدود ۳۰ میلیمتر در نظر گرفته می شود.

- نمونه عملی کاربرد راهگاه تماسی

کاربرد راهگاه تماسی برای سیلندری بلند و ضخیم در شکل ۷۶ - ۴ نشان داده شده است. تغذیه در سه قسمت نصب شده و از زیر توسط لبه باریکی (راهگاه اصلی) به قالب متصل می گردد. حوضچه ذوب ریزی روی تغذیه میانی مستقر می شود. برای جلوگیری از انقباض قسمت بالا، حد مجاز ماشینکاری زیاد در نظر گرفته می شود (در شکل نشان داده شده است).

- شکل ۷۷ - ۴ کاربرد راهگاه فرعی گوه ای را نشان می دهد.

شکل ۴-۷۱ - نمونه عملی نوع E
شکل ۴-۷۲ - نمونه عملی (۲) نوع F

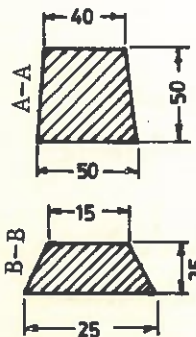
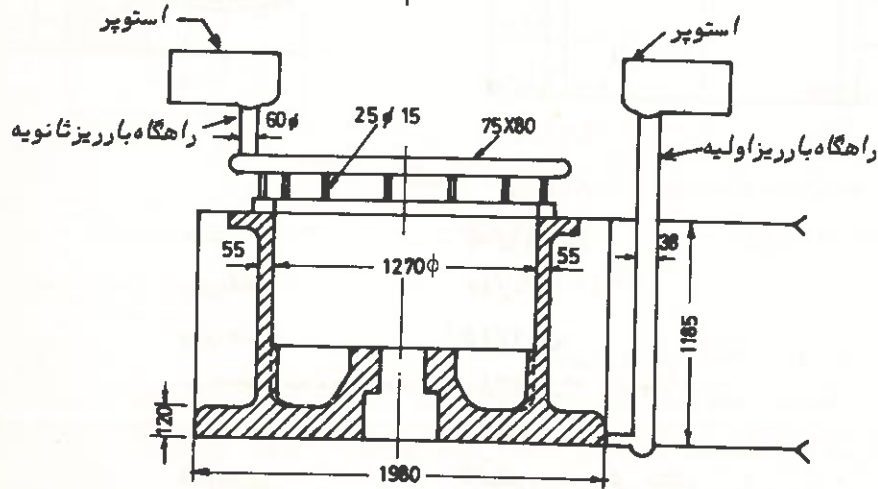
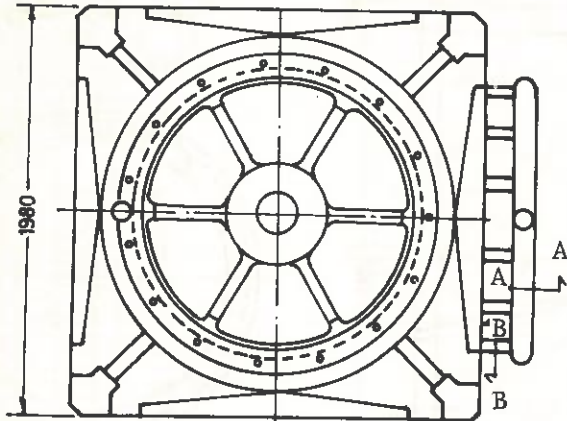
۴-۴-۴ چند نمونه عملی دیگر کاربرد سیستمهای راهگاهی مورد بحث برای راهنمایی

در ذیل ذکر شده اند:

(۱) سیلندر (شکل ۴-۷۸)

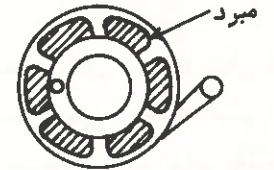
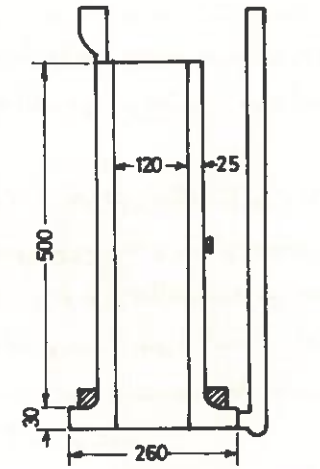
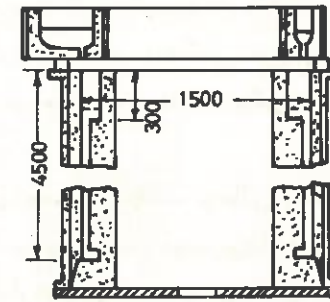
(۲) بوش سیلندر (شکل ۴-۷۹)

(۳) سیلندر موتور کم فشاری برای کشتی (شکل ۴-۸۰)

جنس	: چدن FC25
وزن قطعه	: ۷/۸ تن
وزن مذاب	: ۹/۵ تن
درجه حرارت ذوب ریزی	: ۱۳۵۰ درجه سانتیگراد
زمان ذوب ریزی	: ۶۵ ثانیه
ماسه	: ماسه ترکیبی
قالبگیری	: قالبگیری دستی

شکل ۴-۷۸

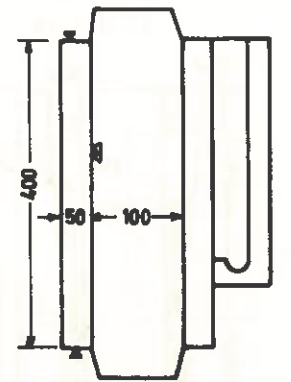
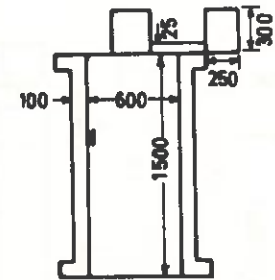
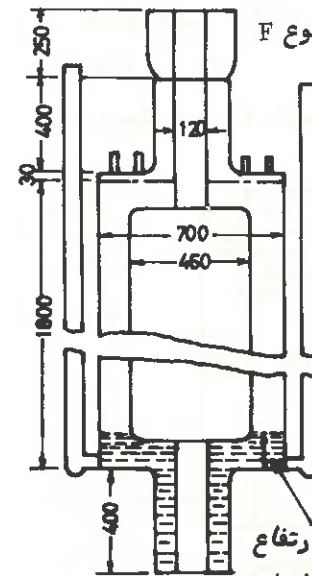

شکل ۴-۷۳

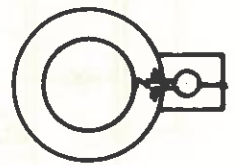
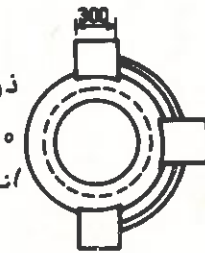
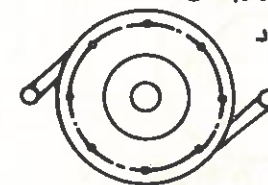
شکل ۴-۷۴

نمونه عملی (۱) نوع F

نمونه عملی (۲) نوع G

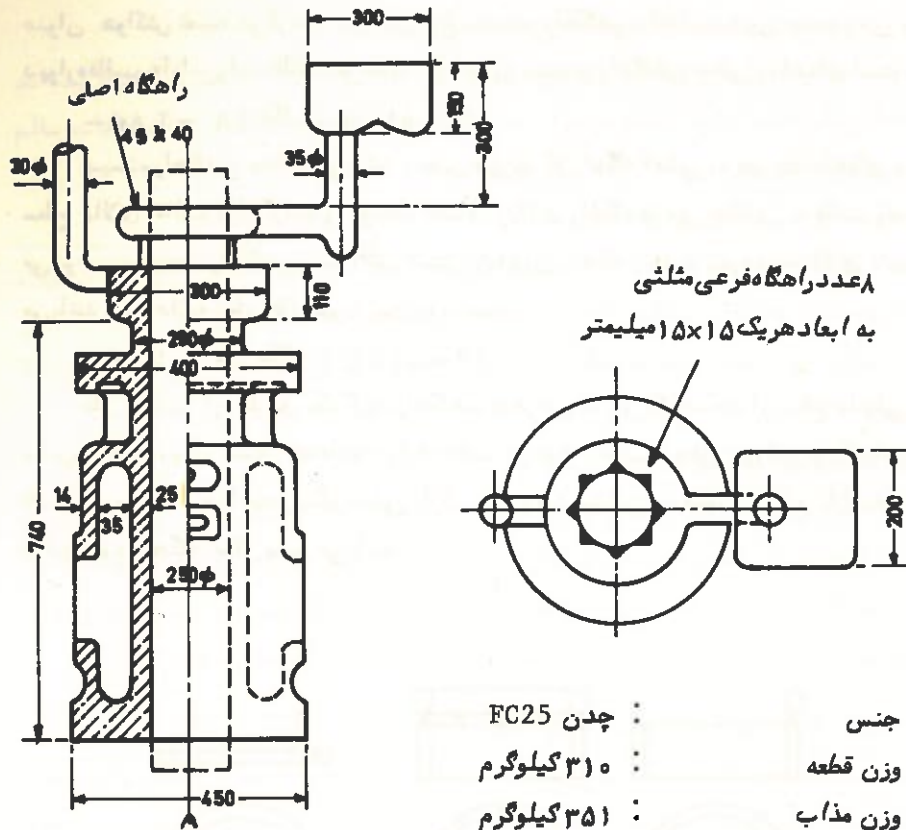
ذوب ریزی تا ارتفاع
۱۰۰ میلی متر از پائین
انجام میگردد

شکل ۴-۷۶

شکل ۴-۷۷

شکل ۴-۷۵ - نمونه عملی (۲) نوع G

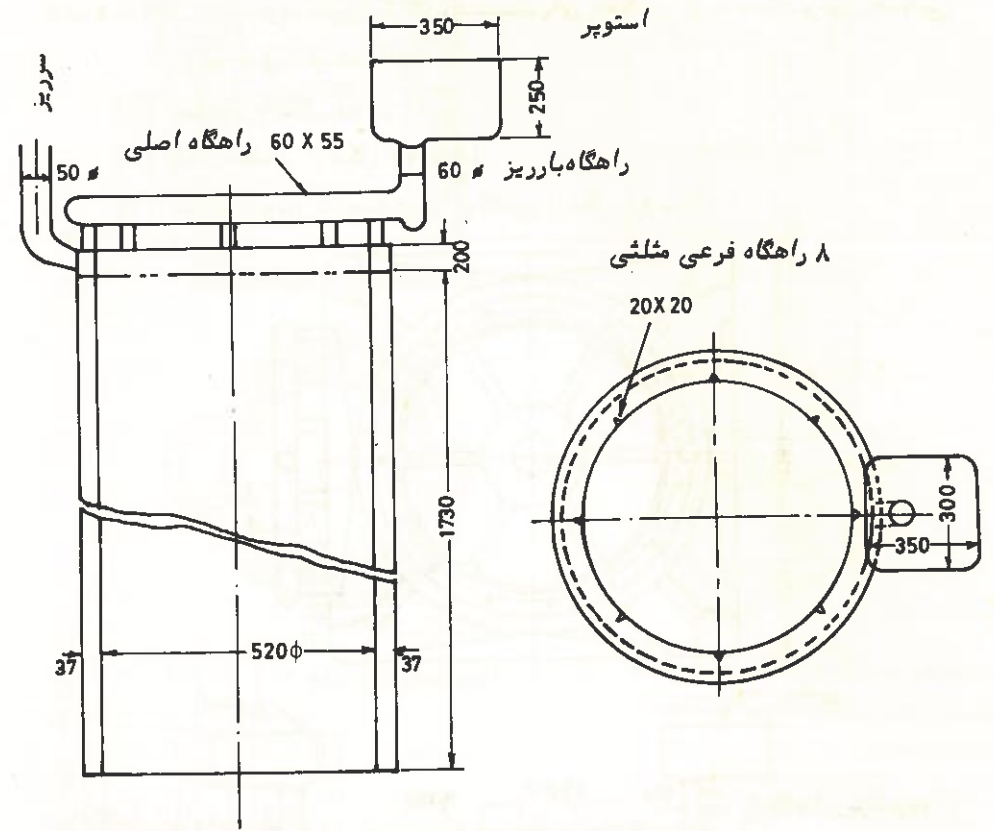

جنس : چدن FC25
 وزن قطعه : ۳۱۰ کیلوگرم
 وزن مذاب : ۳۵۱ کیلوگرم
 درجه حرارت ذوب ریزی : ۱۳۸۰ درجه سانتیگراد
 زمان ذوب ریزی : ۳۲ ~ ۳۰ ثانیه
 شکل ۸۰-۴

۴-۵ قطعات از نوع رینگ

قطعات ریخته گری رینگی به دو گروه تقسیم می شوند:
 - گروه سیلندری که ارتفاع سیلندر نسبت به قطر آن کوچک می باشد.
 - گروه حلقه ای که مقطع عرضی نسبت به ضخامت وسیع می باشد.

۴-۵-۱ انواع سیستم راهگاهی مناسب برای قطعات ریخته گری از نوع رینگی:
 بطور کلی شش نوع سیستم راهگاهی برای قطعات رینگی به کار می روند (شکل ۸۱-۴).
 - نوع ۱ - A (شکل (a) ۸۱-۴):
 مذاب از طریق دو یا چند راهگاه فرعی گرد و کوچک که در یک طرف رینگ نصب شده اند، از بالا به درون قالب جاری می گردد. در طرف دیگر راهگاه سوراخ سرریزی به

جنس : چدن FC30
 وزن قطعه : ۰/۸۶ تن
 وزن مذاب : ۱/۱۵ تن
 درجه حرارت ذوب ریزی : ۱۳۸۰ درجه سانتیگراد
 زمان ذوب ریزی : ۴۵ ثانیه
 قالبگیری : قالبگیری به روش خشک
 قالبگیری افقی
 ذوب ریزی عمودی

شکل ۷۹-۴

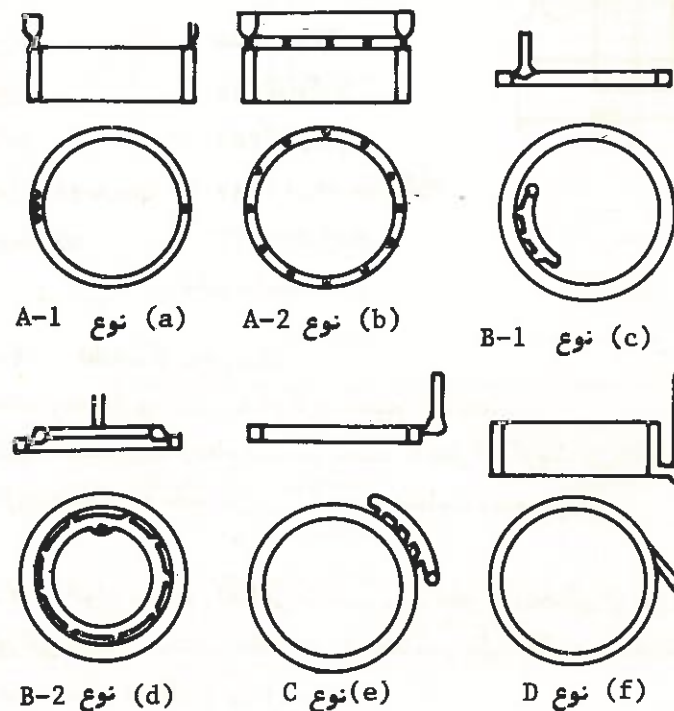
عنوان هواکش تعبیه می‌گردد. در این نوع سیستم راهگاهی، مذاب بدون صدمه زدن به دیواره قالب به آرامی وارد قالب می‌شود، از این رو سیستم راهگاهی عملی و ساده‌ای است.

نوع ۲ - A (شکل (b) ۴-۸۱):

سیستم راهگاهی مدادی می‌باشد، بدین صورت که راهگاه اصلی به صورت حلقه‌ای در سطح بالای قالب قرار گرفته و توسط تعداد زیادی راهگاه فرعی مدادی به قالب وصل می‌شود. سیستم راهگاهی ایده‌آلی است، اما وزن راهگاه زیاد و بهره ریخته‌گری ناچیز می‌باشد. به علاوه زمان قالبگیری نیز زیاد است.

نوع ۱ - B (شکل (c) ۴-۸۱)

فلز مذاب از طریق یک گروه راهگاههای فرعی که در یک قسمت از سطح داخلی و ماسپر محیط رینگ مستقر شده‌اند، وارد قالب می‌شود. مذاب به‌طور دورانی و یکنواخت قالب‌را پر می‌کند. چنانچه رینگ خیلی نازک نباشد، دستیابی به قطعات سالم با استفاده از این نوع راهگاه امکان‌پذیر می‌باشد.

شکل ۴-۸۱ - سیستم راهگاهی قطعات ریخته‌گری

نوع ۲ - B (شکل (d) ۴-۸۱)

مذاب از طریق راهگاههای فرعی چرخشی که در تمام محیط داخلی رینگ تعبیه شده‌اند به طور یکنواخت وارد قالب می‌شود. با به‌کارگیری این نوع راهگاه می‌توان قطعات سالم تهیه کرد، اما بهره ریخته‌گری پایین می‌باشد.

نوع C (شکل (e) ۴-۸۱)

راهگاه نوع C مانند نوع ۱ - B می‌باشد، با این تفاوت که راهگاههای فرعی از خارج محیط رینگ به آن وصل می‌گردند. چنانچه راهگاههای فرعی در سراسر محیط خارجی به رینگ وصل شوند، مذاب به‌طور یکنواخت قالب را پر می‌کند، اما هزینه قالبگیری بالا رفته و نیاز به درجه بزرگتری می‌باشد.

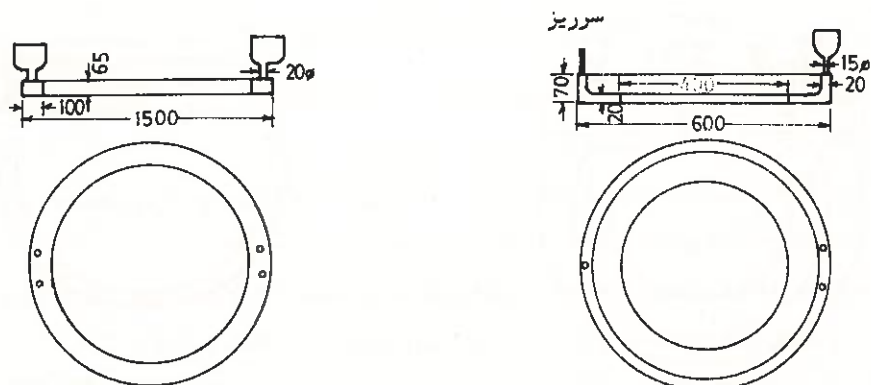
نوع D (شکل (f) ۴-۸۱)

ذوب‌ریزی از پایین انجام می‌گیرد. چنانچه ارتفاع رینگ نسبتاً زیاد باشد، به علت اختلاف درجه حرارت قسمتهای پایین و بالای رینگ، امکان بروز حفره‌های انقباضی و تخلخل وجود دارد. برای جلوگیری از عیوب مذکور باید سرعت ذوب‌ریزی و درجه حرارت مذاب افزایش یافته همچنین قسمت بالای رینگ باز نگهداشته شود.

۴-۵-۲ نمونه‌های عملی کاربرد سیستمهای راهگاهی قطعات رینگی

نمونه‌ای از کاربرد نوع ۱ - A در شکل ۴-۸۲ داده شده است. برای ریختن یک رینگ تخت با قطر و ضخامت زیاد، مذاب از طریق دو راهگاه فرعی گرد که در دو طرف قرار گرفته‌اند، وارد محفظه قالب می‌شود.

نمونه دیگر کاربرد سیستم راهگاهی از نوع ۱ - A در مورد رینگی با مقطع L شکل مطابق شکل ۴-۸۳ می‌باشد. در این نوع قطعات در نقاط تغییر مقطع اغلب حفره‌های انقباضی و تخلخل ایجاد می‌گردد. این عیب به‌خصوص زمانی که از چدن با کربن بالا

شکل ۴-۸۲

نمونه عملی (۱) نوع A-1

شکل ۴-۸۳

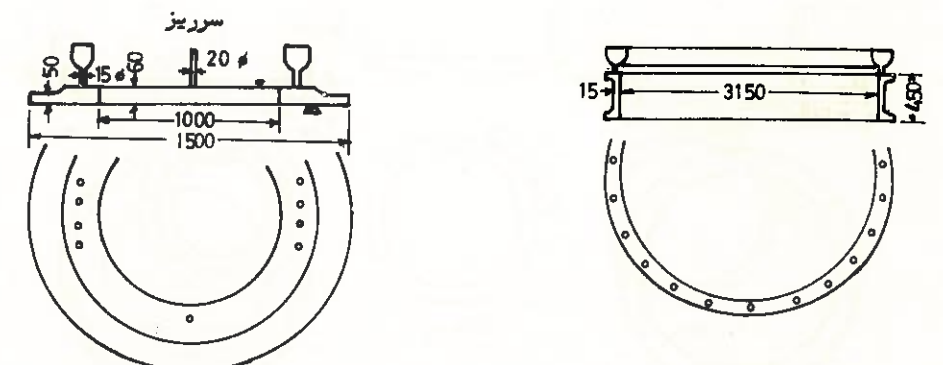
نمونه عملی (۲) نوع A-1

(مانند FC 15-20) استفاده شود ، افزایش می‌یابد . اینکه کدامین سطح در بالا یا پایین باشد ، مباحث زیادی به دنبال داشته که به نتیجه مشترکی نرسیده است . به هر حال خواه سطح تخت و سیستم راهگاهی از پایین باشد خواه از بالا ، جلوگیری از ایجاد حفره‌های انقباضی مشکل می‌باشد (در حالت چدن یا کربن بالا) . با به‌کارگیری سیستم راهگاهی مدادی از بالا و تسهیل عبور گاز از ماسه در آن ناحیه ، دستیابی به قطعات سالم میسر می‌باشد .

شکل ۴-۸۴ رینگ تخت ضخیمی را که نمونه دیگری از کاربرد سیستم راهگاهی از نوع ۱ - A می‌باشد ، نشان می‌دهد .
 - نحوه کاربرد سیستم راهگاهی نوع ۲ - A برای ریختن رینگ نازکی با قطر زیاد و فلانچ در دو طرف آن به شرح شکل ۴-۸۵ می‌باشد . سیستم راهگاهی مدادی در سراسر محیط بالای رینگ تعبیه شده است .

- نمونه‌های کاربرد سیستم راهگاهی نوع ۱ - B :
 برای ریختن رینگ با مقطع L شکل (شکل ۴-۸۶) ، با توجه به اینکه قطعه ریخته شده بدون ماشینکاری بکار گرفته می‌شود ، از سیستم قالبگیری تر با ساده‌ترین سیستم راهگاهی می‌توان استفاده کرد .

- نمونه‌های کاربرد سیستم راهگاهی نوع ۲ - B :
 در مورد قطعه رینگی با مقطع L شکل ، به‌منظور جلوگیری از حفره‌های انقباضی که اغلب در مقاطع ضخیم بوجود می‌آیند ، مبردهایی به‌طور جداگانه در این نواحی به‌کار برده می‌شوند . مذاب با سرعت زیاد از تمام محیط داخلی وارد قالب می‌گردد (شکل ۴-۸۷) . شکل ۴-۸۸ رینگی با قطر زیاد که در بسته‌بندی به‌کار می‌رود را نشان می‌دهد . به علت اهمیت قطعه ، دو راهگاه مورد استفاده قرار می‌گیرند .

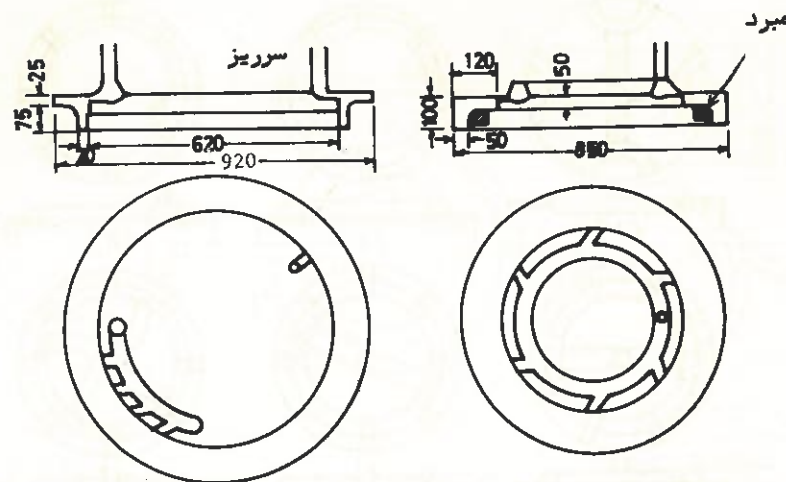

شکل ۴-۸۴

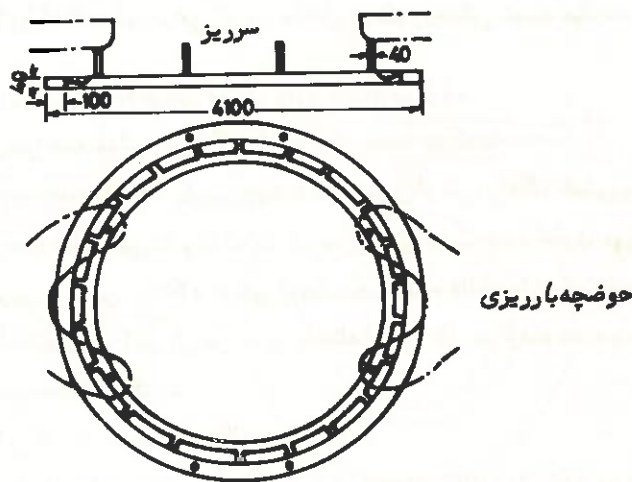
نمونه عملی (۳) نوع A-1

شکل ۴-۸۵

نمونه عملی نوع A-2

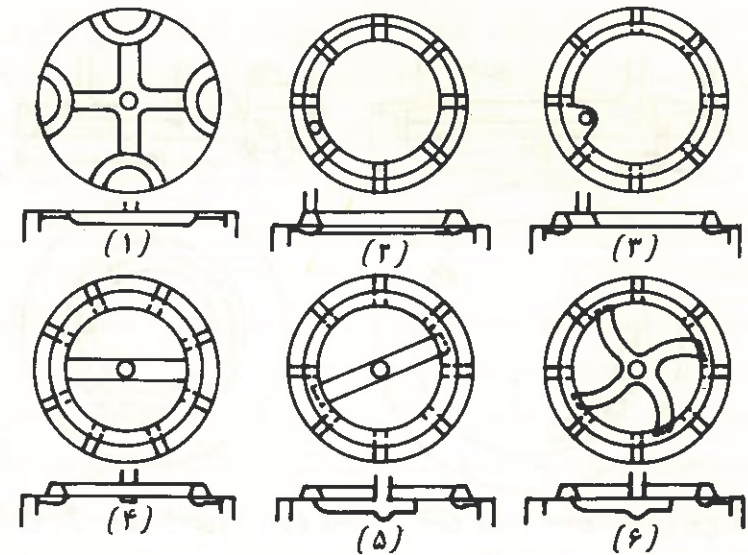
شکل ۴-۸۶ - نمونه عملی نوع B-1   شکل ۴-۸۷ - نمونه عملی (۱) نوع B-2

شکل ۴-۸۸ - نمونه عملی (۲) نوع B-2

انواع راهگاههای فرعی که از محیط داخلی به قالب (قطعات رینگی) وصل می‌گردند در شکل ۴-۸۹ نشان داده شده‌اند :

- (۱) - راهگاه بارریز در انتها به چند شاخه تقسیم می‌گردد . از این رو مذابی که به درون راهگاه بارریز ریخته می‌شود با زاویه قائم وارد قالب نمی‌شود .
- (۲) - ابتدا مذاب به درون راهگاه اصلی حلقوی که محیط قطعه را فرا گرفته است ، وارد گشته و سپس از طریق تعداد زیادی راهگاه فرعی کوچک وارد قالب می‌گردد .
- (۳) - در این حالت سیستم راهگاهی مانند نوع قبلی است ، با این تفاوت که به جای آنکه راهگاه بارریز مستقیماً روی راهگاه اصلی تعبیه گردد ، کمی به طرف مرکز انتقال یافته است ، لذا مذاب با انرژی کمتری وارد راهگاه اصلی شده و به‌طور یکنواخت

شکل ۴-۸۹ - نمونه‌های راهگاه‌های فرعی که در داخل رینگ ریخته تعبیه می‌گردد.

از طریق تعداد زیادی راهگاه فرعی کوچک وارد قالب می‌گردد.

(۴) - به منظور توزیع یکنواخت مذاب، راهگاه را در مرکز نصب می‌کنند.

(۵) و (۶) - ابتدا مذاب به درون راهگاه بارریز ریخته شده و پس از طی راهگاه اصلی موجود در درجه، پایینی به راهگاه اصلی ثانویه که در درجه بالایی نصب شده جاری می‌گردد و در انتها از طریق چندین راهگاه فرعی کوچک به محفظه قالب وارد می‌شود. در این سیستم، ناخالصیها و آخال در مسیر راهگاه اصلی ثانویه گرفته شده و مذاب تمیز به درون قالب جاری می‌گردد.

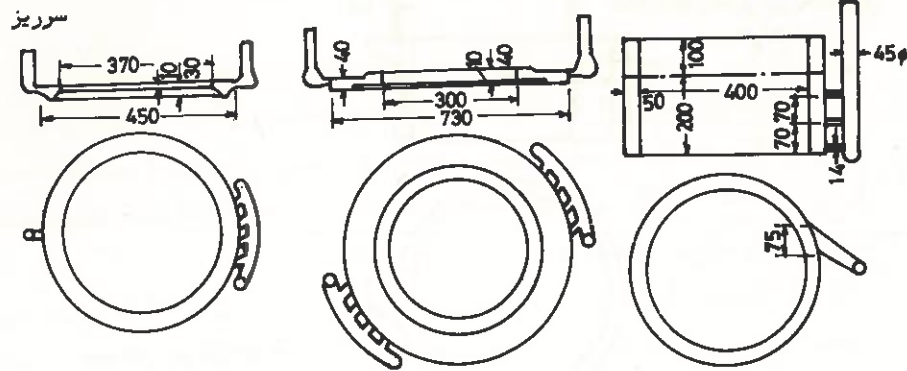
- نمونه‌های عملی کاربرد سیستم راهگاهی نوع C :

شکل ۹۰ - ۴ رینگ انتهایی موتور (End ring of motor) را نشان می‌دهد. اگر قطر رینگ زیاد باشد، با استقرار دو راهگاه در دو سوی رینگ سرعت ذوب‌ریزی را افزایش می‌دهند. نمونه دیگر کاربرد راهگاهی نوع C ریختن فلانچ شکل ۹۱ - ۴ می‌باشد.

- نمونه‌های کاربرد سیستم راهگاهی نوع D :

کاربرد موفقیت‌آمیز این نوع سیستم راهگاهی در ریخته‌گری رینگ پیستون با سه راهگاه پله‌ای می‌باشد (شکل ۹۲ - ۴). در استفاده از این سیستم توجه زیادی به انجماد جهت‌دار قطعه باید داشت.

- نمونه‌ای از کاربرد راهگاه نوع تماسی برای قطعه ریخته‌گری که هر دو سطح آن ماشینکاری می‌شود به شرح شکل ۹۳ - ۴ می‌باشد. همین سیستم راهگاهی برای ریخته‌گری رینگ با ضخامت زیاد نیز به کار گرفته می‌شود (شکل ۹۴ - ۴).

شکل ۴-۹۰

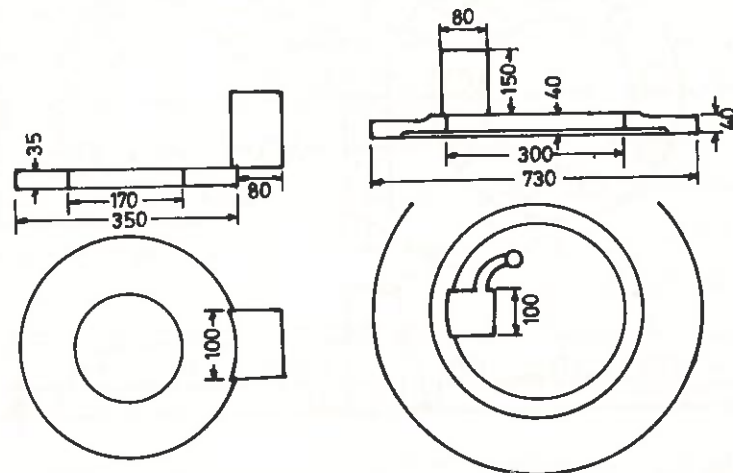
نمونه عملی (۱) نوع C

شکل ۴-۹۱

نمونه عملی (۲) نوع C

شکل ۴-۹۲

نمونه عملی نوع D

نمونه راهگاه بارریز نوع تماسی (۱)

شکل ۴-۹۳

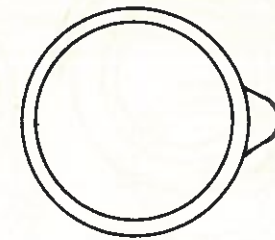
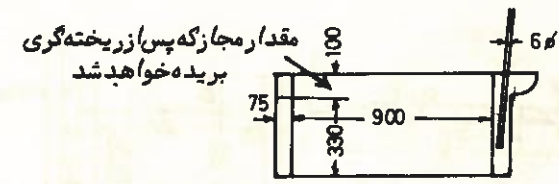
نمونه عملی راهگاه بارریز نوع تماسی (۲)

شکل ۴-۹۴

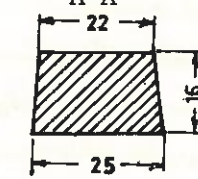
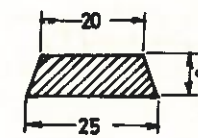
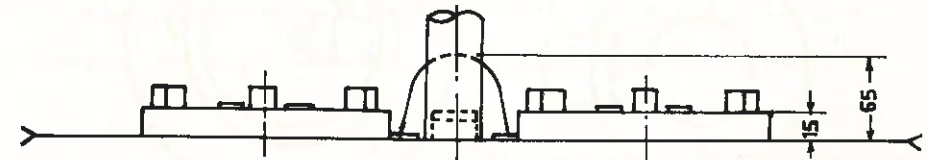
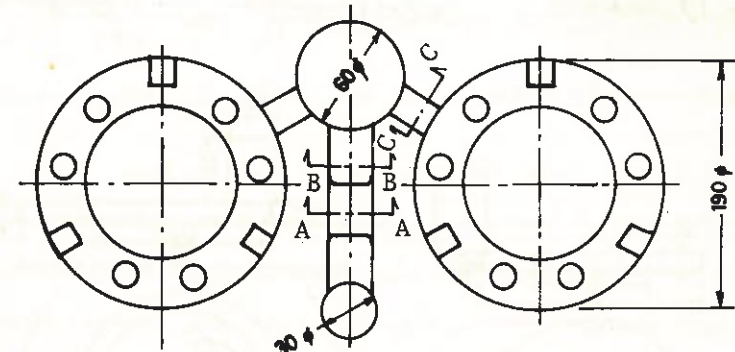
- ریخته‌گری روباز یکی از روشهای ریخته‌گری قطعات رینگی می‌باشد، بدین صورت که سطح بالای قالب را باز نگهداشته و مذاب از آنجا به طور مداوم به درون قالب ریخته می‌شود. به علاوه در تمام مدت به کمک میله‌ای بلند به قطر ۶ میلیمتر، سرباره و ناخالصیها بر روی مذاب شناور می‌مانند. این روش ابتدایی به نظر می‌رسد اما با بکارگیری آن، قطعات سالم بدون ناخالصی ریخته می‌شوند.

- آخرین نمونه از کاربرد سیستم راهگاهی برای قطعات رینگی همراه با مشخصات آن

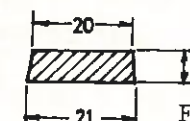
به شرح شکل ۹۶ - ۴ می‌باشد.

سیستم ذوب‌ریزی باز
شکل ۹۵-۴

B-B

C-C

جنس	: چدن FC25
وزن قطعه	: ۴/۴ کیلوگرم
وزن مذاب	: ۶/۱ کیلوگرم
اندازه درجه	: ۲۵۰×۴۵۰ میلیمتر
درجه حرارت ذوب‌ریزی	: ۱۴۵۰-۱۴۰۰ (درجه سانتیگراد)
ماسه	: ماسه ترکیبی
قالبگیری	: قالبگیری ماشینی

شکل ۹۶-۴

۴-۶ قطعات از نوع صفحه

۴-۶-۱ عیوب ریخته‌گری که عموماً " در این قطعات بوجود می‌آیند

ریخته‌گری صفحات تخت با سطح زیاد بدون وجود عیب ریخته‌گری در سطح بالا، حتی اگر این قطعات به همان صورت ریخته شده (بدون ماشینکاری) مورد استفاده قرار گیرند، نسبتاً مشکل می‌باشد. همچنین صفحاتی که سطوح آن ماشینکاری می‌شوند نیز اغلب دارای عیوب ریخته‌گری در هر دو سطح هستند.

از آنجایی که مذاب برای مدت زمان نسبتاً طولانی داخل قالب جریان می‌یابد نواحی قبل از راهگاههای فرعی (به‌خصوص در حالتی که قالبگیری به روش تر باشد) صدمه دیده و آخال ناشی از این عمل به‌صورت عیوب ریخته‌گری در سطح بالای قطعه ظاهر می‌گردند. به علاوه خطر فروریختن سقف قالب یا شکم دادن و پوسته شدن آن نیز وجود دارد.

چنانچه شرایط ماسه‌مصرفی مناسب نباشد و طراحی ریخته‌گری قطعه به درستی انجام نگیرد بطوری که گازهای تولید شده در حین ذوب‌ریزی نتوانند از قالب خارج گردند، حفره‌های گازی در قسمت‌هایی از سطح رویی قطعه ظاهر می‌شوند.

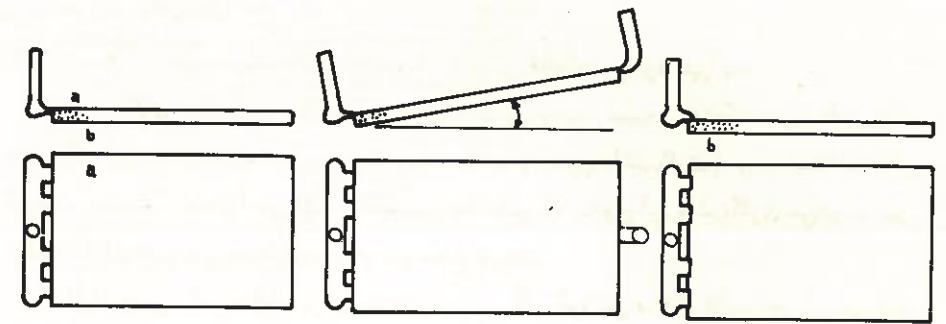
در ریخته‌گری صفحات نازک، چنانچه توزیع راهگاههای فرعی صحیح نبوده و درجه حرارت ذوب‌ریزی پایین و زمان ذوب‌ریزی طولانی باشد، جوش نخوردن مذاب رخ خواهد داد (مذاب قسمت‌هایی از قالب را پر نکرده یا در نواحی تلاقی بهم جوش نمی‌خورد). اگر درجه قالبگیری سالم نباشد یا آنکه بستن آن درست انجام نگیرد، گاهی در اثر ذوب‌ریزی غلط، ضخامت صفحه غیریکنواخت شده یا آنکه به علت غیریکنواختی سرد شدن پیچیدگی در آن ایجاد می‌شود.

۴-۶-۲ انواع سیستم‌های راهگاهی مناسب برای ریخته‌گری صفحات

این نوع سیستم‌های راهگاهی به شرح شکل ۹۷-۴ می‌باشند.

نوع A: این نوع معمول‌ترین سیستم راهگاهی برای ریخته‌گری صفحه می‌باشد. اما چنانچه در ریخته‌گری صفحات بزرگ زمان ذوب‌ریزی طولانی بوده یا آنکه ماسه از استحکام کمی برخوردار باشد، در سطح بالای قالب (بعد از راهگاههای فرعی a) و قسمتی از سطح پایین قالب یعنی جایی که مذاب به داخل قالب ریخته می‌شود (قسمت b)، سطح ماسه صدمه خواهد دید و گاهی عیوب ریخته‌گری در این قسمت‌ها در قطعه ظاهر خواهند شد. در هر صورت با قالبگیری به روش خشک یا CO₂ و افزایش سرعت ذوب‌ریزی، نتیجه نسبتاً خوبی عاید می‌گردد.

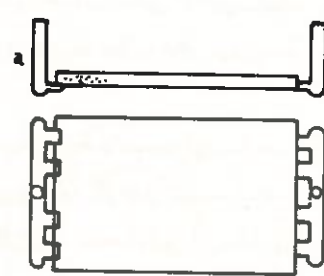

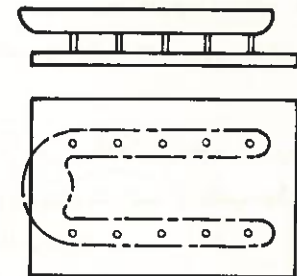
نوع A

نوع B

نوع C

نوع D

نوع E

شکل ۴-۹۷ انواع سیستم‌های راهگاهی مناسب برای ریخته‌گری صفحه

نوع B: قالب نسبت به افق زاویه دارد به طوری که راهگاه بارریز در طرف پایین قرار می‌گیرد. از آنجایی که مذاب در ابتدا جلوی راهگاههای فرعی متراکم می‌شود، عیوب مربوط به نوع A بوجود نخواهند آمد. در مورد صفحات ضخیم، چنانچه ذوب‌ریزی آرام انجام گیرد، گازهای موجود در قالب فرصت خروج از قالب را داشته و در نتیجه قطعات با عیوب خیلی کم تولید خواهند شد.

نوع C: در این نوع سیستم راهگاهی، راهگاههای فرعی به لبه صفحه آویزان می‌باشند و برای جلوگیری از صدمه دیدن سطح درجه‌روی توسط جریان مذاب، راهگاههای فرعی در سطح درجه رویی تعبیه می‌گردند. آخال در این سیستم نسبت به نوع A کمتر دیده می‌شود، اما هنوز ماسه قسمت b (شکل ۴-۹۷ نوع C) احتمال صدمه دیدن دارد.

نوع D: همانگونه که در شکل مشاهده می‌گردد، مذاب از طریق یکی از راهگاههای فرعی a یا b و از زیر وارد قالب می‌گردد. در این حالت، چنانچه راهگاههای فرعی بزرگتر از راهگاه بارریز باشند، ماسه قالب کمتر صدمه خواهد دید.

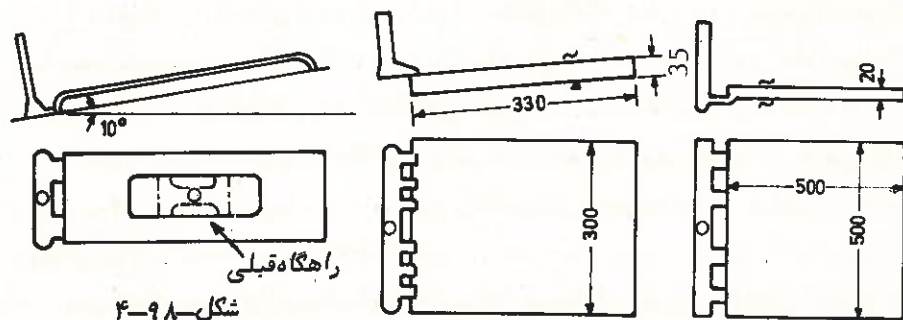
نوع E: این سیستم راهگاهی اغلب برای ریخته‌گری صفحات ضخیم و عریض به کار گرفته می‌شود. فشار مذاب در تمام سطوح یکنواخت بوده و از این رو عیوبی از قبیل غیریکنواختی ضخامت یا جوش نخوردن مذاب کمتر بروز می‌کنند. قالبگیری بروش CO_2 یا خشک برای این نوع سیستم راهگاهی مناسب می‌باشند. به طور کلی برای جلوگیری از صدمه دیدن قالب، در انتخاب روش قالبگیری توجه زیادی باید به عمل‌آورد، بدین معنی که برای صفحات بزرگ قالب به روش خشک یا CO_2 و یا خودگیر، و جهت صفحات کوچک قالب به روش تر تهیه گردد.

۳-۶-۴ نمونه‌های عملی کاربرد سیستمهای راهگاهی مناسب برای ریخته‌گری صفحه - نمونه عملی کاربرد نوع B (شکل ۹۸-۴): این صفحه در ابتدا بطور افقی ریخته‌گری می‌شد، اما قطعه حاصله با سرد جوشی مذاب و شسته شدن ماسه همراه بود. در مرحله بعدی ریخته‌گری صفحه تحت ۱۵ درجه شیب نسبت به افق انجام گرفت که با موفقیت توأم بود.

- نمونه عملی کاربرد نوع C (شکل ۹۹-۴)

- نمونه عملی کاربرد نوع D (اشکال ۱۰۰-۴ و ۱۰۱-۴): با استقرار تعداد زیادی راهگاههای فرعی و افزایش سرعت ذوب‌ریزی، قالب کمتر صدمه خواهد دید. در حالی که سطح صفحه وسیع باشد، از دو راهگاه بارریز استفاده می‌شود.

- نمونه عملی کاربرد نوع E (اشکال ۱۰۲ و ۱۰۳-۴): شکل ۱۰۲-۴ نمونه سیستم راهگاهی صفحات بزرگ که در کتاب Dwyer (راهگاه و تغذیه برای قطعات) به آن اشاره شده را نشان می‌دهد. Dwyer درباره این قطعات چنین توضیح می‌دهد: "صفحات بزرگ معمولاً از طریق نصب تعداد زیادی راهگاه فرعی در یک طرف ذوب‌ریزی می‌شوند، اما این روش در مورد صفحات نازک موفقیت آمیز نمی‌باشد. به علت سطح تماس زیاد

شکل ۹۸-۴

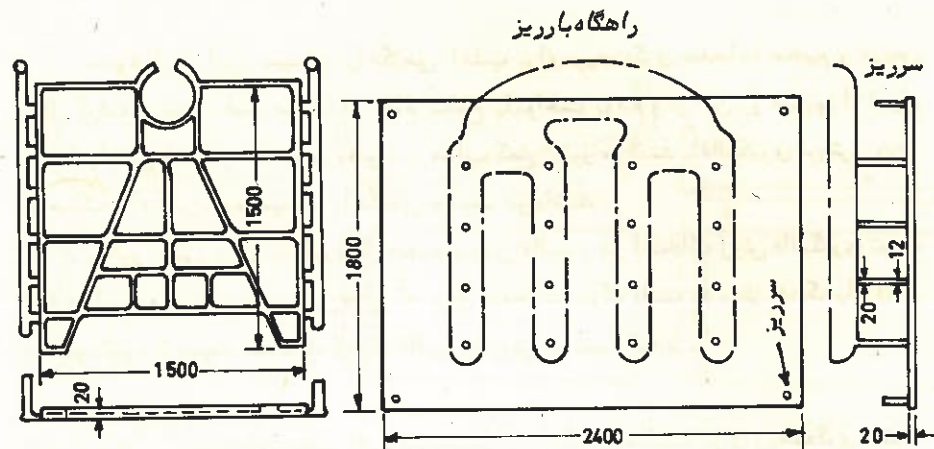
شکل ۹۹-۴

شکل ۱۰۰-۴

نمونه عملی نوع B

نمونه عملی نوع C

نمونه عملی (۱) نوع D

شکل ۴-۱۰۱

شکل ۴-۱۰۲

نمونه عملی (۲) نوع D

نمونه عملی (۱) نوع E

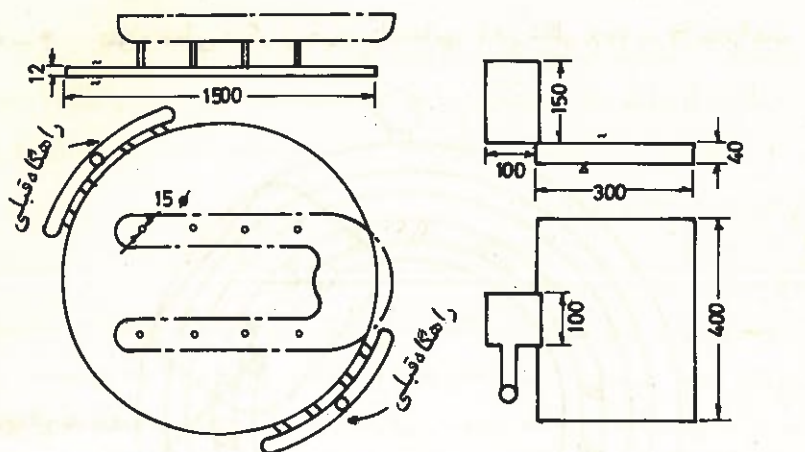
مذاب با ماسه، انجماد به سرعت رخ می‌دهد و از این رو سرعت ذوب‌ریزی باید زیاد باشد. در غیر این صورت عمیق جوش نخوردن مذاب بوجود می‌آید (زمانیکه صفحه نازک باشد). به علاوه در اثر تنش‌های بوجود آمده در سطوح بالا و پایین قالب، ضخامت قطعه غیر یکنواخت شده و گاهی به همین علت، پیچیدگی در قطعه بوجود می‌آید. همچنین در اثر ذوب‌ریزی سریع، شسته شدن ماسه قسمت‌های راهگاه و بعد از آن بوسیله مذاب افزایش یافته و نهایتاً سبب بروز ذرات ناخالصی (dross) در قطعه می‌گردد. برای توزیع یکنواخت مذاب در قالب، در تمام جهات قطعه باید راهگاه فرعی تعبیه کرد. اما این باعث افزایش ابعاد درجه قالبگیری می‌شود که در عمل مشکلاتی بوجود می‌آورد.

بهترین سیستم راهگاهی برای صفحات با سطح وسیع که احتیاج به ماشینکاری دارند، در شکل ۱۰۲ - ۴ به نمایش گذاشته شده است. از آنجایی که مذاب به طور یکنواخت به درون قالب جریان می‌یابد، صفحاتی با ضخامت یکنواخت و بدون عیوب ریخته‌گری و تنش قابل تهیه می‌باشند.

صفحه گرد نازک شکل ۱۰۳ - ۴ ابتدا از طریق راهگاه شماره (۱) ذوب‌ریزی می‌شد، اما قطعه با عیوب ریخته‌گری از جمله غیر یکنواخت بودن ضخامت و جوش نخوردن مذاب همراه بود. بعد از تعویض سیستم راهگاهی به نوع E نتیجه رضایتبخش بدست آمد.

نمونه کاربرد سیستم راهگاهی تماسی برای ریخته‌گری صفحات به شرح اشکال ۱۰۴ - ۴ و ۱۰۵ - ۴ می‌باشند. این نوع راهگاه برای صفحات نسبتاً ضخیم با ابعاد نه چندان بزرگ، نتیجه خوبی داشته است.

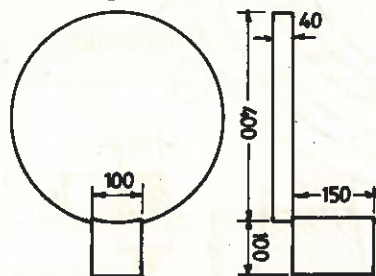
ریخته‌گری عمودی از جمله انواع خاص ریخته‌گری صفحات می‌باشد (شکل ۱۰۶ - ۴). برای صفحاتی که تمام سطوح آن ماشینکاری می‌شوند، مطمئن‌ترین روش، ریخته‌گری عمودی

شکل ۴-۱۰۴ - نمونه عملی (۱)

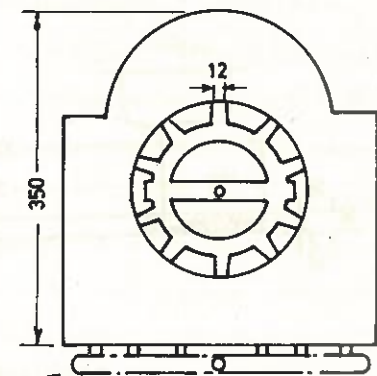
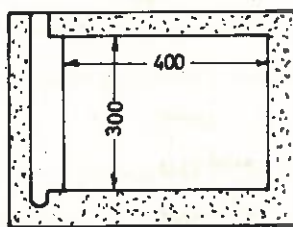
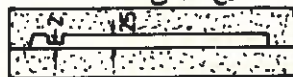
شکل ۴-۱۰۳ - نمونه عملی نوع E

راهگاه بارریز نوع تماسی

شکل ۴-۱۰۵ - نمونه عملی (۲) راهگاه بارریز

نوع تماسی

شکل ۴-۱۰۷

راهگاه قبلی

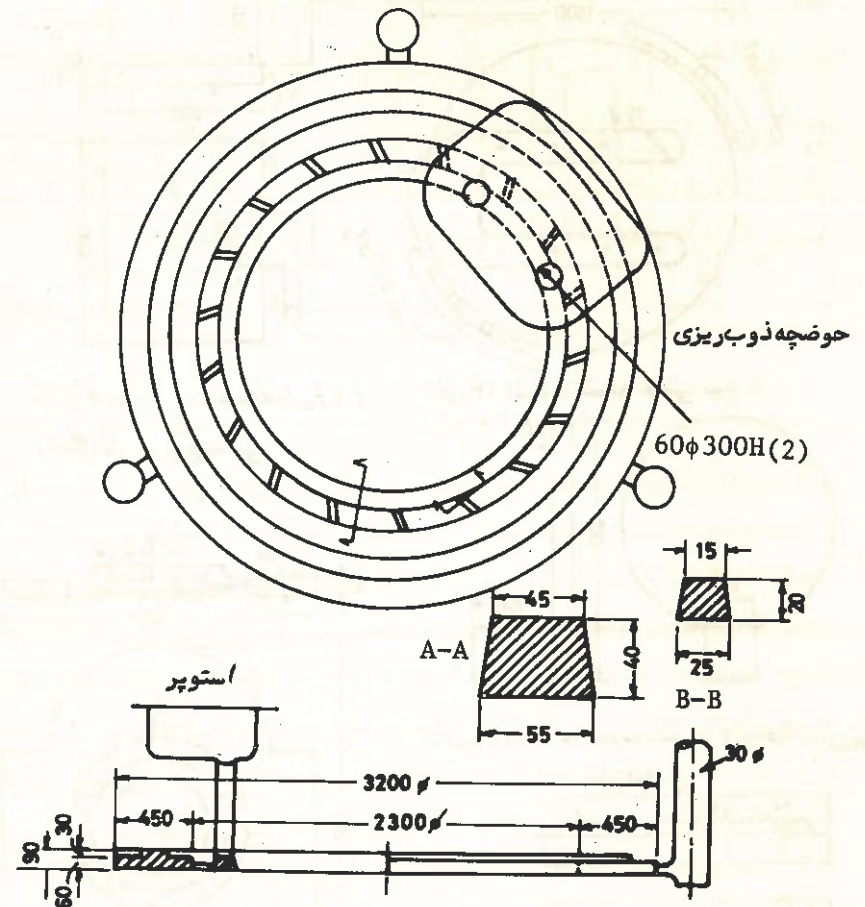
نمونه عملی راهگاه بارریز برای

صفحه‌ای با درجه‌ای در وسط آن

شکل ۴-۱۰۶ - نمونه عملی ریخته‌گری عمودی صفحات

می‌باشد. قالبگیری به روش خشک یا خودگیر و یا سایر روشها انجام می‌شود. صفحه دارای قسمت پنجره‌ای شکل ۱۰۷ - ۴ در ابتدا از طریق راهگاه (۱) ریخته می‌شد، اما عیوبی از قبیل وجود آخال و حفره‌های گازی در قطعه، ایجاد می‌گردید. با استقرار راهگاه نوع چرخشی در قسمت پنجره به جای راهگاه قبلی، نتیجه رضایت بخش حاصل شد.

۴-۶-۴ نمونه عملی دیگر (جهت راهنمایی) در شکل ۱۰۸-۴ آمده است

جنس :	چدن FC25
وزن قطعه :	۲/۲ تن
وزن مذاب :	۲/۸ تن
درجه حرارت ذوبریزی :	۱۳۵۰ درجه سانتیگراد
زمان ذوبریزی :	۴۰ ثانیه
نوع قالب :	خشک
قالبگیری :	دستی

شکل ۱۰۸-۴

۴-۷ قطعات از نوع مخزن (Vessel Casting)

مخازن از نقطه نظر ریخته‌گری به دو نوع محفظه‌جعبه‌ای (Box Type Case) و بادیه‌ای (Pot Type) تقسیم می‌گردند. در هر دو حالت ذوبریزی از بالا یا پایین و یا از هر دو سو انجام می‌گیرد.

۴-۷-۱ راهگاه بارریز برای محفظه جعبه‌ای کوچک

معمولاً در این حالت، قالب به روش تر قالبگیری شده و ماهیچه به روش CO₂ تهیه می‌گردد. اما گاهی هر دو قسمت به روش تر ساخته می‌شوند. در روش تر عیوب ناشی از ماسه در قطعه به وجود می‌آیند و به همین علت درصد اسقاطی بالا رفته و هزینه تمام شده افزایش می‌یابد. به علاوه هنگامی که استحکام زیاد از قطعه انتظار برود، به تدریج قطعات ساخته شده از صفحات فولادی جایگزین آنها می‌شوند. در هر صورت هنوز ساخت مخازن با اشکال پیچیده و مقاوم در مقابل حرارت و خوردگی به طریق ریخته‌گری چدن (داکتیل یا چدن آلیاژی) انجام می‌گیرد.

نمونه‌های عملی سیستم راهگاهی برای محفظه‌های جعبه‌ای:

شکل ۱۰۹-۴: به علت نازکی جداره نسبت به ابعاد قطعه و اشکال در توزیع مذاب در ذوبریزی از پایین، ذوبریزی از طریق راهگاههای فرعی صفحه‌ای از بالا انجام می‌گیرد. همانگونه که در شکل مشاهده می‌شود، ماسه سطح بالای قالب در جلوی راهگاههای فرعی به وسیله مذاب شسته شده و به صورت ناخالصیها یا آخال در سطح بالای قطعه ظاهر می‌گردد.

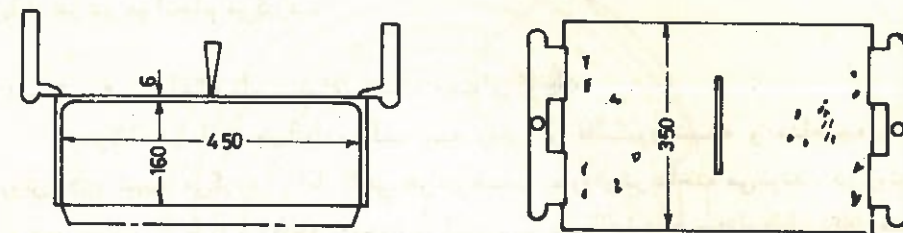
شکل (a) ۱۱۰-۴: در این حالت مذاب از طریق راهگاههای فرعی لبه‌ای به درون قالب جریان می‌یابد، اما در قسمتهای بعد از راهگاه عیب ریشه در قطعه بوجود می‌آید. ظهور این عیب در قطعه گواه آن است که این سیستم راهگاهی به خوبی سیستم شکل ۱۰۹-۴ نمی‌باشد.

شکل (b) ۱۱۰-۴: با پایین آوردن راهگاههای فرعی به مقدار کم، جریان مذاب به جای برخورد به ماسه سطح بالایی قالب (روش قالبگیری تر)، به ماهیچه از نوع CO₂ اصابت می‌کند و از آنجایی که استحکام این نوع ماسه زیاد می‌باشد، قطعه بدون عیب حاصل می‌گردد.

شکل ۱۱۱-۴: نظر به اینکه قسمت پایین محفظه نسبتاً گرد می‌باشد، حتی با نصب راهگاه فرعی در سطح جدایش مانند حالت (b) ۱۱۰-۴ قطعه‌ای سالم می‌توان تهیه کرد.

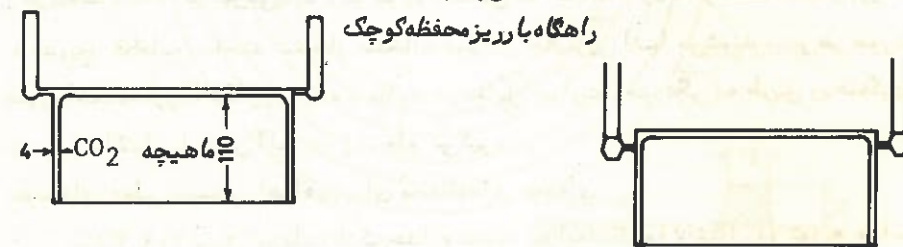
شکل ۱۱۲-۴: نمونه‌ای است از سیستم راهگاهی از پایین که مناسب محفظه‌های

کوچک می‌باشد. اگر محفظه بزرگ بوده اما در هنگام استفاده از سیستم راهگاهی از پایین در چرخش جریان مذاب خللی ایجاد نگردد، براحتی می‌توان این نوع قطعات را نیز بدون عیب ریخته‌گری کرد.

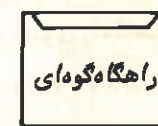
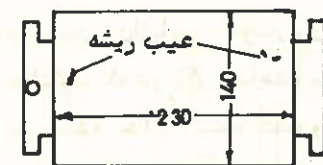

شکل ۱۰۹-۴

راهگاه بارریز محفظه کوچک

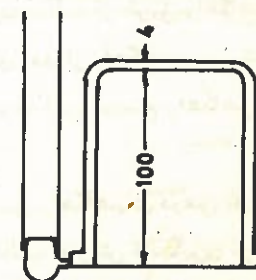
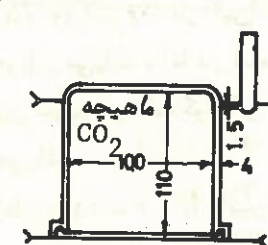

شکل ۱۱۰-۴
راهگاه بارریز محفظه کوچک

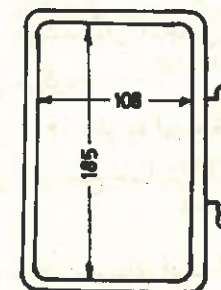

(a)

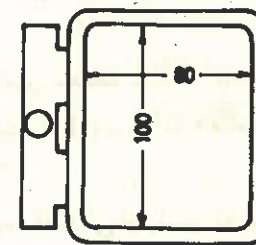
(b)

شکل ۱۱۱-۴
راهگاه بارریز
محفظه کوچک

شکل ۱۱۲-۴
راهگاه بارریز
محفظه کوچک

۴-۷-۲ راهگاه مخازن بادیه‌ای

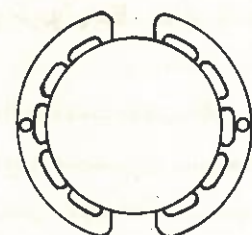
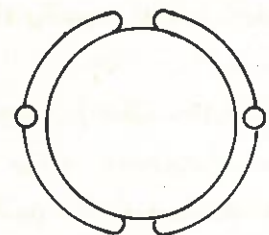
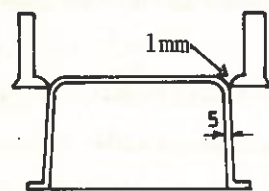
(a) راهگاه مخازن بادیه‌ای با جداره نازک:

معمولا" برای ریخته‌گری مخازن کوچک با جداره نازک (نوع بادیه‌ای) که به روش شر قالبگیری شده‌اند، از راهگاههای اشکال ۴-۱۱۳ و ۴-۱۱۴ (ذوب‌ریزی از بالا) و یا شکل ۴-۱۱۵ (ذوب‌ریزی از پایین) استفاده می‌شود.

در حالت ذوب‌ریزی از بالا، چنانچه ماسه قالبگیری خوب کنترل نشده و یا آنکه ماهیچه به‌طور یکنواخت کوبیده نشده باشد، امکان بروز عیوبی نظیر آخال وجود دارد، از این رو معمولا" ذوب‌ریزی سریع با درجه حرارت زیاد و از پایین قطعه، مطمئن‌تر می‌باشد.

(b) راهگاه مخازن بادیه‌ای با جداره متوسط و ضخیم:

نوع A (شکل ۴-۱۱۶): این نوع راهگاه برای قطعات کوچک و متوسط (کمتر

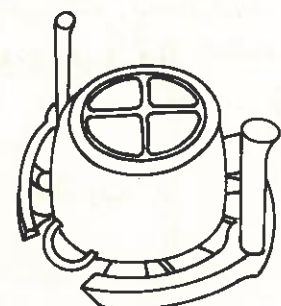

شکل ۱۱۳-۴

راهگاه بارریز بادیه با ضخامت کم

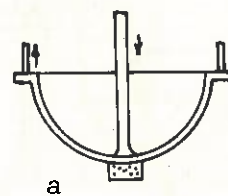
شکل ۱۱۴-۴

راهگاه بارریز بادیه با ضخامت کم

شکل ۱۱۵-۴

راهگاه بارریز بادیه با ضخامت کم

شکل ۱۱۶-۴

راهگاه بارریز نوع A

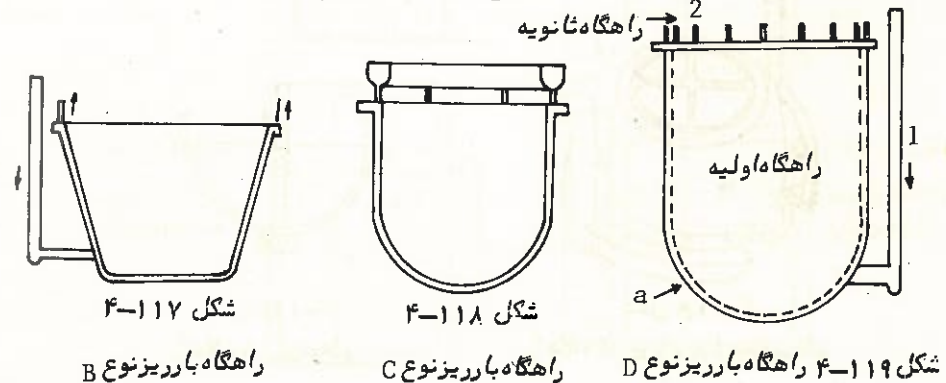
از ۵۰ کیلوگرم) کاربرد دارد. مذاب از طریق راهگاه تعبیه شده در وسط ماهیچه از پایین به درون قالب جاری می‌گردد. بنابراین هنگام استفاده از قالب به روش تر (green sand mould)، چنانچه قسمت a که در معرض تصادم مذاب قرار دارد از ماهیچه محکم ساخته شود، از صدمه دیدن قالب جلوگیری خواهد شد.

نوع B (شکل ۱۱۷-۴): راهگاه فرعی کمی بالاتر از ته قالب تعبیه شده است، مذاب از پایین وارد قالب می‌گردد. از آنجایی که مذاب برای مدت طولانی از یک محل جریان دارد، راهگاه و قسمتی از ماهیچه که در معرض اصابت مذاب قرار دارند باید از استحکام به خصوصی برخوردار باشند. به علاوه در مورد قطعات بزرگ، از دو راهگاه در طرفین استفاده می‌گردد.

نوع C (شکل ۱۱۸-۴): این سیستم برای قطعات بزرگ و متوسط مناسب می‌باشد. مذاب از طریق تعداد زیادی راهگاه فرعی کوچک وارد قالب می‌شود (شبه سیستم راهگاهی مدادی).

نوع n (شکل ۱۱۹-۴): در قطعات با عمق زیاد، برای جلوگیری از صدمه دیدن قسمت a قالب در اثر ریزش مذاب از بالا (ذوب ریزی از بالا به وسیله راهگاه شماره ۲)، ابتدا ذوب ریزی از طریق راهگاه شماره (۱) انجام گرفته و پس از آنکه مذاب به سطح بالای قسمت a رسید، بقیه ذوب ریزی از طریق راهگاه شماره (۲) ادامه داده می‌شود.

نوع E (شکل ۱۲۰-۴): در این حالت قسمت ضخیم کف بادیه در بالا نگهداشته می‌شود. ذوب ریزی از پایین از طریق فلاچ و همچنین از سطح جدایش نزدیک قسمت بالایی، انجام می‌پذیرد. برای اطمینان بیشتر، بهتر است سیستم راهگاهها در ناحیه فلاچ و سطح جدایش از نوع چرخی باشند (راهگاه اصلی دور فلاچ قرار گرفته و توسط تعداد زیادی راهگاه فرعی کوچک به فلاچ وصل می‌گردد). به علاوه چنانچه هواکش ماهیچه کافی نباشد، احتمال ایجاد عیوبی در ته قطعه وجود دارد.

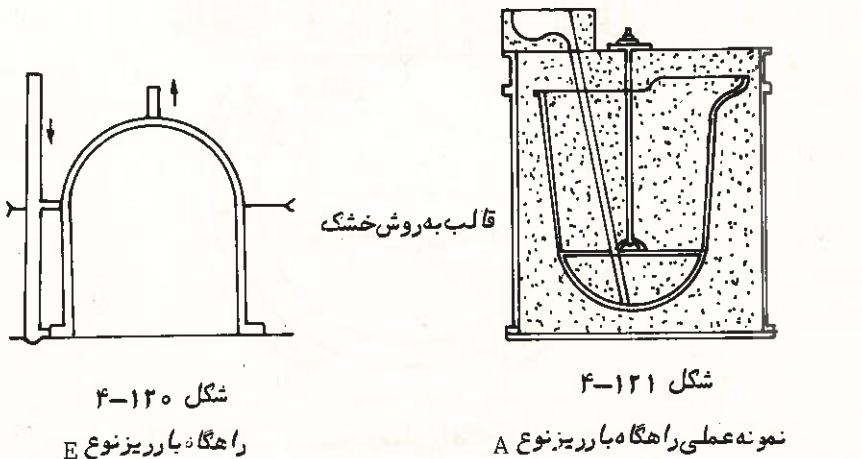

(C) نمونه‌های عملی سیستم راهگاهی برای مخازن بادیه‌ای با جداره متوسط و ضخیم - نمونه راهگاه بارریز نوع A (شکل ۱۲۱-۴): راهگاه بلندی که قسمت پایین قالب را به حوضچه ذوب ریزی ارتباط می‌دهد و نحوه اتصال ماهیچه چند قسمتی به درجه رویی از خصوصیات این نمونه می‌باشند. ابتدا قسمت پایین ماهیچه که با مذاب گرم در تماس است به روش خشک تهیه می‌گردد و سپس این قسمت پایه قرار گرفته و ماسه تر به روی آن کوبیده می‌شود. با تعبیه قلابی در قسمت پایین ماهیچه و اتصال آن به میله‌ای در داخل قسمت بالایی، دو تکه ماهیچه به هم وصل می‌گردند. علت نصب این نوع راهگاه جلوگیری از صدمه دیدن احتمالی قالب می‌باشد.

- نمونه عملی راهگاه نوع B (شکل ۱۲۲-۴): در این حالت سطح قالب از ماسه خشک (به روش خشک) ساخته شده است. به علاوه قسمتهایی از قالب و ماهیچه که در معرض اصابت جریان شدید مذاب می‌باشند با ماسه روغنی قالبگیری می‌شوند (برای جلوگیری از سسته شدن آنها توسط جریان مذاب). از آنجایی که همراه با بالا آمدن سطح مذاب، درجه حرارت آن کاهش می‌یابد، برای سالم ماندن قسمت فلاچ، اجازه داده می‌شود که مذاب به میزان قابل ملاحظه‌ای از سوراخ سرریز بیرون ریخته شود. استفاده از قالب به روش تر، احتمال بوجود آمدن عیوب را افزایش می‌دهد. از این رو هنگامی که تعداد قطعات کم باشد، بهتر است که قالب به روش خشک یا CO₂ تهیه گردد.

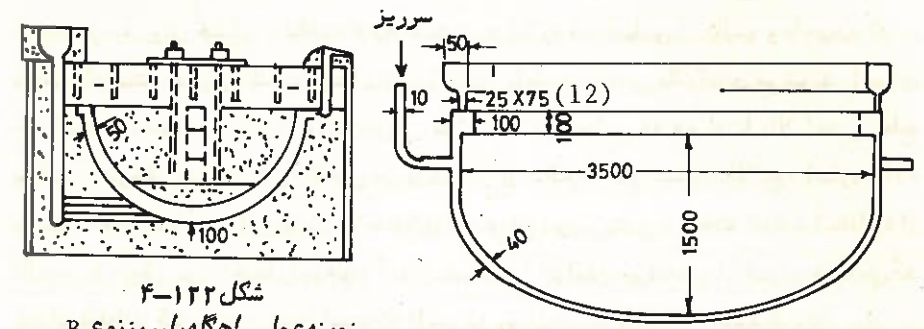
- نمونه راهگاه نوع C (شکل ۱۲۳-۴): نمونه کاربرد راهگاه نوع C برای یک قطعه بزرگ در شکل ۱۲۳-۴ آمده است. برای اطمینان از سالم ماندن قسمت فلاچ، سرریز به آن وصل می‌شود.

- نمونه عملی راهگاه نوع E (شکل ۱۲۴-۴): چنانچه قالب به روش تر تهیه گردیده باشد، مذاب از طریق راهگاه با (کنار و پایین قالب) به درون قالب ریخته می‌شود.

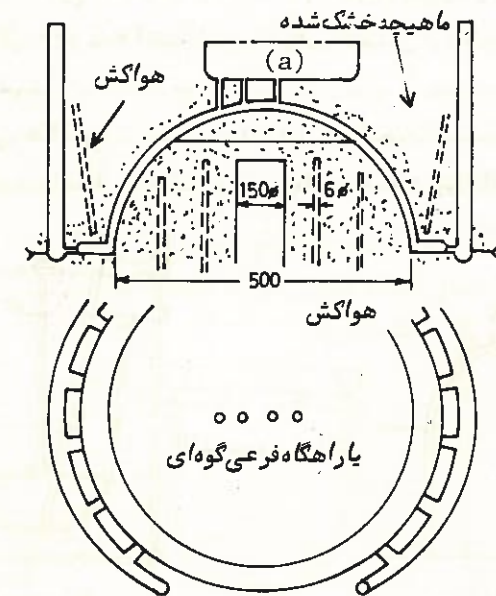

در صورتیکه ماهیچه بالایی به روش خشک ساخته شود، ذوب ریزی از بالا (a) نیز امکان پذیر می باشد. در هر صورت تولید قطعات سالم (بدون عیب) با استفاده از راهگاه h نسبتاً آسان است، اما کیفیت ماسه و عملیات قالبگیری باید به دقت کنترل شوند.

اشکال ۱۲۵ - ۴ و ۱۲۶ - ۴ سیستم های راهگاهی مناسب برای ریخته گری وان حمام را نشان می دهند. عموماً دو نوع سیستم راهگاهی برای این قطعات به کار می روند. در نوع اول (شکل ۱۲۵ - ۴ و ۱۲۶ - ۴ قسمت C) دو راهگاه بارریز از طریق یک راهگاه اصلی طویل و تعداد زیادی راهگاه فرعی نازک به قالب اتصال می یابند. مذاب توسط

شکل ۱۲۲-۴ نمونه عملی راهگاه بارریز نوع B
شکل ۱۲۳-۴ نمونه عملی راهگاه بارریز نوع C

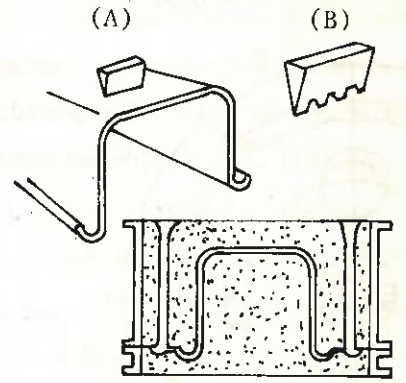

شکل ۱۲۴-۴ - نمونه عملی راهگاه بارریز نوع E

دوپاتیل به درون دو راهگاه طرفین وان ریخته شده و از پایین پس از طی مسیر راهگاههای اصلی و فرعی به درون قالب جریان می یابد. مزیت این روش عدم شسته شدن ماسه توسط مذاب (برخلاف طریقه ریختن مذاب از بالا به پایین) می باشد. اما از آنجایی که مذاب به تدریج از پایین به بالا قالب را پر می کند، فشار زیاد مذاب باعث انبساط قالب به مقدار کم در قسمت پایین می گردد و از این رو ضخامت ناحیه پایین و اطراف وان تمایل به افزایش دارد.

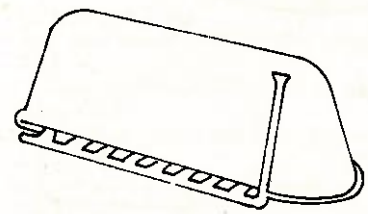
نوع دیگر سیستم راهگاهی مناسب وان حمام، کاربرد راهگاههای گوه ای (قسمتهای ۱ و ۲ شکل ۱۲۵ - ۴) می باشد که در ۳ تا ۴ محل به فواصل حدود ۳۰۰ میلی متر از یکدیگر روی وان تعبیه می شوند. موفقیت این سیستم راهگاهی بستگی به خواص ماسه مخلوط، قابلیت عبور گاز، یکنواختی کوبیدن ماسه و عوامل دیگر دارد.

جهت راهنمایی، یک نمونه سیستم راهگاهی برای ریختن درام وینچ جرثقیل در شکل ۱۲۷ - ۴ همراه با مشخصات قطعه به نمایش گذاشته شده است.

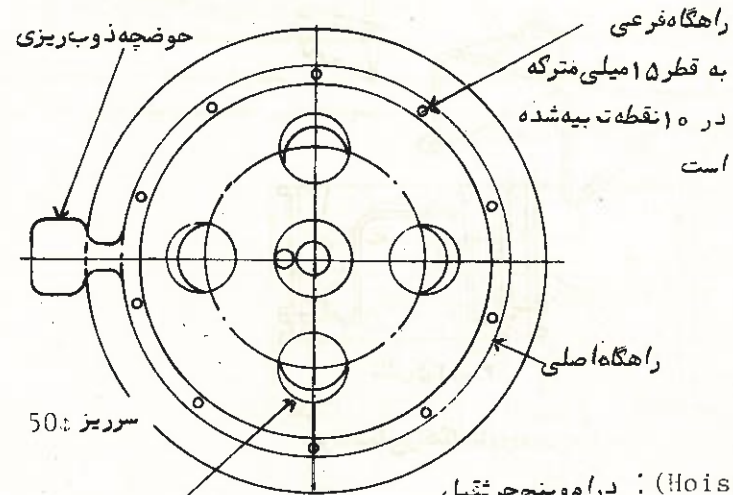
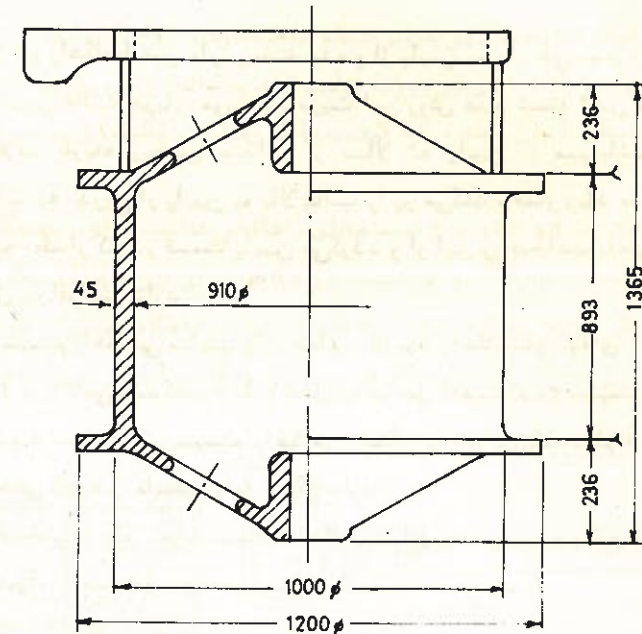
شکل ۱۲۵-۴

نمونه عملی راهگاه بارریز نوع E

شکل ۱۲۶-۴

نمای اصلی یک وان حمام

نام	(Hoist Drum) : درام وینچ جراثیل
وزن قطعه	: ۱/۳ تن
جنس	: چدن FC25
وزن مذاب	: ۱/۶۵ تن
درجه حرارت ذوب ریزی	: ۱۳۵۰ درجه سانتیگراد
زمان ذوب ریزی	: ۴۶ ثانیه
نوع قالب	: خشک
نوع قالبگیری	: دستی

شکل ۱۲۷-۴

۴-۸ قطعات از نوع درپوش

۴-۸-۱ انواع سیستمهای راهگاهی مناسب برای ریختن درپوشها

درپوش مانند مخزنی با عمق خیلی کم به حساب می آید. به همین دلیل سیستمهای راهگاهی در ریختهگری آنها عموماً " مشابه سیستمهای راهگاهی مورد استفاده در ریختهگری مخازن می باشند. ریختهگری درپوشها به روشهای گوناگونی انجام می گیرد.

ذوب ریزی از پایین در شرایطی که قسمت مقعر قالب به طرف پایین باشد، ذوب ریزی به طرف پایین توسط راهگاههای فرعی که در سطح بالای قالب تعبیه شده اند، ذوب ریزی به طرف پایین توسط راهگاههای فرعی که در اطراف سطح بالای قالب نصب شده اند، یا اینکه ذوب ریزی از بالا به وسیله راهگاههای فرعی مستقر در اطراف قطعه در شرایطی که قسمت مقعر قالب به طرف بالا باشد.

— راهگاه نوع A (شکل ۱۲۸ - ۴) : قسمت مقعر به طرف پایین بوده و ذوب ریزی از پایین از طریق یک یا چند راهگاه فرعی در اطراف قالب (تعداد راهگاه به ابعاد و ضخامت قطعه بستگی دارد) انجام می گردد. سرریز در مرکز قالب و در بالا ایجاد می شود. این سیستم یکی از مطمئن ترین سیستمهای راهگاهی برای ریختهگری درپوشهای کوچک در شرایطی که تمام قالب به روش ماسه تر گرفته شود، می باشد.

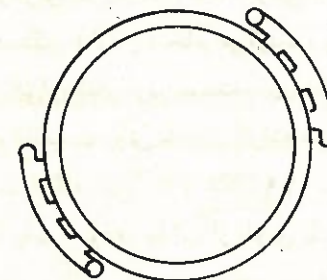
— راهگاه نوع B (شکل ۱۲۹ - ۴) : در این حالت قسمت مقعر قطعه مانند نوع A به طرف پایین بوده و مذاب از طریق یک راهگاه فرعی گوه ای و یا چند راهگاه فرعی گرد از بالا به درون قالب ریخته می شود. اصولاً " این سیستم راهگاهی برای قالبهایی که به روش خشک یا گاز کربنیک قالبگیری شده اند، به کار می رود. اما، چنانچه خواص ماسه خوب بوده و به طور یکنواخت کوبیده شده باشد، حتی در شرایطی که فقط قسمت پایین به روش خشک یا گاز کربنیک باشد، می تواند مورد استفاده قرار گیرد. به علت ترشح مذاب، معمولاً " قسمت بالای قطعه در مقایسه با قطعاتی که به روش راهگاه نوع قبلی ریخته می شود، کثیف تر می باشد.

— راهگاه نوع C (شکل ۱۳۰ - ۴) : قسمت مقعر به طرف پایین بوده و ذوب ریزی از طریق چند راهگاه فرعی که در بالا و اطراف قالب نصب گردیده اند، انجام می گیرد. در این حالت چنانچه قالب به روش تر گرفته شده و تعداد راهگاههای فرعی کم باشد، ناحیه جلوی راهگاهها توسط مذاب شسته شده و عیوب مربوطه را در قطعه ایجاد می کند.

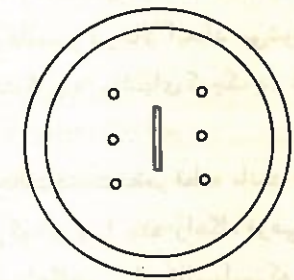
— راهگاه نوع D (شکل ۱۳۱ - ۴) : هنگام قالبگیری، قسمت مقعر به طرف بالا نگهداشته می شود. راهگاه اصلی دور تا دور سطح بالا را احاطه کرده و توسط تعداد زیادی راهگاه فرعی کوچک به قالب متصل می گردد. مذاب از بالا و از طریق راهگاههای اصلی و

فرعی به درون قالب جریان می‌یابد. چنانچه قالب به روش تر گرفته شده و خواص ماسه خوب نباشد، احتمال ایجاد عیب ریشه در نواحی بالا و جلوی راهگاه ورود مذاب، وجود دارد.

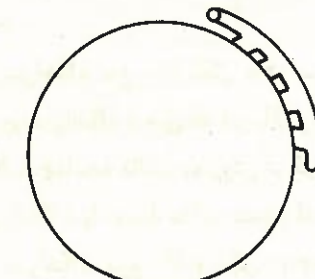
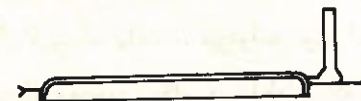
— راهگاه نوع E (شکل ۴-۱۳۲): سیستم راهگاهی نوع E برای درپوشهایی که دریاچه بزرگی در قسمت پایین آنها وجود دارد، بکار برده می‌شود. معمولا " برای این نوع قطعات راهگاههای نوع A و D مناسب می‌باشند، اما چنانچه محدودیتی در رابطه با ابعاد و ضخامت قطعه و همچنین ابعاد درجه قالبگیری وجود داشته باشد، این نوع راهگاه به علت سادگی در قالبگیری، مورد استفاده قرار می‌گیرد. با وجود این مزیت، به علت ترشح مذاب در حین ذوب‌ریزی (مانند راهگاه نوع B)، اگر قالب به روش تر گرفته شده باشد، سطح قطعه ریخته شده نسبتا " کثیف می‌باشد.

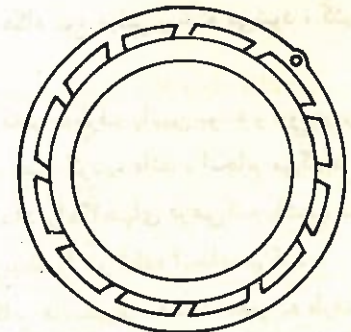
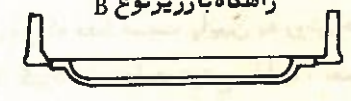
شکل ۴-۱۲۸
راهگاه بارریز نوع A

شکل ۴-۱۲۹
راهگاه بارریز نوع B

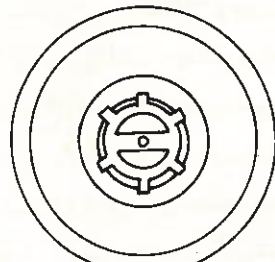
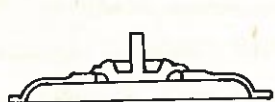
شکل ۴-۱۳۰
راهگاه بارریز نوع C

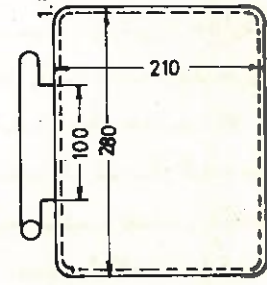
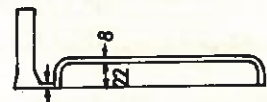
شکل ۴-۱۳۱
راهگاه بارریز نوع D

۲-۸-۴ نمونه‌های کاربرد سیستمهای راهگاهی مناسب در ریخته‌گری درپوشها
— نوع A (اشکال ۴-۱۳۳، ۴-۱۳۴): کاربرد راهگاه نوع A برای درپوشهای کوچک و نازک به شرح شکل ۴-۱۳۳ می‌باشد و در شکل ۴-۱۳۴ چگونگی استفاده از این نوع راهگاه برای درپوشهای نسبتا " ضخیم، آمده است.

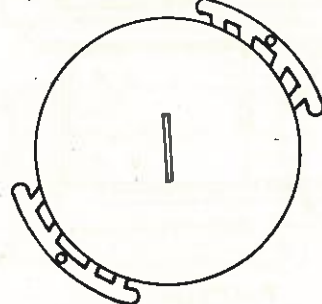
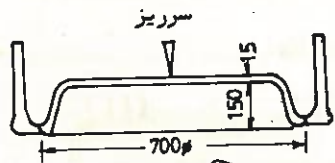
— نوع B (اشکال ۴-۱۳۵، ۴-۱۳۶، ۴-۱۳۷): راهگاه نوع گوه‌ای است که برای درپوشی نازک با ابعاد نسبتا " بزرگ مورد استفاده قرار گرفته است. برای این نوع قطعات، ذوب‌ریزی از بالا با نصب راهگاه اصلی در سطح جدایش دور تا دور قالب و تعبیه سرریز در مرکز بالا (سیستم راهگاهی نوع C) ایده‌آل می‌باشد. اما از جنبه‌های اقتصادی

شکل ۴-۱۳۲
راهگاه بارریز نوع E

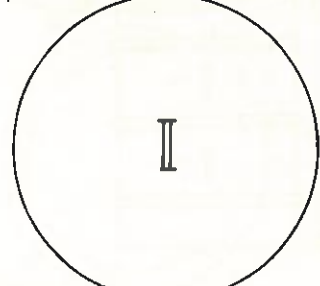
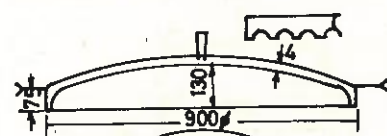

شکل ۴-۱۳۳
نمونه عملی (۱) راهگاه بارریز نوع A

شکل ۴-۱۳۴

نمونه عملی (۲) راهگاه بارریز نوع A

شکل ۴-۱۳۵

نمونه عملی (۱) راهگاه بارریز نوع B

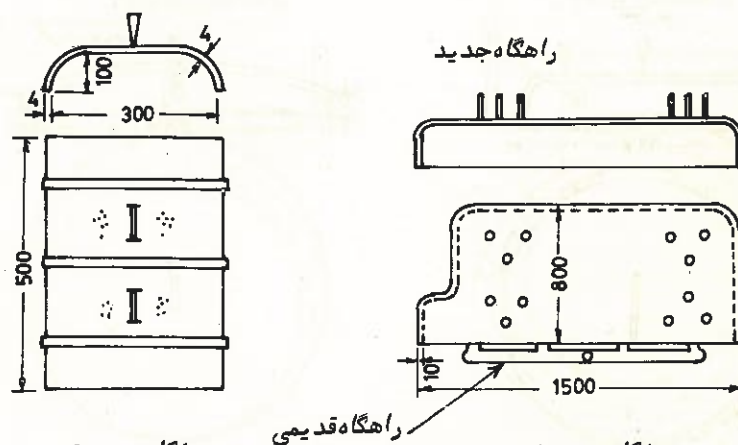

و به لحاظ دستیابی به حداکثر بهره ریخته‌گری و بحداقل رساندن ابعاد درجه قالبگیری، کاربرد این نوع راهگاه (نوع شکل ۱۳۵-۴) برای بعضی از قطعات ترجیح دارد.

شکل ۱۳۶-۴ نحوه استفاده از راهگاه گوه‌ای (نوع B) برای قطعه‌ای با سطح نسبتاً وسیع را نشان می‌دهد. چنانچه قالب از ماسه تر تهیه شده باشد، جلوگیری از ایجاد عیوب ریشه یا آخال (به طوری که در شکل مشاهده می‌گردد) مشکل می‌باشد. برای جلوگیری از این عیوب، قسمت پایین قالب باید به روش CO_2 تهیه گردد. به هر حال در صورت استفاده از ماسه تر، نصب راهگاههای فرعی در دو طرف قالب پیشنهاد می‌گردد.

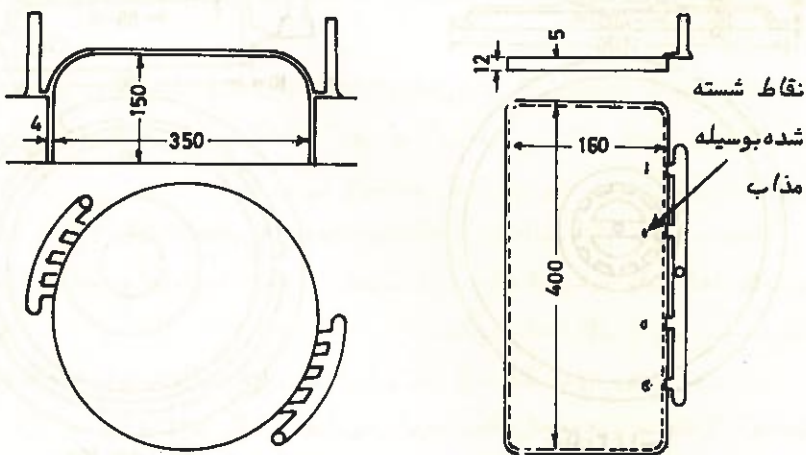
سومین نمونه از کاربرد راهگاه نوع (B)، مطابق شکل ۱۳۷-۴، برای درپوشی است که از یک طرف باز می‌باشد. در ابتدا راهگاه شماره (۱) مورد استفاده قرار می‌گرفت، اما به علت زیاد بودن مقدار انقباض، لبه قطعه در طرف راهگاه پیچیده می‌شد و از این رو دو گروه راهگاه شماره (۲) جایگزین آن شد که موفقیت‌آمیز بود.

نوع C (اشکال ۱۳۸-۴ و ۱۳۹-۴): نمونه درپوشی با جداره نازک و عمق نسبتاً زیاد می‌باشد. چنانچه راهگاه در سطح جدایش پایین نصب گردد جریان یکنواخت مذاب به طرف بالا تضمین نمی‌شود، لذا راهگاه باید در سطح جدایش بالا تعبیه گردد. این نوع راهگاه برای درپوشهای مستطیل شکل با عمق کم نیز بکار گرفته می‌شود (شکل ۱۳۹-۴). در این حالت چنانچه ذوب ریزی سریع نباشد، تعداد راهگاهها را افزایش می‌دهند. در هر صورت در اثر شسته شدن ماسه نقاط بعد از راهگاه (همانگونه که در شکل مشخص شده)، امکان ایجاد عیوب سطحی در قطعه وجود دارد.

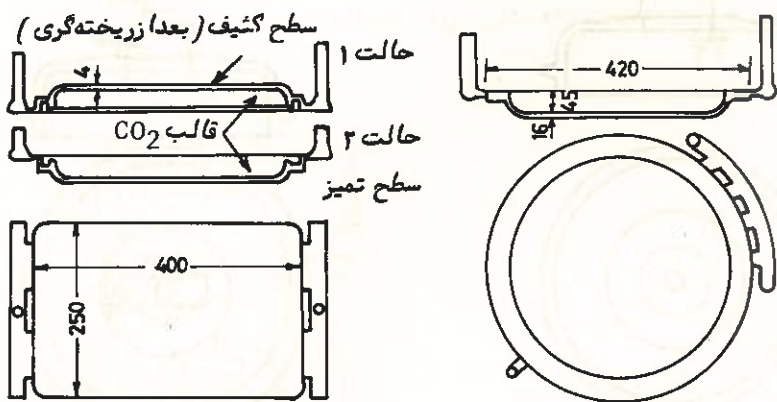

شکل ۴-۱۳۶ نمونه عملی (۲) راهگاه بارریز نوع B
شکل ۴-۱۳۷ نمونه عملی (۳) راهگاه بارریز نوع B

نوع D (اشکال ۱۴۰-۴ و ۱۴۱-۴): درپوشی با جداره نازک و مستطیل شکل که در ابتدا با استفاده از راهگاه نوع A ریخته می‌شد (حالت ۱)، اما سطح بالای قطعه تمیز به دست نمی‌آمد تا آنکه راهگاه به نوع D تغییر یافته و نتیجه موفقیت‌آمیز بود (حالت ۲). نمونه دوم کاربرد راهگاه نوع D مطابق شکل ۱۴۱-۴ می‌باشد. در این حالت ضخامت درپوش نسبتاً زیاد است و به همین دلیل، اطمینانی از توزیع مناسب مذاب وجود ندارد. از این رو راهگاه در قسمتی از محیط درپوش نصب می‌گردد. هنگامی که قالبگیری به روش تر باشد، چنانچه کیفیت ماسه و نحوه قالبگیری صحیح نباشد، احتمال ایجاد عیب ریشه

شکل ۴-۱۳۸ نمونه عملی (۱) راهگاه بارریز نوع C
شکل ۴-۱۳۹ نمونه عملی (۲) راهگاه بارریز نوع C

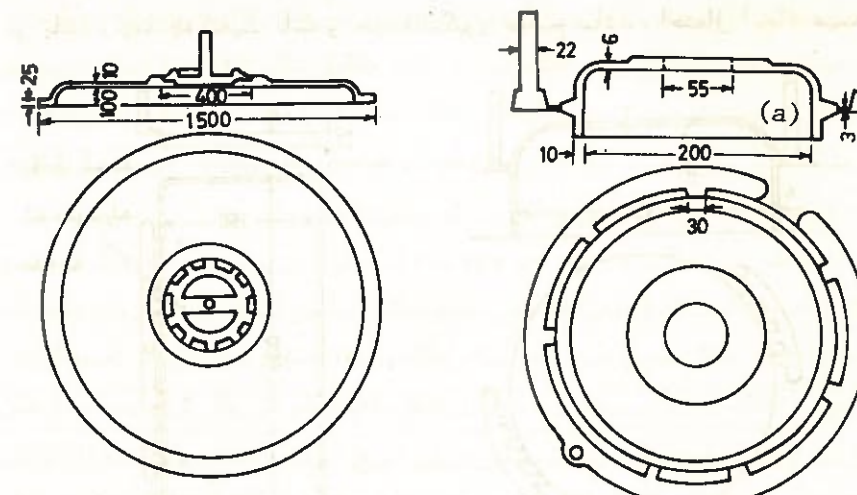
شکل ۴-۱۴۰ نمونه عملی (۱) راهگاه بارریز نوع D
شکل ۴-۱۴۱ نمونه عملی راهگاه بارریز نوع D

در جلوی جریان مذاب وجود دارد .

نوع E (شکل ۱۴۲ - ۴) : در شکل ، کاربرد این نوع راهگاه برای درپوشی بزرگ که سوراخی در وسط دارد ، دیده می شود . به علت پاشیدن مذاب به اطراف قالب ، راهگاههای نوع A یا D به این نوع راهگاه ترجیح داده می شوند .

نمونه های دیگر کاربرد راهگاههای مناسب ریخته گری درپوشها

اشکال ۱۴۳ - ۴ تا ۱۴۶ - ۴ کاربرد این نوع راهگاهها را برای ریخته گری کاسه ترمز

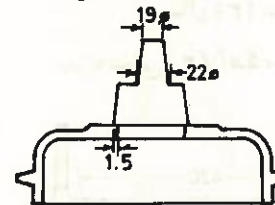

شکل ۱۴۲-۴

نمونه عملی با ریزش نوع E

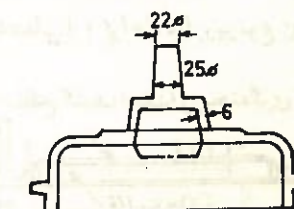
شکل ۱۴۳-۴

نمونه راهگاه مناسب ریخته گری کاسه ترمز (۱)

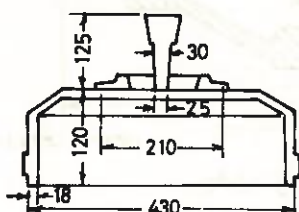
شکل ۱۴۴-۴

نمونه راهگاه مناسب ریخته گری کاسه ترمز (۲)

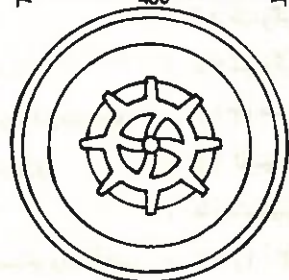
شکل ۱۴۵-۴

نمونه راهگاه مناسب ریخته گری کاسه ترمز (۳)

شکل ۱۴۶-۴

نمونه راهگاه مناسب ریخته گری کاسه ترمز (۴)

انتومبیل نشان می دهند .

شکل ۱۴۳ - ۴ معمول ترین سیستم راهگاهی در ریخته گری کاسه ترمز را نشان می دهد . راهگاه فرعی نوع چرخشی بوده در سطح جدایش تعبیه می گردد . اما در مراحل آخر ماشینکاری در یک یا دو نقطه بعد از راهگاه حفره های گازی دیده می شود (a) و میزان اسقاطی از ۵۰% نیز تجاوز می کند . ترکیب شیمیایی مذاب عبارتست از ۳/۲ - ۳/۱ درصد C ، ۲/۲ - ۲/۵ درصد Si ، حداکثر ۰/۶ درصد Mn و ۰/۳ - ۰/۲ درصد P و گفته می شود که در صورت افزایش کربن معادل ، تغییری در قطعه بوجود نمی آید ، روش قالبگیری Jolt-Squeeze (ضربه - فشاری) ، درجه حرارت ذوب ریزی ۱۴۵۰ C و زمان ذوب ریزی ۷ - ۶ ثانیه می باشد .

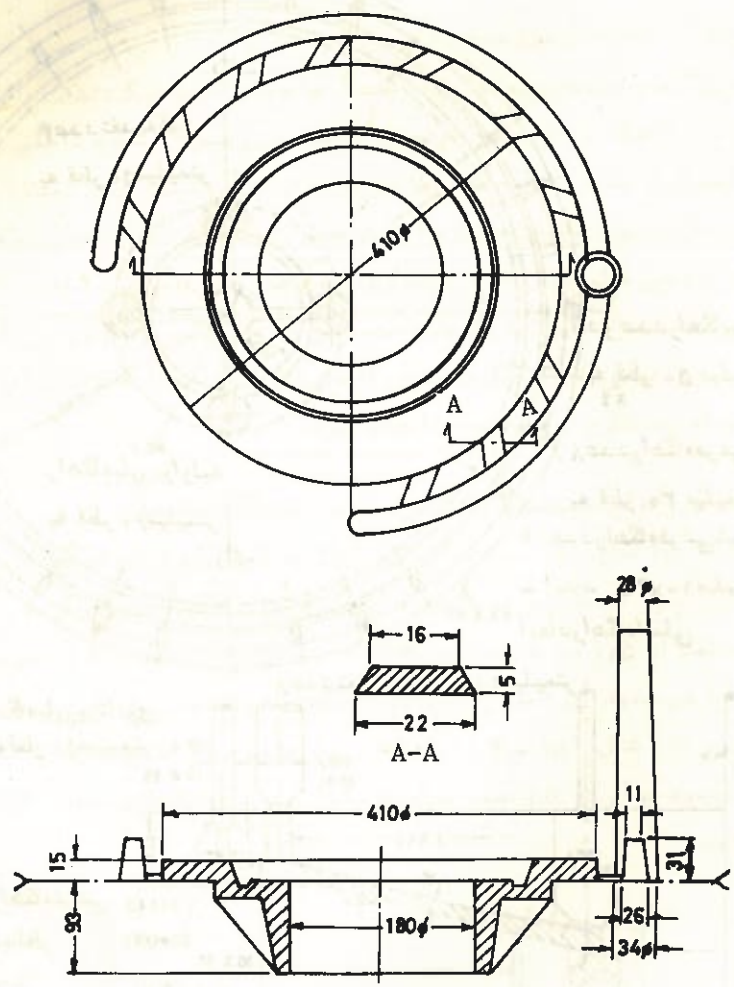
علت ایجاد حفره های گازی در جلوی راهگاهها (a) ، گرم شدن این مناطق برای مدت طولانی توسط مذاب و تبدیل آنها به " نقاط گرم " می باشد . برای جلوگیری از بوجود آمدن این عیب ، دو روش ذیل پیشنهاد می گردد :

الف - طریقه اول استفاده از راهگاه نوع تماسی می باشد (شکل ۱۴۴ - ۴) ، بدین صورت که راهگاههای فرعی باندازه ۱/۵ میلیمتر در دورتا دور سوراخ وسط به قالب متصل گشته و ذوب ریزی از بالا انجام می گیرد .

ب - در روش دوم مذاب از بالا و از طریق راهگاههای فرعی تخت که در هر دو طرف قرار گرفته اند ، به داخل قالب جریان می یابد (شکل ۱۴۵ - ۴) .

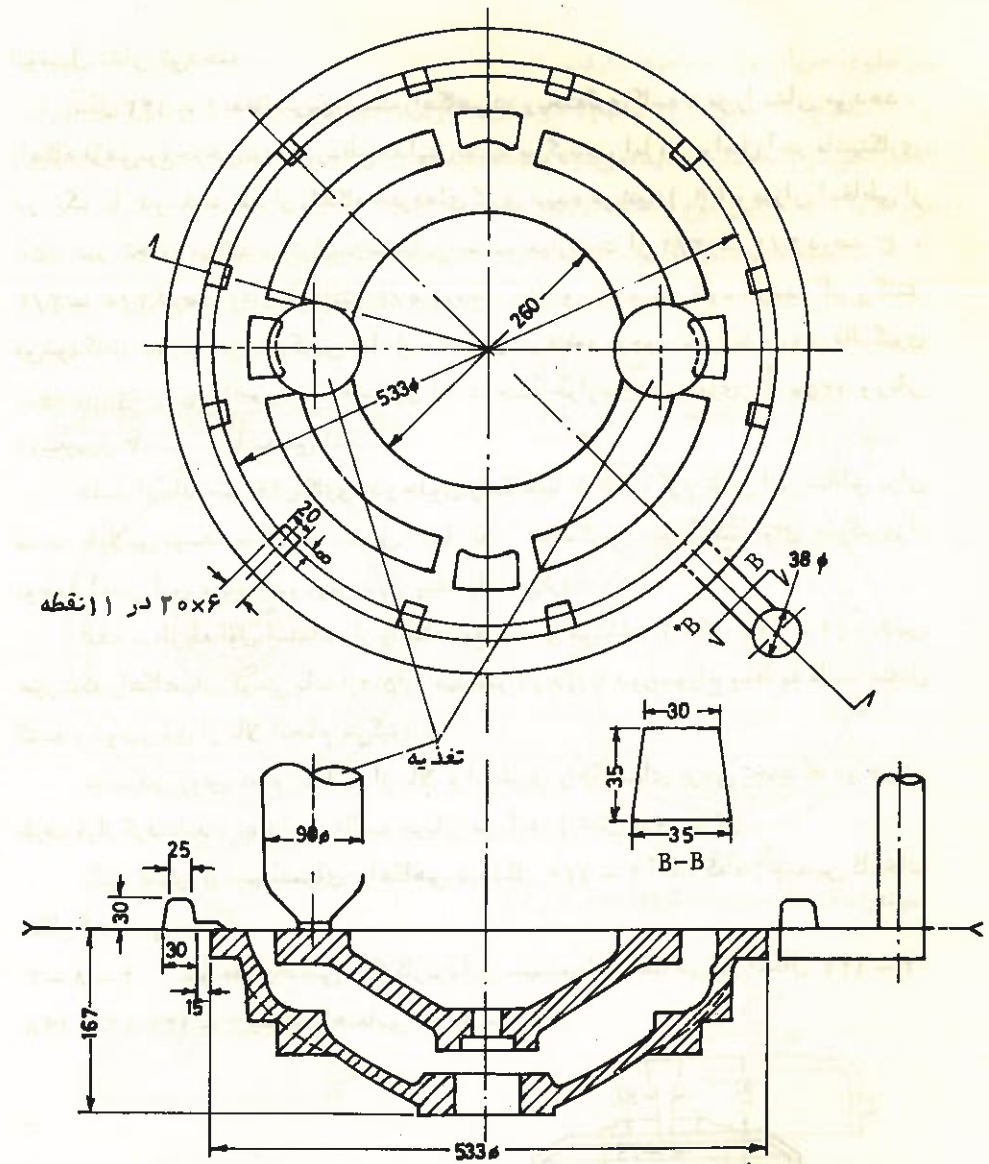
یکی دیگر از سیستمهای راهگاهی در شکل ۱۴۶ - ۴ آمده که در چندین کارخانه به کار گرفته می شود .

۴ - ۸ - ۲ نمونه های عملی دیگر کاربرد این سیستمهای راهگاهی در اشکال ۱۴۷ - ۴ ، ۱۴۸ - ۴ و ۱۴۹ - ۴ جهت راهنمایی آورده شده اند .

(۲) (Flame End Cover)

جنس :	چدن FC25
وزن قطعه :	۲۹ کیلوگرم
وزن مذاب :	۳۶ کیلوگرم
ابعاد درجه :	۴۵۰×۵۶۰ میلیمتر
درجه حرارت ذوب ریزی :	۱۳۸۰ ~ ۱۳۶۰ درجه سانتیگراد
نوع قالب :	روش تر
روش قالبگیری :	قالبگیری ماشینی
- شکل ۴-۱۴۸

(۱) - درپوش پائینی

جنس :	چدن FC25
وزن قطعه :	۵۰ کیلوگرم
وزن مذاب :	۷۰ کیلوگرم
درجه حرارت ذوب ریزی :	۱۳۹۰ ~ ۱۳۷۰ درجه سانتیگراد
زمان ذوب ریزی :	۱۵ ثانیه
نوع ماسه :	ماسه ترکیبی و ماهیچه CO ₂
نسبت سیستم راهگای :	۱:۱/۳۳:۱/۱۷ (۱:۱/۵:۱/۲)
- شکل ۴-۱۴۷

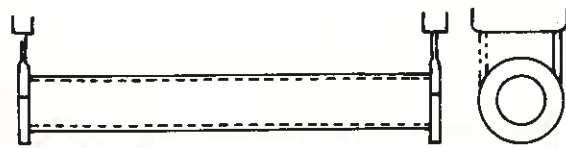
۴-۹ قطعات از نوع لوله

تقریباً تمام لوله‌های ریخته‌گری در چند کارخانه خاص تهیه می‌گردند. در این قسمت بحث در مورد اتصالات و لوله‌های مخصوص خواهد بود. معمولاً "سطوح داخلی و خارجی لوله‌ها ماشینکاری نشده و سطوح فلانچ‌ها در دو طرف لوله ماشینکاری می‌شوند. بنابراین اگر محصول دارای عیوب ظاهری نباشد و آزمایش فشار را بگذراند، مورد قبول خواهد بود. از جنبه بازدهی عملیات، اغلب ریخته‌گری بطور افقی انجام می‌گیرد، اما در این روش ریخته‌گری ضخامت‌ها تمایل به غیریکنواخت شدن دارند. بدین لحاظ در این طریقه نیاز به مهارت زیادی می‌باشد. چنانچه بتوان از قالبهای فلزی استفاده کرد، برای اطمینان بهتر است که ریخته‌گری به‌طور عمودی انجام گیرد.

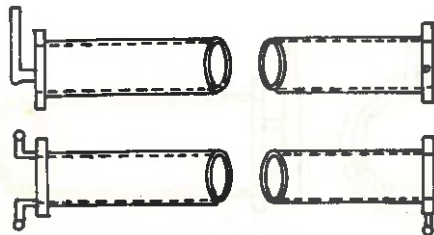
۴-۹-۱ انواع سیستمهای راهگاهی مناسب ریخته‌گری لوله‌ها

نوع A (شکل ۱۵۰-۴): مذاب از بالا مستقیماً به درون فلانچ‌ها ریخته شده و از آن طریق بدون صدمه زدن به قالب به آرامی به درون قالب جاری می‌گردد. چنانچه طول لوله کمتر از ۱/۵ متر باشد، یک راهگاه در یک فلانچ کفایت، اما در صورت طویل بودن لوله (در حدود ۲/۵ متر) نصب دو راهگاه در دو انتهای لوله ضروری می‌باشد.

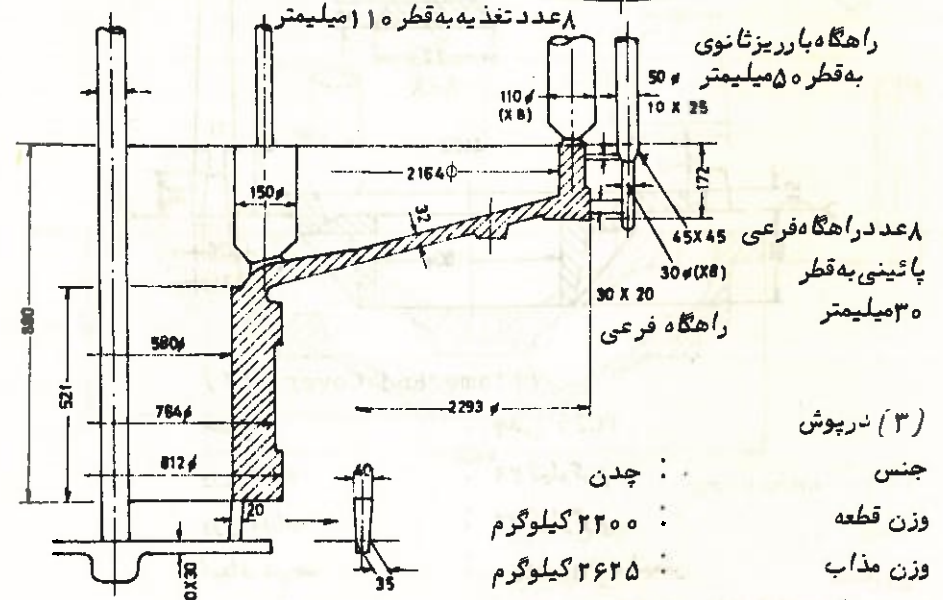
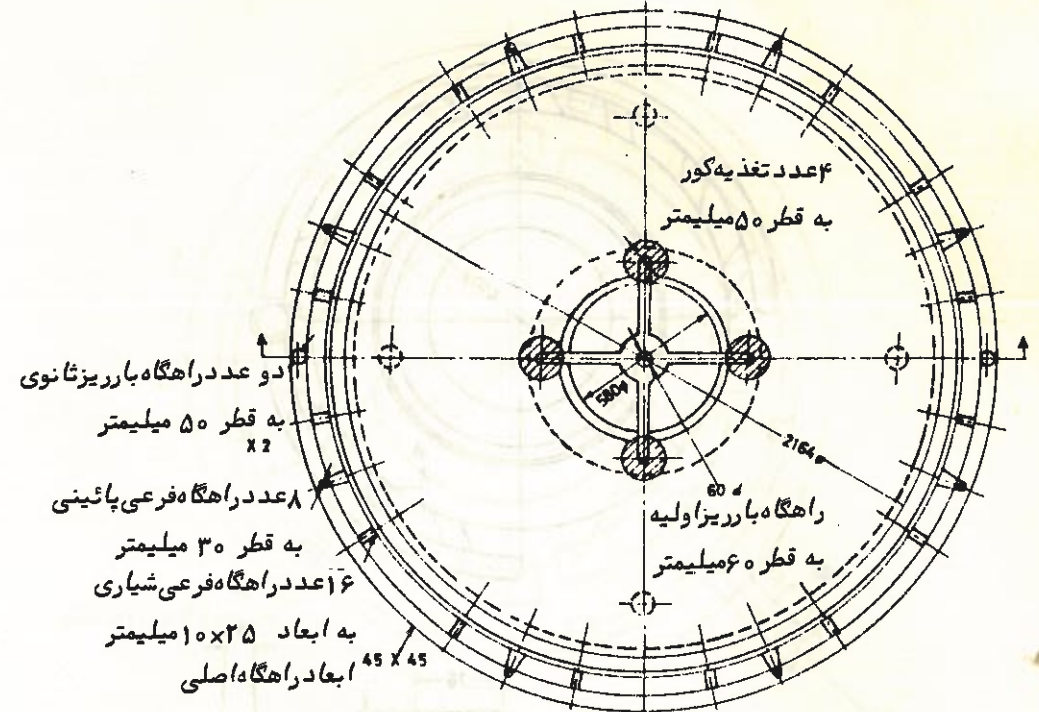
نوع B (شکل ۱۵۱-۴): راهگاه در یک یا دو سطح فلانچ موازی با خط‌المركز (a) و یا عمود بر آن (b) نصب می‌گردد. این نوع برای لوله‌های نسبتاً کوتاه به‌کار برده می‌شود.

شکل ۱۵۰-۴
راهگاه بارریز نوع A

شکل ۱۵۱-۴
راهگاه بارریز نوع B

- (۳) درپوش
- جنس : چدن
- وزن قطعه : ۲۲۰۰ کیلوگرم
- وزن مذاب : ۲۶۲۵ کیلوگرم
- درجه حرارت ذوب ریزی : ۱۳۵۰ درجه سانتیگراد
- نوع ماسه قالبگیری : روش خشک
- نسبت راهگاهی : راهگاه بارریز اولیه ۱/۰۴ : ۱/۲۸ : ۱
- راهگاه بارریز ثانویه ۱/۵ : ۲ :

شکل ۱۴۹-۴

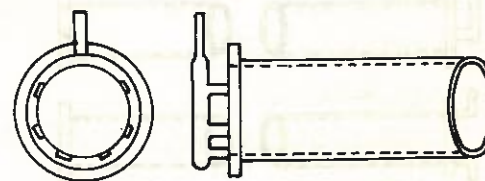
نوع C (شکل ۱۵۲ - ۴): در این حالت مذاب از طریق تعداد زیادی راهگاه فرعی تعبیه شده در سطح جدایش در طول لوله، به سرعت وارد قالب می‌گردد. برخورد شدید مذاب به ماهیچه در هنگام ورود به قالب و نهایتاً "پیچش آن باعث ایجاد عیب " فوق گرم " (over heating) در راهگاههای مجاور می‌گردد. بنابراین چنانچه لوله‌های نازک، سریع ریخته شوند و یا آنکه به‌طور کلی قالب و ماهیچه به روش خشک یا گاز کربنیک تهیه گردد، مسئله‌ای بوجود نخواهد آمد. اما در مورد لوله‌های طویل و یا قالب‌تهیه‌شده به روش‌تر، جلوی راهگاهها عیب ریشه ایجاد شده و یا در محل ورود مذاب حفره‌های گازی یا انقباضی بوجود می‌آیند که پس از قطع راهگاه قابل رویت هستند. در هر حال این نوع راهگاه به عنوان راهگاهی مطمئن به حساب نمی‌آید.

نوع ۱ (شکل ۱۵۳ - ۴): راهگاه اصلی دور تکیه‌گاه ماهیچه تعبیه شده و توسط چندین راهگاه فرعی در قسمت پایین یا بالا به فلانچ وصل می‌گردد. از آنجایی که مذاب با ماهیچه برخورد نداشته و به‌طور آرام وارد قالب می‌گردد (برخلاف راهگاه نوع C)، عیوب کمتری در قطعه بوجود خواهد آمد. این نوع سیستم راهگاهی به‌طور گسترده‌ای برای اتصالات بزرگتر از حد متوسط به‌کار گرفته می‌شود. در مورد موقعیت راهگاههای فرعی عقاید متفاوتی وجود دارند. در هر صورت بهتر است راهگاههای فرعی در قسمت پایین قالب قرار گیرند، هرچند که در مواردی چند راهگاه نیز در بالا اضافه می‌شوند.

نوع ۱ (شکل ۱۵۴ - ۴): همانگونه که در شکل مشاهده می‌گردد، این نوع راهگاه برای ریخته‌گری عمودی کاربرد دارد، بدین‌صورت که مذاب از طریق تعدادی

شکل ۱۵۲-۴
راهگاه بارریز نوع C

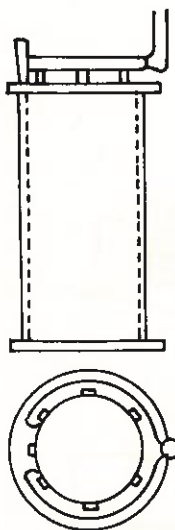

شکل ۱۵۳-۴
راهگاه بارریز نوع D

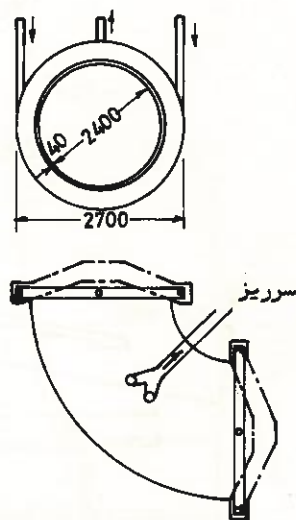
راهگاه فرعی کوچک به پایین ریخته می‌شود (مانند راهگاه مدادی مورد استفاده در ریخته‌گری بوش‌سیلندرها)، به علت قالبگیری مشکل، این نوع راهگاه خیلی مورد استفاده قرار نمی‌گیرد.

۲ - ۹ - ۴ - نمونه‌های عملی از کاربرد راهگاههای مناسب در ریخته‌گری لوله‌ها
نوع A (شکل ۱۵۵ - ۴): استفاده از راهگاه نوع A برای یک لوله خمیده بزرگ در شکل ۱۵۵ - ۴ نشان داده شده است. مذاب از طریق راهگاههای متصل به دو قسمت فلانچ در دو انتهای لوله ریخته می‌شود. روی هر فلانچ یک سرریز نصب شده است. به علاوه دو سرریز نیز در بالا و وسط جهت جاری شدن مذاب نصب می‌شوند. پس از پر شدن قالب، مذاب برای مدت کوتاهی از سرریز وسطی به بیرون جاری می‌شود. بدین‌صورت عیوبی مانند سردجوشی (cold laps) و حفره‌های گازی بوجود نخواهند آمد.
نوع B (شکل ۱۵۶ - ۴): شکل ۱۵۶ - ۴ کاربرد راهگاه نوع B را برای لوله‌های تحت فشار با ابعاد کوچک نشان می‌دهد. با نصب ماهیچه صافی در زیر راهگاه، از ورود آخال به درون قالب جلوگیری می‌شود.

نوع C (شکل ۱۵۷ - ۴): در این نمونه لوله مستقیم با استفاده از راهگاه نوع C تحت زاویه ریخته می‌شود. در مقایسه با ریخته‌گری افقی، گازها به راحتی از قالب خارج شده و آخال کمتری در سطح بالای لوله بروز می‌کنند. سطوح داخل و خارج این لوله ماشینکاری شده است، اما عیوبی در آن مشاهده نگردیده است.

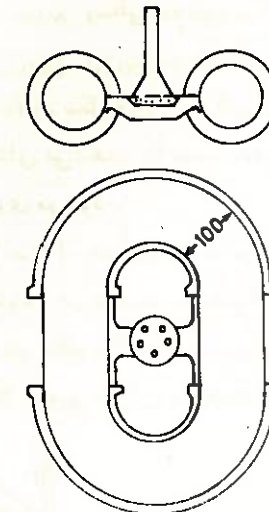

شکل ۱۵۴-۴
راهگاه بارریز نوع E

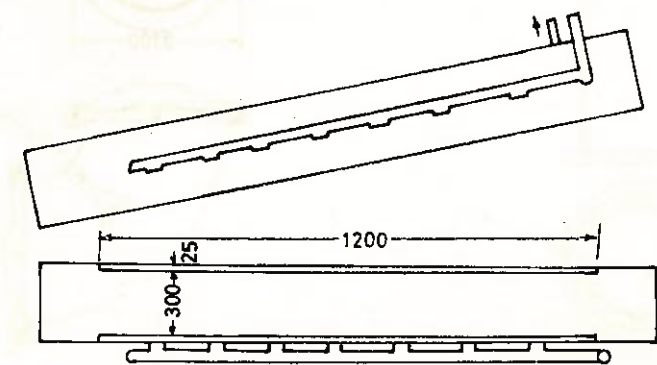

شکل ۱۵۵-۴
نمونه عملی راهگاه بارریز نوع A

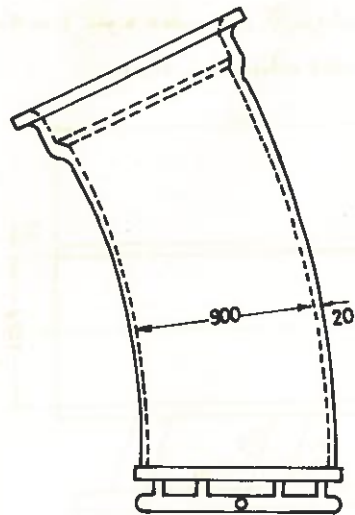
نوع D (شکل ۱۵۸ - ۴) : معمول ترین راهگاه برای اتصالات که به طور افقی ریخته‌گری می‌شوند ، در شکل ۱۵۸ - ۴ به نمایش گذاشته شده است .
 نوع E (شکل ۱۵۹ - ۴) : موارد کاربرد راهگاه نوع E همانند نمونه قبلی (۱۵۸ - ۴) می‌باشد ، با این تفاوت که ریخته‌گری عمودی انجام می‌گیرد . این نوع ریخته‌گری در مقایسه با ریخته‌گری افقی برای کارگاه کوچک و متوسط که مجهز نباشد ، مشکل است . در هر صورت می‌توان گفت که مطمئن‌ترین روش برای تهیه قطعات سالم می‌باشد .

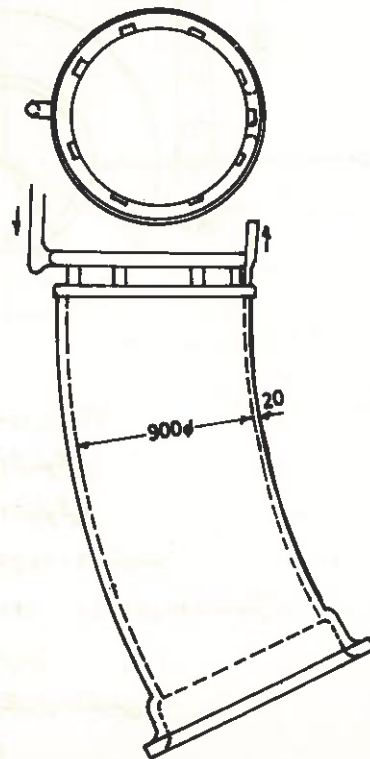
شکل ۱۵۶ - ۴
نمونه عملی راهگاه بارریز نوع B

شکل ۱۵۷ - ۴ - نمونه عملی راهگاه بارریز نوع C

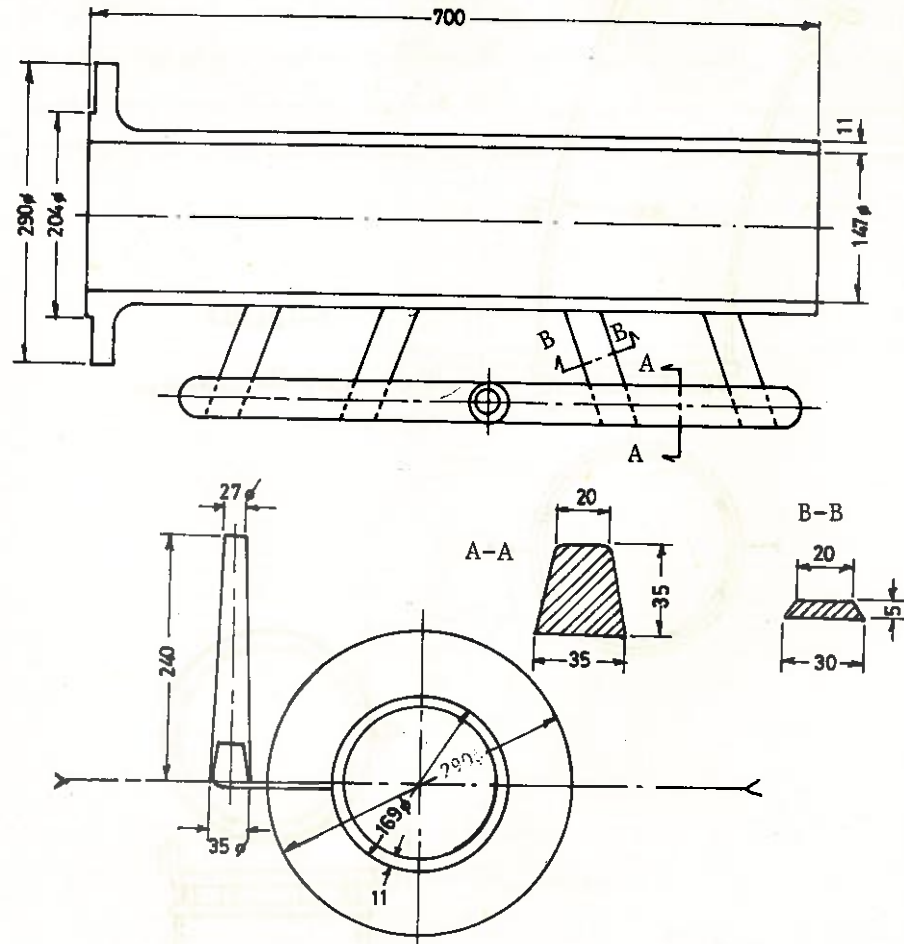

شکل ۱۵۸ - ۴
نمونه عملی راهگاه بارریز نوع D

شکل ۱۵۹ - ۴
نمونه عملی راهگاه بارریز نوع E

۳-۹-۴ نمونه عملی دیگر کاربرد این نوع راهگاهها جهت راهنمایی در شکل ۴-۱۶۰-۴ همراه با مشخصات قطعه آمده است.

جنس :	چدن FC25
وزن قطعه :	۳۴ کیلوگرم
وزن مذاب :	۴۰ کیلوگرم
ابعاد درجه قالبگیری :	۹۰۰×۵۶۰ میلیمتر
درجه حرارت ذوب ریزی :	۱۴۰۰ - ۱۳۸۰ درجه سانتیگراد
نوع قالب :	روش تر
روش قالبگیری :	قالبگیری ماشینی

شکل ۴-۱۶۰